

نو پیتج کانسپک
 منشک اقرأ الثقافه
 له بهشت دنیائینیت
www.iqra.ahlamontada.com

میچ ئەلبوم • وەرگیرانی جوتیار ژاژلهیی

ئەم كىتەپ

لە ئامادە كەردنى پىنگەى

(مەنزىرى ئىقرا ئىتقافى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

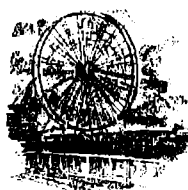
بۇ سەردانى پەىجى پىنگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى پىنگەكە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

ن و پینچ کرسک
ل بهشت دهیانینیت

ناوهندی بۆلۆگه‌وه‌ی ئەندێشه

ناوهندی پۆشنییری و هونه‌ری ئەندێشه

به‌پێوه‌به‌ری گشتیی ناوه‌ند: هه‌زار مه‌جید

به‌پێوه‌به‌ری چاپ و بڵاو‌کردنه‌وه: سیروان مه‌حمود

ناوه‌ندی پۆشنییری و هونه‌ری ئەندێشه - ناوه‌ندی بۆلۆگه‌وه‌ی ئەندێشه

سلێمانی - شه‌قامی مه‌وله‌ری - ته‌لاری بازرگانیی سیروانی نوێ - نه‌ومی چواره‌م

<http://www.endeshe.net>

andesha.library@yahoo.com ● andesha@outlook.com

<http://www.facebook.com/Andeshalib>

07501026400

ئەو پېنج كەسەى لە بەھەشت دەيانىينىت

مىچ ئەلبوم
دەركىزىنى جوتيار زاۋلەبى

زنجیره کتییی فیکر و نه‌دهب

سهرپهرشتیاری زنجیره

سیروان مه‌حمود

ناوی کتیب: نه و پینج که‌سه‌ی له به‌ه‌شت ده‌یان‌بینیت

ناوی نووسەر: میچ نه‌لبوم

وه‌رگێرانی له ئینگلیزییه‌وه: جوتیار ژاژله‌یی

به‌راوردکردن و پێداچوونه‌وه‌ی: لقنا دلشاد مه‌ریوانی

بایه‌ت: پۆمان

دیزاینی تیکست: دانا حه‌سه‌ن

تۆبه‌تی چاپ: دووهم ۲۰۱۷

چاپخانه: نه‌ندیشه

تیراژ: (۲۰۰۰) دانه

نرخ: (۶۰۰۰) دینار

ژماره‌ی سپاردن: له به‌رێوه‌به‌رایه‌تیی گشتیی کتیبخانه گشتییه‌کان

ژماره (۱۵۲۹) ی سالی (۲۰۱۶) ی پهن دراوه.

مافی نه‌م کتیبه‌ پارێزراره ©

به‌بێ ره‌زامه‌ندی نه‌ندیشه، هیچ لایه‌نیک ریگه‌پیدراو نییه‌ بۆ له‌به‌رگرتنه‌وه‌ی
نه‌م کتیبه، جا گهر به‌ شیوه‌ی نه‌لکترونی، کاغه‌زی، وینه‌یی، ده‌نگی، یان هه‌ر
شیوازیکی تری له‌به‌رگرتنه‌وه‌ بیت.

پیشکشه به لوّنا
مارگریّتی من له ههردوو دونیا.

ئەم كۆتۈپ پىشكەشە بە مامى خۇشەويستم، ئىدوارد بىنچمان،
كە يەكەمىن كەس بوو چەمكى بەمەشتى پى ناساندم.
ھەموو سالىك، كاتىكا بۇ ناننى جەزىنى سوپاسكوزارى
كۆ دەبووينەو، باسى ئەو شەوھى بۇ دەكردىن، كە لە
نەخۇشخانە خەبەرى بوو تەو و بىنيويەتى رووھى ھاوېرى
و خۇشەويستە كۆچكردووەكانى لە دەورى قەرەويلەكەى
دانىشتوون و چاوەپىنى دەكەن. ھىچكات مامم و چىرۆكەكەيم
بىر ناچىتەو.

ھەريەكەمان تىروانىنى خۇى بۇ بەھەشت ھەيە،
ئايىنەكانىش بە ھەمان شىو، پىويستىشە رىز لە ھەريەكىك
لەو تىروانىنە بگىرىت. ئەو تىروانىنەى لەم كۆتۈپەدا خراوتە
روو، تەنيا ئەگەرىكە، لە ھەمان كاتىشدا خۇزگەيەكە بەو
ھىوايەى مامم و ئەوانەى وەك ئەو لە ژياندا ھەستىان
بە گرنگىى خۇيان نەكرد، دواچار تىگەن چەندە گرنگ و
خۇشەويست بوون.

مىچ ئەلبوم

كۆتايى

ئەمە چىرۋىكىگە دەربارەي پىاوينىك بە ناۋى ئىدى. چىرۋىكەگە لە كۆتايىيەۋە، بە مردنى ئىدى لەژىر تىشكى خۇردا، دەست پى دەكات. پەنگە لات سەير بىت چىرۋىكىگە لە كۆتايىيەۋە دەست پى بىكات، بەلام ھەموو كۆتايىيەكان سەرەتاشن، تەنيا ئەۋەيە ئىمە لە كاتى خۇيدا دركى پى ناكەين.

دواكاتژمىرى ژيانى ئىدى، ۋەك زۆربەي كاتژمىرەكانى تر، لە شارى يارىيى رەۋىيى تىپەپى. رەۋىيى شارىكى يارىيى گەۋرە بوو، لەسەر زەرىيايەكى خۇلەمىشىي بەرىن. ۋەك ھەر شارىكى يارىيى ترى ھاۋشىۋە، پىگەيەكى دەستكردى دارىنى بۇ پىاسە ۋ ھاتۇچۇ تىدا دروست كرابوو. جگە لەمەش، چەرخوفەلەكىكى بەرز ۋ يارىيى رەۋىيەۋەي مەرك ۋ سەيارەي پىكەرتىن ۋ چەندىن مىزى فرۇشتىنى نوقۇلى تەۋىشى تىدا بوو، ھۆلىكى داخراۋىشى ھەبوو بۇ يارىيە جۇراۋجۇرەكان ۋ تىايدا دەتتوانى بە دەمانچەي ئاۋ، ئاۋ ھەلبەدەيت بۇ ناۋ دەمى لىۋوۋكىكى گالتىنە، كە بە جلى سەير ۋ پىگەنىناۋىيەۋە بەرامبەرت دەۋەستا ۋ بەشىك بوو لە يارىيەكە. شارى يارىيى رەۋىيى يارىيەكى تازەي بۇ ھاتبوو، بە ناۋى يارىيى

که وتنه خو ارده وې سهر به ست. نه مه نه و یاری به بو، که ئیدی به هویه ده مرد و دواتریش هه والی مردنه که ی به ولاندا بلاو ده بووه وه.

نه و پوژده ی مردن گه یشته سهری، ئیدی پیاوکی سهر سپی پیری بالا کورت بوو، ملیکی کورت و سینگیکی پانی هه بوو، قوله کانی نه ستور بوون، تاتویه کی سهر بازی کالبووه وهش له سهر شانی راستی نه خشیندر ابوو. قاچه کانی باریک بوون و دهماره کانیان دهر که وتبوون، نه ژنوی چه پیشی - که له جهنگدا بریندار بوو بوو - به هوی هه وکردنی جومگه که یه وه، ته و او په کی که وتبوو، بویه بۆ پویشتن، گوچانی به کار ده هینا. پیری و تیشکه کانی خور دهموچاوی ئیدی پان چرچ کردبوو، سمیله بابره که ی و چه ناگه دهر په ریوه که شوی خوبه زلزانتتر، له وهی هه بوو، دهریان ده خست. زور جار، ئیدی جگه ره یه کی ده خسته سهرگوئی چه پی، چه ند کللیکی به قاییشه که یه وه ده کرد، پتلاوی بنته ختی له پی ده کرد و کلاویکی خامی کونیشی ده کرده سهری. به جله قاوه ییبه کاله که یدا وا دهر ده که وت، کارمندی شاری یاری به که بیت، هه به پرستییش کارمندی شاری یاری به که بوو.

کاری ئیدی نه وه بوو ناگای له یاری به کان بیت و دنیا بیت له وهی هیچ مه ترسیه کیان تیدا نییه. هه موو پاشنیوه پویه که، به شاری یاری به که دا ده گه را و له نزیکه وه سهری هه موو یاری به کانی ده کرد، هه له یاری کمرسی خولاره وه تا یاری به ناوی به کان. ئیدی ده گه را بزانتیت هیچ کورسیه که

ئەو پىنج كەسەي. لە بەهەشت دەيانىيىت

نەشكاو، هېچ بۆلتىك شل نەبوو، تەو، يان هېچ سەكەيەك نەخوراوه. هەندىك جار دەو، سەتا و سەيرى دەور، سەرى خۆي دەکرد. ئەوانەي بەلايدا تىدەپەرىن، وایان دەزانى كىشەيەك هەيە، بەلام ئىدى تەنھا گۆيى دەگرت و تەواو. دواي ئەو هەموو سالا لە كارکردن لەو شارى يارىيە، ئىستا ئىدى دەيتوانى تەنھا بە گۆيگرتن لە تەقەتەق و خەخەكان، بزانتىت يارىيەكان كىشەيان تىدایە يان نا.

ئىدى، لەو پەنجا خولەكەدا كە لەسەر زەوى مابووى، دواپاسەي خۆي بە شارى يارىيە پوویدا كرد. بەلاي ژن و مىزدىكى بەسالاچوودا تىپەرى، دەستىكى برد بۆ كالاو، كەي و لەژىر لىو، وە پىي گوتن، "ها، چۆن؟"

ژن و مىزەكە، بەپىزەو، سەرىكيان بۆ لەقاند. ئەوانەي سەردانى ئەو شوپنەيان دەکرد - لانی كەم ئەوانەي زوو، دەهاتن - ئىدىيان دەناسى و لە خەيالى خۆياندا ئەو شارى يارىيە و روخسارى ئىدىيان پىكەو، گرى دابوو، بۆيە هاوین دواي هاوین دەر دەكەوتنەو، و ئىدىيان لەوئ دەبينىيەو. ئەو كراسەي ئىدى بۆ ئىش لەبەرى دەکرد، باجىكى پىو، بوو، لەسەرى نووسرابوو ئىدى و لەخوار ناو، كەشيەو، نووسرابوو چاودىر. هەندىك جار خەلك بانگيان دەکرد و دەيانگوت، "چۆنى ئىدى چاودىر" بەلام ئىدى، هېچ كاتىك، ئەمەي بەلاو شتىكى پىكەنىناوى نەبوو.

بەپىكەوت، ئەمەي يادی لەدايگىونى هەشتاوسى سالاى ئىدى بوو. هەفتەي پىشوو پىشكىك پىي گوتبوو، كە تووشى

نه خوشیی شینگل* بووه. ئیدی هه نه یده زانی تلتوقی چیه. سه رده مانیک ئه م پیاوه ئه وهنده به هیز بوو، له یه ک کاتدا به هه ر دهسته ئه سپنکی یاریی باب به خولیکه ی هه لده گرت، به لام ئیتر ئه وه جاری جاران بوو.

“ئیدی! ده با منیش بێم! له گه ل خۆت سه رم به خه.”

ئیدی چل خوله کی ماوه. به ره وه به شی پێشه وه ی یاریی ره ره ره ره ی مه رگ پویشته. ئیدی به لایه نی که مه وه هه فته ی جاریک، بۆ ئه وه ی دلنیا بیت له وه ی باش ده جوولین و به بن مه ترسی ده وه سته وه، سواری هه موو یارییه کان ده بوو. ئه مپۆ سه ره ی تاقیکردنه وه ی یاریی په وه وه ی مه رگ بوو- ئه و یارییه ی ناویان نابوو ره ره ره ره ی کپانکیشان. ئه و مندالانه ی ئیدییان ده ناسی، هاواریان ده کرد و داویان له ئیدی ده کرد له گه ل خۆی سه ریان به خات.

مندالان ئیدییان خۆش ده ویست، به لام هه رزه کاران نا. هه رزه کار سه ر ئیشه یان بۆ دروست ده کرد. له مابه ی سالانی کارکردنیدا له شاری یاریی پووپی، ئیدی هه موو جوړه هه رزه کاریکی بێنیشی مپوموچی بینیبوو، به لام مندالان جیاواز بوون و کاتیک سه یری ئیدییان ده کرد - که به شه ویلگه داکه وتوه که یه وه وا ده ر ده که وت دۆلفین بیت و زه رده خه نه ی کردیت - متمانیه یان پێ ده کرد، بۆیه هه ر که ده ر ده که وت، به ره و پووی ده چوون، باوه شیان پێدا ده کرد و یارییان به کلپه کانی ده کرد، ئیدییش توزیک خۆی

* نه خوشیی شینگل: نه خوشیه که و ده بیته هۆی دروستبوونی تلتوق له سه ر پێسته.

نەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

مۆن دەکرد و هيچى نەدەگوت. ئىدى دەيزانى مندالان بۆيە
خۆشيان دەويت، چونكە زۆريان لەگەل ناليت.

ئىدى دەستى كيتشا بە شانى دوو كورې مندالدا، كە كلاوى
يارىي بەيسبۆليان بەپىچەوانەو لەسەر كردبوو. كورەكان
دەستبەجى رايان كرد شوينىك بۆ خويان بگرن و بچنە
ناو يەكىك لە كورسيهكانى يارىيەكەو و بەئاقلى دابىش.
ئىدى گۆچانەكەي دايە دەست ئەو كارمەندەي لىتسرراوى
يارىيەكە بوو، ئىنجا بەهئاوشى خۆي نزم كردهو و چوو
نيوان كورە بچوو كەكانەو دانيشت.

يەكىك لە كورەكان لە خۆشيان هاواري كرد، "دەپۆين،
ئىستا دەپۆين،" ئەو ي تريشيان دەستى ئىدى گرت و خستى
سەر شانى خۆي. ئىدى دەسكى پىشەوەي كورسيهكەي
بۆسەر باوەشى خۆي و كورەكان دادايەو و خەرخر
يارىيەكە بەرەوسەر كەوتە پى.

ئىدى، كە خۆي لەم شارى يارىيەدا گەورە بووبوو، قسەي
ئەوەي لەسەر بوو، كە گوايە لە ھەرزەكاريدا لە كۆلانى
خويان شەپى كردوو. چىرۆكە كە بەم شىوہە ھاتبوو: پىنج
مندالى گەرەكى پىتكين شەپيان بە جىرى براى فروشتبوو،
ئىديش لەو ناو، لەسەر پلىكانەكانى بەردەگاي مالىك
خەرىكى لەفەخواردن بووبوو، لەناكاو قىژەي جۆ ھاتبوو،
بۆيە ئىدى دەستبەجى پاى كردبوو بۆ كۆلانەكە و لەو ي بە
يەك سەرەتەنەكە خۆلى گەورە، ھەردوو مندالەكەي پەوانەي
نەخۆشخانە كردبوو.

دواي ئەو ھەش جۆ، لە شەرمەزاريدا، دوو مانگ قسەي

له گهل ئېندی نه کړدېوو. جو توبه رهي خيزانه که بوو، که چي
ئېندی له سهر نه وي کړدېوووه.

“ئېندی، توو خوا با يهک جاري تر تازه ي بکهينه وه،
باش؟”

ئېندی سيوچار خوله کی مابوو. ده سکه کی به ردهم خوی
و منداله کانی به رز کړده وه و مه ساسه يه کی به هريهک له
منداله کان دا، ئینجا به شهله شهل چوو بؤ وهرشه ي ئامير و
ياريه کان، تا له وي توزير خوی فینک بکاته وه. ئېندی، نه گهر
بيزانیا يه مردنه کی نه وه نده نزیک بوو ته وه، په ننگه بچو وایه
بؤ شوینکی تر، به لام نه وه ی کړد، که هريه کیکمان ده ی کړد:
له سهر هه مان شته پوتینییه کانی پوژه کی به رده وام بوو،
وهک نه وه ی هه موو پوژه کانی دنیا هیی نه و بن و جاري
نه هاتبن.

یه کیک له و کارمندانه ی له وهرشه که دا کاری ده کړد،
کوریکي سیسه له بوو به ناوی نرمینکیز. دؤمینکیز نه وه نده
سیس بوو، ئیسقانه کانی روومه تی دهر په ریپوون. بؤخوی
لای به رمیلی پونه په شه که وه خه ریک بوو گریسی تایه یه کی
ده سپری.

گوئی، “هااا ئېندی!”

ئېندی وه لامی دایه وه، “هااا!”

وهرشه که بؤنی ورده داری لی ده هات، تاریک و قهره بالغ
بوو، بنمیچه که شی زور نرم بوو. به یه کیک له لادیواره کانی وه
ته خته یه کی کونکونی گه وره هه لواسرابوو، که سهرتاپای دریل
و مشار و چه کوش و شتی وای پیدا هه لواسرابوو. پارچه ی

ئەو پىنج كەسەي لە بەهشت دەيانىيىت

يارىيەكان، ھەر لە كۆمپرىسەر و مەكىنە و قايىش و گلوپ و بەشى سەرەوھى جەستەي چەتەيەكى دەريا، لەو ناوھەى بۆلەك بووبونەوھە. لەپال يەكەك لە دىوارەكاندا، قووتووي بەتالى قاوھ دانرابوون و پىر كرابوون لە بزمار و برغوو، بەردەم دىوارەكەي ئەوبەريش، ھەمووي سەتە گريس بوو.

ئىدى ھەموو جارىك دەيگوت، قاپشتن چەندەي ئەقل دەويت، گريسكردنى زنجير و پارچەي يارىيەكانىش ھەر ئەوھەندە، تەنبا ئەوھەيە لە دووھەمیاندا لەجياتى ئەوھەي دەستت پاك بېتەوھە، پيس دەبىت. ئىدى خۇشى ئەم جۆرە ئىشانەي دەکرد: گريسكردن، تايەدانى ئىستوي يارىيەكان، توندكردنەوھەي بۆلەكان و سەيركردنى بۆردى كارەبايى يارىيەكان. لە راستىدا، ئىدى زۆر جار ئاواتى خواستبوو ئەو شويە بەجى بېتەي و ئىشكى تر بدۆزىتەوھە و ژيانىكى تازە بۆ خۆي پىكەوھە بنىت، بەلام شەپ نەيەشتبوو، بۆيە پلانەكانى ئەويش ھەرگىز سەريان نەگرتبوو. لەگەل تەپەرىنى كاتدا، ئىدى تەيىنىي كۆرد سەرى خەرىكە سەي دەبىت و پانتۆلى فشتەر لەبەر دەكات. ھەرچۆنىكە بىت، بەناچارى ئىستاي ژيانى خۆي قبول كۆرد، بەلام دەيزانى داھاتووشى ھەر وا دەبىت، دەيزانى دەبىت ئەوھەي كە لە تەمەنى ماوھەوھە – بە ھەمان شىوھە ئەوھەي لە تەمەنى پۆيشتبوو – ھەر لەسەر پۆخى دەريا و لەنۆ بۆنى سۆسجى سووركراوھ و پىكەنىنى ساختەدا بەسەر بەرىت.

ئىدى، وەكوو باوكى، كارمەندى بەشى وەرشە بوو، لەسەر پىنەكەي سەرسىنگى كراسەكەشى نووسرابوو چاودىر. لە راستىدا، ئىدى ئىپرسراوى چاودىران بوو، يان

وەک مندالەکان دەیانگوت، ئێدی "کابرای یاریبەکانی شاری یاریی ڤووبی" بوو.

ئیدی سی خولەکی مارە.
دۆمینگیز گوتی، "ئەری بیستوومە ئەمڤۆ یادی
لەدایکبوونتە! بەخۆشی، بەخۆشی."
ئیدی هیچی نەگوت.

"ئە ئاھەنگیک، شتیکمان بۆ ناکە؟"
ئیدی بە شیوەیەک سەیری دۆمینگیزی کرد، وەک ئەوەی
بە شیتی بزانی. بۆ ساتیک بیرى لەوە کردەوێکە چەند
سەیرە لە شوێنیکدا پیر ببیت، کە یەکپارچە بۆنى پەشمەکی
لی بیت.
"ئیدی گیان، من هەفتەى داھاتوو لە دووشەممەوێ لیرە
نايم، دەڤۆم بۆ مەكسیك."

ئیدی سەریکی لەقاند و دۆمینگیز سووکەسەمایەکی کرد.
"لەگەڵ تیریس، دەڤۆین کەسوکار بەسەر دەکەینەوێ...
بۆخۆمان دەیکەین بە بەزم و جەفەنگ."
کاتیک دۆمینگیز زانیی ئیدی بەوردی لێی دەروانیت، لە
سەماکەى وەستا، ئینجا گوتی، "تۆ قەت چووی؟"
"بۆ کوێ؟"
"مەكسیك."

ئیدی، بە لووت هەناسەییەکی دایەوێ، "کاکى خۆم، من
بەس چووم بۆ ئەو شوێنانەى بە چەکەوێ نێردراوم بۆیان."
دۆمینگیز خەریک بوو دەگەڕایەوێ بۆ لای بەرمیلی
ڤۆنە ڤەشەکە. ئیدی سەیریکی کرد و بۆ ساتیک بیرى

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

كردهوه، ئىنجا سەفتهيەكى بچووك پارەي دەر هينا و ئەو دوو بىستدۇلار يەي دەر كىشان، كە تىيدا بوون، "ها، بگرە. شتىكى جوانى پى بگرە بۇ ژنەكەت."
دۆمىنگىز سەيرى پارەكەي كرد، زەردەخەيەكى قولى كرد و گوتى، "ئەو بەراستتە؟"

ئىدى پارەكەي خستە ناو مستى دۆمىنگىز و رۆيشت بۇ كۆگەي ھەلگرتنى ئامىرەكان. چەند سالىك لەو ەوبەر كونيكي بچووكى ماسىگرتن لەسەر ئەو رىگە دارىنەيە دروست كرابوو، كە خەلك پىاسەيان بەسەردا دەكرد. ئىدى سەرقاڭى پلاستىكى سەر كونهكەي لا برد و سەيرىكى خوارەوي كرد. ھىشتا ھەويرەكە ھەر بە قولاپەكەو ە مابوو.
دۆمىنگىز بە دەنگى بەرز گوتى، "چىيە، ھىچمان نەگرتو ە؟ توو خوا بلى گرتو مانە!"

ئىدى پى سەير بوو كە دۆمىنگىز ئەو ەندە گەشبين بوو بەو راو ەماسىيە، چونكە ئەوان ھەمىشە قولاپەكەيان بەبەتالى ھەلگىشا بوو ە سەر ەو.

دۆمىنگىز دووبارە ھاواری كردهوه، "ھەر رۆژىك دى ماسىيەكى ھەلگىرت. بگرىن."

ئىدى لەژىر لىو ەو ە گوتى، "بەلى، بەلى، دەيگرىن."
ھەرچەندە باش دەيزانى ماسىيە وا گەورە ھەرگىز بەو كونه بچووكەدا نايەتە سەر ەو.

ئىدى بىستوشەش خولەكى ماو ە. بەر ەو كوتايىي رىگە

* ھەلبوت گەورەترىن جۆرى ماسىيە پانە و بۇ خواردن دەشيت. بەزۆرى لە زەرياي بەستەلەكى باكووردا دەژى.

دارینه‌که پوښت. ئەو پوښه شوینه‌که زور جانجال نه‌بوو. کچی پشت میزه‌که بۆخۆی ئانیشکی دادابوو، گلۆپی به بنیسته‌که‌ی ده‌کرد و ده‌یه‌قاند.

جاری جاران، شاری یاری پووبی خوشترین شوین بوو له وهرزی هاویندا. فیلی لی بوو، یاری ئاگرینی لی ده‌ته‌قینرا، پیتسپرکی سەمای تیدا ده‌کرا، به‌لام ئیستا ئیتر خەلک ئەوه‌نده نه‌ده‌چوون بۆ ئەو شاری یاریانه‌ی له‌سەر ده‌ریا بوون، به‌لکوو له‌جیاتیی ئەوه، ده‌چوون بۆ ئەوانه‌ی تیاياندا به‌هه‌فتاوپینج دۆلار بلیتیکت ده‌کری و وینه‌یه‌کت له‌گه‌ل کاره‌کته‌ریکی گه‌وره‌ی ناو فیلم کارتونه‌کانیش ده‌گرت. ئیدی به‌شه‌له‌شه‌ل خۆی گه‌يانده‌ یاری سەیاره‌ی پیاکه‌وتنه‌که و بینیی کۆمه‌لیک هه‌رزه‌کار خۆیان به‌سەر محه‌جهره‌که‌دا شۆر کردووه‌ته‌وه. له‌ دلی خۆیدا گوتی، "به‌خوا جوانه‌! هه‌ر له‌ئهمه‌مان که‌م بوو." ئیدی به‌گۆچانه‌که‌ی به‌محه‌جهره‌که‌یدا کیشا و گوتی، "وه‌رنه‌ دواوه، ئەو خوشۆرکردنه‌وه‌یه‌ سه‌لامه‌ت نییه‌."

هه‌رزه‌کاره‌کان به‌مۆنی سه‌یریکی ئیدیان کرد. سەیاره‌کان شیشیکی درێژیان پێوه‌بوو، که‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ له‌ ته‌لی کاره‌بایی دها و قرچه‌قرچی دروست ده‌کرد.

ئیدی لێ دووباره‌کردنه‌وه، "سه‌لامه‌ت نییه‌، کاکه‌ گیان." هه‌رزه‌کاره‌کان سه‌یریکی یه‌کتریان کرد. یه‌کیکیان، که‌ تۆزیکێ قژی پرته‌قالی کردبوو، خێسه‌یه‌کی له‌ ئیدی کرد و بازی دایه‌ ناو مه‌یدانی سووپانه‌وه‌ی سەیاره‌کان.

کۆپه‌که‌ ده‌ستی بۆ شۆفیره‌کان را‌ده‌وه‌شاندا و به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌یگوت، "ده‌ی، ده‌ی لیم بدن، لیم..." ئیدی ئەوه‌نده به‌قاییمی گۆچانه‌که‌ی به‌ محه‌جهره‌که‌دا

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىنىت

كىتاشا، خەرىك بوو گۆچانەكەي دوولەت بىيت.

”وەرە دەرەو دەهەهە!”

هەرزەكارەكان قووچاندىان.

ئىدى قەسەيەكى تىشى لەسەر بوو. ئەو كاتەي سەرباز بووبوو، چەندىن جار بەشداریي شەپى کردبوو، ئازايانەش جەنگابوو، تەننەت مەدالیايەكى ئازايەتیشى پى بەخىرابوو، بەلام لە ماوەي گۆتايىي خزمەتەكەيدا، لەگەل يەكىنك لە سەربازەكانى خویان کردبووی بە شەپ، بەو ھۆيەشەوہ برىندار بووبوو. كەسش نەيزانى چى بەسەر ئەو سەربازە ھات، كە ئىدى برىندار کرد.

لە راستیدا كەس لە ھەوالی نەپرسیيەوہ!

ئىدى، لەو نۆزدە خولەكەدا كە ماپووی، بۆ دواھەمىن جار لەسەر كورسیيەكى ئەلەمنىۆمى كۆن دانىشت. قۆلە كورتە بەھىزەكانى ھەك دەستی سەگى دەريا خستبووہ سەر سىنگى. تىشكى خۆر قاچەكانى سوور کردبووہوہ، ئەژنۆي چەپیشى ھىشتا نىشانەي برىنداربوونى پتوہ ماپوو. لە راستیدا، زۆر بەي ئەندامەكانى جەستەي ئىدى بەئاشكرا پىيان دەگوتى، كە ئەو پیاوہ زۆر شتى قورسى بەسەر ھاتوہ و پزگارى بووہ. بە ھۆي ئەو ھەموو شكايانەشەوہ كە لە كاتى چاكکردنەوہي مەكىنە و ئامىزەكاندا تووشيان بووبوو، پەنجەكانى بە گۆشەي سەير خوار بووبوونەوہ. لەو شەپانەدا كە ئىدى پىي دەگوتن شەپى ھەرزەكارانە، چەند جارىك لووتى شكابوو. رەنگە پۆژىك لە پۆژان ئەو

دەموچاو و شەویلگە پانەى قۆز دەریان خستبیت، ھەر وەك یاریزانىكى یاریى بۆكسیت، پینش ئەوەى بەرامبەرەكەى بەر بۆكسى بدات.

ئىدى ماندوو دیار بوو. لەسەر ڤىگە دارینەكە و لە جىگە تاییەتیەكەى خۆى، كە دەكەوتە پشت یاریى ڤەرەڤەى كەرونىسكەو، دانیشت. ھەر ئەو شوینە لە ھەشتاكاندا یاریى ھەرەتریشقە بوو، لە ھەفتاكانیشدا یاریى ماری ستیل و لە شەستەكاندا یاریى بابەخولسى مەساسە و لە پەنجاكاندا یاریى تونیلی ترس و پینش ئەوەش، سەكۆیەكى گۆرانىگوتن و نماییش بوو بە ناوی سەكفرى ستارەست. ئا لەم سەكۆیەدا بوو، كە ئىدى بۆ یەكەمین جار مارگریتی بىنى.

ژیانى ھەموو كەسیك، یەك دیمەنى خوشەویستیى راستەقینەى تىدايە. لە ژيانى ئىدىدا، ئەو دیمەنە لە دوانیوہ ڤۆیەكى گەرمى مانگی ئەیلولدا ھات، ئەویش دواى گەردەلوولیک، كە ڤىگە دارینەكەى وەك ئیسفنج خووساند. مارگریت عەزییەكى لۆكەى زەردى لەبەردا بوو، تەوقەییەكى پەمەیش بە قژیەوہ بوو. ئىدى زۆر قسەى نەدەكرد، ئەوەندە ناھارام بوو، دەتگوت زمانى بە مەلاشوویەوہ نووساوە. ئىدى و مارگریت پىكەوہ بۆ ئەو مۇسیقایە سەمايان كرد، كە گروپی بەناوبانگی لۆنك /لێك دىلاننى و ئۆركسترای ئیڤەرگەید لەسەر سەكۆكە لىتیان دەدا. ئىدى شەربەتیكى لیمۆى بۆ مارگریت ھینا. مارگریت گوتى، كە دەبیت پینش ئەوەى دایك و باوكى توورە بىن، بروت، بەلام لەگەل ڤۆیشتنیدا، ئاورپىكى دایەوہ و دەستیكى بۆ ئىدى بەرز كردهوہ.

ئەو پىنچ كەسەي لە بەهەشت دەيانىنىت

ئەمە دىمەنەكەي ناو ژيانى ئىدى بوو. ئىدى، تا كۆتايىي
ژيانىشى، ھەركاتىك بىرى لە مارگرىت دەكرەو، ئەو
دىمەنەي دەھاتەو بەرچاۋ: دەست بەرزكردنەو كەي و قژە
پەشەكەي - كە بەسەر چاۋىكىدا ھاتبوو خوار- لە دلشيدا
ھەمان ھەستەكانى ئەو ساتەي بۆ دەگەرايەو.
ئىدى، ھەر ئەو شەو، دواي ئەو كەيشتەو مالاو، برا
گەورەكەي خەبەر كەردەو و پىتى گوت، ئەو كچەي بىنيو،
كە دەبىتە ھاوسەري.
براكەي بەپەستى گوتى، "باشە توش! دە بېرۆ بخەو،
دەي."

وششششش! شەپۆلىك خۆي بە كەنارەكەدا دا. ئىدى كۆكى
و شتىك لە دەمى ھاتە دەرە، بەلام نەيوست بزانىت چىيە.
تفېكى كرد و ئاسايى بوو ھەو.

وششششش!

ئىدى جاران زۆر بىرى لە مارگرىت دەكرەو، بەلام
ئىستا كەمتر. لاي ئىدى، مارگرىت ھەك برىنى ژىر لەفائىكى
كۆنى لى ھاتبوو. ئىستا ئىتر بە لەفافەكە راھاتبوو.

وششششش!

نەخۆشى شىنگل؟

وششششش!

ئىدى شازدە خولەكى مابوو.

ھىچ چىرۆكىك تەنيا نىيە، ھەندىك جار چىرۆكەكان لە
پەناو پەساردا يەكتر دەبينن و يەك دەگرن، ھەندىك جارىش

وهک چه وی بنی پرووباره کان، ته و او تیکه لی یه کتر ده بن.
کوتاییی چیروکه که ی ئیدی له گهل چیروکیکی تر - که نه و
کاته زور ساده دهر ده که وت - تیکه ل بوو. سه ره تایی ئهم
چیروکه ی تر ده که پایوه بۆ چند مانگیک له وه و پیش کاتیک
له شه ویکی هه وردا، کوپیکی گهنج و سن هاوپی هاتبوون
بۆ شاری یاریی پرووبی.

کوپه گهنجه که - که ناوی نیکی بوو - تازه فیری شوفیری
بووبوو، بۆیه جاری زور باش نهیده زانی شاگی له مه دالیای
کلیله کانی بئیت و هه لی بگریت، له بهر نه وه سوچه که ی لئ
کردبووه وه و به جیا له گیرفانی چاکه ته کهیدا هه لی گرتبوو،
چاکه ته که شی به ناو قه دیه وه گری دابوو.

له ماوه ی چند کاتژمیریکدا، نیکی و هاوپی کانی هه موو
یارییه خیرا کانی شاری یاریی پرووبییان تاقی کرده وه: *مه لئ*
نهریه که، یاریی مه لکه رانه وه، که وتنه خواره وه ی سه ره به ست،
له کوتاییشدا، *یاریی ره ره وه ی مه رگ.*

یه کیک له هاوپی کانی نیکی هاواری کرد، "دهستان بهرز
بکه نه وه، ناوا زور خوشه."

هه موو دهستیان بهرز کرده وه.

دواتر، کاتیک دنیا تاریک بوو، نیکی و هاوپی کانی
به شه که تی و به دهم پیکه نین و بیره خواردنه وه هاتنه وه بۆ
گه راجه که. نیکی دهستی به گیرفانی چاکه ته کهیدا کرد، بۆ
سوچه که گه را و له بهر خویه وه جنیوکی دا؛ سوچه نه مابوو!

ئیدی چوارده خوله کی مابوو. به دهسته سهریک برو کانی
سهری. تیشکه ئالتوونیه کانی خوری نه و پاشنیوه پویه له سه ر

“به یارمه تیت.”

کچیک، که تهمه نی ههشت -نق سالتیک ده بوو، له بهردهم ئیدیدا وهستا و بهری خوره که ی لی گرت. کچه که قزی زهرد و لوول بوو، شورتیکی کاوبوی کورت و تیشیرتیکی سه وزی کالی له بهردا بوو - وینه ی مراوییه که له سهر به شی پیشه وهی تیشیرته که ی بوو-جووتیک نه علی یه کتالیشی له پی کردبوو. ئیدی وای بۆ ده چوو، ناوی نهیمی یان نانی بیت. دلنیا نه بوو. تا ئه و کاته، ئیدی ئه و کچه ی له گه ل دایک، یان باوکی نه بینیبوو، به لام له گه ل ئه وه شدا، ئه و هاوینه کچه که زووزوو ده هات بۆ شاری یارییه که.

کچه که دووباره گوتی، “به یارمه تیت، کاک ئیدی چاودیر.”
ئیدی هه ناسه یه کی دایه وه و گوتی، “بلی ئیدی و ته واو.”
“ئیدی؟”

“فه رموو، چی؟”

“ده توانی هینیکم بۆ دروست...”

کچه، وهک ئه وهی نزا بکات، دهسته کانی به یه که وه نووساند و به ره و ئیدی به رزی کردنه وه.
“دهی، بۆله، بیللی، دره نگه.”

“ده توانی ئاژه لیکم بۆ دروست بکه ی؟”

ئیدی، وهک ئه وهی بیر له وه لامیک بکاته وه بۆ پرسیری کچه که، سه ریکی به رز کرده وه و هه ناسه یه کی هه لکیشا، ئینجا دهستی کرد به گیرفانی کراسه کهیدا و سنی دانه له و پارچه ته له باریکانه ی دهر هینا، که به رگیکی قوماشیان تی گیرابوو. له بنه رتدا، ته له کان زیاتر بۆ پاک کرده وهی سه بیلی جگه ره کیشان به کار ده هاتن، به لام ئیدی ته نیا بۆ ئه م به زمی

باشه خه لک چوڼ وشه کانی دواساتی ژيانيان هه لده بژيرن؟
تو بلتی خویان هه ست بکه ن نه ونده یان له ژياندا نه ماوه،
بویه وا ژیرانه ده دوتین و مامه له ده که ن؟

ئیدی، تا نه م ساته، ته مهنی گه یشتبوه هه شتاوسی سال،
زوربه ی زوری خوشه ویست و که سوکاره که ی نه مابوون.
هه ندیکیان هه ر به گه نجی مردبوون، هه ندیکی تریان دهره فتيان
دراوو پیر بین و دواتر نه خوشیه ک یان پروداویک
له گه ل خوی بردبوونی. له کاتی مەراسیمی به خاکسپاردن
و پرسه کاند، ئیدی گوئی لی ده بوو ئاماده بووان دهرباره ی
دواگفتوگوی خویان له گه ل مردووه که ده دوان و ده یانگوت،
”بروا بکه ن، ده تگوت ده زانی که ده مرئ!“

ئیدی هه رگیز بریوی به م جوره قسانه نه ده کرد، نه و
ده یگوت هه رکاتیک سه رت هات، دیت و ته واو. ده شیت
چه ند ساتیک پینش مردنه که ت، شتیکی ژیرانه بلیت، به لام
خو ده شیت شتیکی بیتان و هیچیش بلیت.
با هه ر لیره وه پیتان بلیم، که دوایین دوو وشه ی ئیدی
نه مانه ده بن، ”وهرنه دواوه ده!“

نه مانه نه و ده نگانه ن، که له دواساته کانی ژيانی ئیدیدا
ده بیسترین: دهنگی شه پوله کان - که ده یده ن به که ناره که دا -
دهنگی موسیقای پوک، دهنگی فره فره ی مه کینه ی فره که یه کی
بچووک، که ریکلامیکی گه وره ی به کلکه که یه وه به ستووه و
ده سوورپته وه، نه م ده نگه ش، ”نه ی هاوار! سه یر بکه ن!“
چاوه کانی ئیدی له ژیر پیلوه کانیانه وه خیراخیرا ده جوولان.
به دریزایی چه ندین سال کارکردن له شاری یاری پووبی،

ئەو پىنج كەسەي لە بەهشت دەيانىيىت

ئىدى وای لى ھاتىبو ھەموو دەنگەكانى ئەوينى لە يەكتەر جيا دەكردو ۋ ۋەك لايلايە پىيان دەخەوت.

بەلام ئەم جارەيان ئەو دەنگەي كە دەيگوت، "ئەي ھاوار! سەير بکەن!" بەشېك نەبوو لە لايلايەكە!

ئىدى قىچ بوو ۋە. ژنىكى قۇلئەستور بە خۇي ۋ ەللاگەكەي دەستىيەو، دەستى بۆ شتىك پادەكىشا ۋ ھاواری دەکرد. دەستبەجى خەلك لە ژنەكە كۆ بوونەو ۋ ھەموو چاويان لە ئاسمان بېرى. ئىدىيش سەيرى كرد ۋ شتەكەي بىنى. لەسەرى سەرەو ەي يارىي كەوتنە خوارەو ەي سەربەستدا، يەكتىك لە كورسىيەكان - ۋەك ئەو ەي بىيەيت نەفەرەكانى ھەلپژىت - بە لايلەكدا لار بووبو ۋە. كورسىيەكە چوار نەفەرى تىندا بوو: دوو پياو ۋ دوو ژن. تەنيا يەك شىشى ئاسن ھەرچوار نەفەرەكەي پاكرتبوو، بۆيە نەفەرەكان ھەموو ھەولنىكان دەدا، تا شتىكى تر بدۆزنەو ۋ دەستى پىنو ە بگرن ۋ نەكەونە خوارەو ە.

ژنە قەلەو ەكە ھاواری دەکرد، "ئەي ھاوار، فرىاي ئەو خەلكە بکەن، دەكەونە خوارەو ە."

قىرەيەك لە پادىۆكەي سەر كەمەرى ئىدىيەو ە بەرز بوو ۋە، "ئىدى! ئىدىيى!"

ئىدى پەنجەي بە دوگمەي ۋە لامدانەو ەدا نا، "چاوم لىتەتى! خىرا تىمى فرىاكەوتن بنىرن، خىرااا."

خەلك لە كەناردەرياكەو ە بەپاكردن - ۋەك ئەو ەي پىشتەر خۇيان بۆ ئەم جۆرە پووداوانە ئامادە كردىت - بەرەو شوینەكە دەھاتن. ھەموو ئەوانەي لەوئى خېر بووبوونەو ە بە يەكتريان دەگوت، "سەيرى سەرەو ە بکە! چۆن ئەو يارىيە

له و خه لکه کهر بوو. "ئیدی گوچانه کهی هه لگرت و به قاییمی کیشای به و محه جهره ئاسنده، که له خواره وه، له دهووری یارییه که دروست کرابوو. کلیکه کانی سر که مەری له رینه وه. دلی ئیدی زور خیرا لینی ددها.

له یاریی که وتنه خواره وهی سهر به ستدا، ده بوو دوو کورسی به یه که وه، به خیزاییه کی زور، بینه خواره وه و له ساتی کوتاییدا به ئیستوپتیکی هایدرولیکی بوه ستنه وه، ئیستا چون بوو ته نیا یه ک کورسی به و شیوه یه لار بوو بوو وه؟ کورسییه که - وهک نه وهی ویستبیتی بکه ویته خواره وه و له ناکاو رای گوپییت - ته نیا چهند پینه ک هاتبووه خوار نه و شوینهی نه فهره کان لینهی سواری یارییه که ده بوون.

ئیدی خوی گه یانده ده رگای یارییه که. هه ناسه ی له بهر برابوو. دۆمینگیز به را کردن گه یشته لای ئیدی و خه ریک بوو خوی پندا بدات.

ئیدی نه وه نده به توندی شانی دۆمینگیزی گرت، ده موچاوی دۆمینگیز له نازاردا گرژ بوو. ئیدی پینی گوت، "گوئی بگره! چ کارمه ندیک له سهر وهیه؟" "ویلی."

"باشه، رهنگه دهستی نابیی به دوگمهی وهستانی کتوپردا، بویه کورسییه که وه ستاوه ته وه. هه ر ئیستا به په یژه که دا سهر بکه وه و به ویلی بلی قاییشی نه فهره کان بکاته وه و پیکه وه، یه که یه که، ده ریان بهینن، باشه؟ قاییشی سه لامه تیه که له به شی پشته وه ده کریته وه، بویه تو ده بی ویلی بگری، نه ویش خوی شوږ بکاته وه و قاییشه کان بکاته وه، باشه؟ ئینجا... ئینجا هه ردوو وکتان، هه ردوو وکتان نه ک یه کیکتان، ده ستیان

نەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

بگرن و بياننەتەنە دەرەو، تەدەگەي؟ ھەريەكەتان و ئەوھى تر
بگري، تەگەيشتەي؟ تەگەيشتەيىي؟
دۆمىنگىز بەخەيرايى سەرى لەقاند.
"ئەنجا ئەو كورسىيە قۆرە بخەنە خوارەو، بزەنن بۆ
واي لى ھاتووە."

ئەندى دەمارى سەرى بەرز بووبووەو. ھەرچەندە لە
ماوھى خەمەتى ئەودا ھېچ پووداويكى خراپ پووى نەدابوو،
بەلام ئەندى مەترسىيەكانى ئىشەكەي خۆي چاك دەزانى.
جاريكان لە برايتەن، لە يارىي گەزەنلاكەدا، بۆلتەك شل
بووبووەو و دوو كەس تەدا چووبوون. جاريكى تر لە پاركى
خەزەكان، پياويك ويستبووى بەسەر پەگەي ئاسنىي يارىي
رەزەرمەي مەركەكەدا پەپەتەو، بەلام قاچى كەوتبوو نەو
ئاسنەكانەو و لەویدا گەري خواردبوو، دواتریش نەيتوانىبوو
بەتە دەرەو و ھەر ھاواري كردبوو، بەلام پاش كەمەك،
عەزەبانەكە بە خۆي و نەفەرەو بەرەو پووى ھاتبوو... ئيتەر
ئاوا!

ئەندى ئەو بېرگەرنەوانەي لە مەشكى خۆي دەر كرد.
ئەستە تەواوي چوار دەورى خەلك بوو، ھەموو دەستيان
خەستبوو سەر دەميان و سەيرى دۆمىنگىزيان دەكرد، كە
بە پەيژەكەدا سەر دەكەوتە سەرەو. ئەندى ھەولەي دا بيري
بەكەوتەو پارچەكانى يارپەكە چين: مەكەنەكە، سەندەرەك،
ھایدروئەك، بۆرپەتەك و كەپەك. بيري دەكردەو بزەنن

* شارەكە لە باشوورى بەریتانیا و دەكەوتە سەر كەنارى كەنداوي
ئینگلیزی. شارەكە يارىي گەورە لەسەر كەنارەكە دروست كراوە، كە بە
زمانى ئینگلیزی پەي دەگوتریت "Pier".

چون نه و کورسییه وای لی هاتووه. له دووره وه، هر به چاو له یارییه که ورد بوووه و له چوار که سه توقیوه که ی سهره وه، تا به شی خواره وه، سهیری مه کینه و سلندر و بۆربرین و کیتل و هه موو شتیکی کرد.

دۆمینگیز گه یشته سهره وه و نه وه ی کرد، که ئیدی پنی گوتبوو: ویلی گرت و ویلیش خوی شوپ کرده وه و قاییشه که ی کرده وه. یه کیک له ژنه کان خوی بو ویلی مه لدا و خهریک بوو بیخاته خواره وه. له خواره وه خه لکه که هاواریان لی بهرز بوووه.

ئیدی له ژیر لیوه وه گوتی، "نه که ی، په له نه که ی!" ویلی دووباره هه ولی دایه وه و نه م جارهیان قاییشی سه لامه تیه که ی کرده وه.

ئیدی به هیواشی گوتی، "ده ی، ده ی ئینجا کیتله که." شیشی بهرده می نه فهره کان بهرز بوووه وه و خه لکه که ی خواره وه ئاهیکیان به بهردا هاته وه. خیرا نه فهره کان گوێزرانه وه بو نه شوینه ی لیوه ی سواری یارییه که بوو بوون. "کیتله که پیچی خواردوه."

ئیدی راستی ده کرد. چهند مانگیک بوو له و به شه ی ناوه وه ی یارییه که دا، که له چاو دیار نه بوو، کیتی کورسیی ژماره دوو له سه ر خلۆکه که ی باش نه ده خولایه وه. به هوی نه وه شه وه، ورده ورده خورابوو - وه که نه وه ی گه نه شامی بیت و په لکه که ی لی کرابیته وه. کیتله که نه وه نده خورابوو، که خهریک بوو ده پچرا. که س تیبینی نه وه ی نه کردبوو. جا چون تیبینی بکه ن؟ ته نیا رینگه بو نه وه ی پیشوه خت به و کیشه یه بزانیته، نه وه بوو که سیک بچیت مه کینه و

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

پارچەكانى ناوہوہى كورسىيەكان بېشكىت.
ئەو خۇكەيەي كىيىل و ددانەكانى كورسىيەكەي لەسەر
بوو، بە ھۆى شتىكى بچووكەوہ، كە لە ساتىكى زۆر
ھەستىاردا كەوتبووہ ناوى، تىك چوو بوو. ئەو شتەش،
سوچىكى سەيارە بوو.

ئىدى ھەردوو دەستى بۆ وىلى پراوہشاند و ھاوارى
لى كرد، "كورسىيەكە مەخەرە خوارەوہ. خەتاي كىلەكەيە.
مەيخەرە خوارەوہ، دەپچىرى."

دەنگى ئىدى لەناو دەنگى ئەو ھەموو خەلكەدا ون بوو.
ھەر كە دۆمىنگىز و وىلى دوانەفەريان ھىنايە دەرەوہ، ھەموو
ئەو خەلكەي لەوى خېر بووبوونەوہ، لە خۇشيان دەستيان
كرد بە ھاوارھاوار. ھەرچار نەفەرەكە سەلامەت دەر چوون
و لەسەر سەكۆكەي سەرەوہ باوہشيان بەيەكدا كرد.

كەسەك خۆي كىشا بە كەلەكەي ئىدىدا و رادىۆكەي لى
خستە خوارەوہ. ئىدى نووشتايەوہ ھەلى بگىتەوہ، وىليش
رۆيشت بۆ بەشى كۆنترۆل و پەنجەي خستەسەر دوگمە
سەوزەكە. ئىدى سەرى بەرز كردەوہ.

"نا!نا! نەكەي پەنجەي پىدا نەئىي."

ئىدى گەپايەوہ بۆ لاي خەلكەكە و ھاوارى كرد، "وہرنە
دواوہەه."

پەنگە شتىك لە دەنگى ئىدىدا ھەبوو، كە سەرنجى
خەلكەكەي پاكىشايت، بۆيە خىرا لە ھاوارھاوار وەستان
و بلاوہيان لى كرد. بۆشايبىيەك كرايەوہ و ئىدى سەيرىكى
ژىر يارىيەكەي كرد، لەو سات و شوئىندا بوو، كە ئىدى

دواډه موچاوی ناو ژيانی بينی.

کچنک له سهر بنکه ی یارییه که دانیشتبوو، له وه دهچوو
خویان پندا کیشابیت و له ویدا خستیتیان. لووتی ثاوی
کردبوو، چاوه کانیشی پر بووبوون له فرمیسک، نه و کچه ش
بوو که پیشتر ئیدی که رویشکه که ی بق دروست کردبوو،
نه یسی یان ثانی!

کچه که، که گریا و هه نسک جهسته یان رهق کردبوو،
له سهر یهک ثاواز هاواری ده کرد، "دایه! دایکه، دایه، دایکه."
چاوه کانی ئیدی له سهر کچه که وه چوونه سهر کورسییه که.
ثایا نه وهنده ی کات له بهرده ستدا بوو شتیک بکات؟ کچه که
زور له کورسییه که وه...

گیفففف! تازه زور درهنگ بوو! کورسییه که به رهو خوار
ده هات.

"نه ی هاوار! کورسییه که ی خسته خواره وه."

هموو جووله یهک له بهرچاوی ئیدیدا خاو بووه وه.
گوزچانه که ی فری دا و زوری له قاچه ناساغه که ی کرد به دوایدا
بیت. نازاریکی پی گه یشت، که خه ریک بوو بیدات به زه ویدا.
ههنگاوینکی گه وره ی نا، ههنگاوینکی تریش، له سه ره وه، له ناو
مه کینه ی یارییه که دا، دوایین سیمی کینله که پچرا. کورسی
ژماره دوو، وهک گوالله ده هاته خواره وه و هیچ شتیک نه بوو
به ری پی بگریت، وهک نه وه ی تاویریکی زور گه وره بیت و
به خه رهنديکدا سه ره و خوار خلوریان کردبیته وه.

له و دواساتانه دا، وا دهر که وت ئیدی گوپی له هموو
دهنگه کانی دونیا بیت: دهنگی قیژه یه کی دوور، دهنگی
شه پوله کان، دهنگی موسیقا و گورانی، گفه ی بایه که،

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

دەنگىكى بەرزونزمى ناخۇش، كە تىگە يىشت دەنگى خۆيەتى
و لە سىنگىيەو دەتە دەر. كچە بچووكە كە دەستەكانى بەرز
كردنەو. ئىدى خۆي بەرەو پرووى فېرى دا و قاچە ناساگەكەي
نوشتايەو. ئىدى نيوەي رېگەكەي بە فېرىن و نيوەكەي
تريشى بە سىنگە خشكى بېرى و خۆي گەيان دە بىنكەي يارىيەكە.
لەناكاو، كورسىيەكە بە ئىدىدا درا و كراسەكەي و پىستەكەي
و جەستەي - لە ئاستى ئەو باجەو كە لەسەرى نووسرابوو
ئىدى/ چاودىر - بەقوولى بېرى.

ئىدى ھەستى بە زەبرىكى قورس و

پووناكييەكە بەھىز و

دوو دەستى بچووك كرد لەناو دەستەكانىدا.

دواي ئەو، ھەستى بە ھىچى تر نەكرد.

ئەمىرۆ يادى لەدايىكبوونى ئىدىيە

سالى بىستەكانە و شوپتەكە نەخۇشخانەيەكى جەنجالى يەكىك
لە ھەزارترىن گەرەكەكانى شارە. باوكى ئىدى و باوكەكانى
تر لە ژوورى چاوەروانى دانىشتوون و جگەرە دەكىشن.
پەرستارەكە، بە خۆى و فایلىكەو، كە چەند پەرە كاغەزىكى
تەدايە، خۆى دەكات بە ژووردا. بانگى دەكات و ناوەكەى
بەھەلە دەلەت. پیاووەكان فیشكەى جگەرەيان دیت.

دەستى بەرز دەكاتەو.

پەرستارەكە دەلەت، "پىرۆزە."

بەدواى پەرستارەكەدا دەچتەو خوارەو بە ژوورى
مەدالە تازەبووكان. پىلاووەكانى لەسەر كاشىيەكان تەقەتەقيان
دیت.

پەرستارەكەى پىنى دەلەت، "لەرە چاوەرپى بكە."

لە پەنجەرەكەو سەیر دەكات و دەبىنىت پەرستارەكە
بەلای قەرەوئلە بچووكەكاندا دەروات و سەیرى ژمارەكانيان
دەكات. دانەيەكيان تەدەپەرتەت، ئەمەيان نىيە، دانەيەكى
تريش، ئەمەشيان نىيە، دانەيەكى تريش، ئەمەش نىيە،
دانەيەكى تر، ئەمەش ھەر ھىي ئەو نىيە.

پەرستارەكە دەوەستەت. ئەووت! لەژىر بەتانیيەكەدا،

ئەو پىنج كەسەي. لە بەھشت دەيانىيىت

سەرىكى بچووك لە ژىر كلاويكى شىنەو دەيارە. پەرس تارە كە
دووبارە سەرىكى فایلە كەي دەستى دەكاتەو، ئىنجا ھەر
بە ئامازەي دەست بانگى باوكى دەكات.
باوكى ھەناسەي سوار دەيىت و سەرىك دەلەقنىت، بۇ
ساتىك، دەموچاوى تىك دەچىت، وەك پردىكى پروخوا دىتە
بەرچا، كە خەرىك يىت بەر بىتتەو بۇ ناو پروبارىك.
”خۇيەتى، ئەمە يانە.“

گه شته که

ئیدی هیچ شتیکی دواساتی ژیانی خوی نه بینی: نه شاری یارییه که، نه نهو خه لکه ی له ژیر یاریی که وتنه خواره وهی سه به ستدا خر بوو بونه وه، نه کورسییه فاییه رگلاسه که ش، که دواچار بهر زه وییه که که وت و بوو به هه زار پارچه وه. لهو چیرۆکانه دا که ده رباره ی ژیانی دوا ی مردن، زور جار روو حی مردو وه که به سه ر نهو شوینه دا ده سوورپته وه، که که سه که تیایدا گیانی سپاردو وه، بۆ نمونه، له سه ر ریگه یه کی ده ره وه ی شار، روو حیک به سه ر سه یاره کانی پۆلیسه وه دیت و ده چیت، یان له ژووریکه نه خوشخانه یه کدا، وهک جالجالۆ که خوی به سه قفه که وه هه لده واسیت. نه مانه نهو که سانه ن، که ده رفه تی دووه میان پی ده دریت - جا بۆ هه ر مه به ستیک بیت - تا له ژیان به رده وام بین و شوینیان چۆل نه بیت.

وا دیار بوو ئیدی نهو ده رفه تی دووه مه ی پی نه ده درا.

چوو بۆ کوئی...؟

چوو بۆ کوئی...؟

چوو بۆ کوئی...؟

نهو پننچ که سہی له به هشت دہیانینیت

ئاسمان تہم بوو، پهنګیشی، سہرہ تا، پرتہ قالیبہ کی کال
بوو، بہ لام دواتر گزرا بۆ پیروزہ بیبہ کی تۆخ، پاش کہ میک،
ئویش بوو بہ سہوزیکی زہق. ئیدی بہ سہر ہہواوہ بوو،
قؤلہ کانیشی بۆ پیشہوہ دریز کردبوو.

چوو بۆ کوی...؟

زۆر باشہ! کورسیبہ کہ کہوتہ خوارہوہ، کچہ بچووکہ کہش،
کہ ناوی ئہیمی یان ئانی بوو، دہگریا. ئیدی ئہمانہی بیر
بوو. بیریشی بوو چۆن خۆی بۆ کچہ کہ فری دا، ئوہشی
بیری بوو کہ دہستہکانی بہر دوو دہستی بچووک کہوتن.

ئہی ئہی دواہی ئوہ؟

تو بلنی رزگارم کردی؟

ئیدی تہنیا دہیتوانی بہ خہیال بیر لہو دواساتہی
بکاتہوہ، وہک ئوہی پروداوہ کہ چہندین سال بیت پروی
دابیت. لہوہش سہیرتر، ئوہ بوو کہ ہیچ ہستیکی تایبہت
بہو یادگاریبہ لہ ناخیدا نہبوو. تہنیا ہستیک لہو کاتہدا
ئیدی ہہیبوو، ہستی مندالیک بوو، کہ بہئارامی لہ بارہشی
دایکیدا پال کہوتبیت.

چوو بۆ کوی...؟

دووبارہ پهنګی ئاسمانہ کہ گۆرایہوہ و ئہم جارہیان بوو
بہ زہردیکی نارنجی، ئینجا بہ سہوزیکی گیایی، دواتریش
بہ پەمہ بیبہک، کہ ئیدی بہ بینینی، زیاتر لہ ہہموو شتیک،
پہشمہکی بیر ہاتہوہ.

تو بلنی رزگارم کردی؟

بلنی نیستا بۆی؟

ئہی بۆ کوی چوو... نیکہ رانیبہ کہم؟

نېر کمری چور نازاره که م؟

ئیسټا ئندی نه نیکه ران بوو، نه نازاریشی هه بوو. هه موو
 نه و نازارانه ی به دریزایی ژیانی چه شتیبوونی، هه موو نه و
 نارچه تیپانه ی به رگه ی گرتیبوون، وهک هه ناسه ی دهم با
 پویشتبوون و نه مابوون. ئندی هه سټی به هیچ نازاریک
 نه ده کرد، هه سټی به بیتاقه تی و دلته نگي نه ده کرد. ناخی به تال
 بوو بووه وه و له نارامی به ولاره، هیچی تری تیدا نه بوو.
 له خواریه وه په نگه کان دووباره گوران وه. شتیک به نه رمی
 ده جوولایه وه. ناو بوو، ناوی زه ریا. ئندی به سهر زه ریا به کی
 به رینی زه رده وه وه سټابوو. زه ریا که په نگي کاله کی وهر گرت
 و پاش ساتیک، گورا بز شینیکی کال. ئندی ورده ورده به ره و
 خواره وه بهر ده بووه وه و به خیرایی به ره و پووی ناوه که
 ده چوو. خیرایی به کی زیاتر بوو له خیرایی هه رشتیک که
 بینیبووی، به لام، له گه ل نه وه شدا، هیچ نه ده ترسا و ته نیا
 شنه یه کی شه مال له ده موچاوی دده. ئندی لمی سهر که ناره
 نالتوونیه که ی بیني و له ساتیکدا که و ته ژیر ناوه که وه. ئیتر
 هه موو شتیک خاموش بوو.

باشه نیکه رانییه که م نېر کمری چور؟

نازاره که م چیی کنه مات؟

ئەمىرۇ يادى لەدايىكبوونى ئىدىيە

تەمەنى پىتىج سالە. دوانىوۋەرۋىيەكى گەرمە و شوۋىتەكە شارى يارىيى پروبىيە. بەدرىزاۋىيى رېگە دارىنەكە - كە بەسەر كەنارە سىپىيەكەدا دەروانىت - مېز رېزى كراون. كىكىكى قانىلاي لىيە و مۇمى شىنى بەسەرەوۋىيە، بىلىك شەربەتى پرتەقالىش دانراوۋە. ئەوانەي لە شارى يارىيەكە ئىش دەكەن لەو ناوۋە دىن و دەچىن: ھەندىك لە بەردەم يارىيەكاندا دەوۋەستىن و ھاوار بۇ يارىيەكە دەكەن، تا سەرنجى خەلكەكە رابكىتىش، ھەندىك خەرىكىى نامىيشى سەرنجىراكىتىش، ھەندىك رايىتەرى ئاۋەلەكانن، ھەندىكىش ئەوانەن، كە راۋەماسى دەكەن. باۋكى ئىدى، ۋەك ھەمىشە، خەرىكىى كۆنكەنە. ئىدى لەلاي قاچىيەۋە يارى دەكات، جۇي براگەۋرەشى لە بەرچاۋى كۆمەلىك ژنى بەتەمەندا شناۋ دەكات. ژنەكان ۋا خۇيان دەر دەخەن، كە خەزىيان بە نامىيشەكەي جۇيە و چەپلەي بۇلى دەدەن.

ئىدى كىلاۋىكى تەكساسىي سوۋرى لەسەردايە و دەمانچەيەكى مىندالانەشى بە دەستەۋەيە، ھەردوۋ شتەكەشى ۋەك ديارىيى يادى لەدايىكبوونەكەي بۇ ھاتوۋن. ئىدى ھەلدەستىت و لەم مېزەۋە را دەكات بۇ ئەمىز،

دەمانچەكەيان لى دەر دەھىتتە و دەلىت، "تالاق، تالاق."
مىكى شى لەسەر كورسىيەك دانىشتوو و ھاوار لە
ئىدى دەكات، "وەرەو، كورە."
ئىدى ھەر دەلىت، "تالاق، تالاق."

مىكى شى لەگەل باوكى ئىدى كار دەكات و يارىيە
شكاوھەكان چاك دەكاتەو. كابرايەكى قەلەو و شەيالە
دەبەستەت، ھەمىشەش گۇرانىي ئايرلەندى بەسەر دەمەو. يە.
ئىدى پىي وايە شى بۇنىكى سەيرى لى دىت، كە لە بۇنى
شرووبى كۆكە دەچىت. ئىدى ھەزى لەو بۇنە نىيە.
شى دەلىت، "وەرە با بە ھەمان شىوھى نەرىتە
ئايرلەندىيەكەى خۇمان، قاچت بگرم و سەرەوخوارت
بەمەو."

مىكى شى دەستە گەورەكانى دەخاتە ژىر بالى ئىدى و
بەرزى دەكاتەو، ئىنجا قاچەكانى دەگرىت و سەرەوخوارى
دەكاتەو. ئىدى كلاوھەكەى دەكەوتتە خوارەو.
دايكى ئىدى ھاوارى لى بەرز دەبىتەو، "ئاگات لىي
بى، مىكى." باوكى ئىدى سەرىك ھەلدەبەرىت و پىكەنىيىكى
لە دۇخەكە دىت، ئىنجا دەچىتەو سەر كۆنكەنى خۇي.
مىكى دەلىت، "خەمت نەبى، ئاگام لىيەتى. ئىستا با بۇ
ھەر سالىكى تەمەنت، جارىك شۆرت بەمەو و بەرزت
بەمەو."

مىكى، ئىدى لەسەرخۇ نزم دەكاتەو، تائەو كاتەى
قزى بەر زەوييەكە دەكەوتت.
"تەمە يەك."

مىكى، ئىدى بەرز دەكاتەو. ئەوانى تر ھەموو سەير

نەر پىنج كەسەي لە بەهەشت دەیانىيىت

دەكەن و پىندەكەنن. ھەمووش پىنكەو ھەوار دەكەن،
”دوووو... سىيىن.“

ئىدى، كە ئىستا سەرەوخوار شۆر كراو ھەوار، سەيرىكى
دەموچاوەكان دەكات و نازانىت كى كىيە. سەرى قورس
دەيىت.

ئامادەبووان ھەوار دەكەنەو، ”چواااا... پىيىنچ.“
شى، ئىدى رىك دەكاتەو ھەوار دەيخاتەو سەر قاقى خۆي.
ھەمووان چەپلە بۆ ئىدى لى دەدەن. ئىدى دەنووشىتەو ھەوار
كللەو كەي ھەلدەگرىتەو. قاقى لە شتىك ھەلدەنگويت و
دەكەويت، ئىنجا ھەلدەستىتەو ھەوار خويچى دەچىت بۆ
لاي مىكى شى و قۆلى بەر بۆكس دەدات.
مىكى دەليىت، ”ئاي! ئاي! ئەو ھەوار بۆ وام لىم دەدەي، پىاو ھەوار
چكۆل.“

ھەموو پىندەكەنن. ئىدى دەسوورپتەو ھەوار رادەكات. سى
ھەنگاو دەنيىت و دەگاتە ناو باو ھەوار دايكى.
دايكى، كە ھەمووى يەك - دوو ئىنجىك لە دەموچاوى
ئىدىيەو ھەوار، دەليىت، ”باشى كۆرە جوان و پىنج
سالانەكەي خۆم؟“

ئىدى سوور ھەوار سوورە تۆخەكەي دايكى و كۆلمە ئال و
نەرمەكانى و شەپۆلى قژە قاو ھەوار يەكەي لە نزيكەو دەيىنيت،
ئىنجا بە دايكى دەليىت، ”سەرەوخاوى كەرمەو ھەوار.“
”چاوم لى بوو.“

دايكى كللەو كە دەكاتەو سەرى ئىدى، پاشان دەيىبات
پىاسەيەكەي بە شارىي يارىيەكەدا پى دەكات، دەيىبات بۆ
سوورى يارىيى فيل، بۆ تەماشاكردنى راوچىيەكان و بىيىنى

ئەو ساتەى لە سەرلەئیوارەدا تۆرەکانیان دەر دەهیننەو
و ماسییەکان وەك پارەى ئاسنى تەر و بریسکەدار
هەلەبەزنەو. دایكى ئیدی دەستی کورەكەى دەگریت و
پىى دەلێت، كە خوا ئیدیى خوښ دەوێت و شانازى پىو
دەكات، چونكە، لە پۆژى یادى لەدایكبوونەكەیدا، كورێكى
ئاقى و ژىر بوو. ئەو دلى ئیدی دەداتەو و دنیا لە
بەرچاوى دەگەرتیتەو سەر بارى ئاسایی خۇى.

گه‌یشتنه‌جی

ئیدی خه‌به‌ری بووه‌وه و بینیی له کووپیکی چایی زۆر گه‌وره‌دایه. کوپه‌که یارییه‌ک بوو له یارییه‌کانی ناو پارکیک، له ته‌خته‌ی بۆیاخکراو دروست کرابوو، کوشنیکیی بۆ دانیشنن تیدا بوو، ده‌رگایه‌کیشی هه‌بوو، که به‌ نه‌رماده به‌ ته‌خته‌که‌وه قاییم کرابوو. قاچه‌کانی ئیدی به‌قه‌راغه‌کانی کوپه‌که‌دا شوڤر بووبوونه‌وه. ئاسمان به‌رده‌وام ره‌نگی له قاوه‌یییه‌وه بۆ سووری تۆخ ده‌گۆرا.

ئیدی هه‌ر ده‌یوست ده‌ستی بگاته‌ گۆچانه‌که‌ی. ئه‌وه چه‌ند سالیک بوو که ده‌خه‌وت، گۆچانه‌که‌ی له‌پشت سه‌ری خۆیه‌وه داده‌نا، چونکه زۆر به‌یانی به‌بنی گۆچان نه‌یده‌توانی هه‌ستیه سه‌ر پێ. ئیدی زۆر شه‌رمی ده‌کرد، که ئاوا‌ی لێ هاتبوو، چونکه ئه‌و، جاری جارن، هه‌میشه که هاو‌ریکانی ده‌بینی، به‌ده‌م سلاو‌کردنه‌وه لێیان، ده‌ستیکیی به‌ شانیا‌ندا ده‌کیشا.

گۆچانه‌که له‌پشت سه‌رییه‌وه نه‌بوو. ئیدی هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لمژێ و هه‌ستایه سه‌ر پێ. ئه‌وه‌ی به‌لایه‌وه سه‌یر بوو، ئه‌وه بوو له‌گه‌ل هه‌ستانه‌که‌یدا پشته‌ی نه‌ئیشا و جومگه‌کانی قاچی کره‌یان نه‌هات. ئیدی خۆی قیت کرده‌وه و به‌ئاسانی به‌سه‌ر لێواری کوپه‌که‌وره‌که‌دا خۆی هه‌ل‌دایه‌ خواره‌وه و

توژنیک به سهیری له سهر پښی وه ستایه وه. ئیدی، هر له و
سات و شوینه دا، هستی به سی شت کرد.
یه که م، زور دلی خوش بوو.
دوهم، به تنیا بوو.

سیهم، هیشتا هر له شاری یاری پووبی بوو.
به لام هم شاری یاری پووبیه، همان نه وهی پیشو
نه بوو. هندیکی چادری مشه می تیدا هلدرا بوو، پارچه زهوی
چول و فراوانیشی تیدا بوو، که به گیا داپوشرا بوون. ناوکه ی
- به هوی نهو به ربه ستانه وه که بوی دروست کرابوون -
نه ونده مانگ و پوون بوو، به ئاسانی قه وزه ی ژیره که ی
ده بینی. پهنگی یاریه کان سووری ناگری و سپی کریمی
بوو - سهوز و مارونیان تیدا نه بوو - هر یاریه کیش،
شوینیکی بلیتفروشتنی تخته ی تاییه ت به خوی هه بوو.
نهو کوپه گه وره یی ئیدی تایدا خه بهری بوو بووه وه، له
بنه رتدا به شیک بوو له یاریه کی ساده به ناوی سپین تر
را، نه م ناوه ش - شانبه شانی ناوی چندين شوین و یاری
تر و دوکانی نه مبه ر و نهو بهری ږیگه سه ره کییه که، له سهر
پارچه تخته ی نه ستوور نووسرا بوو.

جگه ره ی ئیل تیمپو، تامی جگه ره ی راسنه قینه!
شوربای ماسی و په تاته/ ده سنت
یاری بابا خولی/ خوشترین یاری سه ده!

ئیدی به توندی چاوی ترووکاند. شوینه که شاری یاری
پووبی سه رده می مندالیی ئیدی بوو. هفتاوپینچ سال

له ووه بهر بوو، ته نیا نه وه بوو، ئیستا هه موو شته کان نوێ بوون. له سه ره وه یاریی به ره ره وه ی باز نه یی لی بوو، که چه ندین سال بوو لا برابوو، له ولاتره وه شوینکی خوگۆرین و مه له وانگه یهک، که ئاوه که ی سویر بوو، هه ردوو شوینه که ش له سالانی ۱۹۵۰هه به ته واوی ږوو خیندرابوون. له لایه که ی تره وه، چه رخوفه له که که ی یه کم جاری شاری یاریی ږووبی به بویه سپیه که ی جارانیه وه چووبوو به ئاسماندا. له ویدیوشیه وه، ئیدی شه قام و سه ربانی خانووه جه نجال و خشتسوره کانی گه ږه که کونه که یانی بینی و تییینی کرد ته نافی جل به په نجه ره ی خانووه کانه وه شوږ بوو بونه وه. ئیدی هه ولی دا هاوار بکات، به لام دهنگی ده ره نه هات، ته نیا گوتی، "سلاو،" به لام هیچ دهنگیک له قورگیه وه نه هاته ده ره وه. ئیدی دهستی له قول و قاچه کانی دا: نه وه ی لی ده ره بچیت، که دهنگی نه مابوو، زور ساغ و دلخوش بوو. که میک به ده وری خزیدا خولایه وه و یهک - دوو جار به رز بووه وه. هیچ نازاریکی نه بوو. له ده سالی ږا بردودا، ئیدی به چاوی خوی نه یدیوو به پی ږوات و نه که ویته ناله نال، یان دابنیشیت و پشتی نازاری پی نه گات. ږوخسار و شیوه ی ده ره وه ی، هه ره که هیی نه و نیوه ږویه بوو، که تیایدا دونیای به جی هشتبوو: پیاوکی که ته ی سینگان، به کلاوینک و شوړتیک و کراسیکی قاوه یی کاله وه، که ږینک هیی کارمه نده کانی شاری یاریی ږووبی بوو. به لام جومگه کانی نه رمتر و له شی سووکه له تر بوو، به شیوه یهک، که دهیتوانی به پیوه خوی بنووستینیته وه و دهست له پاژنه ی پییه کانی بدات، یان تا ئاستی سکی، قاچ به رز بکاته وه. ئیدی، وهک مندا، له

جسته‌ی خۆی ورد ده‌بووه‌وه و زۆر دلخۆش بوو به‌و هیز و توانا تازه‌یه‌ی هه‌یبوو. ئیندی بووبوو به‌ پیاویکی سووک‌له و وه‌ک لاستیک ده‌کش. ئینجا رای کرد.

پاک‌کردنه‌که‌ی زۆر به‌لاوه خۆش بوو! شه‌ست سال زیاتر بوو رای نه‌کردبوو، یان پاستر، له‌ سه‌رده‌می سالانی جه‌نگه‌وه، به‌لام ئیستا ده‌یتوانی پابکات، سه‌ره‌تا به‌هێواشی و به‌ هه‌نگاوی کورت، دواتریش خێرا و خێراتر - کتومت وه‌ک پاک‌کردنه‌کانی سه‌رده‌می گه‌نجی. ئیندی به‌دریژی پێگه‌ دارینه‌که‌دا بۆی ده‌ر چوو. سه‌ره‌تا به‌لای میزیکێ فروشتنی که‌لوپه‌لی پاره‌ماسیدا - که‌ شته‌کانی سه‌ری، هه‌ریه‌که‌ به‌ پینچ سه‌نت بوون - رای کرد، دواتریش به‌لای میزیکێ به‌کریدانی جلی مه‌له‌دا - که‌ خاوه‌نه‌که‌ی به‌ سێ سه‌نت جلی مه‌له‌ی به‌کری ده‌دا - تێپه‌ری. ئیندی هه‌ر به‌پاک‌کردن یاریی ره‌بره‌ره‌می ناره‌نگی تێپه‌راند و دواتریش به‌ناو کووچه‌کانی شاری یاریی پووبی و به‌ به‌رده‌م ئه‌و بینا جوانانه‌شدا ده‌ر چوو، که‌ له‌سه‌ر شێوازی بیناسازی ئه‌نده‌لووسی دروست کرابوون و مناره‌ و گومه‌زی جوانیان هه‌بوو. پاشان به‌لای یاریی باب‌ه‌خوونی ئه‌سپه‌دا تێپه‌ری - که‌ ئه‌سپه‌ دارینه‌کانی و پیاوکه‌ی و شووشه‌ و ئاوینه‌کانی ئه‌وه‌نده‌ پاک بوون، له‌ دووره‌وه‌ ده‌برێقانه‌وه. ئه‌مه‌ له‌ کاتێکدا بوو، که‌ له‌وه‌ ده‌چوو هه‌مووی کاترمیتریک له‌وه‌پێش بووبیت، که‌ ئیندی خۆی له‌ وه‌رشه‌که‌دا پارچه‌کانی هه‌مان یاریی پاک ده‌کرده‌وه‌ و تۆزه‌که‌ی سه‌ریانی ده‌ته‌کاند.

ئیندی به‌ ناوجه‌رگه‌ی پێگه‌ کۆنه‌که‌دا - که‌ پوژانیک

نەو پىنج كەسى لە بەهشت دەيانىيىت

تيايدا ھەرزەكار، ھەر بەمەزەندە كىشى خەلكيان دەگوت و بەختگرەو ھەكان بەختيان دەگرتەو ھە قەرەجەكانىش سەمايان تىدا دەکرد - تىپەرى. ئىدى چەناگەى نزم كەردەو ھە بالەكانى ھەك ھىي فەزەكە فش كەرد، ئىنجا بەو ھىوايەى راکەردنەكەى بىت بە فەرىن، لەگەل ھەر چەند ھەنگاويەكدا، ھەك مندال بازى دەدا و خۆى بەرز دەكەردەو. ئەگەر كەسىك ئەمەى بىيىنايە، رەنگە گالەى بە ئەقلى بەتايە: چاودىرىكى سەرسەپى، بە تاقى تەنبا دەيەوئە لاسايى فەزەكە بكاتەو ھە بفرىت. بەلام شتەكە ئاسايى بوو، چونكە لە ناخى ھەموو پياويەكدا - جا تەمەنى ھەرچەندە بىت - مندالىك ھەيە كە دەيەوئە ئاوا رابەكات.

ئىدى لە راکەردن ھەستا. گوئى لە دەنگىكى بەرزى زىقن بوو، كە دەتگوت لە موکە بەرەيەكى گەورەو دىتە دەرەو ھە. "ئامادەبووانى ئازىز، ئەى ئەمەياتان پى چۆنە؟ تا ئىستا دىمەنى وا ناشىرىن و ترسناكتان بىيىو ھە؟..." ئىدى لە بەردەم شانۆيەكى گەورەدا و لەتەنىشت كابينەيەكى بلىتبەرنەو ھە ھەستا بوو. شانۆكە پارچەتەختەيەكى پىو ھەرابوو، كە لەسەرى نووسرا بوو:

سەيروسە مەرەتەرىن مەزفەكانى دۇنيا!

نەمايىشى شارى يارى بوبى!

قەلەو و لاوازەكان!

ھەرز و پياو ھەيەكە بىيىن!

شانۆكە بە خانووى توقنىەر و ھەلى ھەراو ھەرياش ناوى

رؤیشتبوو. ئیدی بیرى كه وته وه، كه په نجا سالیك پئش
ئىستا ئه و شوینه داخرابوو، رېك ئه و كاته ی ئیتر ته له فزبون
داهینرا و خه لك پئویستییان به شوینی له و جزره نه ما بو
جوولاندنی خه یالیان.

"سهیری ئه م وه حشییه بکه، كه له زگماكه وه به
نه خوشییه کی زور سهیره وه له دایک بووه و..."

ئیدی به ره و ده رگای چوونه ژووره وه ی شوینی نمایشه كه
رؤیشت. هر له و شوینه دا کاتی خۆی چه ندین كه سی سهیری
بینیوو. له وانه، جۆلی جهین، كه نزیكه ی ۲۳۰ کیلو ده بوو و
ده بووایه به دوو پیاو بیخه نه سه ر پلیکانه كان، دوو خوشکی
دووانه ش هه بوون، كه له پشته وه به یه كه وه نوو سابوون و
مؤسیقایان لی ده دا. نمایشه كان پیاویان تیدا بوو، شمشیری
قووت ده دا، ژنی ریشدار، هه روه ها دوو برای هیندی، كه
ئه وهنده له نه وتدا مابوونه وه، پئستیان، وهك لاستیک، ده كشا
و به سه ر چوار په لیاندا شوږ ده بووه وه.

ئیدی به مندالی به زه ییی به ئەندامانی نمایشه كه دا ده هاته وه،
چونكه ئه و ئەندامانه ناچار دهكران له كوخی بچووكدان بئیشن،
یان هه ر له سه ر شاتوكه بمیننه وه، هه ندیک جار ده یانخسته
قه فه سه وه و ئەندامانی تری نمایشه كه به به رده میاندا ده هاتن
و به گالته پئكر دنه وه په نجه یان بو ږاده كیشان. چه ند كه سئیکش
له ده ره وه ی شوینه كه هاتو هاواریان ده نایه وه و خه لکیان بانگ
ده كرد بو نمایشه كه. ئه و دهنگه ی ئیدی گوینی لی بوو، دهنگی
یه كیک له و كه سانه بوو!

"ئه وه ی به سه ر ئه م پیاوه ی ئیمه هاتووه، ته نیا به سه ر
پیاوی نه گه تدا دی! له و په ری دونیا وه هینا ومانه تا ئیوه

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىينيت

سەيرى بکەن و لىتى ورد بىنەوہ.
ئىدى خۇى کرد بە ھۆلە کەدا. تاريک بوو. دەنگە کە
بەرزتر بووہوہ.

"ئەم ڤووحە داماوہ لىزەدايە و گۆرانيكى قورس بەسەر
جەستەيدا ھاتوہ..."

دەنگە کە لە لايە کەي تری تەختەي شانۆکەوہ دەھات.
"تەنيا لىزە، لە شوینی سەيروسەمەرەترين مرقۇقەکانى
دونیا، دەتوانى ئەوئەندە لەم کەسە نزیک..."
ئىدى ڤەردەکەي لا دا.

"بىتەوہ و سەيرترین شت ببىنى..."
دەنگى ئەو کابرايەي ھاواری دەکرد، ئەما و ئىدى
بەحەڤەساوييەوہ چەند ھەنگاويكى بۆ دواوہ نا.
لەسەر تەختەي شانۆکە ڤياويكى تەمەن مامناوہەند، کە
شانە باريکەکانى کەمىک بەپىشدا ھاتبوون، بەتەنيا لەسەر
کورسييەک دانىشتبوو. ڤياوہ کە لە کەمەر بۆ سەرەوہ ھىچى
لەبەردا نەبوو، ورگىشى بەسەر قايشە کەيدا شۆر بوو بووہوہ
و چىن چىن چووبووہ سەر يەک. قژى کورت بوو، لىئوہکانى
بارىک بوون و دەموچاوى درىژ و ماندوو دەينواند.

جەستەي کابرا تاييەتمەندييەکى جياکەرەوہى ھەبوو، کە
ئەگەر ئەو تاييەتمەندييە نەبووايە، لەوانە بوو ئىدى ھەر
بىريشى نەکەوتەوہ کتيە. تاييەتمەندييە جياکەرەوہکەش ئەوہ
بوو، کە کابرا ھەموو گيانى شىن بوو!

ڤياوہ کە سەيرىكى ئىدى کرد و گوتى، "چۆنى ئىندوارد،
چاوہڤىم دەکردى."

یه کهم کەس، کە ئیدی لە بەهەشت دەیبینیت

پیاوێ شینەکە لە سەر خۆ لە سەر کورسییەکەی هەستا و بە ئیدیی گوت، "مەترسە، مەترسە."

دەنگی زۆر ئارامکەرەوە بوو، بەلام ئیدی هەر لێی ورد دەبوو. ئیدی ئەم پیاوێ بە ئەستەم ناسیبوو، ئەی ئیستا بۆچی دووبارە هاتبوو. سەر ڕیتی؟ لە لای ئیدی، ئەم پیاوێ شینە وەک ئەو دەموچارە سەیرانە بوو، کە دینە خەونەکانتە وە و تۆش کە سبەینێ هەلەستیت، بە دەورووبەرەکەت دەلێت، "تۆ بلی دوینێ شوو خەوم بە کێوێ بینێ؟"

پیاوێ شینەکە بە ئیدیی گوت، "هەست دەکەئێ جەستەت وەک جەستەئێ منداڵ وایە، راستە؟"

ئیدی سەری لەقاند.

"ئەوێ چونکە ئەو کاتەئێ منت ناسی، منداڵ بووی. ئیستاش بە هەمان ئەو هەستانەوێ دەست پێ دەکەیتەوێ." ئیدی لە خۆی پرسی، "دەست بە چی دەکەمەوێ؟"

پیاوێ شینەکە چەناکەئێ بەزر کردەوێ. ڕەنگی پێستی وەک ڕەنگی هەلۆزە ڕەشەئێ گەییو وای بوو، پەنجەکانیشی چرچ بوو. بەرەو دەرەوێ هۆلەکە ڕۆیشت و ئیدیش بەدوایدا هەنگاوی نا. شارایی یارییەکە کەسی تێدا نەبوو،

ئەو پىنج كەسنى لە بەهشت دەيانبىيىت

كەنارەكەش چۆلۈھۆل. تۆ بلىنى تەواۋى ھەسارەكە چۆل
بوۋىت؟

پىاۋە شىنەكە گوتى، "دە قسەيەك بىكە،" ئىنجا بە دەست
ئامازەى بۆ يارىيى رەۋرەۋەى مەرگەكە - كە لە تەختە دروست
كرابو - كرد. ئەو يارىيە پىشى دەگوترا يارىيە تەمبىكەرەكە،
لەبەر ئەۋەى دوو پىچى زۆر قورسى تىدا بوو. يارىيەكە بۆ
يەكەمىن جار لە سالانى ۱۹۲۰دا دروست كرابوو، سىكەكانى
لەسەر تايە دانرابوون و بەو ھۆيەشەۋە، ئەو ەرەبانانەى
نەفەرەكان دەچوونە ناويان زۆر بەخىرايى پىچيان بۆ
نەدەكرايەۋە، چونكە ئەگەر خىرا پىچيان بىكردايەتەۋە، لەسەر
سىكەكە دەر دەچوون.

"ئەرى ئىستاش ھەر يارىيە تەمبىكەرەكە خىراترىن يارىيى
دونيائە؟"

ئىدى سەيرىكى يارىيە شەقۇشەرەكەى كرد، كە چەندىن
سال بوو لە شارى يارىيى رەۋبىدا ھەلگىرابوو، ئىنجا ھەر بە
سەربادان پىاۋە شىنەكەى تىگەياند، كە نەخىر، چىيى تر ئەو
يارىيە خىراترىن يارىيى دونيا نەبوو.

پىاۋە شىنەكە گوتى، "ئى، ئى! خۇشم ھەر پىنم وا بوو.
لېرە شتەكان ناگۇرپىن، بەداخىشەۋە سە پىچەۋانەى ئەۋەۋە
كە خەلك دەيلپىن - ناتوانى لەناو ھەۋرەكانەۋە سەيرى
خوارەۋە بىكەى."

ئىدى لە دلى خۇيدا بەسەرسوۋرمانەۋە پرسىي، "لېرە؟
بۆ ئېرە كويىە؟"

پىاۋە شىنەكە، ۋەك ئەۋەى دلى ئىدىيى خويندبىتەۋە،
زەردەخەنەيەكى كرد، ئىنجا دەستىكى كىشا بە شانى ئىدىدا.

نښدی ههستی به گهرمییه کړد، که هرگیز پښتر گهرمی
وای ههست پی نه کړدبو، نینجا بیرکړدنه وه کانی له میټشکیدا،
له شپوهی رسته یه کدا پڙان: من چوڼ مردم؟
پیاوه شینه که گوتی، "به پروداوینک."

چهنډیک ده بی مردووم؟
"ده قیقه یه ک، کاترمیریک، هه زار سالیک..."
نهی نیستا له کویم؟

پیاوه شینه که به توندی لڼوه کانی خسته سهر یه ک، نینجا
پرسیاره که ی دوباره کړده وه، "له کوینییی؟" ناوړیکی دایه وه
و قوله کانی هه لېری. له چاو ترووکانیکدا یارییه کانی شاری
یاری پیرووی ژیانیان تی گه پایه وه: چه رخوفه له که که هینواش
هینواش که و ته وه خولانه وه، سهاره ی پیا که و تنه کان ده ستیان
کړد به خو کیشان به یه کدا، په وړه وه ی مەرگه که سهره و ژور
سهر که وت، باب خولیتی نه سپه که له سهر ناوازی نه و
گورانییه ی له گهل یارییه که دا لی ده درا، که و ته هه لېه زودابه ز.
زه ریا که له ولاتره وه بوو، ناسمانه که ش په نگی لیموی گرتبوو.
پیاوه شینه که گوتی، "قابيله له کوینی؟... له به هه شتی."

نښدی به توندی سهری با دا: نا! شتی وانا ب.
پیاوه شینه که کیفی له دڅخه که ده هات. گوتی، "ناکری
نهم شوینه به هه شت بی؟ بق ناکری؟ له بهر نه وه ی نهم نه و
شوینه یه، که لینی گه وره بووی؟"

نښدی ده می کړده وه و "به لئ" یه کی لئ هاته دهر.
پیاوه شینه که سهری له قاند، "خه لک زور جار به که م
سهری نه و شوینه ده کهن، که لینی له دایک بوون، به لام

ئەو پىنج كەسنى لە بەهەشت دەيانىنىت

دەشى بەهەشت لەو سووچ و قوژبەنەدا بى، كە ھەر خەيالمان بۆيان ناچى. بەهەشت چەندىن ئاستى ھەيە. بۆ من، ئەمە ئاستى دووھە؛ بۆ تۆش، يەكەم.

پىاوە شىنەكە، ئىدىيە بە پاركەكەدا گىرا و ھەردووكيان پىكەو بەلای مېزى جگەرەفروشتن و ەەرەبانەى لەفەى سۆسچ و يارىي قومارەكەدا - كە گىژەكان پارەكانيان تىادا دەدۆراند - تىپەپىن.

ئىدى لە دلى خۇيدا ھەر بىرى دەكرەو، "يانى بەهەشت ئىرەيە؟ زۆر بىمانايە!" ئاخىر ئىدى بەدرىژايىي نىوھى زياترى تەمەنى، خۆزگەى خواستبوو لە شارى يارىي ڤووبى ڤزگارى بىيت. ئەو شارى يارىيە لەلای ئىدى شوينىكى ئاسايى بوو، شوينىك بوو بۆ ھاواركردن و مېزبەخۇداكردن و گۆڤىنەوھى دۆلارە سەوزەكانت بە بووكەشوشەى بچووك، بۆيە ئىدى بىرواي نەدەكرد شوينىكى لەو جۆرە، شوينى ھەوانەو و ئاسوودەيى ھەتاهەتايى بىت.

ئىدى دووبارە ھەولى دايەو قسە بىكات، بەلام لە نووزەيەك زياتر، ھىچى تر لە سنگىەو نەھاتە دەرەو. پىاوە شىنەكە ئاوپرى بۆ دايەو.

"دەنگت بۆ دەگەرپتەو. ھەموومان ئەوھەمان بەسەر ھاتو. كاتىك بۆ يەكەم جار دەگەيتە ئىرە، قسەت بۆ ناكرى."

پىاوە شىنەكە زەردەخەنەيەكى كرد و بەردەوام بوو، "ئەوھش يارمەتيت دەدا باشتىر گوى بگىرى."

لەناكاو پىاوە شىنەكە گوتى، "لە بەهەشتدا پىنج كەس

دەبینی. ھەریەكەمان بۆ شتیک ھاتووینەتە ژیانتهو. پەنگە لە کاتی خۆیدا ئەو شتە نەزانیبی، بەلام ئیستا دەرفەتی ئەوەت دەدریتى بیزانی. ئی بەھەشتیش ھەر بۆ ئەوە دروست کراوە، تا لەو ژیانە تێگەى، کە لە دۇنیادا بەسەرت برد. ئیدی شلەژاو دیار بوو.

"خەلک وا دەزانن بەھەشت ھەر باخ و باخاتی خۆشە، یان شوپنیکە، تیايدا دەتوانی بەسەر ھەورەکاندا بڕۆی، یان بەکەیفخۆشی لەگۆی پووبار و سەر شاخان پابویری، بەلام دیمەنە جوانەکان، بەبى ئاسوودەیی ناخ بێمانان. گرنگترین پاداشت کە خودا بێداتەو، ئەوەیە ئەو شتەتە بۆ پوون بکاتەو و تیت بگەینى، کە لە ژیاندا پوویان دا و تیان نەگەیشتى. ئەو ئاسوودەییەى بۆ دەگەپى، لە ئەوەدایە." ئیدی کۆکەیکى کرد و ھەولێ دا دەنگى بەپینتەو. ئیتر بێزار بووبوو لەو ھەموو بێدەنگبوونەى تى کەوتبوو.

"ئێدوارد، من یەكەم کەسى تۆم. ئەو کاتەى مردم و ھاتم بۆ ئێرە، پینچ کەسى تر پووداوەکانى ژیانمیان بۆ پوون کردمەو، ئینجا منیش ھاتم بۆ ئێرە و چاوەروانى تۆم کرد، بۆ ئەوێ چیرۆکى خۆمت بۆ بگێرمەو، ئەو چیرۆکەى دواتر بوو بە بەشیک لە چیرۆکەى تۆش. خەلکى تریش ھەن، چاوەرێت دەکەن. تیاياندايە ناسیوتە و تیاياندايە نەتاسیو، بەلام ھەموویان، پینش ئەوێ بمرن، بە ژیاندا تێپەریون و بۆ ھەتاهەتایە ژیاوتیان گۆریو."

ئیدی، بە ھەموو ھیزى خۆى پالى بە دەنگیکەو، تا لە سینگیو ھەسەرى بخاتە سەرەو. دواچار یەك - دوو وشەى بۆ ھاتن، "تۆ... چۆن..."

ئەو پىنچ كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

دەنگوت جووچكە و لەودىو تويكلى هيلكەكەيەو دەنگى
دەيت.

”تۆ... چۆن...؟“

پياوھ شىنەكە بەئارامگرتنەوھ چاوھپىي ئىدىيە كرد، تا
قسەكەي تەواو بكات.

”تۆ... چۆن... مردى؟“

پياوھ شىنەكە كەمىك سەرى سوور ما. زەردەخەنەيەكى
بۆ ئىدىيە كرد و گوتى، ”تۆ منت كوشت.“

نەمروۆ يادى لەدايکبوونى ئىدىيە

حەوت سالانە. ديارىي يادى لەدايکبوونەكەى تۆپىنكى بەيسبۇلە. تۆپەكە لە دەستەكانيدا دەگوشىت و ھەست بە ھىزىكى زۆر دەكات، لە قۆلەكانيدا دىت و دەچىت. خۆى وەك يەككىك لەو يارىزانە لىھاتوانە دىتە بەرچاۋ، كە وىتەكانىانت لەناو جىسى كر/كەر جاكدا بۆ دەر دەچىت، بۆ نموونە، *ۋالتەر جۇنسۇن*.*

جۆى براى دەلىت، "دەى، ھەلى بدە."

ئىدى و جۆ ۋادەكەن و بەلاى يارىيى بەيسبۇلى بۆلىنىگدا تىدەپەرن. لەو يارىيەدا بە دارىكى بەيسبۇل لە تۆپىك دەدەيت و دەيگرىتە كۆمەلىك بتل، ئەگەر سى بتل بخەيت، شەربەتىكى گويىزى ھىندى و قەسەينك دەبەيتەۋە.

جۆ دەلىت، "دەى ئىدى، ھەلى بدە."

ئىدى دەۋەستىت و بە خەيال خۆى لە يارىگەيەكى يارىيى بەيسبۇلدا دەينىت. تۆپەكە ھەلدەدات. براكەى دەستەكانى دەكاتەۋە، بەلام تۆپەكەى بۆ ناگىرىتەۋە.

* ۋالتەر جۇنسۇن Walter Johnson: يارىزانىكى بەناۋانگى يارىيى بەيسبۇل بوو، كە بۆ ماۋەى يىست سال و لە سالى ۱۹۲۷-۱۹۰۷، لە خولى تىپە پلەيەكەكانى ئەمەرىكاىدا يارىيى كرد.

نەو پىنج كەسەي لە بەهشت دەيانىيىت

جۇ ھاوار دەكات، "زۇر قايىم ھەلت دا."
ئىدى دەقىژىتت و دەلّيت، "تۆپەكەمم! ون نەبى، حۆلە."
ئىدى بەوردى سەيرى تۆپەكە دەكات. تۆپەكە بەدرىژايى
رېگە دارىنەكەدا دەروات و لەپشت شويىتى نمايشەكەوہ خۆى
دەكات بە خىمەيەكدا. ئىدى رادەكات بۆى و جۆش بەدوايدا.
ئىدى لە جۇ دەپرسىت، "دەزانى كەوتە كويۇە؟"
"نا."

كەسىك بەشى پىنشەوہى خىمەيەك ھەلدەداتەوہ و بە
دەنگىكى ناخۆش قسەكانيان پى دەپرېت. ئىدى و جۇ سەر
بەرز دەكەنەوہ و ژن و پياويك دەينىن، ژنەكە زۇر قەلەوہ و
پياوہكەش بەشى سەرەوہى پروتە، ھەموو گيانى بە مووى
سوور داپۆشراوہ، ھەردووكيان كارەكتەرى سەيروسەمەرەى
ناو نمايشە ترسناكەكەن.

مندالەكان لە جىي خۆيان سەر دەبن.
پياوہ تووكنەكە بە زەردەخەنەيەكى گەورەوہ دەلّيت،
"ئەوہ چى دەكەن لىرە، ھەى نازانم چىيانە؟ بەتەمان بەزم
بىننەوہ؟"

ليۇەكانى جۇ دەلەرزىن. لە چاوترووكانىكدا جۇ دەست
بە گريان دەكات و بە قەلەمبازىك بۆى دەر دەچىت.
ئىدىش ھەلدەستىت و دەيەويىت رابكات، بەلام لەو كاتەدا
چاوەكانى دەچنە سەر تۆپەكەى، كە لەژىر تەپلەكىكى
تەختەدا گىرساوەتەوہ. ئىدى بەورىايىيەوہ سەيرى پياوہكە
دەكات و وردەوردە دەچىت بۆلاى تۆپەكە.

لەژىر ليۇەوہ دەلّيت، "تۆپى خۇمە."
تۆپەكە ھەلدەگرىتەوہ و رادەكاتەوہ بۇ لاى جىرى براى.

ئىدى بەرەقى گوتى، "گوى بگره، بەرېز، من توم نەكوشتووه.
من ھەر نازانم تو كىي."

پياوھ شىنەكە - وەك ئەوھى بىھوئىت ميوانىك ھىنور بكا تەوھ
- لەسەر كورسىيەك دانىشت و زەرەخەنەيەكى كرد، بەلام
ئىدى ھىشتا بەپنۆھ مابووەوھ و لە ھالەتى ئامادەباشيدا بوو.
پياوھ شىنەكە گوتى، "با سەرەتا ناوى خۆمت پى بلىم.
من ناوم جىزىف كىرئىچىكە، كورې بەرگدروويەكم و
خەلكى گوندىكى بچووكم لە پۆلەندا. سالى ۱۸۹۴ ھاتىن بۆ
ئەمەريكا. ئەو كاتە من پىنج - شەش سالان بووم. دايكم
دەخستە سەر مەجەرەى بەشى سەرەوھى كەشتىيەكە و
بەدەم باى شەمالى دونيايەكى تازەوھ راي دەژەنيم. ئەوھ
بوو بە يەكەم يادگارېى مندالىي من.

"ئىمەش، وەك زۆرەى كۆچەرەكان، پارەمان پى نەبوو. لە
مەتبەخەكەى مالى ماممدا، لەسەر يەك دۆشەك دەخوتىن.
باوكم بەناچارى دەستى كرد بە ئىشكردن لە كارگەيەكى
درووماندا و لەوئ قۆچەى بە چاكەتەوھ دەكرد. كاتىك بووم
بە دە سالان، لە خوئندن دەرى ھىتام و بردمىە لای خۆى."
ئىدى سەيرى دەموچاوى داماوې پياوھ شىنەكە و لىوھ
بارىكەكانى و سىنگە چرچبووھكەى كرد و لە دلى خویدا
گوتى، "باشە بۆ ئەم شتانه بۆ من باس دەكا؟"

ئەو پىنج كەسەي لە بەهشت دەيانىيىت

"خۆم، ھەر بەسروش، مندالىكى ترساو بووم، ئەو دەنگەش كە لە كارگە كەدا دروست دەبوو، ئەو ھەندەي تر دەيترساندم. من ھىشتا تەمەنم ھىي ئەو ھەبوو بچمە شوئىنى ئاوا و گويم لە بۆلەبۆل و جىئوى ئەو ھەموو پياوھ گەورانە بى. ھەركاتىك چاودىرەكە لىمان نزيك دەبوو، باوكم پىي دەگوتم، 'سەر داخە، با نەتبينى.' جاريكىيان لەتريكم دا و قووتوويەك قوپچەم رشت، قوپچەكان بەو ناوھدا بلاو بوونەو. كابراي چاودىز بەسەرمدا قىزاندى، پىي گوتم كە مندالىكى بىكەلكم و دەبى دەر بكرىم. ھىشتا ئەو ساتەم لە بەرچاوە، كە باوكم ھەك سوالكەر كەوتە پارانەو لىي، چاودىرەكەش گالتەي لە باوكم دەھات و بە پشتى دەستى، لووتى دەسرى. خەرىك بوو لە ئازاردا گەدەم دەتەقى. ھەستم كرد قاچەكانم تەر بوون. سەيرىكى خوارەو ھەم كرد، چى ببىن! چاودىرەكە دەستى بۆ پانتۆلە تەرەكەم راکىشا و كەوتە پىكەنىن، ئىنجا كرىكارەكانى تريش سەريان كردم و ئەوانىش پىكەنىن.

"لەدواي ئەو رووداوەو، باوكم قسەي لەگەل نەكردمەو. پىي وا بوو من شەرمەزارى لاي خەلكم كردووە، ئەمەش، بەپىي پىوهرەكانى ناو ئەو دونيايەي باوكم تيايدا دەژيا، راست بوو. دەكرى باوكان بە دەستى خويان كۆپەكانيان تىك بشكىنن، من لەدواي ئەو رووداوەو، بە جۆرىك لە جۆرەكان تىك شكام و مندالىكى ترساوم لى دەر چوو. كە گەرەش بووم، ھەر نىگەران و ترساو بووم. لە ھەمووشى خراپتر، بەگەرەبىش ھىشتا شەوان مىزم بە خۆمدا دەكرد. بۆيە بەيانىيان بەدزىيەو ھەبىجامە و چەرچەفە تەرەكەم

دهبرد و له دهستشوره که دا دهمشتن. به یانییه که سهرم
هه لبرې و بینیم باو کم گه یشته و ته سهرم. باو کم چه رچه فه
میزاو ییه کانی بینی و به جوریک سهیری کردم، که هه رگیز
بیرم ناچېته وه، به چاوه کانی دا دیار بوو بیه ویت هه ر له ویدا
ئو ده زوره بېچړینئ، که ژیانمانی پیکه وه ده به ست.

پیاوه شینه که له قسه وه ستا. پسته که ی، که ده تگوت بو
ماوه یه کی زور له گیراوه یه کی شیندا دانراوه، له سهر ورگی
چین چین بوو بوو. ئندی چاوی له سهر لا نه ده برد.

پیاوه شینه که گوتی، "ئیدوارد، من له زگماکه وه ئاوا
سه یروسه مه ره نه بووم، به لام ئو کاته ی وام لی هات،
چاره سهری پزیشکی ئه وه نده پیش نه که وتبوو. منیش بو
چاره سهری ترسه که م چووم بو لای دهرمانسازیک و داوام لی
کرد شتیکم بداتی. ئه ویش بتلیک نیتراتی زیوی دامی و پنی گوتم
له گهل ئاو تیکه لی بکه م و هه موو شه ویک که میکی لی بخومه وه.
پاش ماوه یه که، نیتراتی زیو به فهرمی وه که ژهر ناسیندرا، به لام
ئو وکات من هیچ چاره سهریکی ترم له لا نه بوو. که دهمبینی
نیترا ته که کاریگه ریی له سهرم نییه، دهمگوت دیاره هیی ئه وه یه
که می لی ده خومه وه، له بهر ئه وه، زیاترم ده خوارده وه. هه ندیک
جار دوو یان سنی قومی گه وره م به بی ئاو هه لده دا.

"پاش ماوه یه که، تیبینیم کرد خه لک زور سه یرم ده که ن.
خه ریک بوو په نگم ده بوو به خوله میشی. شهرم ده کرد و
نا په حه ت بووم، منیش، تا ده هات، زیاتر و زیاترم له نیترا نتی
زیوه که ده خوارده وه. ئه وه نده م زانی، پیستم له په ساسییه وه
بووه به شین. ئه م حاله ته یه کینک بوو له کاریگه ریه
لاوه کییه کانی ئو ژه هره."

ئەو پىنچ كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

پىاوه شىنەكە بۆ ساتىك لە قسە وەستا و دووبارە -
ئەم جارە بە دەنگىكى نزمتر - دەستى پىي كردهوه، "ئەو
كارگەيەي كارم دەكرد، دەر كرام. چاودىزەكە دەيگوت گوايە
كرىكارەكانى تر لىم دەترسن. ئى منىش بەبى ئىش و بەبى
كار چۆن خۆم بژياندايە؟ لەكوئى بژيامايە؟

"كەلاوہيەكى تاريكم دۆزىيەو و تيايدا، لەژىر كلاو و
پالتويەكدا، خۆم گرمۆلە دەكرد. شەويكىان، كۆمەليك پىاو، كە
بەنيازى سازكردنى كەرنافال و شتى وا بوون، هاتن بۆ ئەو
ناوہ. جگەرەيان دەكىشا و پىدەكەنين. يەكيك لە پىاوہكان، كە
پىاوئىكى بچووك بوو، قاچىكىشى تەختە بوو، ھەر سەيرى
دەكردم. دواتر ھات بۆ لام.

"ھەر ئەو شەوہ رىك كەوتىن منىش بەشداریى نمايىش
و كەرنافالەكەيان بكەم. لەو شەوہوہ، ژيانم بەھاي بۆ
كەرايەوہ."

ئىدى، لە دەموچاوى پىاوہ شىنەكەدا، پىدەسەلاتىي
خويندەوہ. ئەو خۆي ھەموو كات دەيوست بزانىت ئەندامانى
نمايشەكەي ناو شارى يارىيەكە كىن و لەكوئوہ ھاتوون.
ئەو پىي وا بوو ھەريەكەيان خاوەنى چىرۆكىكى پىر خەم و
خەفەتى خۆيەتى.

"ئىدوارد، بە ھۆي ئەو بۆنە و كەرنەفالانەوہ، زۆر ناوى
تازەم بۆ دروست بوو. ھەندىك جار ناوم پىاوہ شىنەكەي
جەمسەرى باكمورر بوو، يان پىاوہ شىنەكەي جەزائىر، يان
پىاوہ شىنەكەي نىوزلەندا. من خۆم نەچووبووم بۆ ھىچكام
لەو شوپتانه، بەلام بەلاموہ خوش بوو كە ئاوا دەبووم بە
خەلكى ئەو ولاتە دوورانە، ھەرچەندە ئەو زانىارىيە تەنيا

له سهر پارچه ته خټه يه ک يان ئاسنیک دهنوسرا و هيچی تر. نمايشه کان ساده بوون: من دهچومه سهر ته خټه ی شانۆکه و داده نيشتم. له که مهرم بۆ سهر وه پرووت بوو. خه لک به و ناوه دا ده هاتن و دهچوون. ئه و کابرايه ش که له دهر وه دانرابوو بانگی خه لک بکات بۆ نمايشه که، هاواری ده کرد و وهک شتيکی زۆر سهير و داماو باسی منی ده کرد. دوو عانه م به م نيشه ده خسته گيرفانمه وه. جاريکیان به پړوه بهری نمايشه که نازناوی *باشترین ده عباي لى نام*، منيش - هه رچه نده قسه که شى ناخوش بوو - شانازيم به نازناوه که وه ده کرد. کاتیک نيتړ کومه لگه چاره ی ناویتی، به رديشت تی بگرن، هه ر قبولته.

”زستانیکيان هاتم بۆ ئه م شاری یاریی پووبییه. خه ریکی سازکردنی نمايشيک بووین به ناوی *نمايشی هاوړلاتییه سهيرو سه مه رکاز*. بۆ من زۆر خو ش بوو که له ئه سه پ و عه ره بانهی که رنه قاله کان دوور که وتیوومه وه و شونینکی ترم دۆزییۆوه.

”ئه م شاری یارییه بوو به لانه يه ک بۆ من. له ژووریکدا، له سه روو دوکانی له فه که وه، ده ژيام. شه وان له گه ل ئه ندامانی نمايشه که و ته نه که چيیه کان و هه ندیک جاريش له گه ل باوکت کۆنکه نم ده کرد. به یانیان زوو، ئه گه ر کراسی دريژم له بهر بکرديیه و خاولییه کم به سه ر شانمدا بدایه، ده متوانی به قه راغ ئه م که نارهدا پياسه بکه م و که سيش لیم نه ترسی. په نگه ئه مه شتيکی ئه و نه ده گه وره نه بی، به لام بۆ من نازادییه کی خو ش بوو، که زۆر که م ده رفه تم بۆ ده ره خسا تامی بکه م.”

پیاوه شینه که وه ستا و سه يریکی ئیدی کرد.

نەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىنىت

”ئىگەيشتى بۇ لەم شارى يارىيەين؟ چونكە ئىزە بەهەشتى
منە، نەك ھىي تۇ.“

چىرۆكىك بە نمونە وەر بگرە و لە دوو گۆشەنىگای
جىاوازەوہ لىنى بېروانە.

سال، سالى ۱۹۲۰ھكانە و يەكشەممەيەكى مانگى تەممووزە.
بەيانىيەكى باراناوييە و ئىندى و ھاوپرىكانى يارى بەو تۇپى
بەيسبۇل دەكەن، كە ئىندى نزيكەي سالىك لەوہوبەر وەك
ديارىيى يادى لەدايكبوونى بۇي ھاتووە. لەو ساتە رابمىنە،
كە تۇپەكە بەسەر سەرى ئىدىدا گىفە دەكات و دەكەويتە
سەر شەقامەكە. ئىندى، كە پانتۇلىكى قەيفەي لەبەردايە و
كلووىكى خوورىيى لەسەرە، بەدواي تۇپەكەدا رادەكات و
دەچىتە بەردەم سەيارەيەكى فۇردى مۇدىل ئەي. سەيارەكە
دەيخشىنىت، يەك مووى دەمىنىت لە ئىندى بدات. ئىندى وەك
شەقشەقە دەلەرزىت و ھەناسەبىركىتى پى دەكەويت. پاش
كەمىك، تۇپەكە دەھىنىتەوہ و رادەكاتەوہ بۇ لاي ھاوپرىكانى.
دواتر يارىيەكە تەواو دەبىت و مندالەكان رادەكەن بۇ ھۆلى
داخراوى يارىيەكان و لەوئ ئەو يارىيە دەكەن، كە تيايدا
بە قولاپىكى بچووك، بووكەلەي گچكە لە سندوقىك دەر
دەھىنىت.

ئىستا ھەمان چىرۆك بە نمونە وەر بگرە و لە
گۆشەنىگايەكى ترەوہ لىنى بېروانە. پىاويك فۇردىكى مۇرىكى
ئەيى پىتە، ھىي ھاوپرىيەكەتى و ئەم خۇي لەسەر فىر دەكات.
شەقامەكە بە ھۆي بارانى ئەو بەيانىيەوہ تەر و خلىسك
بووہ. لەناكاو تۇپىكى بەيسبۇل دەكەويتە سەر شەقامەكە

و کورېکیش به دوايدا راده کات. شوفیره که خیرا پی به
ئیسټوپدا ده نیت سووکانه که توند ده گریټ، سه یاره که که میک
ده سووپی و تایه کان قریشکه ده که ن.

شوفیره که تا راده یه کی باش کونترولی دڅخه که ده کات و
به رده وام ده بیت له لیخوورین. ئه و منداله ی هاتووه تپه که
به ریته وه، له ئاویته که ی به رده م شوفیره که دا دیار نامینیت،
به لام کابرای شوفیر بیرى هر لای ئه وه یه، که چنده که می
مابوو له منداله که بدات. به و هویه شه وه، هینشتا کاریگری
حاله ته که له سر جهستی هر ماوه. بریکی زور له مادده ی
ئهرینالین له جهسته یدا ده رژیت و دلی ده که ویته ته پوکوت.
دلشی به هیز نییه، بویه ئه و ته پوکوت به رستی لى ده بریت.
دواچار شوفیره که گیز ده بیت و خریکه به لادا بیت. سه یاره که
یه که توزی ماوه بیدات به سه یاره کی تر دا. شوفیری به رامبر
هو پینیک لیده دات و شوفیری فوره ده که ده ست ده شکینیته وه و
ئیسټوپینکی قاییم ده گریټ. به مه سه یاره که که میک ده سووپیټ
و به کولانیکدا خل ده بیته وه، دوا چار خوی دده دات به سه یاره کی
وه ستاودا. پیکدادانه که ده نگینکی نزمی دیت. لایته کانی فوره ده که
ده شکین، به کاریگری ئیسټوپه قاییمه که ش، سه ری کابرای
شوفیر ده دریت به سووکانه که دا و ناوچاوانی خوینی لى دیت.
کابرا له فوره ده که داده به زى، تا بچیت زیانی پروداوه که ببینیت،
به لام هر له ویدا و له سر شوسته که به لادا دیت. ده ماری
قولی چه پی ره ق ده بیت و سینگی توند ده بیت. کات، به یانییه کی
یه کشه ممه یه، کولانه که زور چوله، بویه پیاوه که له وى.

« له ئایینی مه سیجدا، به یانیانی یه کشه ممه کاتی کزبونونه وه و نویژی
به کومه له له کلینسادا.

نەو پىنچ كەسەي لە بەهەشت دەیانىيەت

لەتەنىشت سەيارەكەيەو دەمىننەو و كەس فرىاي ناكەوئەت. وردەوردە خوینەنەرەكانى جەستەي وایان لى دىت، چىي دى ناتوانن خوین بەیننەو بۆ دلى. كاتزمىرىك تىدەپەرىت و دواجار پۆلىسىك دەیدۆزیتەو. پشكەرىكى پزىشكى دەپشكنىت و دواتر پای دەگەيەننەت، كە كابرە مردوو، هۆكارى مردنەكەشى بە جەلتەي دل تۆمار دەكرىت. شۆفىزەكە هېچ خزم و كەسىكى لەو شوینە نییە.

ئەمە هەمان چىرۆكە، بەلام لە دوو گوشەنىگای جىاوازهو: هەمان پۆزە، هەمان ساتە، بەلام لاىەك بەخۆشى تەواو دەبىت و تىايدا مندالىك بە پانتۆلىكى قەیفەو خۆی دەكات بە هۆلى داخراوى یارییەكاندا و بە قولایىكى بچووك، بووكەلە لە سندوقىك دەر دەهیننەت، لاىەكەي تریش لە بەشى پزىشكى دادوهرى بەناخۆشى تەواو دەبىت و تىايدا كارمەندىك هاوار لە كارمەندىكى تر دەكات، كە بچىت سەیری جەستەي شىن و سەپروسەمەرەي مردوویەكى تازه بكات.

پیاوھ شىنەكە چىرۆكەكەي لە گوشەنىگای خۆیەو تەواو كرد و بە دەنگىكى نزم گوتى، "ئىستا تىگەيشتى، كۆرە چكۆل گيان؟"

ئىدى لەرزىكى پىدا هات و لەژىر لىوھو گوتى، "ئەي هاوارا شتى وا چۆن دەبى!"

ئەمىرۇ يادى لەدايىكبوونى ئىدىيە

ھەشت سالانە. لەسەر قەراغى قەنەقەيەكى بەرگ چوارگۆشە چوارگۆشە دادەنىشىت و بەتوورەيىيەو قۇلەكانى لەسەر سىنگى دەخاتە سەر يەك. دايكى لە بەردەمىدا، لەسەر زەويىيەكە دانىشتوو و قەيتانەكانى بۇ دادەخات، باوكىشى، لەبەر ئاويتەكەدا وەستاو و بۇينباخەكەى پرىك دەكات.

ئىدى دەلىت، "من نامەوئ يىم."

دايكى، بەبى ئەوئ سەرى بەرز بىكاتەو، دەلىت، "دەزانم ناتەوئ يىتى، بەلام دەبى برۆين. ھەندىك جار كە پرووداوى ناخۇش پروو دەدەن، دەبى بەناچارى ھەندى شت بىكەى."

"بەلام، ئاخىر ئەمىرۇ يادى لەدايىكبوونەم."

ئىدى بەخەمبارىيەو سەيرى ئەوبەرى ژوورەكە دەكات و لە سووچەكەدا ئەو پاكتە يارىيە دەينىت، كە كۆمەلىك پارچەى بچووكى شتدروستىكردن و سى تايەى لاسىتىكى تىدايە. ئىدى لە شتىكەوۋەناندا زۆر لىتھاتوو، نىازى وا بوو بەو پارچانە گەلابەيەك دروست بىكات و لە ئاھەنگى يادى لەدايىكبوونەكەيدا، پىشانى ھاوپرىكانى بدات، بەلام ئىستە دەيىت لەجياتىيى ئەو خۇى بگۆپرىت و لەگەل ئەندامانى

ئەو پىنچ كەسەي لە بەھەشت دەيانىيىت

ترى خىزانەكەي بىروات بۆ شوپىنكى تر. ئىدى ئەمەي زۆر
بەلاوہ نادادپەرۋەرەرانەيە.

جۆى براى خۆى دەكات بە ژووردا. جۆ، پانتۆلىكى
خوورى لە بەردايە، پاپۆنىكى بەستوۋە و دەستكىشىكى
بەيسبۆلىشى لە دەستى چەپى كىردوۋە. بە دەستى راستى،
بەتوندى دەكىشىت بە دەستكىشەكەيدا و بەگالتەپىكردنەوہ
سەيرى ئىدى دەكات.

جۆ دەلىت، "ئەوانە پىلاۋە كۆنەكانى منن. تازەكانم
باشترن."

ئىدى دەموچاۋ بەيەكدا دەدات. زۆرى پى ناخۆشە، كە
شەرەومرەي جۆى دەدەنى لەبەريان بكات.
دايكى پى دەلىت، "دە ئەۋەندە مەجۈلى."
ئىدى بەئازارەۋە دەلىت، "ئى دە قاچم دەگرن."
باوكى ھاۋارىكى بەسەردا دەكات و دەلىت، "بەسەھەھە،"
ئىنجا مۇرەيەكىشى لى دەكات و دەستبەجى ئىدى نەقى لى
دەبىت.

لە گۆرستانەكە، ئىدى بەئەستەم كارمەندانى شارى
يارىيەكە دەناسىتەۋە. ئەو پىۋانەي بەزۆرى كىراسى سىراي
ئالتوونىيان لەبەردايە و جامانەيەكى سوورى گەۋرەيان
لەسەرە، ئىستاھەموويان - بە باوكى ئىدىيەشەۋە - قاتى
رەشيان لەبەردايە، ژنەكانىش، بە ھەمان شىۋە، عەزىي
رەشيان لەبەردايە و ھەندىكىشىيان سەرىۋوشىكى تەنكيان بە
نىۋەي دەموچاۋياندا داۋە.

ئىدى دەينىت پىۋىك بە خاكەناز گۆل دەكاتە چاللىكەۋە
و تۈزىكىش باسى خۆلەمىش دەكات. ئىدى دەستى دايكى

گرتوو و خۆره که تهواو چاوی پی بچووک کردوو تهوه.
دهزانیته مه راسیمه که ناخۆشه و دهیته خه مبار بیته، به لام
به دزییه وه له یه که وه تا هه زار ده ژمیریت و هیواداره تا
ده گاته هه زار، یادی له دایکبوونه که ی بده نه وه ده ست خۆی.

وانه ی یه کهم

ئیدی به پارانه وه وه گوتی، "به پیز گیان، نکایه بمبه خشه. بر وا بکه من نه مزانیوه شتی وا پرووی داوه. سویندت بۆ دهخۆم نه مزانیوه."

پیاوه شینه که سه ریکی له قاند و گوتی، "جا چۆن بتزانیایه، ئه و کاته زۆر منداڵ بووی." ئیدی چهند ههنگاوێک گه پرایه وه دواوه و وهک ئه وهی خۆی بۆ شه پ ئاماده بکات، خۆی کۆ کرده وه، ئینجا گوتی، "به لام من ئیستا ده بی باجه که ی بدهم." "باجه که ی بدهی؟"

"به لێ، باجی تاوانه کهم. هه ر بۆیه شه هینراوم بۆ ئیره، وایه؟ بۆ ئه وهی دادپهروه ری به رقه رار بیی؟" پیاوه شینه که زه رده خه نه یه کی کرد، "نه خیر، ئیدوارد. تۆ بۆیه هاتووی بۆ ئیره، بۆ ئه وهی شتیکت فیر بکه م. هه موو ئه وانه ی لیره ده یانیینی، شتیکت فیر ده که ن." ئیدی گومانی ده کرد وایه، بۆیه هه ر مشته کانی نه کرده وه.

"جیم فیر ده که ی؟"

"ئه وه ت فیر ده که م، که هیه چ شتیکت هه پره مه کی نییه و

ئیمه هه موومان پیکه وه گریږ دراوین، هه وهک چۆن ناتوانی شه مال له با جیا بکه یته وه، ئاواش ناتوانی ژیا نی که سیک له ژیا نیکی که سیک تر جیا بکه یته وه.

ئیدی سه ری له قاند، "به لام ئه وه ئیمه بووین ئه و تۆپه مان هه لدا و نه زانیی من بوو، که ئاوا خیرا هاتمه سه ر شه قامه که. بۆچی به هۆی هه له ی منه وه تۆ بمری؟ ئه وه هیچ دادپهروه رانه نییه."

پیاوه شینه که دهسته کانی، به کراوه یی، که میک بهرز کرده وه و گوتی، "دادپهروه ری بریار له سه ر ژیا ن و مردنی ئیمه نادا. ئه گه ر وا بووایه، هیچ مرۆفیک ی باش به گه نجی نه ده مرد!"

پیاوه شینه که له پی دهسته کانی پوهو ئاسمان بهرز کرده وه و له چاوترووکانیکدا له گه ل ئیدی که وتنه گۆرستانیکه وه. بینیا ن هه ردووکیان به جووته، له دوا ی کۆمه لیک که سه وه، که هاتوون مردوو یه ک بنیژن، وه ستاون، قه شه یه کیش له سه ره وه، له ته نیشت گۆره که وه ستاوه و ئینجیل ده خو یتیت. ئیدی ده موچاوه کانی نه ده بین ی، ئه وه ی ده بین ی، ته نیا پشتی عه زی و قات و کلاوی په ش بوو.

پیاوه شینه که گوتی، "ئه وه مه راسیمی به خاکسپاردنی منه. سه یری ئه وانه بکه که هاتوون. هه ندیکیان ته نانه ت باش خۆمیا ن نه ده ناسی، به لام هه ر هاتبوون. بۆ؟ قه ت ئه م پرسیا ره ت له خۆت نه کردوه؟ بۆچی که که سیک ده مرئ، خه لک لی ی کۆ ده بنه وه؟ بۆچی پیا ن وایه ده بی بی که ن به مه راسیم و کۆ ببه وه؟

"له به ره ئه وه ی روو حی مرۆف باش له وه تیگه یشتوو، که

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

رېگەي ھەموو ژيانەكان دېنەو ھەسەر يەك. دەزانى كاتىك
مەردن كەسىك دەبا، ھەر بەئەنقەست ئەو ھەي تەنیشتى بەجى
دەھىلى، ئا لەو نۆوھەندە بچووكەي نىوان بەردنى كەسىك و
بەجىتەشتنى كەسىكى تەرىشدا، ژيانەكان دەگۆرەن.

"تۆ دەلىنى دەبووايە تۆ لەجىياتى مەن بەردىتايە، بەلام
ئەو كاتەش كە مەن خۆم لەسەر زەوى بووم، خەلك پىشتەر
لەجىياتى مەن مەردبوون. ئەو ھەشتىكە، ھەموو پۆژىك دووبارە
دەبىتەو. تۆ تەماشى بكە، كاتىك لە جىيەك دەپۆيت و دواي
يەك دەقىقە ھەورەبرووسكە لەو جىيە دەدات، يان فۆوكەيەك
دەكەوئە خوارەو كە دەبووايە تۆش پىنى بەرۆي، يان
ھاوپیەكت نەخۆش دەكەوئە و تۆ ساغ و سەلامەت بۆي دەر
دەچى، ئىمە وا دەزانىن ئەمانە ھەر وا ھەپەمەكى پوو دەدەن،
بەلام ھەموويان، بە شىئەيەكى ھاوسەنگ، رېك خراون.
يەكەك وشك دەبى، يەكەكى تەرىشكۆفە دەكا. لەدايكبوون و
مەردن، دوو پووى يەك دراون.

"ھەر لەبەر ئەمەشە ئەوھەندە سەرسامىن بە مەندالى
تازە لەدايكبوو..."

پىاوە شىنەكە پووى بەلاي گۆرستانەكەدا ھەر گىرپا،
"لەگەل مەراسىمى بەخاكسپاردنى مەردووەكان."

ئىدى دووبارە سەيرى ئەو كەسانەي كرد، كە لە
گۆرستانەكەدا خەپ بووونەو. پەرسىارى ئەو ھەي لەلا
دروست بوو، كە تۆ بلىنى خۆي مەراسىمى بەخاكسپاردنى
بۆ رېك خرابىت و كەس چووبىت. ئىدى بىنىنى قەشەكە
چەند ئايەتىكى ئىنجىلى لەسەر گۆرپى پىاوە شىنەكە خویند
و ئامادەبووان سەريان دانەواند. ئەمە ئەو پۆژە بوو، كە

چەندین سال پێش ئەو کاتە، پیاوێ شینەکەیان تێدا بەخاک سپاردبوو. ئیدییش، بەو مندالییە و بەبێ ئەوێ بزانی چ رۆلێکی هەبوو لە مردنی کابرادا، چووبوو بۆ مەراسیمی بەخاکسپاردنەکە و بەو ناوەدا هەر هاتوچۆی بووبوو. ئیدی لەسەرخۆ گوتی، "ئیشتاش تێناگەم ئەم مردنە ی تۆ چ سوودیکی تێدا بوو."

پیاوێ شینەکە وەلامی دایەو، "سوودەکە ی ئەو بوو، تۆ ژیایت!"
"بەلام باشە، من بەحال تۆم دەناسی، رەنگە تۆش منت نەناسیبی."

پیاوێ شینەکە دەستی خستە سەر شانی ئیدی. ئیدی دووبارە هەستی بە گەرمییەکە کردەو. پیاوێ شینەکە گوتی، "ئەوانە ی ناشیانناسین، هەر ئەندامی خێزانەکەمانن، تەنیا ئەوێ، جارێ نەمانبینیون."

پیاوێ شینەکە، لەگەڵ گوتنی ئەمەدا، قۆلی ئیدی پراکیشا و لە خۆی نزیک کردەو. لەپەر ئیدی هەستی بە هەموو ئەو شتانە کرد، کە پیاوێ شینەکە لە ژیاڵیدا هەستی پێ کردبوون. هەستەکان چووبوونە ناو ئیدیەو و لە ناخیدا مەلەیان دەکرد: هەستی تەنایی و شەرم و ناارامی و تەنانت جەلتەکەشی. ئەو هەستانە ی ژیاڵی پیاوێ شینەکە، هەر بەو شیوەیە ی شتێک بخەیتە چەکمەجەیهکەو و دای بخەیت، ئاوا هاتبوونە ناو ئیدیەو.

پیاوێ شینەکە ی بە گۆنی ئیدیدا چرپاندی، "من ئیستا دەڕۆم. ئەم ئاستە ی بەهەشت بۆ من تەواو بوو، بەلام

نەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

خەلكى تر هەن، چاوەرێت دەكەن: “ئىدى پياوھ شىنەكەي ڕاكىشا و پىي گوت، “بەستە، يەك شتم پى بلى، كچە بچووكەم ڕزگار كرد يان نا؟ كچەكەي لە شارى يارىيەكە خەريك بوو كورسييەكەي بەر بگەوئ، مرد يان ڕزگارم كرد؟”

پياوھ شىنەكە وەلامى نەدايەو. ئىدى بەخەمباريەو دانىشت و گوتى، “كەواتە مردنەكەشم وەك ژيانم بەفەرۆ چوو.”

پياوھ شىنەكە وەلامى دايەو، “هېچ ژيانىك بەفەرۆ ناچئ، تاكە شت كە بەفەرۆ دەچئ، ئەو كاتەيە كە تيايدا وا بىر دەكەينەو تەنباين.”

پياوھ شىنەكە بە ئاراستەي گۆرستانەكەدا گەرايەو دواوھ و زەردەخەنەيەكەي كرد. هەر لەو ساتەدا بوو، كە ڕەنگى پىستى جەستەي گۆرا بۆ ڕەنگى ساجى كالى زۆر جوان و بىگەرد. ئەو پىستە، جوانترين پىست بوو ئىدى بينىيتى. ئىدى هاواري لە پياوھ شىنەكە كرد، “بەستە،” بەلام ئىدى لە چاوترووكانيدا بۆ ئاسمان بەرز بووھو و بەسەر زەريا ڕەساسىيەكەدا فەري، ئىنجا لە سەرھوھ سەيرى خواروھى كرد و سەربانى بالاخانە و شوينەكانى ناو شارى يارىي ڕووبىي بينى: گومەزە خەركان، منارە و ئالاكان، كە بە شەمالەكە دەشنانەو.

ئىنجا هەموو شتىك لە چا و ن بوو.

یه کشه ممه، کاتژمیری ۳ ی پاشنیوه رۆ

له شاری یاریی پووبی، خه لک هه موو له دهوری کورسییه تیکشکاوه که خپ بوو بوونه وه. ژنه به ته مه نه کان دهستیان خستبووه سه ر ده میان، دایکانیش منداله کانیاں دوور ده خسته وه. چهنه پیاویکی که ته و چوارشانه، به کراسی نیوقوله وه، به ناو خه لکه که دا خویان خزانده پیتشه وه - وه ک ئه وه ی زۆر بتوانن پووداوه که کۆنترۆل بکه ن. که گه یشتنه شوینی پووداوه که، ئه وانیش دهسته وه ستان بوون و له سه یرکردن زیاتر، هه چیاں پی نه کرا. خۆر خه ریک بوو ئاوا ده بوو، سه ینه رهکانی تیژ کردبووه وه و دهستی به خه لکه که خستبووه سه ر ناوچاوانیاں. ده تگوت سلاو ده که ن.

خه لکه که له ناو خویاندا له یه کتریاں ده پرسى، "پووداوه که تا چهنه قورسه؟" له به شى پشته وه ی قه ره بالغیه که وه، دۆمینگیز خۆی پندا کرد، ده موچاوی سوور بوو بووه وه و کراسه که شى شه لالی ئاره قه بوو بوو. دۆمینگیز سه یری زه ویه که ی کرد و خۆینه که ی بینى.

دهسته به جى دهستی به سه ریه وه گرت و به ناله ناله وه گوتى، "ئه ی هاواااا! ئیدی گیان! توو خواااا!" تیمی فریاکه وتنى شاری یارییه که گه یشتنه شوینه که و خه لکه که یان بلاوه پی

ئەو پىنج كەسى لە بەھەشت دەيانىيىت

كرد، بەلام ھەر زوو ئەوانىش بىدەسلەت لەویدا وەستان و چاوەرپى ئۆتومبىلى فریاگوزارىيەكەيان كرد. ھەموو ئەوانەى لەوئ بوون، دايكان و باوكان و مندالەكان - كە پىنسى و قوتووى گەورەيان بە دەستەوہ بوو - لەوہ ھەپەساوتر بوون بتوانن سەيرى ديمەنەكە بكن، لەوہش سەرتر بوون جوولەيان بۆ بكرىت. مردن گەشتبووہ بەرپىيان و لە بلندگۆكانىشەوہ بە گوڭياندا دەدرا.

ھەموو دەيانپرسى، "پووداوەكە بايىي چەند خراپە؟" لوورەى ئۆتومبىلەكانى پۇلىس و فرىاكەوتن ھاتە گوى. كارمەندى زياترى يەكپۇش گەشتن، شرىتى زەردىيان بەدەورى شوپنى پووداوەكەدا پايلەل كرد. ھۆلى داخراوى يارىيەكان، بەرپاستى داخرا. يارىيەكان تا وادەيەكى ديارىنەكراو قفلان لى درا. ھەوالى پوودانى كارەساتە دلەزىنەكە بە ھەموو كەنارەكەدا بلاو بووہوہ و تا ساتى خۆرئاواوون، شارى يارىي پووبى بەتەواوى خۆلى مردووى لى نىشت.

ئەمىرۇ يادى لەدايىكبوونى ئىدىيە

ھەرچەندە دەرگاگەش داخراۋە، بەلام ئىدى، لە ژوورەكەى خۇيەۋە، بۇنى ئەو گۆشتە دەكات، كە دايكى لەگەل يىبەرى سەوز و پىيازى شىرىن دەيىرژىتتە. بۇنەكە ۋەك بۇنى تەختە ۋايە و قورسە، بەلام ئىدى ھەزى لىيەتى.

دايكى لە مەتبەخەكەۋە ھاۋارى لى دەكات، "ئىدىيىسى! ئەۋە بۇ نايەى، ھەموو لىرەين."

ئىدى لەسەر جىگەكەى تلىك دەدات و كىتتە ۋىتەيىيەكەى دەستى دەخاتە لاۋە. ئەمىرۇ دەيىت بە ھەقدە سال، ئىتر ھىي ئەۋە نەماۋە ئەو جۇرە كىتبانە بخوئىتتەۋە، بەلام چى بىكات، ھىشتا ھەر ھەزى لىيانە و زۇر كەيفى بە پالەۋانە رەنگاۋرەنگەكانى ناويان دىت، كە شەر لەگەل كەسە خراپەكاندا دەكەن و جىھان رزگار دەكەن. ئىدى كۆمەلىك لە كىتتەكانى داۋە بە ئامۇزا رۇمانىيەكانى، كە تەمەنيان گەيشتوۋەتە ئەۋەى بىانخەنە قوتابخانە و پىش چەند مانگىك ھاتوون بۇ ئەمەرىكا. ئەو كاتەى مالى مامى گەيشتەن، ئىدى و ئەندامانى تىرى خىزانەكەى چوون بۇ بەخىرھاتىيان و لە بەندەرەكە چاويان پىيان كەۋت، دواترىش ھىتابانن بۇ مالەۋە و ژوورەكەى جۇ و ئىدىيان

ئەو پىنچ كەسەي لە بەھشت دەيانىيىت

دانى. بەم شىۋەيە، ژوورەكە بوو بە ژوورى چوار كەس
و كەس بە نارامى تايىدا نەدەخەوت. ئامۇزاكانى ئىدى
ئىنگىلىزى نازانن، بەلام ئەوانىش ھەزىيان لەو كىتبانەيە،
چونكە پىرن لە ويتەي رەنگاۋرەنگ. ھەرچۇنىك يىت، بەم
شىۋەيە ئىدى وا دەكات، ئەو كىتبانە ھەمىشە لە بەرچاويدا
بن.

ئىدى خۇي دەكات بە ژووردا و دايكى بەخۇشەيەو
دەلىت، "ئاهەنگەكە بۇ ئەم كۈرە جوانەمانە." ئىدى كراسىكى
سىپى لەبەردايە و بۇينباختىكى شىنىش لە ملە ئەستورەكەي
توند بوو. ھاتوھاۋارىك بە سلاۋ و دەنگى پەرداخى يىرەي
مىۋان و ھاۋرىيان و خىزان و كارمەندانى شارى يارىيەكەو
دروست دەيىت. باۋكى ئىدى لە سوۋچىندا خەرىكى
كۆنكەنە و ھەۋرىك لە دوۋكەلى جگەرە بەسەر سەريەو
گەۋالەي كىردوۋە.

جۇ ھاۋار دەكات، "دایە! تۆ بلى چىيى! ئىدى دوتى
شەو كچىكى ناسىۋە."
"بەراست؟"

تەزوۋىەك بە لەشى ئىدىدا دىت.
"ئا! ئا! دەشلى بەتەمايە بىيەتتى."
ئىدى بە جۇ دەلىت، "دەمت دابخە، بەسە."
جۇ گۈي بە ئىدى نادات و بەردەوام دەيىت، "بە خوا
بەراستە! دوتى شەو بەدخۇشى ھات بۇ لام بۇ ژوورەكە
و بە دەمى خۇي پىنى گۈتم. گۈتى، ئەو كچەم دۈزىيەو،
كە دىكەم بە ھاۋسەرم."
ئىدى خەرىكە چاك پەست دەيىت.

“گوتىم بەسە.”

يەكېڭ دەپرسىت، “ئىدى، خاتوون ناۋى چىيە؟”

“ئەي يەكشەممان دەچى بۇ كلىسا؟”

ئىدى جۇ دەگرىت و قۇلى با دەدات.

“ناااخ”

“ئىدىيى!”

“نەمگوت دەمت دابخە.”

جۇ، ھەر چۆنىڭ يىت، دەلىت، “كۈرە ھەر ئەۋەش نا،

گوتى لە سەكۆى ستاردەست سەماشى لە گەل كىردوۋە.”

ئىدى دانەيك بە جۇدا دەكىشىت.

“ناااخ”

“دەمت داخەۋەۋە.”

“ئىدى، بەسە، ۋا مەكە.”

كار دەگاتە ئەۋەي تەنات ئامۇزا پۇمانىيەكانىشىان

تىبگەن شەپە. سەر بەرز دەكەنەۋە و سەيرى دوو براكە

دەكەن، كە لەسەر قەنەفەكە بەيەكدا نووساون. باۋكى

ئىدى جگەرەكەي دادەنىت و ھاۋارىكىان بەسەردا دەكات،

“يىپىنەۋە تا نەھاتووم و ھەردوۋكتان تەمبى بىكەم.”

براكان لىك دەبنەۋە، بەلام ھىشتا چاۋيان لە چاۋى

يەكتىر بىرۋە و خىسە لە يەكتىر دەكەن. ھەندىك لە خزمە

بەتەمەنەكانيان، زەردەخەنە دەيانگرىت. يەكېڭ لە پوۋرەكانى

ئىدى بەچرىپە دەلىت، “دىارە كچەكەي زۇر بەدلە.”

دواتر، دۋاى ئەۋەي گۆشتەكە دەخورىت و مۇمەكان

دەكوژىتدريتەۋە و زۇربەي مىۋانەكانىش دەپۇن، دايكى

ئىدى رادىۋكە ھەلدەكات. ھەۋالى شەپىك، كە لە ئەۋرۋپا

دایک و کوپ به ژووری میوانه که دا دین و ده چن. ئیدی له وه زیاتر خۆی پی ناگیریت و ده داته قاقای پیکه نین. له گه‌ل ئه وه شدا که ئیدی شەش ئینجیک له دایکی به رزتره، به لام هیشتا دایکی زۆر به ئاسانی ده یهتیت و ده بیات.

دایکی به چرپه به ئیدی ده لیت، "پیم بلی، زۆر خوشت ده وی؟"

ئیدی هه‌نگاوه‌که‌ی لی تیک ده چیت.

دایکی پی ده لیت، "ئاساییه به قوربان! زۆرم پی خوشه." به یه‌ک خولانه وه، دیته وه بۆ لای میزه که. دایکی ئیدی قۆلی جۆ ده‌گریت و هه‌لی ده‌ستیتیت. "ده‌ی ئیستا پیکه وه سه‌ما بکه‌ن."

"له‌گه‌ل ئیدی؟"

"دایه، بۆ خاتری خوا!"

دایکی ئیدی سووره له‌سه‌ر قسه‌که‌ی و دوا جار کوپه‌کان ملی بۆ ده‌ده‌ن. ئیدی و جۆ پیده‌که‌نن و له‌یه‌ک گیر ده‌بن. ده‌ست ده‌خه‌ نه‌ناو ده‌ستی یه‌کتر و ده‌که‌ونه‌ جووله، هه‌نگاوی زۆر گه‌وره‌ ده‌نین و به‌ جووله‌ی قاچه‌کانیان، بازنه‌ی زیاده‌لپیویست گه‌وره‌ دروست ده‌که‌ن. ئیدی و جۆ به‌ده‌وری میزه‌که‌دا هه‌ر دین و ده‌چن، دایکیشیان زۆر که‌یفی به‌ دیمه‌نه‌که‌ دیت. ده‌نگی کلارنیته‌کان له‌گه‌ل ئاوازی گۆرانییه‌که‌دا به‌رز ده‌یته‌وه و ئاموزا رۆمانییه‌کانیان ده‌ست ده‌که‌ن به‌ چه‌پله‌لێدان، له‌و ساته‌دا بۆنی گۆشته برژاوه‌که‌ش له‌ناو که‌شی ئاهه‌نگه‌که‌دا به‌ته‌واوی سووک ده‌ییت و به‌ره‌و نه‌مان ده‌چیت.

دووم کەس، کە ئیدی لە بەهەشت دەیبینیت

ئیدی هەستی کرد قاچەکانی لەسەر زەوین. ئاسمان دووبارە
پەنگی لە شینی چویتییه وە دەگۆرا بۆ خۆلەمیشی. چواردهوری
ئیدی هەمووی داروپەردووی پەش و درەختی کەوتوو بوو.
ئیدی دەستی لە شان و قۆل و ران و پووزەکانی دا. هەستی
کرد لە جاران بەهیزترە، بەلام کاتیک ویستی بچەمیتەو و
دەست لە پەنجەکانی قاچی بدات، نەیتوانی. لەشنەرمییه کە ی
و جەستە لاستیکییە منداڵانە کە ی پیشووی نەما بوو. هەرچی
ماسوولکە لە لەشیدا هەبوو، وەک تەلی پیاو توند و پەق
بووبوون.

ئیدی سەیری گرد و دۆلە سامناکەکانی ئەو دەورووبەرە ی
کرد. لەسەر گردیکی نزیکی خۆی عەرەبانە یەکی تیکشکاو
و لاکی بۆنکردووی ئاژەلێکی تۆپیوی بینی. گرەپە ک لە
دەموچاوی دا. ئاسمانە کە تەقییه وە و پەنگیکی زەردی وەک
بلیسە ی ئاگری وەر گرت.

ئیدی جاریکی تریش پای کردەو، بەلام ئەم جارە یان
جیاواز پای دەکرد و وەک سەربازی جەنگ، هەنگاوی قورس
و زیتانە ی دەنا. لەناکاو هەورەبرووسکە یە ک - یان شتیکی
وەک هەورەبرووسکە، یان تەقینەوێک یان بۆمبیک -

ناسمانه که ی پووناک کرده وه. ده سته به جی، ئیدی خوی به زه و بیه که دا دا، قوله کانی دريژ کرد و خوی خسته سهر سک. ناسمانه که ده می کرده وه و بارانیکي خهستی مه یله وقاوه یی به لیزمه لی هاته خوار. ئیدی سهری نرم کرده وه و به سینگه خشکه به قورده که دا پویش، خیراخیراش ئه و قور و پیسییه ی تف ده کرده وه، که بهر لیوه کانی که وتبوو.

دواجا، ئیدی سهری بهر شتیکی رهق که وت. سهری هه لبري و بیني چه کیکه، له زه و بیه که هه لچه قینراوه و خووده یه کی سهر بازی به سهره وه یه و زنجیر و مه دالیایه کی ناسنیش له ده سکه که ی ئالینراون. ئیدی، که بارانه که چاوه ته ره کانی خیراخیرا پی ده تروو کاند، ده ستیکی له زنجیر و مه دالیایه که دا و به په شوکاوی گه راپه وه دواوه، ئینجا خوی کرد به ناو دارمیونیکي چرپا، که به داره نجیریکی هیندی زه به لاحدا هه لزنابوو. ئیدی خوی کرد به ناو ئه و تاریکییه دا، که دارمیو و داره نجیره که پیکه وه دروستیان کردبوو. به خیرایی قاچه کانی کو کرده وه، ئه ژنوکانی به سینگیه وه نووساند و هه ولی دا هه ناسه ی به بهر دا بیته وه. ترس گه یشتبووه سهری، ته نانه ت له به هه شتیش!

له سهر مه دالیایه، ناوی ئیدی هه لکولرابوو.

گه نجان ده چن بو شه، هه ندیک به ناچار ی و هه ندیک به ویستی خویان، به لام هه ردو و تاقمه که پنیان وایه ده بیت بچن. ئه م بوچوونه ش له و چیرۆکه ناخوشانه وه سهرچاوه ی گرتووه، که به دريژایی چه ندین سه ده گیر دراونه ته وه و له هه موویاندا ئازایه تی به ستراره ته وه به چه که هه لگرتن و ترسنوکییش به چه کدانا نه وه.

ئەو پىنچ كەسەي لە بەهشت دەيانىيىت

لەو ماوەيەدا كە ولاتەكەي ئىدى لە جەنگەوہ گلا،
بەيانىيەكى باراناوي، ئىدى زوو لە خەو ھەستا، ريشى تاشى،
قزى داھينا و چوو خۆي لە سوپادا ناوئووس كرد. خەلكەكە
دەچوون بۆ شەپ، دەبوو ئەمىش بچىت.

دايكي ئىدى پىي خوش نەبوو كۆرەكەي بېروات بۆ شەپ،
باوكيشى، كاتىك ھەوالەكەي بىست، جگەرەيەكى داگىرساند و
بەھىواشى دووكەلەكەي بە ھەوادا پەرش كەردەوہ.

ھەموو كاردانەوہكەي ئەوہ بوو كە گوتى، "كەي دەپۆي؟"
ئىدى پىشتەر چەكى بەكار نەھىتابوو، لەبەر ئەوہ، پىنش
ئەوہى بېروات بۆ شەپ، لە شارى يارىي پووبى لەسەر
يارىي تەقەكەرن دەستى بە راھىنان كرد. لەو يارىيەدا،
پىنچ سەنتت دەدا و يارىيەكە دەستى دەكرد بە خەرخەپ،
تۆش بە چەكىكەوہ دەوہستايىت و تۆپى كانزايى بچووكت
بە وىنەي ئاژەلەكانى جەنگەلەوہ - بۆ نمونە، شىر و
زەرافە - دەنا. ھەموو ئىتوارەيەك، ئىدى، دواي ئەوہى ھەر
بۆ دلىايى سەيرىكى ئىستۆپى شەمەندەفەرە بچووكەكەي
دەكرد، دەچووە سەر ئەو يارىيە و تەقەي دەكرد. شارى
يارىي پووبى چەند يارىيەكى تازە و بچووكترى بۆ ھاتبوو،
لەدواي ئەو قاتوقرىيەي بەسەر ولاتەكەدا ھاتبوو، خەلك
بلىتى يارىي رەزەرەمى مەركەكەيان پى گران بوو، بۆيە
ئەوہندە سەرئەدەكەوتن. شەمەندەفەرە بچووكەكە يارىيەكى
زۆر سادە بوو، فارگۆنەكانى تا ناوقەدى پياويكى كەلەگەت
دەھاتن.

ئىدى، پىنش ئەوہى خۆي لە سوپادا ناوئووس بكات،
شتىك پارەي كۆكردبووہوہ و بەو ھىوايە بوو بەو پارەيە

به‌شی ئەندازیاری بخوینیت. خەونی ئیدی، ئەندازیاری بوو،
 حەزی لە بنیاتنانی شت بوو، هەرچەندە جۆی برای هەمیشە
 پتی دەگوت، "گۆرە دە واز بێنە، کە ی تۆ و ئەندازیاریان
 گوتوو!"

هەر کە شەڕ دەستی پێ کرد، شاری یاریەکان ئیشیان
 کز بوو. ئیستا زۆریەتی ئەوانەتی هاتوچۆی شاری یاری
 پووبیان دەکرد ئەو دایکانە بوون، کە تەنیا مندالاکانیان
 لەگەڵیان مابوونەوه و میژدەکانیان چووبوون بۆ شەڕ.
 هەندیک جار، مندالان داویان لە ئیدی دەکرد بەرزیان
 بکاتەوه و قەڵاندۆشکانیان بکات، کاتیکیش ئیدی پازی
 دەبوو، دایکی مندالەکان بەخەمبارییەوه زەرەخەنیان
 دەکرد. لەو ساتانەدا، ئیدی تێدەگەیشت کە بە شیوەیەکی
 راست مندالەکان هەڵدەگریت، بەلام بە دوو دەستی هەلە.
 ئیدی ئیدی تیگەیشت کە دەبێت بەو زووانە پەپوهندی بەو
 هاوولاتییه دوورەدەستانەتی ولاتەکیه‌وه بکات و کۆتایی بەو
 ژيانە بهینیت، کە لە گریسکردنی زنجیر و بۆربینگەکان و
 تایمکردنەوهی ئیستۆپی یاریەکاندا بەسەری دەبرد. جەنگ
 ئەو شتە بوو، کە ئیدی بانگ دەکرد بۆ لای پیاوہتیی خۆی،
 بەلام لەوہش دەچوو کە ئیدی پویشت، یەکیک هەبێت بیری
 بکات.

لە یەکیک لە دواشەوہکانی پیش پویشتیندا، ئیدی بەرامبەر
 وینەتی ئاژەلەکان خۆی بەسەر چەکەیدا چەماندبووہوه و
 بەوپەڕی وریاییه‌وه تەقەتی دەکرد، تاق، تاق... لەو ساتەدا،
 هەولێ دا ئەوہ بهینیتە بەرچاوی خۆی، کە بەراستی لە
 شەپدایە و تەقە لە دوژمن دەکات. تاق. تۆ بلیی سەربازانی

نهو پینچ کهسی له بههشت دهیانینیت

دوژمن، که فیشه که که دهیانپیکیت، هاواریان لی بهرز بیتته وه؟
تاق، یان هر ته نیا، وهک شیر و زه پافه کان، به لادا دین و
ته و او؟

تاق، تاق،

“راهینان له سهر کوشتن ده کهی، برا؟”

میکی شی له پشت نیدییه وه وهستا بوو. قژی، که به نار هقه
ته پ بوو بوو، پهنگی نایسکریمی قانیلای هه بوو، ده موچا ویشی،
به نهو شتهی خوارد بوو یه وه - جا هه رچییهک بوو بیت -
سوور هه لگه پابوو. نیدی شانیکي هه لته کاند و له ته قه کردنی
خوی نه کهوت. نامانجه کهی پیکا، تاق، نه مه شیان پیکای.
“نا! نا! باشی.”

نیدی خواخوای بوو میکی شی بروات و نهویش خه ریکی
نیشه کهی خوی بیتت. زور نار هقهت بوو که نهو سه رخوشه
پیره ناوا له پشتیه وه وهستا بوو. نیدی گوی له هه ناسه
قورسه کانی و فیشکه فیشکی لووتی بوو، که ده تگوت تایه ی
پاسکیله و به په مپ هه وای تی ده کهن.
نیدی له ته قه کردن نه وه ستا. له ناکاو، میکی شی به توندی
شانی گرت.

شی به دهنگیکی گری نزم به نیدی گوت، “برای خوم،
با من پیت بلیم، شه پ یاری مندان نییه، هه رکاتیک پتویست
بوو ته قه بکهی، ده بی بیکه ی. تیده کهی؟ دو دلی و به زه یی و
نه وانه نییه. ته قه ده کهی و بیر له وه ناکه یته وه نه وای ته قه ی
لی ده کهی یان ده یکوژی، کییه و کی نییه و بژ ته قه ی لی
ده کهی، تیده کهی؟ نه گهر ده ته وای به زیندووی بگه پیتته وه،
ده بی به بی بیر کردنه وه ته قه بکه ی.”

شی توندتر شانی ئیدی گرت و بهردهوام بوو، "ئهو بیرکردنه وه یه یه، که به کوشتت دهدا."

ئیدی ئاوړنکی دایه وه و تۆزیک له میکی شی ورد بووه وه. شی زلله یه کی قایمی له پروومه تی ئیدی دا و ئیدییش، به بن بیرکردنه وه، دهستی بهرز کرده وه تا توله ی خوی بکاته وه، به لام میکی شی خوی راپسکاند و گه پرایه وه دواوه. ئینجا شی، به دهموچاویکه وه، که خه ریک بوو گریانی ده که وته سهر، سهیری ئیدی کرد. پینج سهنه نتییه که ی ئیدی ته واو بوو بوو. چه که میکانیکی که له خره خر وه ستا.

گه نجان ده چن بۆ شه، هه ندیک جار به ناچاری و هه ندیک جار به ویستی خویان. پاش چه ند پۆزیک، ئیدی جانتای پینچیه وه و شاری یارییه که ی به جی هشت.

بارانه که خوشی کرده وه. ئیدی به شه تالی له ژیر داره نه جیره گه وره که دا هه لده له رزی. هه ناسه یه کی قول و دریزی دایه وه و هه ندیک له لقه چره کانی دارمیوه که ی له یه ک جیا کرده وه. بینیی هینشتا چه که که و کلاوه که له جیی خویانن. ئیدی بییری که وته وه، که بۆچی سهر بازه کان له مهیدانی جهنگدا ئه مه یان ده کرد: ئه وه نیشانه ی ئه وه بوو، ئه و شوینه گوړی سهر بازی که.

ئیدی به گاگولکی و له سهر ئه ژنق هاته دهره وه. له بناری گردیکی نزم و دوور پاشماوه ی گوندیکی بینیی، که بۆمباران و سووتان ته واو خاپووریان کرد بوو. ئیدی بۆ ساتیک له داروپه ردوی گونده که ورد بووه وه و ده می داچه قی، ئینجا هیزی دایه بهر چاوه کانی و دیمه نه که ی له لا پووتتر بووه وه.

نەو پىنج كەسى، لە بەهەشت دەیانىيىت

سىنگى ئىدى، ۋەك سىنگى پياۋىك كە ئەو دەقىقەيە ھەۋالىكى
جەرگىرى پى درايىت، ھاتە ۋە يەك و توند بوو. ئىدى
شۈينەكەى ناسىيە ۋە. ئەو ئەو شۈينە بوو، كە ھەمىشە
دەھاتە خەۋنەكانىە ۋە.

لەناكاو دەنگىك گوتى، "دېكە ۋەمىكوتە."

ئىدى بەدەۋرى خۇيدا سووراپە ۋە.

"دېكە ۋەمىكوتە، گرانەتا، دەرەكۇپان، زەرەتا."

دەنگەكە لە سەرەۋە دەھات، لە شۈينىكى ناو
دار ھەنجىرەكە ۋە.

"مىن ئىستا و ئەۋساش نەمزانى زەرەتا چىيە. قەت كەسم
نەدى توۋشى ئەم نەخۇشىيە بوۋى."

دەنگەكە بەھىز بوو، بەلام خاۋىيەكى تىدا بوو، كە ۋەك
شۈيەزارى ئاخاۋتنى باشۋورى ئەمەرىكا دەپەتايە بەر گوتى،
لە دەنگى پياۋىكىش دەچوو، كە بۆ ماۋەيەكى درىژ ھاۋارى
كردىيت.

"خۇم لە دژى ھەموو ئەو نەخۇشىيانە کوتا، كەچى
دوچار، بە تەندروستىيەكى زۆر باشەۋە لەم شۈينەدا مردم."
دارەكە راۋەشا. ھەندىك ميوە بەر بوۋنەۋە بەردەم ئىدى.

دەنگەكە گوتى، "ئەو سىۋانەت لا چۆنە؟"

ئىدى قىچ بوۋەۋە و قورگى پاك كەردەۋە، "ۋەرە خوارەۋە."
دەنگەكە ۋەلامى دايەۋە، "تۆ ۋەرە سەرەۋە."

ئىدى يەكسەر خۆى لەسەر دارەكە بىنيەۋە، لە نىزىك
بەشى سەرى سەرەۋەى. لەۋى، بە قاچىكەۋە چوۋە سەر
لەقىكى گەۋرە و سەيرىكى خوارەۋەى كرد، زەۋىيەكە زۆر
دوور ديار بوو لىۋەى. ئىدى لەنىۋان گەلای دارەنجىرەكە

و لقه بچوکه کانه وه چاوی گیرا و دواچار تارماییه کی له
شیوه ی پیاوړیکدا بینې، که پستی دابوو به قه دی داره که وه.
ده موچاوی پیاره که به ماده یه کی رهش داپوشرابوو،
چاوه کانیشی وه ک گلپې سووری بچووک ده سووتان.

نیدی تف له قورگیدا وشک بوو.
به چرپه گوتی، "کاپتن! نه وه توی؟"

نیدی و کاپتن پینکه وه چووبوون بؤ خزمه تی سهر بازی.
کاپتنه که فرمانده ی نیدی بوو. پینکه وه له فلیپین به شداری
شه بیان کردبوو، هر له ویش جیا بووبونه وه و نیت نیدی
نه بیینیووه وه، به لام بیستبووی گوايه له شه پیکدا کوژراوه.
دووک له جگړه ی کاپتنه که وه بهرز بووه وه.

"سهر باز! پيساویاسا کانیا ن بؤ پوون کردیته وه؟"

نیدی سهر ییکی خواره وه ی کرد. زه و بیه که زور دوور بوو
لیوه ی، به لام ده یزانی ناکه و یته خواره وه.

نیدی گوتی، "من مردووم."

"له وه یاندا راست ده که ی."

"توش هر مردووی."

"له وه شیاندا هر راست ده که ی."

"نه ی تو... که سی دوه می منی؟"

کاپتنه که جگړه که ی بهرز کرده وه و زهرده خه نه ی کی
کرد، وه ک نه وه ی بلیت، "سهر نییه لیره ش ده توانی جگړه
بکیشی؟" نینجا نه فسه یکی قولی لی دا و دوا ی ساتیک،
هه وریکی سپی بچووک له ده میوه هاته دهره وه.
"دلنیا م پیشبینی نه وه ت نه ده کرد من ببینی، وا نییه؟"

ئەو پىنج كەسەي لە بەھەشت دەيانىيىت

ئىندى، لە ماوەى سالانى جەنگدا، فىرى زۆر شت بوو. فىر بوو چۆن سواری دەبابەى رۆيشتوو بىت، فىر بوو - بەبى ئەوەى خودەكەى سەزى لا بەرىت - بە ئاوى سارد ريش بتاشىت، فىر بوو لەناو سەنگەرەكەيەو و رىپايانە تەقە بکات - ئەو ەكوو فیشەكىك بە درەختىكەو بىت و پارچە بەر خۆى بکەویت.

فىرى جگەرەكىشان بوو، فىرى رپرۆيشتنى سەربازى بوو، فىر بوو لەمبەر بۆ ئەوبەر بە گوريس بپرۆتەو و قەمسەلە و رادىز و چەك و دەمامكى دژەكىمىيى و لوولاقى چەك و جانتايەك و چەند مەخزەنىكىش بە كۆليەو بن، فىر بوو ناخۆشترىن قاوہ بخواتەو.

فىرى چەند وشەيەكى ناو چەند زمانىكى تر بوو، فىر بوو تف زۆر دوور ەلبدات، لەو دلخۆشىيە سەيرە تىگەيشت، كە سەربازىك دواى رزگار بوون لە شەرى يەكەمىدا دەرى دەبرىت، بىنىى چۆن دواى رزگار بوون سەربازەكان، بەخۆشىيەو بەيەكدا دەكىشن، وەك ئەوەى شەر تەواو بوويىت و بە يەكتەر بلىن، "ئىتر دەگەرپىنەو بۆ مالىەو." ئىندى لەو خەمۆكىيە قولەش تىگەيشت، كە سەربازىك دواى رزگار بوون لە شەرى دوو ەمدا تايىدا نوقوم دەبوو، پاش ئەوەى باش دركى بەو دەكرد كە جەنگەكە بە شەرىك و دووان و سىيان تەواو نايىت.

ئىندى فىرى فىكە بوو، فىر بوو لەسەر داروبەرد بخەویت، تىگەيشت كە جۆرە مىزوويەكى بچووك ەن دەچنە ناو پىستەكەتەو و تووشى پەلەى سوورى سەر پىست و

خرووت دهکهن - به تاييهت ئه گهر يهک ههفته بيت جله
پيسه کانت دانه که ندبيت. تيگه يشت که ئيسه که کاني مروف،
کاتیک له پسته که وه دينه دهره وه، زور سپين.

ئیدی فیر بوو زور خیرا نزا بکات و بپارپته وه. فیر بوو
له کام گیرفانه یدا ئه و نامانه هه لېگریت، که بۆ ماله وه و
مارگریتی دهناردن - بۆ ئه وهی سهربازه کانی هاوړی
به کوژراوی دوزیانه وه، بیناسنه وه و بزائن کتیه. فیر بوو
هه ندیک جار برسیتی کیشه نییه، به تاييهت له و کاتانه دا، که
له ته نیش سهربازیکي هاوړپته وه دانیش توویت و پتکه وه باسی
ئه وه دهکهن، که چنده تان برسییه، به لام له چاو ترو و کانیکدا
گویت له ویزه یهک ده بیت و هاوړی سهربازه که ت به لادا
دیت، ئیتر توش برسیتییه که ت بیر ده چپته وه.

له گهل تپه پینی دوو سال و چوونه ناو سییه م ساله وه، ئیدی
تیگه یشت که ته نانه ت پیاوه زور به هیز و چوارشانه کانیش -
کاتیک نزیک ده بنه وه له وهی بۆ یه که م جار له فرۆکه کانه وه
شۆر بکرینه وه بۆ مه یدانی شه - به سه ر پتلاوه کانیا ندا
دهرشینه وه. تیگه یشت فه رمانده بالا کانیش، شه وی پیش
شه، له خه ودا وړینه دهکهن.

ئیدی فیر بوو خه لک به دیل بگریت، به لام خوی هه رگیز
فیری ئه وه نه بوو دیل بیت. شه ویکیان له دورگه یه که له
فلپین، خوی و تپه که ی که وتنه که مینه وه و به خستی لینیان
درا، ئه وانیش بۆ بزگار کردنی ژیا نی خویان، په رشوبلاو
بوونه وه. ئاسمانه که پروناک بوو بووه وه و ئیدی گوینی له
یه کیک له سهربازانی تپه که ی خوی بوو، له چالیکدا وه که
مندا ل ده گریا. ئیدی هاواری به سه ردا کرد، "به سه دهه." ئیدی

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

واي گوت و تىگەيشت ھاوپىكەي بۆيە دەگرى، لەبەر ئەوھى
يەكەيەك لە سەربازانى دوژمن بە چەكەوھ لەسەر سەرى
وھەستاوھ. لەناكاو، ئىدى خوشى ھەستى بە شتىكى سارد
كرد لەسەر پشتەملى: سەربازىك بە چەكەوھ لەسەر سەرى
ئەويش وھەستاوو.

كاپتەكە جگەرەكەي كۆژاندەوھ. كاپتن، بە تەمەن، لە ھەموو
سەربازەكانى ناو كەتیبەكەي ئىدى گەورەتر بوو، تەمەنىكى
دریژیشى لە سوپادا بەسەر بردبوو. جەستەيەكى لاواز و
چەناگەيەكى دریژی ھەبوو، كە وەك يەكەيەك لە ئەكتەرەكانى
ئەو سەردەمە دەرى دەخست. ھەرچەندە كاپتەكە زۆر زوو
تووڕە دەبوو، كە بەسەر يەكەيشدا دەینەرانند، دەموچاوى
ھێندە لى دەبردە پىشەوھ، ئەو كەسە دەیتوانى دادانە
بە جگەرەزەردبووھەكانى بىيىت، بەلام زۆربەي سەربازەكان
كاپتەيان خوش دەويست. كاپتن ھەمیشە بەلێنى پى دەدان
كە بگەونە ھەر بارودۆخكەوھ، ھەرگىز "ھىچ كەسەيەك بەجى
ناھىيەت"، سەربازەكانىش بەو ئارام دەبوونەوھ.

ئىدى، كە تا ئەو كاتەش سەرسووپمان بەرى نەدابوو،
گوتى، "كاپتن..."

"گویم لیتە."

"گەرەم."

"پىويست ناکا بە گەرەم بانگم بکەي، بە ھەر حال،

سوپاست دەكەم."

"دەمیکە... ئىستاش شىوھت..."

كاپتەكە بە پىكەنەوھ بۆي تەواو كرد، "ھەر وەك ئەو

کاتهیه، که دواچار یه کتریمان بینی؟“
 کاپتن وای گوت و تفیکی به سهر لقه داریکدا هله‌دا. کاپتن
 ده موچاوه حه‌په ساوه‌که‌ی ئیدی بینی و گوتی، ”راست
 ده‌که‌ی، لیره پتویست ناکا تف بکه‌ی، نه‌خوش ناکه‌وی و
 هه‌میشه هه‌ناسه‌ت باشه، خوراکه‌که‌شی نایابه.“
 ”خوراکه‌که؟“

ئیدی له هیچکام له‌م شتانه تی‌نه‌ده‌گه‌یشت.
 ”سهر بکه، کاپتن! هه‌ست ده‌که‌م هه‌له‌یه‌ک هه‌یه، من
 هیشتا نازانم بۆ لیره‌م. من ژیانیکی بیمانا ژیا، ده‌زانی؟
 من کارمه‌ندی وهرشه بووم له‌و شاری یارییه. بۆ چه‌ندین
 سال له هه‌مان شوقه‌دا ژیا و یارییه‌کانم به‌پیره‌ ده‌برد
 و ئاگام لییان بوو: چه‌رخوفه‌له‌که‌که، ره‌وره‌وی مه‌رگه‌که،
 که‌شتیه‌ ناسمانیه‌ بچوکه‌ قۆره‌کان. ئه‌و ئیشه‌م هیچ هیی
 ئه‌وه‌ نه‌بوو پیره‌وی بنازم. سه‌رگه‌ردان بووم. ئه‌وه‌ی ده‌مه‌وی
 بیلیم، ئه‌وه‌یه‌...“
 ئیدی تفیکی قووت دا و رسته‌که‌ی ته‌واو کرد، ”من بۆ
 لیره‌م؟“

کاپتنه‌که به‌چاوه سووره‌گه‌شه‌کانی سه‌یریکی ئیدی
 کرد. ئیدی نه‌یویرا ئه‌و پرسیاره له‌کاپتنه‌که بکات، که‌ ئایا،
 وه‌ک چۆن پیاوه‌ شینه‌که‌ی کوشتبوو، کاپتنه‌که‌ش هه‌ر ئه‌و
 کوشتبووی یان نا.

کاپتنه‌که به‌ده‌م چه‌ناگه‌خوراندنه‌وه گوتی، ”ده‌زانی ئیدی،
 زۆر جار بیر ده‌که‌مه‌وه له‌ براده‌رانی که‌تیه‌که‌ی خۆمان:
 ویلینگهام، مورتون، سمیتی... ئه‌ری دوا‌ی جه‌نگ په‌یوه‌ندیتان
 پیکه‌وه‌ ما؟ بینیتنه‌وه؟“

نەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىنيت

ئىدى ناوھەكەنى بىر كەوتنەو. لە راستىدا، ھىچ پەيوەندىيەكەيان بەيەكەو نەمايو. دەكرىت جەنگ پياوھەكان وھەك موگناتىس پىكەو بىفوسىنيت، بەلام دەشكرىت وھەك موگناتىس لىكىيان دور بختەو. ھەندىك جار، ئىدى و ھاوپىيەكى سەردەمى جەنگى بە ھىچ شىوھەك نەياندەويست ئەو شتانەيان بىر بگەوتنەو، كە بىنيوويانن و كردبوويانن. ئىدى شانىكى بەرز كەردەو و گوتى، "ئەگەر راستت دەوئ، ھەموومان لىك دابراين."

"بەداخەو."

كاپتنەكە بە شىوھەك سەرى لەقاند، كە پىنى دەگوتى خوشى ھەر چاوەپىنى ئەو وھەلامەي كەردو. "ئەي خوت؟ گەرايتەو بۆ ئەو شارى يارىيەي گوتمان ئەگەر بەسەلامەتى دەر بچىن، ھەموومان پىكەو سەردانىي دەكەين؟ بىرتە گوتمان ھەموومان بەبەلاش سواری يارىيەكان دەبين و ھەردانەيەشمان لە يارىي تونىلى خوشەويستىدا دوو كچ دەخەينە باوھشى خۇمانەو؟ تۆ خوت وات نەگوت؟"

ئىدى زەردەخەنەيەكى كەرد. بەلن، ئەو قەسەي ئىدى بوو، لە راستىدا قەسەي ھەموويان بوو، بەلام كە جەنگەكە تەواو بوو، كەسيان نەھاتن بۆ شارى يارىيەكە.

ئىدى گوتى، "بەلن، گەرامەو بۆي."

"ئەي دواي ئەو؟"

"دواي ئەو ھەر لەوئ ماو و تا مردىشم، بەجىم نەھىشت. ھەولم دا بەجىي بەيلىم، پلانى ترم دانا، بەلام بە ھۆي ئەم قاچە قۆرەمەو... نازانم، ھىچم بە دەستەو نەھات."

ئىدى شانىكى ھەلەكەكاند. كاپتنەكە لە دەموچاوى ئىدى

ورد بوووه، چاوه‌کانی کز کرد و به ده‌نگیکی نزم لټی
پرسی، "نیستاش ده‌توانی له یه‌ک کاتدا سی - چوار شت
هه‌لېده‌ی بڼ ناسمان و بیانگریته‌وه؟"

"بجوولټن! ده‌ی بجوولټن!"

سهریازانی دوژمن هاواریان به‌سهردا ده‌کردن و
قوناغه‌تفه‌نگیان تټوه ده‌ژهنین. ئیدی، سمیتی، مورتون، پابوزو
و کاپته‌که‌یان به‌گردیکی لټژدا برده خواره‌وه. دیله‌کان
هه‌موو ده‌ستیان خستبووه سهر سهریان. له ده‌وروبه‌ریان،
هر هاوهن بوو ده‌یدا به‌زه‌ویدا. ئیدی تارمایییه‌کی بینی
به‌ناو داره‌کاندا دهر چوو، ده‌ستبه‌جی سهریازه‌کان دایانه به‌ر
ده‌ستریژی گولله.

ئیدی هه‌ولی دها به‌چاو وینه‌ی شوینه‌کان بگریت و
له‌میشکیدا هه‌لیان بگریت، به‌و هیوایه‌ی دواتر بڼ پاکردن
سوودیان لټ ببینیت، بویه سه‌یری کووخ و سه‌نگر و پټیگه
و ههرشتیکی ده‌کرد، که بیزانییایه چییه. فرۆکه‌یه‌ک له
دووره‌وه گرمه‌ی ده‌هات. گرمه‌ی فرۆکه‌که، ئیدی پر کرد
له‌بیهوایییه‌کی قوول. ناخوشتین ئازاری ده‌روونی، که
هه‌موو سهریازیکی به‌دیگیروا ده‌یچټټیت، زانینی ئه‌و مه‌ودا
کورته‌یه، که له‌نیوان ئازادی و دیلبوونیدایه. ئه‌گه‌ر ئیدی ته‌نیا
بیتوانییایه‌ خوی به‌رز بکاته‌وه و بالیکی فرۆکه‌که بگریت، له
باجی ئه‌و هه‌له‌یه‌ه‌رزگاری ده‌بوو، که کردبوویان.

به‌لام له‌جیاتییی ئه‌وه‌ی بالی فرۆکه‌که بگریت، ههر زوو
ده‌ست و قاچی خوی و هاوپرکانی به‌سترانه‌وه و خراڼه
ناو یه‌کیک له‌و کووخانه‌وه، که به‌داری بامبوو دروست

نەو پىنچ كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

كرايوون، بەلام ئەوئەي باش بوو، راستەوخۆ لەسەر قورەكە دانەنرابوون. ئىدى و سەربازەكانى ھاوړپىي، بۆ چەندىن ږوژ و هەفته و مانگ لەوئ مانەو و ناچار كران لەسەر گوئىي پړ لە كا بخەون، ئاودەستەكەشيان گۆزەيەكى گل بوو. شەوانە، سەربازەكانى دوژمن دەهاتنە بن ديوارى كووخەكە و گوئيان لە گفتوگوى نىوان دىلەكانيان دەگرت. ئىدى و ھاوړپىكانىشى، تا دەهات، كەمتر و كەمترىان دەگوت.

دىلەكان لاواز و بىهيز بوون و پەراسووەكانيان دەر پەرين، تەنانتە رابۆزۆش، كە كاتىك خۆي لە سوپادا نانووس كرد، گەنجىكى خپىلە و گۆشتن بوو، پەكى كەوت. ږوژى جارىك خۇراك دەدرايە ئىدى و ھاوړپىكانى، خۇراكەكەشيان تۆپەلەبرنجى پړ لە خوي و شلەيەكى مەيلەوقاوەيى بوو، كە وردەگيا مەلەي تىدا دەكرد. شەويكىان، ئىدى ژەنگەسوورەيەكى مردووى بيبالى لە قاپەكەي خۆي دەر هينا. هەموو دەستيان لە خواردن هەلگرت.

لەو دەچوو سەربازەكانى دوژمن نەزانن چى لە ئىدى و ھاوړپىكانى بكەن. ئىواران بە تەنگەكانيانەو - كە قەممەي دريژ بەژيەر لولەكانيانەو بوو - دەچوون بۆ لايان و نووكى قەممەكانيان لە بەردەم لووتياندا رادەوہشان، ئىنجا بە زمانىكى بيانى ھاواريان بەسەردا دەكردن و چاوہپىي وەلاميشيان دەكرد. ئىستا و ئەوساش، هەولەكانيان هىچيان لى سەوز نەبوو.

ئەوئەندەي ئىدى بزانيەت، سەربازەكان چوار بوون و كاپتەكەش هەر پىي وا بوو ئەوئەندە بن. ديار بوو ئەوانيش

له تیبیکى گه وره دابرابوون - ئەمه شتىکه، له شه پرى راسته قینه دا پروو دهادات - ئىستاش ده يانويست ورده ورده بهرگه ي دۆخه که بگرن و هه رچۆنىک بيت خۆيان پزگار بکهن. ئەوانه ي ده ستگيريان کردبووين ده موچاويان باريک و قوپاو بوو، تۆپه له پيشى ره شى بژيش به ده موچاويانه وه بوو. يه کيکيان ئەوه نده مندال بوو، هه ي ئەوه نه بوو بيت به سه رباز، يه کيکى تريان ددانه کانى ئەوه نده شاش بوون، ئىدى به ژيانى ددانى واى نه بينبوو. کاپتنه که لاي خۆيه وه ناوى نابوون شيتى يه ک، شيتى دوو، شيتى سى و شيتى چوار. کاپتنه که گوتى، "پيوست ناکا ناويان بزائين، نابى ئەوانيش ناوى ئيمه بزائين."

پياوان له گه ل ده سه سه رى رادين، هه ندیک باشتر له هه ندیکى تر. مورتون، که گه نجیکى باريک و زۆربلنى خه لکى شيکاگو بوو، هه رکاتىک گوپى له ده نگىک بووايه، زيره ي ده کرد و به ده م ده سه ته ينان به چه ناگه يه وه، له ژير لينه وه ده يگوت، "ئه ي قور به سه رمان، ئه ي قور به سه رمان..." به م شينه يه به رده وام ده بوو تا ئەوانى تر لى تووره ده بوون و ده ميان پى داده خست. سميتى، که کوپى کارمه ندیکى ئاگرکوژينه وه ي بروکلين بوو، زۆربه ي کات نقه ي لينه نه ده هات، به لام هه ميشه په قايبى قوپگى به رزونزمى ده کرد و ده تگوت شتىک قووت دهادات، دوايى زانيمان که زمانى خۆى ده جوو. پابۆزوش، که هه رزه کارىکى سه رسوورى خه لکى پۆرتلانډ/ئوريگان بوو، به پوژ ده موچاويکى هه بوو، که هيجى تىدا نه ده خویندرايه وه، زور جاريش شه وان له خه و راده په پرى و ده يقيزانډ، "نا! من نا! من نا!"

ئەو پىنچ كەسى لە بەھشت دەيانىنىت

زۆربەى كات، ئىدى خۇى دەخواردەو، مستى خېر دەكرد
و بۇ چەندىن كاتژمىر لەسەر يەك - وەك ئەو كاتەى لە
ھەرزەكارىدا يارىزانىكى شېرزەى بەيسبۇل بوو - دەيكىشا
بە لەپى دەستەكەى ترىدا و لەو بەردەوام دەبوو، ھەتا
ئەو ەى پشتى دەستى تەواو سوور دەبوو ەو و دەقلىشا.
شەوان خەونى دەبىنى و لەخەونىدا گەپابو ەو شارى يارى
پووبى، بۇ لای يارى پىشېركىنى ئەسپ، كە تىايدا پىنچ نەفر
لەسەر پىنچ ئەسپى يارى رېز دەبوون و لەناو بازەنەكدا
دەسوور ەو و پىشېركىيان دەكرد، تا زەنگەكە لىنى دەدا.
ئىدى لە خەونەكەيدا پىشېركىنى لەگەل ھاوپىكانى، براكەى،
يان مارگرىتدا دەكرد، بەلام لەناكاو خەونەكە ئاوەژوو
دەبوو ەو و دەبىنى چوار شىتەكە سوار چوار ئەسپەكەى
تەنىشتى بوون و بەگالتەپىكردنەو نەقىزەى تى دەكوتن.

ئىدى سالانىكى زۆرى تەمەنى لە شارى يارى پووبى
بەچاوەروانى بەسەر بردبوو، چاوەروانى تەواوبوونى
يارىيەكان، چاوەروانى كىشانەو ەى شەپۇلەكان، چاوەروانى
ئەو ەى باوكى قسەيەكى لەگەل بكات - ھەموو ئەمانەش
بووبونە راھىنانىكى باش بۇ ئىدى، بۇ ئەو ەى فېرى ئارامگرى
بىيىت. بەلام ئىستا ئىدى دەيوست لەو شۆينە بچىتە دەرەو
و تۆلەى خۇى بكاتەو. شەويلگەى دەلەقاند و بۇكسى لە
لەپى دەستى دەدا، بەدەم ئەمانەشەو، بېرى لە ھەموو ئەو
شەپانە دەكردەو، كە بەمندالى لە گەپەكى خۇيان كرىدبوونى،
بەتايىبەت ئەو جارەى بە سەرەتەنەكەخۆلىك دوو مندالى
رەوانەى نەخۇشخانە كرى. ئەگەر ئەو سەربازانە چەكىان پى
نەبووايە، ئىدى بەس خۇى دەيزانى چىيان لى دەكات.

به یانییه کیان، دیله کان له دهنگی هاوار و بریقانه وهی ده می
 قه ممه کان خه به ریان بووه وه. چوار شپته که له خه و ه لیان
 ستاندن، ده ست و قاچیان به ستنه وه و بردیان خستیانه
 چالیکې قووله وه. ناو چاله که سارد بوو، زوریش تاریک بوو.
 چاله که سه تلې ناسن و پاچ و خاکه نازی تیدا بوو.
 مورتون کوتی، "قور به سرمان، کانی خه لووزه."

له و پوژه به دواوه، ئیدی و هاوپیکانی ناچار کران
 خه لووز له کانه که بهیننه دهره وه، بق نه وهی دوژمن بق
 به گه رخستنی نامیر و پیداویستییه کانی جهنگ به کاری بهینیت.
 هه ندیک ه لیان ده که نی، هه ندیک خه لووزیان له دیواره کانی
 کانه که ده کراند، هه ندیکش به ردی تهختیان هه لده گرت و
 سیگوشه یان پی دروست ده کرد بق راگرتنی سه قفی کانه که.
 دیلی تریشی لی بوون، به لام بیانی بوون و ئینگلیزیان
 نه ده زانی، هه میشه ش به چاو یک سه یری ئیدیان ده کرد،
 که نه ده زانی چیی تیدا بخوینیته وه. قسه کردن قه دهغه بوو،
 هه رچه ند کاتژمیریک و په رداختیک ناو ده درا به کریکاره
 دیله کان. تا ده که یشتنه ئیواره، ده موچاوی دیله کان خراب
 ره ش ده بوو، نه وه نده ش ده نووشتانه وه، شان و ملیان ژانی
 ده کرد.

له مانگه کانی سه ره تای ده سته سه ربوونیاندا، ئیدی
 شه وانه، پیش نه وهی بخویت، وینه که ی مارگریتی ده خسته
 خووه ده که یه وه و له به رده می خوی دای دنا. ئیدی زور له گهل
 نزاکردندا نه بوو، به لام هه موو شه ویک، به دم ژامردنی
 شه وه کانه وه، هه مان نزای دووباره ده کرده وه: "خوایه گیان،

ئەو پىنج كەسى لە بەھشت دەيانبىنىت

ئەم شەش پۇژەي خۇم دەدەم بە تۇ، ئەگەر تۇش شەش
پۇژم بەدەيتى لەگەل مارگرىت... ئەم نۇ پۇژەي خۇم دەدەم
بە تۇ، ئەگەر تۇش نۇ پۇژم بەدەيتى لەگەل مارگرىت... ئەم
شانزە پۇژەي خۇم دەدەم بە تۇ، ئەگەر تۇش شانزە پۇژم
بەدەيتى لەگەل مارگرىت..."

لە مانگى چوارەمدا، شتىك پرووى دا. رابۇزۇ پىستى
خراپ سوور ھەلگەرا و تووشى سىكچوونىكى پىسىش بوو.
ھىچى بۇ نەدەخورا. شەوھەكى، لەژىر جەلە چلچكەكانىەو،
ئەوھەندەي ئارەقە دەر دا، ھەموو گيانى سەر ئاۋ گەرا، ئىنجا
خۇي پىس كرد و جلى پاكىشى لى نەبوو بىدەنى، بۇيە ناچار،
بەپرووتى لەسەر گوئىيەكان خەوت، كاپتەكەش گوئىيەكەي
خۇي ھەك بەتانى پىندا دا.

پۇژى دواتر، لەناۋ كانە خەلووزەكەدا، رابۇزۇ بەئەستەم
دەيتوانى لەسەر قاچى خۇي بوەستىت. چوار شىتەكەش
ھىچ بەزەبىيان بەرامبەرى نەنواند، كە خاۋ دەبووھە و
شەكەت دەبوو، داريان بە كەلەكەيدا دەكرد، بۇ ئەوھى لە
خەلووزكەپاندن نەوہستىت.

ئىدى بەسەرياندا نەپاندى، "وازی لى بىنن."

شىتى دوو، كە لە ھەموو پاسەوانەكانى تر دلرەقتەر بوو،
قۇناغە تەھنىكىكى بە ئىدىدا كىتسا. ئىدى كەوت، ئازارىكى
زۆر بەنىوان شانەكانىدا ھات و پۇشت. رابۇزۇ يەك - دوو
پارچەخەلووزى تری لىكردەوھە و بەلادا ھات. شىتى دوو
ھاۋارى بەسەردا كرد ھەستىتەوھە.

ئىدى بەزەحمەت ھەستايەوھە سەر پى و ھاۋارى كرد،
"نەخۇشە!"

شیتۍ دوو دیسان کښایه وه به پشۍ ئیدیدا و خستی.
مورتون به چرپه گوتی، "دهمت دایخه، ئیدی. له بهر
خوتمه."

شیتۍ دوو خوی به سهر رابوزوډا چه مانده وه و
پیلووه کانی راکتشا، رابوزو ناله یه کی لټوه هات. شیتۍ دوو
زهرده خه یه کی کرد و - وهک ئه وهی منډال ژیر بکاته وه
- گمه گمیکی کرد، ئینجا هاواریکی کرد و دهستی کرد به
پنکه نین. به دهم پنکه نینه وه سهیری هه موو دیله کانی تری
کرد و چاویشی له چاوی یه کبه یه کیان بری، بو ئه وهی
دلنیا بیت له وهی هه موو دهییین. دواتر ده مانچه کی
در هینا، خستیه سهر گوینی رابوزو و یهک فیشه کی به
سهریه وه نا.

ئیدی ههستی کرد خه ریکه جهسته ی ده بیت به دوو
که رته وه. چاوه کانی پر بوون له فرمیسک و میشکی وه ستا.
تهقه که له کانه خه لووزه که دا دهنگی دایه وه و خوین له سهری
رابوزو وه جوگه له ی به ست، تا ئه وهی ده موچاوی داپوشی.
مورتون دهستی خسته سهر دهمی، کاپتنه که سهری داخست.
کهس له جینی خوی جووله ی نه کرد.

شیتۍ دوو، ههر به قاچ، هه ندیک خولی رهشی به
جهسته ی رابوزوډا کرد، ئینجا چاوی له چاری ئیدی بری و
تفیکی له بهر پیی خوی کرد، پاشان به تووره یییه وه شتیکی
به شیتی سئ و شیتی چوار، که ئه وانیش چه په سابوون،
گوت. بو ساتیک، شیتی سئ سه ریکی له قاند و ورته ورتیکی
کرد، ئینجا - وهک ئه وهی نزا بکات - سهیری زه ویه که ی
کرد و لټوه کانی خیراخیرا جوولاند. شیتۍ دوو ده مانچه کی

نەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

راوھ شاند و ھاواری كردهو، دەستبەجى شىتى سى و شىتى چوار، ھەريەكە قاچىكى تەرمەكەي رابۆزويان گرت و بەخاوى بە كانەكەدا رايان كىشا. ئەو خوینەي لە تەرمەكە دەچۆرا، رىچكەيەكەي دروست كرد، كە لەو تاريكييەدا دەتگوت پۆنە پزاوھ. شىتى سى و شىتى چوار رابۆزويان لەپال ديوارىك، لەتەنىشت پاچىكەوھ درىژ كرد.

ئىتر ئىدى نزاى نەكردەوھ و وازى لە ژماردنەي پۆژەكان ھىنا، لەگەل كاپتەكە تەنبا باسى ئەوھيان دەكرد، چۆن پىش ئەوھى ئەوانىش بە ھەمان دەردى رابۆزۆ بچن، ھەلپىن و خويان دەرباز بكەن. كاپتەكە تىيىنى كرد، سوپاي دوژمن پۆيىستىيەكەي زۆرى بە خەلووزە، بۆيە تەنەنات دىلە نيومردووەكانىش ناچار دەكران خەلووز دەر بھىنن. تا دەھات، ژمارەي ئەوانەي لە كانەكاندا ئىشيان دەكرد، كەمتر دەبووھوھ. شەوان، ئىدى گوپى لە بۆمباران دەبوو، واش ديار بوو بۆمبارانەكە نزىك دەبووھوھ. كاپتەكە گەيشتە ئەو بېروايەي ئەگەر دۆخەكە زۆر خراپ بىيت، چوار سەربازەكە ھەموو شتىكى ئەو ناوھ خاپوور دەكەن و ئىنجا خوشيان پاشەكشە دەكەن. كاپتن پىشتر ئەو چالانەي بىنيو، كە لەودىو كروخە دارىنەكانەوھ ھەلكەنرابوون، ھەروھە چاوى بەو بەرمىلە نەوتانەش كەوتبوو، كە لەسەر ھەورازەكەي پشستەوھ جىگىر كرابوون.

كاپتەكە بەچرپە گوتى، "با پىتان بلىم، ئەو بەرمىلە نەوتانە بۆ سووتاندى ئەم شوینەن، ئەو چالانەش گۆرى ئىمەن."

دواى سى ههفته، شهويکيان، کاتنيک مانگ له وديو هه وره کانه وه
سه رتاته کهى ده کرد، شيتى سى پاسه وانيى کووځه کاني ده کرد.
شيتى سى دوو به ردی گه وره ی به دهسته وه بوو - به رده کان
هينده ی خشتيک ده بوون - له بيتاقه تيدا هه لی دهدان بؤ سهره وه
و دهیگرته وه. هه ر لینی به ر ده بوونه وه و هه لی دهیگرته وه، ئه م
جاره به رزتر هه لی دهدان و دیسان بؤی نه ده گیرانه وه. ئیندی،
که هه موو گیانی له خوله میشتی پرهش هه لکیشرا بوو، سه یريکی
پاسه وانه که ی کرد و تیگه یشت خه ریکی چیه. ئیندی هه ر
دهیویست بخویت و دهنگی به رده کان نهیده هیشت. دواچار،
له سه رخو پاست بووه وه، بینایی بوون بووه وه و ده ماره کانی
جهسته ی زیانیان تی گه پرایه وه.

به چرپه گوتی، "کاپتن! ئاماده ی بؤ را کردن؟"
کاپتن سه ری به رز کرده وه، "بؤ به ته مای چیت؟"
ئیندی سه ریکی پرووه و لای پاسه وانه که با دا، "ئه ها ئه و
به ردانه!"

کاپتن وه لامي دایه وه، "ئى، چیه؟"
ئیندی به چرپه گوتی، "منیش ده توانم هه لیان بدهم و
بیانگره وه."

کاپتنه که چاوه کانی کز کرد، "چی؟"
هینستا وه لامه که ی کاپتن به ته واوی نه گه یشتبووه لای
ئیندی، که ئیندی هاواری له پاسه وانه که کرد، "هینی، براله... وا
نابی کاکه، وا نابى، تو به هه له دهیکه ی."
ئیندی جووله یه کی باز نه یی به به رده دهسته کانی کرد، "ئاوا!
دهبی ئاوا بیکه ی! بینه، بیده به من."

ئەو پىنج كەسى لە بەهشت دەيانىنىت

ئىندى دەستەكانى كردهوۋە بۇ ئەوۋى شىتى سى بەردەكانى
بداتى.

"مەن دەزانم بىكەم، بەردەكانم بەرى."

شىتى سى بەورىيىيەۋە سەيرىكى ئىدىيىسى كەلگەن. لەناۋ
ھەمۋە پاسەۋانەكاندا، ئىندى ھىۋاى بەۋە ھەبۋە لەگەل
ئەمەياندا شىتىكان بۇ بىرىت. شىتى سى جارجار لەۋ كۈنە
بچۈكەۋە، كە لەسەر پۈۋىيەكى كۈۋخە دارىنەكەدا بوۋ،
پارچەنانى بۇ زىندانىيەكان ھەلدەدايە ئەۋدىۋ. ئىندى دوۋبارە
ئەۋ جۈۋلە بازەنىيەكى كەردەۋە ۋ زەردەخەنەيەكى كەردە.
شىتى سى كەمىك نىزىك بوۋەۋە، ئىنجا ۋەستا ۋ گەپايەۋە،
تا تەنگەكەي بەيىنىت. تەنگەكەي ھىنا ۋ بەردەكانى بە قاچ
ھەلدا بۇ ئىندى.

ئىندى گۈتى، "بەم شىۋەيە،" پاشان زۆر لىزانانە دەستى
كەرد بە ھەلدان ۋ گەرتەۋەي بەردەكان. ئىندى بە ھەۋت سالى
ئەۋ شتە لە پىۋىكى نىمىشكارى ئىتالىيەۋە فىر بوۋبوۋ، كە
بە جارىك شەش قاپى ھەلدەدا ۋ نەشى دەھىشت يەك دانەيان
بەگەۋىت. ئىندى چەندىن كاتىمىرى لەسەر رىگە دارىنەكەي
شارى يارىيى پۈۋىيە بە پەھىنان لەسەر ئەم يارىيە بەسەر
بەردبوۋ، چەۋ، تۈپى بچۈۋكى لاسىتىك، ھەرچىيەك دەستى
بەگەۋتايە، دەكەۋتە ھەلدان ۋ گەرتەۋەي. ئەۋ شتە بۇ ئىندى
زۆر ئاسان بوۋ. لە پاستىدا، زۆرىنەي مىندالانى شارى يارىيى
پۈۋىيە ئەۋ شتەيان دەزانى.

تا دەھات، ئىندى دوۋ بەردەكەي خىراتر ۋ بە
جوشۋخۇشنىكى زىاترەۋە ھەلدەدا ۋ سەرنجى پاسەۋانەكەي
زىاتر بەلەي خۇيدا رادەكىشا. پاش كەمىك ۋەستا ۋ بە

نه و پینج که سه ی له به هشت ده یانینیت

سنة ٥٥٥٥٥٥.

نیدی وشه‌کانی کردبوو به به‌شیک له‌گورانییه‌که.
مۆرتۆن و سمیتی له‌سه‌رخۆ هاتنه‌ پێشتر و خۆیان وا
نیشان ده‌دا، زۆر چتر له‌ نمایشه‌که‌ ده‌بینن.

پاسه‌وانه‌کان که یفیان به دۆخه‌که ده‌هات و که‌مینک شل بووبوون. ئیندی هه‌ولێ ده‌دا هاوسه‌نگی هه‌ناسه‌کانی تیک نه‌چیت. به‌ردیکی زۆر به‌رز هه‌لدا و یاریی به‌ دووانه‌که‌ی تر کرد، ئینجا ئه‌وه‌ی تری ده‌گرت‌وه‌ و ئه‌مه‌ی دووباره‌ کرد‌وه‌.

شیتی سی خۆی بۆ نه‌گیرا و گوتی، "ئاللاه" ئیندی لێی پرسی، "چۆنه‌ به‌لات‌وه‌؟"

ئىستا ئېتر ئىدى بەردەكانى خىراتر هەل دەدا و دەگرتنەوہ.
خىراخيرا بەردىكى زور بەرز هەل دەدا و سەبرى پاسەوانەكانى
دەکرد چون لەگەلیدا سەر بەرز دەكەنەوہ. ئىدى دەستى
كردهوہ به گورانىگوتن، "لە، لا، لا، لا، لا، لا، لا، تا سى
دەژمىرممم... لە، لا، لا، لا، لا، لا، كاپتن، ئەوھى لای چەپ
بۆ تۆۋۈۋ!"

شیتی دوو به‌گومانه‌وه ناوچاوانی گرژ کرد، به‌لام ئیدی زهرده‌خه‌یه‌کی کرد، که له هه‌مان ئه‌و زهرده‌خه‌یه‌یه ده‌چوو، که نمایشکاره‌کانی شاری یاریی پووبی له کاتی بیزاربوونی ته‌ماشاکه‌راندا ده‌یانکرد. ئیدی گوتی، "ئه‌مه‌تا، ئه‌مه‌تا، ئه‌مه‌تا، جوانترین نمایشی سه‌رزه‌وی."

نئدی خیزاتری کرد و دهستی به ژماردن کرد، "یهههههک...
دوووو..." بەردیکی بەرزتر له ههموو جارهکانی تر هەلدا و
پاسه‌وانه‌کانیش ههموو به‌چاو دواى بهره‌که که وتن.
نئدى هاواری کرد، "نئستااااا."

نښدی به په له بهر دیکي گرتووه و وهک یاریزانیکي
 لیتهاتووی به یسېول، به قاییمی نای به دموچاوی شیتی
 دووهوه و لووتی شکاند، بهردهکې تریشی گرتووه و به
 دهستی چه پی نای به چه ناگه ی شیتی یه که وه. شیتی یه ک
 که وت و کاپتن خوی هلدایه سهری و قه ممه ی تفهنگه که ی
 گرت. شیتی س، که تا ئه و ساته له جینی خوی چه قیوو،
 دهستی دایه تفهنگه که ی و شیتانه دهستی کرد به دهسپریژ،
 هر له و کاته دا مورتون و سمیتی خویان بو قاجی هلدایه
 و دایان به زه ویدا. ده رگای ژووری سهر بازه کان کرایه وه
 و شیتی چوار به را کردن هات. نښدی دوا به ردی له ئه ویان
 گرت، به لام چند ئینجیک به ئه ملای سهریدا پویشت. به لام
 له کاتیکدا شیتی چوار خوی له بهرده که لا ددها، کاپتنه که له
 بهرده م دیواره که دا به تفهنگه وه وه ستابوو، قه ممه که ی پیشی
 تفهنگه که ی ئه وهنده به قاییمی به ناو په راسووه کانی شیتی
 چواردا کرد، هردووکیان پیکه وه له ناو ده رگا که دا که وتن.
 نښدی ئه درینالینی به رز بووبووه وه و ناگری ده کرده وه،
 دهسپه جی خوی هلدایه سهر شیتی دوو و به جوریک
 دموچاوی کوتایه وه، که هرگیز دموچاوی هیچ که سینی
 له گه په کی پیتکین ناوا نه کوتابووه وه. نښدی بهر دیکي تری
 هه لگرت و چند جاریک کیشای به کاسه ی سهری شیتی دودا،
 هر بهرده وام بوو له پتداکشانی، تا ئه و کاته ی سهری کرد
 دهسته کانی لینجیه کی موراوی پیسیان پتوه نووساوه. نښدی
 تیگه یشت که ئه و لینجیه خوین و پیست و خوله میش بووه و
 تیکه ل بووه. له و ساته دا، دهنگی ته قیه که هات، نښدی دهستی
 به سهریه وه گرت و به و هویه شه وه به شیک له لینجیه که

نەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

بە لاجانگەكانىيەو نووسا. ئىدى سەرى بەرز كردهو و
بىنىي سىمىتى لە بەردەمىدا وەستاو و دەمانچەيەكىش لە
دەمانچەكانى پاسەوانەكانى بەدەستەو. جەستەي شىتى دوو
سارد بووبوو و لە سىنگىيەو خوين چۆراوگەو بەستبوو.
سىمىتى بە دەنگىكى نزم گوتى، "بۆ گيانى پاكي پابۇزۇ."
لە ماوہى چەند خولەكىندا، ھەرچوار پاسەوانەكە كوژران.

زىندانىيەكان، لاواز و پىپەتى و خويناوى، بەرەو ھەورازەكە
رايان دەکرد. ئىدى پىششىبىنى ئەوہى دەکرد تەقىيان لى
بكرىت و سەربازى تر بىنە سەر پىيان، بەلام كەس دەر
نەكەوت. كووخەكانى تر بەتال بوون. لە راستىدا، تەواو
كامپەكە كەسى پتوہ نەمايو. ئىدى بىرى لەوہ كردهو، كە
تۆ بلىي ماوہى چەندىك بووبىت ھەر ئەوان و چوار شىتەكە
لەو شوپتە مايتەو.

كاپتەكە بەچرپە گوتى، "پەنگە ئەوانى تر لەگەل
بۆمبارانەكەدا چۆليان كردي، ئىمە دواگروپىن، كە ماوينەتەو."
بەرمىلە نەوتەكان لە يەكەم پىچى ھەورازەكەدا دانرايوون.
دەرگاي كانى خەلووزەكە سەد مەترىك لەولاترەو بوو.
لە نزىك خۆيانەوہ كوخيكي لى بوو، كە پىر بوو لە چەك
و تەقەمەنى. مۇرتۇن - دواي ئەوہى دلتيا بوو كووخەكە
كەسى تىدا نىيە - چوہ ژوررەوہ و چەند پرومانەيەك چەند
و چەك و پەشاشىكى ئاگرپرژىنى مۇدىلكۇنى ھىتا، ئىنجا
كەراپەوہ و گوتى، "دە ئىنجا با داروبەردى بسووتىن."

نهمړو يادى له دايكبوونى ئيديه

له سهر لايه كى كيكه كه نووسراوه، "به ختيكى باش، نازايانه بجه نغه!" له سهر لايه كه ي تريشى، كه كريمى فانيلاى پيدا كراوه، يه كيك ته م سئ وشه يه ي به چووكى و به كريمى شين زياد كړدوه، "Come home soon زوو بگه پيره وه،" به لام "o-o-n" كه نه وه نده پاليان به يه كه وه داوه، كه وشه كه زياتر له وشه ي "son" ده چيت، بويه وهك ته وه وايه نووسراييت، "بگه پيره وه، كورم*."

دايكى ئيدى پيشوه خت ته و جلانه ي ناماده كړدوه، كه كوپه كه ي سبه يني له بهريان ده كات. هه موويانى كړدوه به عه لاگه وه و له ژوورى خه و تنه كه ي ئيدى، به ده سكي كانتوره كه دا، هه لى واسيون، جووته پيلاوه كه شخه كانيشى له خواريانه وه داناوه.

له مه ته به خه كه، ئيدى له گه ل ناموزا پومانيه كانى خه ريكي ده ستبازيه. هه ردوو ده ستي خستوته پشته وه و ناموزا كانى هه ول دده ن به بوكس له سكي بده ن. يه كيكيان له

* له زمانى ئينگليزيدا، جياوازي نينوان وشه ي soon و son ته نيا يه ك پيتى "o" يه، به لام له زمانى كورديدا وشه ي كور و زور له رووى رينوسه وه زور له يه كتر جياوازي، بويه ليړه دا به ناچارى وشه ئينگليزيه كانيش به كار هينراونه ته وه.

نەو پىنج كەسەي لە بەھەشت دەيانىنىت

پەنجەرەي مەتبەخەكەو دەست بۆ دەرەو و بۆ لای يارىي
بابەخولىيى ئەسپەكە، كە بۆ سەردانكەرانى تاقى ئىواران
خراوەتە ئىش، رادەكىشىت.

مەندالەكە بە دلىكى خۆشەو دەلىت، "ئەسپ!"

دەرگای مەتبەخەكە دەكرىتەو و ئىدى گويى لە دەنگىك
دەيىت، دەنگىك، كە تەنەنات ئىستاش دلى پىي دەكەوتە
پەلەپەل. ئىدى يىر دەكاتەو لەوې رەنگە ئەمە لاوازيەك
يىت تايادا و پىويست بكات لەگەل خۇي نەييات بۆ شەپ.
مارگرىت دەلىت، "چۇنى ئىدى؟"

مارگرىت لەناو دەرگاكدە وەستاو و زۆر جوانە. ئىدى
ديسان لە سينگىدا ھەست بەو ختووكەيە دەكاتەو، كە
زوووزو بۆي دروست دەيىت. مارگرىت چەند دلوپەبارانىك
لە قزى دەتەكىتت و زەردەخەنەيەك دەكات. كارتۇنيكى
بچووكىشى بە دەستەو.يە.

"شتىكم بۆ ھىتاوى... بە بۇنەي يادى لەدايكبوونەكەتەو.يە...
لە راستىدا بە بۇنەي رۆيشتەكەشتەو.يە."

مارگرىت دووبارە زەردەخەنەيەك دەكاتەو. ئىدى
ئەوئەندە تامەزۆرىە باوھش بە مارگرىتدا بكات، كە پىي واىە
جەستەي جىگەي ئەو ھەموو تامەزرۆيىيەي تىدا نايتەو و
ئىستا نا ئىستا دەتەقیتەو. بەلاي ئىدىيەو، گرنىگ نىيە
كارتۇنەكە چىي تىدايە، ئەو تەنيا دەيەويت ھەمىشە ئەو
دىمەنەي لە بەرچاو بىننيتەو، كە تايادا مارگرىت خەرىكە
ديارىيەكەي دەداتى. وەك ھەمىشە، ئىستا كە ئىدى لەگەل
مارگرىتدايە، خۆزگە دەخوازىت كات بوەستىت.

ئىدى دەلىت، "زۆر جوانە!"

مارگرېت پىندە كەنەت.

“خۇ جارى نە تىدېو، ھەر لەخۇتەو!”

ئىدى لىنى نىزىكتىر دەپتەو دەلىت، “گوى بگرە، تۇ...”

يەكەنك لە ژوورەكەى ترەو ھاوار دەكات، “ئىدى، وەرە

مۇمەكان بكوژتەرەو.”

“راست دەكا، برسيمانە.”

“سال، بەسە!”

“ئى واىە، برسيمانە.”

كەنك و بىرە و شىر و جگرە دانراون و پىكىكىش،
بۇ سەرەكتى ئىدى، ھەلدەدرەت. ئاھەنگى لەدايكبوون و
مالئاوايىيەكەى ئىدى ئەو ساتەشى تىدا دەپت، كە داكى
ئىدى دەست دەكات بە گريان و باوہش بە جوى كورپىدا
دەكات، كە بە بيانوى تەختى بنى پىيەكانىو لە ئەمەرىكا
دەپتەو و ناچىت بۇ جەنگ.

دواتر ھەر ئەو شەو، ئىدى و مارگرېت پىاسەيك بە
شەقامى سەرەكى شارى يارىيەكەدا دەكەن. ئىدى ناوى
ھەموو بلىتفرۇش و لەفەفرۇشەكان دەزانىت و سلاو لە
يەكەبەيەكەيان دەكات، ئەوانىش ھەموو ھىواى سەلامەتى
بۇ دەخوازن. ھەندىك لە ژنە بەتەمەنەكان چاويان پىر
دەپت لە فرمىسك بوى، ئىدى يەكسەر تىدەگات، كە ئەو
ژنانە خۇشيان كورپان لە شەرە.

ئىدى و مارگرېت نوقلى تۇفى بەتامى تووى سوور
و بىرەى پەش دەكەن، ئىنجا پىكەو دەست دەكەن بە
زەرفى سىپى نوقلەكەدا و لە ناوہو پەنجەكانيان دەيكەن
بە يارى. لە ھۆلى داخراوى يارىيەكاندا ئىدى ئەو يارىيە

ئەو پىنج كەسەي. لە بەھشت دەيانىنىت

دەكات، كە تايىدا دەستىكى لاسىك ھەلدە گرىت و تا ھىزىت
تىدايە راى دەكىشىت، لە گەل راكىشانە كەشتدا، سەرە تىرىك
لە ژىر شاشە يەكە ۋە ھەلدە كىشت و رىژەي ھىزى خۆت پى
دەلىت. ئىدى دەستە لاسىكە كە رادە كىشىت. سەرە تىرە كە
لاواز و كە ھىزىر و مامناۋەند تىدە پەرىتتىت و تا سەر بە ھىزىر
ناۋەستىتە ۋە.

مارگرىت دەلىت، "ئا، نا، بە ھىزى."

"ئاخر بە ھىزى خۆشە!"

شەو درەنگ دەچنە سەر رىگە دارىنە كە و ۋەك چۆن
لە فىلمە كاندا بىنيويانە، دەستى يەكتەر دەگرن و خۆيان
بە سەر مەجەرەي رىگاكە دا شۆر دەكەنە ۋە. لە سەر لەمە كە،
كابرايە كى پىر، كە بە رۆژ لە خۆلۇخاشاكى پاركە كە دا
بە دواي شتى بەكە لكدا دەگەرىت، بە پارچە دارى بچووك
و پەرۋوپىتال ناگرىكى كردوۋەتە ۋە و لە تەنىشتى ۋە خۆي
گرمۇلە كردوۋە. لە ۋە دەچىت تا بە يانى لە ۋى بىتتە ۋە.
لە ناكاو مارگرىت دەلىت، "پىويست ناكا داوام لى بكى
چاۋەرىت بىكەم."

ئىدى تىفك قووت دەدات.

"بە راستتە؟"

مارگرىت سەرىك رادە ۋە شىنىت و ئىدى زەرەدە خەنە
دەىگرىت. ئىستا دواي ئەۋەي ئىدى لەو پىرسىارە رىزگارى
بوۋە - كە بە درىژايى ئەو ئىۋارەيە خەيالى داگىر كردبوو
- ھەست دەكات تالىك خۆشەويستى بە ھىزى لە دلىۋە دەر
چوۋە و لە شانە كانى مارگرىت ئاللاۋە، تا دىتىش، ئەو تالە
خۆشەويستىيە زياتر مارگرىت بەرەو ئىدى رادە كىشىت

و دەيكات بە ھىي ئەو. لەو ساتەدا ئىدى ئەوئەندەى
مارگرىت خۇش دەويت، كە ھىچ كاتىك پىي وا نەبوو
ھىچ كەسىكى ئەوئەندە خۇش بویت.

دۆپەيەك باران دەكەويتە سەر ناوچاوانى ئىدى،
دانەيەكى تریش. ئىدى سەرى ھەلدەبەیت و دەبینیت
ھەورى ئەو شەو ھەوال گەوال بوون.

مارگرىت بە ئىدى دەلیت، "ھا كورى بەھیز و قوز!"
ئىنجا زەردەخەنەيەكى بۆ دەكات. لەو ساتەدا دەموچاوى
مارگرىت كەمىك تىك دەچیت، بۆيە مارگرىت بەتوندى
چاودەنووقتیت، تا ئاو لە چاوەكانى بكاتە دەرەو. ئىدى
دلىا نییە مارگرىت دەگرى يان دۆپەباران چووۋەتە
چاویەو.

دواچار مارگرىت دەلیت، "توو خوا مەرە، باش؟"

سەرپازی تازه‌ئازادکراو زۆر جار توورپەن و دەیانەوێت
تۆلەیه‌کی قورس بکەنەوه، تۆلە‌ی هەموو ئەو شەو و پوژانە‌ی
لە دەستیان چوون، ئەو هەموو ئەشکەنجە و سووکایەتییه‌ی
پێیان کراوه. دەیانەوێت بەو تۆلە‌کردنەوه‌یه، هاوسەنگی بۆ
خۆیان بگە‌رێننەوه.

لەبەر ئەوه، کاتیک مۆرتۆن بە دەستی پەر لە چەکی
دزراوه‌وه گە‌ڕایه‌وه و بە هاو‌پێکانی گوت، "دە ئینجا با
داروبە‌ردی بسووتینین،" هەموو ئەوانی تر بەبێ یەک و
دوو پازی بوون - هەرچەندە پەنگە پازی‌بوونەکیان لەسەر
بنەمایه‌کی لۆژیکیش نەبووێت. هەرچوار پیاوه‌که، که ئیستا
کۆنتڕۆڵ کەوتبووه دەست خۆیان و جۆشوخروش گرتبوونی،
هەریه‌که بە چەکیکی دوژمنه‌وه بەو ناوه‌دا بلالو بوونەوه.
سمیتی چوو بۆ لای دەر‌وازه‌ی کانە‌خە‌لووزە‌که، ئێدی و
مۆرتۆن بۆ لای بە‌رمیلە‌نە‌وته‌کان و کاپتنە‌که‌ش چوو بە‌دوای
شتیکدا بگە‌رێت، که بتوانێت پێی دەر‌باز بێن.

کاپتنە‌که بە دەنگیکی گ‌ر بە هەموویانی گوت، "پێنج
خوله‌کی تر هەمووتان بێنەوه ئێره، بەو زووانه‌ بۆمبارانه‌که
دەست پێ ده‌کاته‌وه، بۆیه‌ ده‌بێ زوو ب‌پ‌وین. تێده‌گە‌ن؟ پێنج
خوله‌ک و زیاتر نا."

ئەو پێنج خوله‌که بەس بوو بۆ ئەوه‌ی سمیتی و ئێدی

و مورتون به ته واوی نه و شویته خاپوور بکه، که شهش مانگیک ده بوو بوو بوو به مالیان. سمیتی پروممانه کانی خسته ناو کانه خه لووزه که وه و رای کرد، ئیدی و مورتونیش سه ری دوو بهرمیله نه وتیان کرده وه و خلیان کردنه وه بوناو سه نگر و کووخه دارینه کان، ئینجا پرووی لوله ی ره شاشه ناگرپرژینه تازه دزراوه که بیان کرده بهرمیله کان و ته قانیدیان. بهرمیله کان ناگریان گرت.

مورتون هاواری کرد، "بسووتین!"

ئیدییش به دوایدا، "بسووتین!"

کانه خه لووزه که ته قییه وه و دووکه لی رهش له ده روزه که یه وه هاته دهره وه. بویه سمیتی، دوا ی نه وه ی کاری خوی ته واو کرد، رای کرده وه بوناو شویته ی ده بوو هه موو لینی کۆ ببه وه. مورتون له قهیه کی له بهرمیله نه وته که ی خوی دا و خلی کرده وه بوناو کووختیک، پینش نه وه ی بهرمیله که بگاته شوینی خوی، به ره شاشه ناگرپرژینه که ی ریزیک ناگره سووره ی پیندا پرژاند.

ئیدی هه ر سهیری ده کرد. پاش ساتیک، به لایه کی ده می سووکه پیکه نینیکی کرد و به ره وخوار پویشته بوناو نه وه ی دواکووخ بسووتینیت. نه و کووخه بیان له نه وانی تر گه وره تر بوو، زیاتر له ته ویله یه که ده چوو. ئیدی ره شاشه ناگرپرژینه که ی بهرز کرده وه و به خوی گوت، "ته واو، ئیتر ته وارا،" نه و هه موو هه فته و مانگانه له ژیر دهستی نه و بیقیمه ته دل په قانه دا، که هه موو ده موچاوده ره په ریو و ددانشاش بوون و شله که بیان پر بوو له ژهنگه سووره ی مردوو، ته واو بوون. ئیدی نه یده زانی دوا ی نه مه چییان به سه ر دیت، به لام

ئەو پىنج كەسەي لە بەهشت دەيانىيىت

هەرچىيەك بووايە، لەو خراپتر نەدەبوو كە تا ئەو كاتە بەسەريان هاتبوو.

ئىدى پەنجەي خستە سەر پەلەپىتكەي پەشاشەكە و ئاگرەكە لە چاوترووكانىكدە هوروژمى برد، وششششششششششش...
ديوارەكانى كووخەكە تەختەي بامبووي وشك بوون، بۆيە دەستبەجى ئاگريان گرت و خەريك بوو لە بليىسەي پرتهقالى و زەرددا دەتوانەو. ئىدى گوڤى لى بوو لە دوورەو دەنگى مەكىنەيەك هات. لە دلى خۇيدا هيواي خواست، كاپتنەكە بىت و شتىكى دوزبىتتەو پنى دەرباز بىن. لەناكاو، دووبارە گوڤيان لە دەنگىك بوو، كە هەموو شەويك گوڤيان لىي دەبوو: دەنگى بۆمباران، بەلام ئىستا دەنگەكە نزيكتر بوو. ئىدى پنى وا بوو بۆمبارانەكە هپى هەرلایەك بىت ئەوئەندە نزيكە، بليىسەي سووتانى كووخەكان بىيىن. ئەگەر لایەكەي خۇيان بووايە، ئەوا رزگاريان دەبوو و دەگەرئەو بۆ مالهەو. ئىدى گەرپاىەو بۆ كووخەكە، كە خەريك بوو دادەمركا...

ئەو شتە چى بوو؟

ئىدى چاوينكى ترووكاند. شتىك بە بەردەم دەرگاكدە دەر چوو.

چى بوو؟

ئىدى هەولى دا وريايانەتر سەير بكات. گەرمىي ئاگرەكە لەپادەبەدەر بوو. ئىدى دەستى چەپى خستە سەر ناوچاوانى. نەيدەتوانى دلىيا بىيىت ئەو شتە چى بوو، بەلام پنى وا بوو تارمايىيەكى بچووك بوو بەناو ئاگرەكەدا راي كرد.

ئىدى چەند هەنگاويك چوو پيشەو، پەشاشە ناگرپرژىنەكەي دەستى داگرت و هاواري كرد، "هپى، زەلام! هپىيى!"

سه قفی کووخه که بلیسه‌ی لی به‌رز ده‌بووه و له‌سه‌ر
ئه‌وه بوو دابکه‌ویت. ئیدی هاته‌وه دواوه، چاوه‌کانی ئاویان
کرد. په‌نگه هه‌ر سیته‌ریک بوو بیت و ته‌واو.
"خیرا بکه، ئیدی!"

مۆرتۆن هاتبووه سه‌ر په‌نگه‌که و به‌ ده‌ست ئاماژه‌ی بۆ
ئیدی ده‌کرد به‌په‌له‌ بپروات بۆ لایان و په‌نگه‌وه ده‌ر بچن.
چاوه‌کانی ئیدی ده‌کرانه‌وه، هه‌ناسه‌ی سوار بووبوو، به
ده‌ست ئاماژه‌ی بۆ کووخه‌که کرد و هاواری له‌ مۆرتۆن
کرد، "وا بزاسم یه‌کینک له‌ ناوه‌وه‌یه!"
مۆرتۆن ده‌ستیکی خسته‌ پشت گۆیی، "چییی؟"
"یه‌کینک له‌ ناوه‌وه‌یه."

مۆرتۆن سه‌ری با دا. گۆیی له‌ هیچ نه‌بوو، ئیدی پووه‌و
کوخه‌که ئاوپی دایه‌وه و دووباره هه‌مان شته‌ بچووه‌که‌ی
بینیه‌وه، که به‌گاگۆلکی به‌ کووخه‌که‌دا ده‌پوشت. شیوه‌که‌ی
له‌ شیوه‌ی مندالینک ده‌چوو. دوو سال زیاتر بوو ئیدی،
جگه‌ له‌ پیاوی گه‌وره، هیچ شتیکی تری نه‌بینیوو. بینینی
ئه‌و شیوه‌ بچووه‌که له‌ناو ئه‌و کووخه‌دا، وای له‌ ئیدی کرد
بۆ ساتیک ئامۆزا و خالۆزا بچووه‌کانی خۆی و یاری
شه‌مه‌نده‌ره‌ بچووه‌که‌ی خۆی به‌پێوه‌ی ده‌برد و یاری
په‌په‌وه‌ی مه‌رگه‌که و مندالانی سه‌ر که‌نارده‌ریاکه و
مارگریت و وینه‌که‌ی و هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی بیر بکه‌ویتته‌وه،
که چه‌ندین مانگ بوو له‌ میشکی خۆیدا سه‌پیوونیه‌وه.
ئیدی په‌شاشه‌که‌ی دانا و نزیکتر بووه‌وه، "هینی! وه‌ره
ده‌ره‌وه. ته‌قته‌ لی نا..." ده‌ستیکی شانی ئیدیت گرت و به‌ره‌و
دواوه پای کیشا، ئیدی ئاوپی دایه‌وه و ده‌ستبه‌جی هه‌ردوو

ئەو پىنج كەسى لە بەھشت دەيانىنىت

مستى خېر كىرد. مۇرتۇن بو.

“ئىدى، دەبى ھەر ئىستا بېۋىن!”

ئىدى سەرى با دا، “ئا! ئا! بوەستىن، بوەستىن، يەككىك لە ژوورەوھىيە.”

“كەسى تىدا نىيە! دەى با بېۋىن، ھەر ئىستا!!!”

ئىدى نەيدەزانى چى بىكات. ئاۋرى داىەوھ بىز كووخەكە، مۇرتۇن دووبارە شانى گرتەوھ، ئەم جارەيان ئىدى تەواۋ خۇى خولاندەوھ و يەك بۇكسى لە سىنگى مۇرتۇن دا. مۇرتۇن كەوتە سەر ئەژنۇ. ئىدى سەرى گىزى دەخوارد و دەموچاۋى لە توۋپەيىدا گرژ بوۋبوو. دووبارە پوۋى كىردەوھ بلىسەكان، چاۋەكانىشى ئەۋەندە كىز كىردىبوو، خەرىك بوو دادەخىران.

“ئەۋە خۇى نەبوو؟ خۇى بە دىۋارەكەوھ دەگرى؟ ئەۋە نىيە لەۋىدا؟”

ئىدى بەتەۋاۋى گەيشتە ئەۋ بېۋاىيە كە شتىكى بىگوناھ لەۋاۋ كووخەكەدايە و ئەگەر فرىاي نەكەۋىت، لە بەردەمىدا دەبىت بە خەلوۋز. ئىدى چوۋە پىشەوھ، ھەر لەۋ ساتەدا ئەۋ بەشە كەمەى سەققەكەش، كە تا ئەۋ كاتە نەكەۋتېۋو، ھارەى كىرد و ھەندىك بلىسەى شىۋەكارەبايى بەسەر ئىدىدا باراند.

ئىدى، بە پىشانەۋەيەك، تەۋاۋى ئەۋ جەنگەى ھىنايەوھ، كە چوۋبوۋە گىيانىيەوھ. دەستبەسەر كىردەكە و كوشتى پاسبەۋانەكان و گوشت و خوينەكەى كە بە لاجانگەكانىيەوھ بوون و بۇمبىارانەكە و سوۋتانى ئەۋ شتى ناۋ ئەۋ كووخە و بىمانايىي ھەر ھەموۋ ئەمانەش پىكەوھ، گەدەى

نډیدیان ته و او تنیک دابوو. نډی له و ساته دا، ته نیا شتیک دهیوست بیکات، نه وه بوو شتیک پژگار بکات، جا به شیک له خوی بیت، به شیک له پوږوژو بیت، هر شتیک بیت. نډی شیتانه پتی و او بوو له ناو هموو تارماییه کی ره شدا پو و حیک هیه، بویه له و بیرکړنه وانه دا بوو، که به بی یه ک و دوو به ره و پرووی کووڅه بلښه داره که رای کړد. فرۆکه کان له ناسماندا هر فره فریان بوو، به رده و امیش به فیشه ک زه و بیه که یان ده بیژایه وه.

نډی به شینویه ک ده جوولا، وهک نه وهی به دهم خه وه وه بروات. هه نڅاوی به سره توزیک نه وتی پژاوی گرگرتو دا نا و جله کانی له دواوه ناگریان گرت. کلپه یه ک به پووزیدا سره که وت بډرانه کانی. دهسته کانی به رز کړده وه و به هموو هینزی خوی هاواری کړد، "وهره دهره وه، هاتووم یارمه تیت بدهم، ته هت لئ ناکهم."

نازاریکی جه رگېر به قاچی نډیدا هات. هاواریکی به رز و دریژی لئ به رز بووه وه و دهسته جی به لادا هات. خوین له خوار نه ژنویه وه فیچقه ی ده کړد. فرۆکه کان هر گرمه گرمیان بوو، ناسمان یه کپارچه به په نڅیکي شینباو داگیرسابوو.

نډی له ویدا که وت. له یه ک کاتدا ده شسووتا و خوینیشی لئ ده پوښت. چاوه کانی به پرووی گرمیه هه لقرچینه ره که دا داخران و بډر یه که مین جار له ژیانیدا هستی کړد ناماده یه بمریت. له نا کاو یه کیک بډر دواوه رای کیشا و به ناو خوله که دا که وزانندی، تا نه وهی ورده ورده ناگری سره جله کانی کوژایه وه. نډی له وه سه رسو و پماوتر و بیته زتر بوو، بتوانیت خوی رابگریت، بویه وهک تووره که پاده کیشرا. پاش

ئەو پىنچ كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

كەمىك، گەيشتە ناو سەييارەيەكى سەربازى و ئەوانى تىرىش
لە دەورى بوون. ھەموو دليان دەدايەو ھە و پىيان دەگوت
خۇراگر بىت. پشتى ئىدى سووتابوو، ئەژنۇشى بوو ھىزى تىدا
نەمابوو، سەرىشى گىزى دەخوارد و خەرىك بوو ھىزى لى
دەبىرا.

كاپتەكە، لەگەل بەبىرھاتنەو ھى ئەو دواساتانەدا، لەسەرخۆ
سەرىكى لەقاند و لە ئىدى پىرسى، "بىرتە چۆن لەو شوینە
پىزگار كراي؟"

ئىدى گوتى، "لە راستىدا، خۇشم نازانم."
"دو پۆزى وىست تا باش بوو. زووزو لە ھۆش خۆت
دەچوو و ھۆشت دەھاتەو ھە. خويىت زۆر لەبەر پۆيشتبوو."
ئىدى گوتى، "بەلام باش بوو، ھەرچۇنىك بى، پىزگارمان
بوو."
"بەلئى؟"

وشەكە بەدرىزى لە دەمى كاپتەكە ھاتە دەر، ئاوازەكەي
زىاتر لە ئاوازی ئاھىك دەچوو.
"فیشەكە شوپىنىكى خراپى گرتبوو."

لە راستىدا، ئىستا و ئەوساش ئەو فیشەكە بەتەواوى
لە قاچى ئىدى دەر نەھىترا. چەند دەمار و ماسولكەژىي
بىپىوو، تا گەيشتبوو ئىسكىك و ئىسكەكەشى بە شىوہەيەكى
ستوونى شكاندبوو. دوو نەشتەرگەرى بۆ ئىدى كران، بەلام
ھىچيان كىشەكەيان چارەسەر نەكرد. پىزىشكەكان پىيان گوت
كە لەو بەدوا لە پۆيشتندا دەشلەيت و ئەو ھالەتەش لەگەل
ھەلگشانى تەمەنىدا - لەبەرئەو ھى ئىسكەكانى لاواز دەبن -

خراپتر دەبیت. پینی گوترا بوو که "ناتوانریت لەم چارەسەرە
باشتری بۆ بکریت" - وەک ئەوەی ئەو چارەسەرەیان
زۆر باش بووین. ئیدی تەنیا ئەوەندە بێر مابوو، که لە
یەکەیکە پزیشکی خەبەری بوو بوو وە و ژیا نی بۆ هەتا هەتایە
گۆرا بوو. پکردن تەواو، سەما تەواو، لە هەمووشی خراپتر،
بە هۆی چەند هۆکاریکی دیاریکراو وە، ئەو هەستانەش
تەواو، که پیشتر لە بەرامبەر شتەکانی ناو ژیا نیدا هەبیوون.
ئیدی گۆشەگیر بوو. شتەکان زۆر بێمانا و بێئامانج لەلای دەر
دەکەوتن. جەنگ دزە کردبوو و ناویەو، ناو قاچی و ناو
پووحی. وەک سەرباز، زۆر شت فێر بوو، کاتیک گەرایەو،
پیاویکی تر بوو!

کاپتنەکه گوتی، "تۆ دەزانی من سێ پشتم لە سوپادا
بیوون."

ئیدی بە شان بەرزکردنەوێک وەلامی دایەو.
"چۆنت بۆ دەگێرمەو، ئاوا: لە تەمەنی شەش سالییەو
فێری تەقەکردن بوو بووم. بە یانیان، باوکم دەهات و سەیری
جیگەکه می دەکرد، لە راستیدا بیستوینج سەنتییه کی ئاسنی
هەلەدایە سەر و تەماشای دەکرد بزانی جیگەکه ئەوەندە
سافە، که پارە ئاسنەکه بەرپکی لەسەری بەرز بێتەو یان
نا. لەسەر ناخواردنیش هەمیشە بە بەلێ، باوکه' و نەخیر،
باوکه وەلامی داواکارییەکانیم دەدایەو.

"پێش ئەوەی دەست بکەم بە خزمەتی سەربازی، ئیشم
بەس جێبەجێکردنی فرمانەکانی باوکم بوو، دواي ئەو
چوومە سوپاشەو، کاتیکم زانی وا خۆم بووم بە فرماندە

نو پینچ کەسی لە بەهشت دەیانینیت

و فرمان دەر دەکەم.

"سەردهمی ئاشتی و ئاگر به سست شتیکی باش بوو، کەسانی ژیر هاتیوونه سوپاوه، به لام دواتر شه دهستی پی کردهوه و کەسی تازه خۆیان له سوپادا ناوئوس کرد. به لیشاو دههاتن و ژۆربهیان گەنجی وهک تۆ بوون، هه موو سلاویان لی دهکردم و داویان دهکرد پێیان بلیم چی بکهن و چی نه کهن. ترسم له چاوه کانیاندا دهبینی، به شیوهیهک له منیان دهپوانی، وهک ئه وهی هه موو نهینیه کانی جهنگ بزاسم. پێیان وا بوو من دهتوانم وا بکهم نه کوژرین، توش هه ر وا بیرت ده کردهوه، وا نییه؟"

ئیدی ده بوو هه ر له ویدا دانی پندا بنیت، که ئه ویش هه ر وا بیر کردبووهوه.

کاپتنه که دهستی برده دوواوه و ملی خوراند، "به لام بیگومان من توانای ئه وهم نه بوو نه هیلیم ئیوه بکوژرین، من خوشم له سه رووتره وه فرمانم وه ر دهگرت، راسته توانای ئه وهم نه بوو نه هیلیم بمرن، به لام پیم وا بوو ده بی هه موو هه ولینک بدهم، که هه میشه پیکه وه بین و لینک دانه بریتین. تۆ ده زانی ئیدی؟ کاتیک له شه پکی قورسدای، به دوی قسه یهک، بیر کردنه وه یه کی بچووکدا دهگه پیی، تا بریوی پی بهینی. کاتیکیش ئه وه قسه یه ده دۆزیته وه، ته واو بریوی پی دههینی و توند دهستی پیوه دهگری، هه ر وهک چۆن سه ربازان له کاتی نزا کردندا له سه نگه ره کانیاندا دهست به و مه دالیا خاچه بچووکه وه دهگرن، که له ملیانه.

"بۆ من ئه وه قسه یه، ئه وه بیر کردنه وه یه، ئه وه بوو که هه موو پۆژیک پیتان بلیم هه میشه من له گه لتان ده بم و له

ته‌نگانه‌دا که‌ستان به‌جی ناهیلیم.“
ئیدی سه‌ریکی له‌قاند و گوتی، ”ئه‌وه، بۆ من، هه‌موو
دونیا بوو.“

کاپته‌که‌ه‌راسته‌وخۆ سه‌یری چاوه‌کانی ئیدی کرد و پنی
گوت، ”هیوادارم وا بئ.“
کاپته‌که‌ه‌ه‌ستی کرد به‌گیرفانه‌که‌ی سه‌ر سینگیدا،
جگه‌ره‌یه‌کی تری ده‌ر هینا و دای گیرساند.

ئیدی پرسیی، ”بۆ وا ده‌لیتی؟“
کاپته‌که‌ه‌دووکه‌لی یه‌که‌م نه‌فه‌سی به‌با کرد، ئینجا به‌و
ده‌سته‌ی جگه‌ره‌که‌ی پنی گرتبوو، ئاماژه‌ی بۆ قاچی ئیدی
کرد و گوتی، ”چونکه‌من بووم فیشه‌که‌که‌م پتوه‌نای.“

ئیدی سه‌یریکی قاچی خۆی کرد، که‌به‌سه‌ر لقی
داره‌که‌وه‌پاده‌ژهنی. له‌سه‌ر قاچی، شوینی نه‌شته‌رگه‌رییه‌کان
ده‌ر که‌وته‌وه‌و ئازاره‌که‌شی بۆ گه‌پایه‌وه‌! له‌ناخیدا هه‌ستی
به‌شتیک کرد، که‌له‌پیش مردنیه‌وه‌هه‌ستی پنی نه‌کردبوو –
له‌پاستیدا چه‌ندین سال بوو هه‌ستی پنی نه‌کردبوو – ئه‌و
شته‌ش لافاوێک له‌توورپه‌یی و ئاره‌زووی ئازاردانی شتیک
بوو. چاوه‌کانی کز کرد و برینیه‌چاوی کاپته‌که‌ه‌کاپته‌که‌ش
به‌بئ هه‌چ ده‌ربرینیک له‌سه‌ر روخساری، له‌ئیدی پروانییه‌وه،
وه‌ک ئه‌وه‌ی بزانیته‌ئیستا چی پوو ده‌دات. ئینجا جگه‌ره‌که‌ی
ده‌ستی فری دا و به‌ده‌نگیکی نزم گوتی، ”ده‌ی!“

ئیدی قیزاندی و وه‌ک په‌شه‌با خۆی بۆ کاپته‌که‌ه‌له‌دا.
هه‌ردووکیان که‌وته‌ه‌خواره‌وه‌و تا گه‌یشته‌سه‌ر زه‌ه‌ویه‌که‌،
له‌ناو لقه‌کانی داره‌نجیره‌که‌و دارمیوه‌که‌دا هه‌ر په‌لاماری

ئەو پىنچ كەسەي لە بەھەشت دەيانىپت

يەكيان دەدا.

”بۆۋ؟ ھەي بېقىمەت؟ كەسەش نا، تۆ، ھەي خويىرى.“
ئىدى و كاپتەنكە لەسەر زەويىيە قورەكە لە يەكتىرى
نووسابوون. ئىدى چوۋە سەر سىنگى كاپتەنكە و بە بۆكس
كەوتەسەر دەموچاۋى. كاپتەنكە ھىچ خوينى لى نەھات. ئىدى
ئىخەي كاپتەنكەي گرت و خىراخىرا كەللەسەرى بە زەويىيە
قورەكەدا دەدا. كاپتەنكە چاۋى نەدەترووكاند، لەجياتىي ئەو،
لەگەل ھەر بۆكسىكى ئىدىدا، خۇي ئەمدىو و ئەودىو دەكرىد،
بۇ ئەوھى ئىدى بەباشى لىنى بدات و داخى خۇي پى بېرژىت.
دوچار، كاپتەنكە، ھەر بە يەك دەست، ئىدىي گرت و ھەلى
گىراپەوھ.

كاپتەنكە ئانىشكى خستە سەر سىنگى ئىدى و لەسەرخۇ
كوتى، ”لەبەر ئەوھى ئەگەر بچوويتايەتە ناو ئاگرەكەوھ، تىدا
دەچوۋى، دەمردى، بەلام ئەو كاتە سەرەي تۆ نەھاتبو.“
ئىدى زۆر خىرا ھەناسەي دەدا، ”سەرەي... من؟“

كاپتەنكە بەردەوام بوو، ”تۆ سوور بوۋى لەسەر
ئەوھى بېرۆيتە ناو كووخەكەوھ، كاتىكىش مۆرتۆن ھەولى
دا بتگىرى و نەھىلى بېرۆى، يەك بۆكست لى دا، خەرىك بوو
بىيورىنيتەوھ. ئى خۇشمان دەبووايە لە يەك-دوو خولەكدا
رەبكەين. تۆش مالت ئاوا بى، ئەوئەندە بەھىز بوۋى، ھىي
ئەوھ نەبوو شەپت لەگەل بکەين.“

ئىدى بۇ دوچار توورە بووھو و ئىخەي كاپتەنكەي
گرتەوھ، ئىنجا لە خۇي نزىك كىردەوھ و ددانەكانى بىنى، كە
دووكەلى جگەرە زەردى كىردىبون.

نیدی ناگری ده کرده وه، "ئهی قاچی من! ئهی ژيانی من!"
کاپتنه که به هیمنی گوتی، "من قاچتم لی سهندیته وه، بۆ
ئوهی ژيانت بدهمه وه."

نیدی ئیخهی کاپتنه که ی بهر دا و له شه که تیدا که و ته وه
سهر زه وییه که. دهسته کانی ده ئیشان و سهری گیزی
ده خوارد. نیدی بۆ چه ندین سال بهرده وام بیرى له و ساته
کردبو وه وه، له و تاکه هه له یه، که هه موو ژيانی گورپیوو.
"کوخه که کهسی تیدا نه بوو، باشه به چ ئه قلنیکه وه
ده مویست بچه ناوی؟ خوزگا نه چوومایه..."
نیدی به دهنگیکی نزمتر پرسیی، "باشه بۆ نه مردم و
بیرپته وه؟"

کاپتنه که وهلامی دایه وه، "له ته نگانه دا کهس به ته نیا
به جی ناهیلیم، ئه وهت له بیره؟ ئه وهی ئه و پزژه به سهر تو
هات، من پشتریش به چاوی خۆم بینومه. له قوناغیکدا
ئیتیر سهر باز ده گاته حاله تیک، که برستی لی ده بری و ئیتیر
توانای بهرگه گرتتی دۆخه کهی نامینى. هه ندیک جار ئه وه له
نیوه شه ودا پروو دها، سهر بازیک له چادره کهی دیته دهره وه و
نیوه پرووت و پینپه تی ملی ری ده گری، وهک ئه وهی به ریگه وه
بی بۆ ماله وه، وهک ئه وهی مالیان سی-چوار ده قیقیه که له و
ناوه وه دور بی.

"هه ندیک جاریش ئه و حاله ته له کاتی شه پدا پروو دها،
سهر بازه که چه که کهی داده نی و بهرچاوی رهش ده بی.
ته وای پینی نه ماوه و نیدی ناتوانی شه پ بکا، له زۆربه ی
جاره کانیشدا گولله یه که ده بیکی و ته وای.
"ئه وهی توش هه ر وا بوو، چه ند خوله کیک پینش ئه وهی

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

برۆين و شوئەكە بەجى بهيلين، لە بەردەمى ئاگرىكدە
وەستاي و دەتويست نەيەي لەگەلمان، منيش نەمدەتوانى
هەر وا بەئاسانى رىگە بدەم بەزىندوويى بسووتىي. لە دلى
خۇمدا گوتم، قاچىكە و چاك دەبىتەو، بۆيە دواچار لەو
شوئە دەرمان كىشاي و ئەوانى تىرش گەياندىانئە تىمىكى
پزىشكى.

هەناسەكانى ئىدى وەك چەكوش دەياندا بە سىنگىدا. سەرى
هەموو قور و گەلا بوو. تۆزىكى ويست، تا لە دواپرستەي
كاپتەكە تىگەيشت. ئىدى گوتى، "ئەوانى تر؟ مەبەستت چىيە؟"
كاپتەكە هەستايەو و هەندىك چىلەكەوچەويلى لە خۆي
تەكاند، ئىنجا لە ئىدىي پەرسى، "تۆ دواي ئەو مەنت بىنئىيەو؟"
ئىدى كاپتەكەي نەبىنئىيەو، چونكە هەر زوو بە فرۆكە
گەياندىبووانە نەخۆشخانەيەكى سەربازى، دواي ئەو، بە
هۆي برىندارىيەكەيەو لە خەمەتى سەربازى بەخىشراوو و
بە فرۆكە نىزدەربوو وە بۆ ئەمەريكا. دواي چەند مانگىك،
ئىدى بىستبووى كاپتەكە كوژراو و وا تىگەيشتوو لە
شەرىكى دواتردا، لەگەل كەتتەيەكى تر كوژراو. دواچار
نامەيەك، كە مەداليەيەكى تىدا بوو، گەيشتە ئىدى، بەلام ئىدى
نەيكردەو و خەستەي لاو. مانگەكانى دواي جەنگ، ناخۆش
و پەر خەموخەفەت بوون. ئىدى يادەوهرىيە بچووكەكانى
جەنگى لەبىر كرد و گوئىشى بە كۆكردنەوهرانەدا. تەنانەت
ناوونىشانى خۆشى گۆپى.

كاپتەكە گوتى، "هەر وەك پىم گوتى، دەرزىي دەردەكۆپان،
دەرزىي زەردەتا، ئەو هەموو دەرزىيەم لە خۆم دا، لەپاي
چى، هەر كاتى خۆم پى كۆشتن."

کاپتنه که، به سهر شانی ئیدیدا، به سهر ئاماژهی بۆ شوینیک کرد. ئیدی ئاوړی دایه وه، تا ئه ویش سهیر بکات.

ئیدی بینیی دیمه نه که ی دوايه وه دیمه نی دهشت و دۆلی پروته ن نه ماوه، به لکوو بووه به ئه و شه وهی تیایدا هه له اتن. ئه و شه وه مانگ خه رمانه ی دابوو، فرۆکه کان له ئاسماندا ده سوړانه وه، کروخه کان له بلنسه ی ئاگردا دیار نه بوون. کاپتنه که ئوتومبیله سه ربازییه که ی لنده خوړی، سمیتی و مورتون و ئیدییشی له گه ل بوو. ئیدی، سووتاو و بریندار و نیوه له هوشخوچوو، له دواوه راکشابوو، مورتونیش پارچه یه ک قوماشی له ئه ژنوی ده ئالاند. تا ده هات، بۆمبارانه که نزیکتر ده بووه وه، بۆیه هه ر تۆز نا توزیک ئاسمان داده گیرسا و ده کوژایه وه، وهک ئه وه ی خۆر سه ره تاته که بکات. ئوتومبیله که، تا گه یشته سه ر گردیک، هه ر هه لبه زودابه زی بوو، دواچار له وئ وهستا.

له سه ر گرده که ده روازه یه کی لی بوو، به ته خته و وایه ر دروست کرابوو، به لام له بهر ئه وه ی ئه ملا و ئه ولاکه ی زۆر لیژ بوون، نه یانده توانی به ته نیشتیدا بچنه ئه و دیو.

کاپتنه که ده مانچه یه کی هه لگرت و دابه زییه خواره وه، ئینجا فیشه کیکی نا به قوفله که وه و پالی به ده روازه که وه نا و کردیه وه، پاشان، به زمانی ئاماژه، داوای له مورتون کرد سووکانه که بگریت، ئینجا دوو په نجه ی بۆ چاری خۆی برد و تیی گه یاند، که ده چیت رینگه که ده پشکنیت. رینگه که به ناو نزاریکی ئیجگار چرپا لیدرابوو. کاپتنه که، هه ر به پنی په تی رای کرد، تا ئه وه ی گه یشته په نجا مه تر ئه ولای پینچی یه که می رینگه که وه.

نو پنج که سی له بهشت دمیانییت

رِیگه که سه لامهت بوو. کاپتنه که به دهست بانگی نه وانی
تری کرد بچن بۆ لای، به لام له و ساته دا فرۆکه یه که له سه ره وه
دهر که وت و کاپتنه که ش سه ری هه لبری، تا بزانییت سه ر
به کام لایه. له کاتیکدا کاپتنه که سه ری هه لبریوو سه یری
ئاسمانه کانی ده کرد، دهنگیکی نزم له ژیر پیی راستیی وه
هات. دهسته جی مینیک ته قییه وه و وهک بورکان ئاگر له
ناخی زه وییه که وه هاته ده ره وه. ته قینه وه که کاپتنه که ی بیست
پی بۆ ئاسمان بهرز کرده وه و هه لاهه لای کرد. کاپتنه که،
هر به ئاسمانه وه، بوو به یهک پارچه ئیسقان و سه دان
کوته گۆشتی گرگرتووی وهک خه لووز بچووک. هه ندیک له
کوته گۆشته کان به سه ر زه وییه قوړه که دا فرین و له سه ر
داره هنجیره کان گیرسانه وه.

وانه‌ی دووهم

ئیدی چاوه‌کانی نووقاند و سه‌ری به‌پشتدا خست، "ئه‌ی هاوااا! بۆ خاتری خوا! چیرۆکیکی زۆر ناخۆشه. به‌پراستی من ئه‌وهم نه‌زانیبوو. زۆر جه‌رگبهره."

کاپتنه‌که سه‌ریکی له‌قاند و ڕووی وه‌ر گیرا. گرده‌کان وه‌ک پینشو ڕووت و زه‌رد بووبونه‌وه، ئیسکی ئاژه‌لان و عه‌ره‌بانه‌ شکاوه‌که و داروپه‌ردووی گونده‌که، هیشتا هه‌ر له‌وئ بوون و ئاگره‌که‌یان دانه‌مرکابووه‌وه. ئیدی تیگه‌یشت که ئه‌وه دوامه‌نزلگه‌ی کاپتنه‌که‌یه، به‌لام به‌بن ئه‌وه‌ی جه‌سته‌ی خرابیته‌ تابوته‌وه و به‌ خاک سپێردرایت، ته‌نیا جه‌سته‌یه‌کی هه‌پروونه‌هه‌پروون و زه‌وییه‌کی قوڕ.

ئیدی به‌ ده‌نگیکی نزم به‌ کاپتنه‌که‌ی گوت، "به‌دریژایی ئه‌و ماوه‌ درێژه‌ لیڤه‌ چاوه‌ڕێ بووی؟" کاپتنه‌که وه‌لامی دایه‌وه، "کات به‌و شیوه‌یه‌ نییه، که تو بیری لی ده‌که‌یته‌وه."

ئینجا له‌ته‌نیشت ئیدییه‌وه دانیشت.

"مردن!... مردن کوتایی هه‌موو شتیک نییه، ئیمه‌ین وای ده‌بینین، ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی ڕوو ده‌دا، ته‌نیا سه‌ره‌تایه." له‌وه ده‌چوو ئیدی هیچ تینه‌گه‌یشتیت.

ئەو پىنج كەسى لە بەھشت دەيانىنىت

كاپتنەكە بەردەوام بوو، "وا ھەست دەكەم ھەر ھەك ئەو ھە بى، كە لە ئىنجىلدا ھاتوو، مەبەستم چىرۆكەكەى ئادەم و ھەوايە. بۆ نمونە، شەوى يەكەمى ئادەم لەسەر زەوى، كە يەكەم جار، كاتىك ويستوويەتى بخەوئ، پىئى وا بوو ئىتر ھەموو شتىك تەواو، وايە؟ نەيزانىو ھەو چىيە. چاوەكانى داخستوو و واى زانىو ئىتر ئەم دونيايە بەجى دەھىلئ، پاستە؟

"بەلام وا نەبوو، بۆ سبەى بەيانى خەبەرى بۆتەو و بوو بە خاوەنى دونيايەكى تازە، بەلام لە ھەمان كاتدا بوو بە خاوەنى شتىكى تىرش: دوينى."

كاپتنەكە زەردەخەنەيەكى گەورەى كرد، "سەرباز! بە برۆاى من، ئەو ھى ئىمە لە بەھشت بەدەستى دەھىنئ، ئەو ھەكە لە دوينىكانمان تىدەگەين."

كاپتنەكە پاكەتەجگەرەكەى دەر ھىئا و بە پەنجە پىندا كىشا، تا دانەيەك بىتە دەرەو.

"تىدەگەى، ھا؟ من قەت باش نەبووم لەو ھەدا، كە شت جوان لە خەلك بگەيەنم."

ئىدى لە نزىكەو لە كاپتنەكە ورد بوو ھەو. ھەمىشە واى زانىوو كاپتنەكە بەتەمەنتەرە لەو ھى ئىستا دەيىنى، بەلام ئىستا كە خۆلەمىشى خەلووزەكە لە دەموچاوى بووبو ھەو، ئىدى چرچە وردەكانى سەر پىستى و قژە پەشە پرەكەى دەيىنى. پەنگە ھەر لە سىيەكانى تەمەنىدا بووبىت.

ئىدى گوتى، "تۆ لەو كاتەو ھى مردووى، لىرەى، بەلام ئەو ماو ھە دوو ئەو ھەندەى ئەو تەمەنەيە، كە لەسەر زەوى ژياوى." كاپتنەكە سەرى لەقاند.

"ناخر چاوه پئی تۆم ده کرد."

ئیدی سه ری داخست.

"پیاوه شینه کهش هر وای گوت."

"راست دهکا. ئه ویش چاوه پئی کردووی. ئه ویش به شیک بووه له ژیانته، به شیک بووه له هۆکاری ژیانته تۆ و چۆنیتی تیپه پینی ژیانته، به شیک بووه له و چیرۆکهی پتویست بوو بییستی. به لام دواچار چیرۆکهی بۆ گێڕایته وه و ئیستا له شوینیکی زۆر دووره، منیش به هه مان شینوه، به م زوانه ده پۆم. له بهر ئه وه، گوئی بگره، چونکه ئه مه ئه و شتهیه، که ده بی له منه وه فیری بیی."

ئیدی خۆی پیک کرده وه.

کاپتنه که گوتی، "تۆ قوربانیه کهت دا، منیش قوربانیه کم دا، هه موومان سه رو قوربانیمان دا، به لام تۆ به قوربانیدانه کهی خۆت توو په بووی و هر بیرت له و شته ده کرده وه، که له ده ستت دا بوو.

"نینه ده که یشتی که قوربانیدان به شیکه له ژیان و هر ده شبن وای بی. قوربانیدان شتیک نییه بۆی په شیما بی، به لکوو ده بی هیوات بداتی و به ره و پینشت به ری. مه به ستم هه موو قوربانیدانیکه، که وه ره و بچووک. بۆ نمونه، دایکینک ئیش ده کا بۆ ئه وهی کو په کهی بتوانی بخوینی، یان کچینک مال ده گوازیته وه و ده چیته وه بۆ لای باوکه نه خوشه کهی، بۆ ئه وهی ئاگای لینی بی... یان پیاوینک ده چیت بۆ شه پ..."

کاپتنه که بۆ ساتیک له قسه وه ستا و له ئاسمانه په ساسیه پر هه وه کهی روانی.

ئەو پىنج كەسى لە بەھشت دەيانبىنىت

"تو دەزانى رابۇزۇ بەخۇرايى نەمرد. لەپىناۋى
نىشتمانەكەيدا مرد، خىزانەكەشى ئەويان باش دەزانى، بە
جۇرىك، بىراچووكەكەى لە رابۇزۇو زۆر شت فىر بوو، تا
ئەوئى ئەويىش بوو بە سەربازىكى باش و پياۋىكى مەرد.
"من خوشم لەپاي هېچ نەمردم. ئەگەر من دانەبەزىمانە،
رەنگە ئەو شەو ھەموومان بەسەر ئەو مینەدا لىمان
بخورپايە و ھەرچارمان تىدا بچووينايە."
ئىدى سەرىكى با دا و بە دەنگىكى نزم گوتى، "بەلام
تو..." ئىنجا سەرى داخست و گوتى، "ژيانى خوتت لەدەست
دا."

كاپتنەكە زمانىكى لە دانەكانى سەرەوئى دا.
"ئى خۇى شتەكە ئەويە. ھەندىك جار، كاتىك شتىكى
بەنرخ دەكەيتە قوربانى، لە راستىدا لەدەستى نادەى، بەلكوو
دەپپەخشى بە كەسىكى تر."

كاپتنەكە رۇيشت بۇ لاي خوودە و چەك و زنجىر و
ملوانكەكەى و گۆرە غەرىبەكەى خۇى، كە ھىشتا ھەر
لەسەر زەويىيەكە، بەپرەنەكراۋەيى مابوۋەو. خوودە و زنجىر
و ملوانكەكەى خستە ژىر قۇلىكى، ئىنجا چەكەكەى لە قورەكە
دەر ھىتا و ھەك پم ھەلى دا. چەكەكە، بەبى ئەوئى بکەوئىتەو
خوارەو، بەرەو ئاسمان فەرى و لە چار و ن بوو.

كاپتنەكە روى كەردەو بەمدىدا، "زۆر باشە، من
بووم تەقەم لە تو كەرد و تۆش شتىكت لەدەست دا، بەلام
شتىكىشت دەست كەوت. بەلام جارى نازانى چىيە. منىش
شتىكم دەست كەوت."

"چى؟"

“به لینه که ی خوم برده سر و به تهنیا به جیم نه هیتشتی.
کاپتنه که دهسته کانی به رز کرده وه.

“لیم خوش دهی له سر نه وه ی قاچم و ا لئ کردی؟
ئیدی بؤ چند ساتیک بیری کرده وه، بیری له
نازاری برینداریه که ی کرده وه، له و توپه بییه ی به هوی
له دهستچوونی قاچیه وه بؤی دروست بوو، ئینجا بیری له وه
کرده وه، که کاپتنه که له دهستی چووبوو، به مه، ئیدی شهرم
دای گرت، بویه دهستی بؤ کاپتنه که دریز کرد و کاپتنه که ش
به توندی دهستی ئیدی گوشی.

“نه مه نه وه بوو، که چاوه پئی بووم.
له چاو ترو و کانیکدا، لقه کانی دارمیوه که و داره نجیره که له
داره گه وره که دامالران و چوونه وه ناو زه وییه که. هر له و
ساته شدا دووباره لقی تازه و جوان سهریان دهر هینا و بلاو
بوونه وه، هم مووشیان گه لای نهرمیان دهر کرد و هه نجیری
تازه یان گرت. کاپتنه که، زور به ساده یی، تهنیا سهیریکی
سهره وه ی کرد، وهک نه وه ی زانیبیتی نه و شته پروو ده دات،
ئینجا، تهنیا به له پی دهسته کانی نه و توزه خوله میشه شی
سری، که تا نه و کاته به دهموچاویه وه مابووه وه.

ئیدی گوتی، “کاپتن؟”

“به لئ.”

“پیاوه شینه که پئی گوتم لیره ده توانی له هر کوئی که
بته وی، له وی چاوه پئی بکه ی، تو بؤ ئیره ت هه لېژارد؟”
کاپتنه که زه رده خه نه یه کی کرد، “له بهر نه وه ی من له
شهردا مردم، له ناو نه م دۆل و گردانه دا کوژرام، دونیام به جئ
هیتشت، به بی نه وه ی تیایدا له شهر زیاتر، هیچم ناسیبی؛

ئەو پىنج كەسەي لە بەھەشت دەيانييت

زمانى جەنگ، پلانەكانى جەنگ، ھاوپىيانى جەنگ، ھەموو ئەمانەم زانى و ناسى.

"ھەموو خۇزگەي مەن ئەو بوو، بە چاروى خۆم بىيىم
دۇنيا بەبى جەنگ چۆنە، دۇنيا چۆن بوو پىش ئەوئە دەست
بەكەين بە كوشتنى يەكتەر."

ئىدى سەيرىكى چواردەورى خۇى كرد، "بەلام خۇ
ئەمەش ھەر جەنگە."

كاپتەنەكە گوتى، "لاى تۇ جەنگە. چاوەكانى مەن وا نالەين.
ئەوئە تۇ دەيىنى، ئەوئە نىيە كە مەن دەيىنم."

كاپتەنەكە دەستىكى بەرز كەردەو و شوپنە ئاگراوئەكە
گۇرا. خاشاك و داروپەردووەكان تەوانەو، دەرختەكان
كەشەيان كرد و پەليان ھاويشت، زەويەكە لە قورەو بوو
بە گيا و گول و گولزار، ھەورە رەشەكان وەك پەردە لا
دران و ئاسمانىكى سامال لەپشتیانەو دەر كەوت، تەمىكى
سپىي كال سەرى دارەكانى گرت، خۇرىش بە خۇى و رەنگە
قۇخىيەكەيەو لە ئاسۇدا دەسووتا و تيشكەكانى لەسەر ئەو
زەريايە دەدرەوشانەو، كە دەورى دوورگەكەي دابوو. جوانى
دیمەنەكە، جوانىيەكى پاك و سروشتى و نەشتوینراو بوو.
ئىدى سەرى بەرز كەردەو و سەيرى فەرماندە كۆنەكەي
خۇى كرد، كە دەموچاوى پاك و جوان و جلو بەرگەكانىشى
رىكوپىنك بوون.

كاپتەنەكە بە دەم دەستراكىشانەو بۇ دیمەنەكان گوتى،
"ئەمە ئەوئە، كە مەن دەيىنم."

ئىنجا بۇ ساتىك وەستا، تا زياتر چىژ لە دیمەنەكان وەر
بگريت.

”با پښت بلیم، من لیره جگهره ناکښم. ئه ووش ته نیا
چاوه کانی تو بوون وایان ده بیني.“

کاپتنه که به پیکه نینه وه به رده وام بوو، ”خو شیت نه بووم
له به هه شتدا جگهره بکښم؟“
ئینجا ورده ورده که وته روښتن.

ئیدی هاواریکی لن به رز بووه وه، ”بوهسته! شتیک هیه
ده بی بیزانم: مردنکه ی خوّم له شاری یارییه که. ئه و کچه
بچوکه م پرگار کرد یان نا؟ هه ستم به دهسته کانی کرد،
به لام بیرم نییه...“

کاپتنه که ئاوړی دایه وه و ئیدی بیري که وته وه، که مردنی
کاپتنه که چنده دلته زین و ناخوش بووه، بویه وشه کانی
قووت دانه وه و رووی نه هات پرسیار بکات. هر ئه وهنده
له ژیر لڼه وه کوتی، ”ته نیا ده مه وی بزانم پرگارم کردووه یا
نا، هر ئه وهنده.“

کاپتنه که پشتگوئی خوراند و به به زه بییه وه سه یریکی
ئیدی کرد، ”سهرباز! ناتوانم پیت بلیم.“
ئیدی به خه مباری سه ری داخست.

”به لام یه کیک هیه ده توانی.“
کاپتنه که خووده و زنجیر و ملوانکه که ی بق ئیدی هه لدا،
”ئه وانه هیی تون.“

ئیدی سه یریکی به رپپی خوی کرد. له خووده که دا وینه ی
چرچبووی ژنیکي تیدا بوو، که هه مان ئازاره کونه که ی
خسته وه ناو دلی ئیدی. کاتیک ئیدی سه ری هه لبریه وه،
کاپتنه که له و ناوه نه مابوو.

دووشه‌مه، ۷:۳۰ ی به‌یانی

پوژی دواي پروداوه‌که، دزمینګین، به‌بی نه‌وه‌ی وه‌ک به‌یانیه‌کانی تر له پڼګه چوره‌ک و شه‌ر بهت بق نانی به‌یانی بکړیت، زوو هات وهرشه‌که‌ی کرده‌وه. شاری یارییه‌که داخرابوو، به‌لام نه‌و، هرچونیک بوو، هاته ژووره‌وه. چوو بڼ وهرشه‌که و به‌لوو‌عه‌ی سهر سینګه‌که‌ی کرده‌وه، پاشان ده‌سته‌کانی خسته بهر ټاوه‌که و نیازی وا بوو هه‌ندیک پارچه‌ی یارییه‌کان بشوات، به‌لام رای ګوړی و به‌لوو‌عه‌که‌ی ګرته‌وه. وهرشه‌که، دوو نه‌وه‌نده‌ی پېښوو خاموش بووه‌وه. "چونی؟"

ویلی له‌ناو درګای وهرشه‌که‌دا پاره‌ستابوو. کاوبویه‌کی فش و تیشیزتیکي سه‌وزی له‌به‌ردا بوو، پوژنامه‌یه‌کیشی به ده‌سته‌وه بوو، که له په‌ړه‌ی یه‌که‌میدا به‌ګه‌وره‌ی نووسرابوو، کاره‌ستیکي دلته‌زین له شاریکی یاری پروده‌بات.

دزمینګیز ګوتی، "بروا بکه، یه‌ک ده‌قیقه نه‌خه‌وتووم."

ویلی خوی بق سهر کورسییه‌کی خولاوه‌ی ټاسن به‌رز کرده‌وه، "ده‌زانم... منیش."

ویلی، به‌دهم سه‌یرکردنی پوژنامه‌که‌ی ده‌ستیه‌وه، نیوه‌خولانه‌وه‌یه‌ک کورسییه‌کی خولانده‌وه، "به رای تو، که‌ی

دەیکەنەوہ؟

دۆمینگیز وەلامی دایەوہ، "پۆلیس دەزانئ."

ویلی و دۆمینگیز بۆ ماوہیەک بەجووتە بەبێدەنگی
دانیشتن، جارجار - وەک ئەوہی بەنۆرە بیت - بەدوای
یەکدا شیوہی دانیشتنەکیان دەگوێی. دۆمینگیز ئاھێکی
ھەلکێشا. ویلی دەستی کرد بە گیرفانی کراسەکەیدا و ویستی
بنیشتەکەى دەر بەئینیت. بەیانیی دووشەممە بوو. ھەردووکیان
چاوہرینی پیاوہ پیرەکیان دەکرد بیت و پتکەوہ دەست بکەن
بە ئیشەکانی ئەو پۆزەیان.

سیهم کس، که ئیدی له بههشت دهیبینیت

گیژه‌لووکه‌یه‌ک ئیدی به‌رز کرده‌وه و هر وه‌ک کاتژمیریکی گیرفان، که به کوتاییی زنجیریکه‌وه کراییت، لوی دا، ئینجا دووکه‌لیکی چر دهوری گرت و له هه‌وریکی ره‌نگاو‌په‌نگی هه‌لکیشا. ئاسمانه‌که ئیدی راده‌کیشا و له خوی نزیك ده‌کرده‌وه، تا ئه‌وه‌ی ئیدی هه‌ستی کرد ئاسمانه‌که وه‌ک به‌تانییه‌کی قه‌دکراو به‌ر پیستی ده‌که‌ویت. له‌ناکاو ئاسمان لا‌را و یه‌که‌پارچه‌بوو به‌سه‌وزی قه‌زوانی، ئینجا ملیونان ئه‌ستیره‌له‌سه‌ری ده‌ر که‌وتن و وه‌ک خوی به‌سه‌ر پانتایییه‌سه‌وزه‌فراوانه‌که‌دا پرژان.

ئیدی چاوه‌کانی هه‌لگۆفی. ئیستا که‌وتبووه‌نیوان کۆمه‌لیک شاخه‌وه، به‌لام شاخی زۆر جوان و سه‌رنج‌پراکیش، که‌هه‌تا چاو بر بکات، درێژ بووبوونه‌وه و لووتکه‌کانیشیان کلاویک به‌فریان له‌سه‌ر کردبوو. به‌ردی شاخه‌کان تیژ و به‌رزونزم بوون، سه‌ره‌ولێژه‌کانیشیان هه‌موو له‌په‌نگی مۆر هه‌لکیشرا‌بوون. ده‌ریاچه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ره‌ش که‌وتبووه‌نیوان لووتکه‌ی دوو شاخه‌وه و تیشک‌دانه‌وه‌ی مانگ له‌سه‌ر ئاوه‌که‌ی ده‌دره‌وشایه‌وه.

ئیدی تیبینی کرد له‌سه‌ر یه‌کیک له‌شاخه‌کان

پووناکیه کی په نګاوړه نګ ده سووتیت و توزنا توژیک په نګی ده ګوړیت. بهره و پووی پووناکیه که هه نګاوی نا و له ګه ل په که م هه نګاویدا، بینیی تا قوله پینی له به فردایه. ئیدی قاچی بهرز کرده و و توند رای وه شاندا، کلووه به فره کان که وتن و له که و تنه خواره و ه یاندا پووناکی سهر شاخه که په نګیکی ئالتوونیی تیدا دروست کردن. ئیدی دهستی له کلووه به فره کان دا و تیګه یشت کلووه کان نه تهرن و نه ساردیشن.

له دلی خویدا پرسیی، "باشه ده بی له کوئ بم؟"

ئیدی جاریکی تر جوان سهیری جهستی خوی کرده و دهستی له شانه کانی و له سینگی و سکی دا. هیتشتا ماسولکه کانی قولی په ق بوون، به لام ناو قه دی شل و گوشتن بوو. دوو دلی دای گرت و به توندی نه ژنوی چه پی خوی گوشتی. نه ژنوی برووسکه ی کرد و ده موچاوی له نازاردا گرژ بوو. پینشتر ئیدی دلی خوی به وه خوش کرد بوو، که له ګه ل به جیه یشتنی کاپتنه که دا، نازاره که شی نامینیت، به لام به و ه موو نازار و برین و چه وری و ورګه ی ئیستایه وه، خه ریک بوو به ته واوی ده بووه وه به پیاوه که ی سهر زه وی. باشه بلنیت بوچی له به هشتا دووباره پیربوون و تیکچوونی جهستی خوت نه زموون بکه یته وه؟

ئیدی بهره و پووناکی سهر شاخه که هه نګاوی نا. لاپالی شاخه که هیتن و پروتن بوو، زور جوانیش دهینواند، ههر وهک نه وهی ئیدی له خه یاله کانیدا، له سهر به هشت بینیبووی. بو ساتیک ئیدی بیرى له وه کرده وه، که تو بلنی کاپتنه که هه له ی نه کردینیت و له راستیدا که سی تر نه مابینت ئیدی بیینیت. ئیدی به ناو به فره که دا به رده وام بوو له بویشتن،

نهو پینچ کاسی له بههشت دهیانینیت

بهتهنیشست تاشه بهردنکدا تپه پری و بوشاییه کی بینی، که
روناییه که ی لټوه دههاته دهر. دووباره چاوی هه لگنوفیه وه،
به لام ئه م جار هیان به حه په ساوییه وه.

له وئ، له ناو به فره که دا، بالاخانه یه کی بینی، که له شیوه ی
فارگونیکی شه مه نده فهدا دروست کرابوو. پروکاری دهر وه ی
بیناکه، ستیلیکی جوان و بیگه رد بوو، سهربانه که شی قرمیتی
سورر بوو. له سهر به شی پټشه وه ی له وحیه ک دانرابوو،
که داده گیرسا و ده کوژایه وه، له سهریشی نووسرابوو، "وهره
لیره نان بخو!"

شوینه که چیستخانه بوو.

نیدی چه ندین کاتژمیری له شوینی له و شیوه یه دا
به سهر بردبوو. ئه و شوینانه هه موو له یه ک ده چوون، پر
بوون له کورسی پشته رز و میزی پاک و بریقه دار، به شی
پیشه وه شیان هه مووی په نجه ره ی بچوک بوو - به شیوه یه ک
کاتیک له دهر وه سهری ناوه وهت ده کرد، نه وانه ی له ژوره
دانیشتبوون وه ک ئه وه ده هاتنه بهر چاو، که له شه مه نده فیه کی
مؤدیلکوندا دانیشتب. ئیستا ئیتر نیدی ده یوانی خه لکه که ی
ناوه وه - که قسه یان ده کرد و ده جوولانه وه - ببینیت. به
هه نگاری به فراوییه وه به ره و ده رگای سهره کی بالاخانه که،
که ده رگایه کی دووتاکی بوو، پویشست. له ویدا وه ستا و
سهریکی ناوه وه ی کرد.

له ژوره وه، لای دهسته راست، ژن و میزدیکی به سالاجوو
دانیشتبوون و خهریک بوون شیرینیان ده خوارد. هیه
سهری ئیدیان نه کرد. شوینه که خه لکی تریشی لی بوو،
هه ندیک له بهردهم باره مه پمه ره که دا، له سهر کورسی

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

هەلكىشا. دلى زۆر خىرا لىي دەدا. ئەم جاره پړوى كړدوه
به وديودا و دووباره سهيرىكى سووچهكەي كړدوه. ئىنجا
به قايىمى كىشاي به په نجهره كەدا.

”ناااا! ناااا! نايىتى!“ ئىدى ئەو ەنده به قايىمى دهيكىشا به
په نجهره كەدا، دلنيا بوو ئەو ەنده نابات شووشه كە دهشكىت.
به ردهوام وشەي ”ناااا!“ى دووباره دهكړدوه، تا دواجار
وشه يەكې تر، كە دەيان سال بوو له دەمى نه هاتبووه
دەرەوه، له قورگيدا دروست بووهوه. ئىدى به هاوارەوه ئەو
وشه يەي دهگوت و دهگوتەوه، به شىوه يەك، كە وشەكە
ئەو ەنده به بهرزي له قورگيهوه دهاته دەرەوه، كهالەي
سەري دەرزينگايهوه، به لام ئەو كەسەي له سووچه كەدا
دانىشتبوو، ناگاي له ئىدى و دەورو بهرەكەي نه بوو، خوى
به سەر مېزه كەدا نووشتان دبووهوه، دهستىكى خستبووه سەر
مېزه كە و به دهسته كەي ترى جگەرە يەكې گرتبوو. هەرچەنده
ئىدى به هەموو هېزي خوى يەكله سەر يەك هاواري دەكرد
و دهگوت، ”باوكه ههههه! باوكه هههه! باوكه هههه،“ به لام باوكى
ئىدى گوڤى له هېچ نه بوو!

نەمىرۆ يادى لەدايكبوونى ئىدىيە

لە پارەو دەتارىك و خاوتەكەي نەخوشخانەي سەربازە رېرئەكاندا، دايكى ئىدى پاكەتە سىپىيەكە ھەلدەپچىرەيت، مۇمەكان لەسەر كىتكەكە رېك دەخاتەو ۋە بەيەكسانى دابەشيان دەكات: دوانزە لەمبەر و دوانزە لەوبەر. ئەوانى تر - باوكى ئىدى و جۇ و مارگرېت و مىكى شى - بەدەورى دايكى ئىدىدا ۋەستاۋن و سەيرى دەكەن.

دايكى ئىدى دەلئەت، "كەس شقارتەي پىيە؟"

ھەموو دەست بە گىرفانەكانياندا دەكەن. مىكى پاكەتەك شقارتە لە گىرفانى چاكەتەكەيدا دەر دەھىتتە و دوو جگەرەي شلوشىۋاۋى لى بەر دەيىتەو ۋە بۇ سەر زەۋىيەكە. دايكى ئىدى مۇمەكان دادەگىرسىتتە. بەرزكەرەۋەيەك لە بەردەمياندا دىتە خوارەو ۋە دەۋەستتە. قەرەۋىلەيەكى نەخۇشگۈاستنەو لە بەرزكەرەۋەكەۋە دىتە دەرەۋە.

دايكى ئىدى دەلئەت، "با بىرۇين."

ھەموو بەرەو ناۋ بەرزكەرەۋەكە دەجوۋلىن و لەگەل ھەنگاۋەكانياندا، گېرى بچوۋكى مۇمەكان دەكەۋنە سەما. ھەموو بەگۇرانيگۈتەۋە خۇيان دەكەن بە ژوۋرەكەي ئىدىدا، "ھەموو سالىن بەخۇشىيىي، ھەموۋوۋ سالىن بەخ..."

ئەو پىنج كەسەي لە بەهشت دەيانبىيىت

ئەو سەربازەي لەسەر قەرەۋىللەكەي تەنىشت ئىدى پال
كەوتوو، راست دەيىتەو و ھاوار دەكات، "ئەرى ئەو
چىيەدە؟" بەلام ھەر زوو يىرى دەكەۋىتەو شۈيتەكە كۈيە،
بۆيە بەشەرمەو خۇي دەداتەو بە جىگەكەيدا. گۆرانىيەكە
لە ناوہ راستدا پىچرىتدراو و ئىستا زۆر ئەستەمە دووبارە
گرى بدرىتەو، بۆيە ھەموو بىدەنگ دەبن، تەنيا دايكى
ئىدىيە، كە بەردەوام دەيىت و دەنگى لە تەنيايىي خۇيدا
دەكەۋىتە لەزىن.

"ھەموو... سالى... بەخۇشى... ئىدى گياااا."

ئىنجا ھەر دايكى لەسەر ئاۋازىكى خىراتر دەلىت،
"ھەموو سالى بەخۇشى!"

ئىدى پال بەسەرىنەكەيەو دەدات. سووتاۋىيەكانى بە
لەفاف پىچراون و قاچىشى لە سەرەو تا خوارەو، لە گەچ
گىراو. دوو دارشق لە تەنىشت جىگەكەيەو دانراون. ئىدى
سەيرى دەموچاۋەكان دەكات و ھەزى ئەوئى تىدا دروست
دەيىت، ھەستىت و رابكات!

جۇ قورگى پاك دەكاتەو و دەلىت، "نا! نا! زۆر باشى!"
خىرا ئەۋانى تىرىش ھاۋرابوۋنى خۇيان لەگەل جۇ دەر
دەبىن.

"ۋايە."

"راستە."

"كۆرە ھەر زۆرىش باشە."

مارگرىت بەچە دەلىت، "دايكت كىكى بۇ ھىتاۋى!"
دايكى ئىدى، ۋەك ئەوئى ئىستا ئىتر سەرەي ھاتىيت،
دېتە پىشەو. پاكەتەكە دەخاتە بەردەم ئىدى.

ئیدی بە دەنگیکی نزم دەلێت، "سوپاس، دایە گیان."
 دایکی ئیدی چاویک بە ژووڕەکەدا دەگیریت، "لەکوئ
 داینین؟"

میکی کورسییەك نزیک دەکاتەو، جو خیرا سەرمیزیکی
 بچووکی ژووڕەکە چۆل دەکات، مارگریت دارشەقەکانی
 ئیدی دەگوێزێتەو، تەنیا باوکی ئیدی، کە پشتی داوہ بە
 دیوارەکەو و لەجیی خۆی جوولە ناکات، چاکەتیکیشی
 بەسەر دەستیدا داوہ و ھەر لە قاچی ئیدی - کە لە
 قولەپیئەو تا بنی رانی لە گەچدایە - ورد دەبیتەو.
 ئیدی چاوی دەچیتە سەر چاوی باوکی. باوکی خیرا چاو
 لا دەبات و سەیری بەرپینی خۆی دەکات، ئینجا دەست بەسەر
 تاقی پەنجەرەکەدا دەگیریت. ئیدی گشت ماسوولکەکانی
 جەستە ی گەرژ دەکات و بە ھەموو ھیزی خۆی ھوڵ
 دەدات پال بە فرمیسکەکانیو بنیتەو بۆ داوہ.

هموو دايک و باوکينک، به شينويهک له شينوهکان، زيان له مندالی خويان ددهن. نهوه قسهی تيدا نييه. تهمهني لای، که وهک پارچه شووشهيهکی بنگهرد وایه، بهروونی جیدهستی نهوانهی لهسهر دهر دهکهویت، که ههلی دهگرن. ههنديک دايک و باوک، شووشهکه تهواو پيس دهکن، ههنديکی تر درزی تن دهکن، ههنديکیش وردوخاشی دهکن، به شينويهک، که ههرگيز چاک نهکريتهوه.

نهو زيانانهی باوکی ئیدی له کورپهکهی خوئی دان، له سهرهتاوه به فهراموشکردن دهستيان پښ کرد. ئیدی، کاتيک ساوا بوو، باوکی بهدهگمه ن دهیکرده باوهش، کاتيکیش گهورهتر بوو، زوربهی کات ههر قولی دهگرت - قولگرتهکهشی زیاتر بيزاری پیوه دیار بوو، نهک خوشهويستی. له بهر نهوه، نهو کهسهی نهرمونيانی و خوشهويستی به ئیدی بهخشی، دايکی بوو، نهک باوکی، باوکی تهنيا فیری دهکرد چون ههستی و دانیشی.

شه ممان، باوکی ئیدی، ئیدی دهبرد بۆ شاری یارییهکه. ئیدییش، به خه یالی یاریی بابه خولینی نه سپهکه و کرینی په شمهک، له گهل باوکی له شوقه که یان دههاته دهرهوه، به لام پاش سهعاتیک که متر یان زیاتر، باوکی ئیدی ناسیاوینکی دهبینی و پتی دهگوت، "بیژه حمهت چاوینکت له م منداله

بی بۆم. "بەم شیۆه یە ئیدی داماو تا ئەو کاتەی باوکی عەسریکی درەنگ - زۆربە ی جاریش بەسەرخۆشی - دەگەرایەو، لەژێر چاودێری نمایشکاریک یان راھینەریکی ئاژەلاندا دەمایەو.

لەسەر و ئەمانەشەو، بەدریژایی ئەو هەزاران کاتژمێرە ی سەر دەمی لاوی خۆی، کە بە دانیشتن لەسەر محەجەرە ی رینگە دارینەکە، یان دانیشتن بە شۆرتەکە یەو لەسەر سندوقەکانی ناو وەرشەکەو بەسەری بردبوون، ئیدی بەردەوام چاوەڕینی ئەو بووبوو باوکی کەمیک گەنگی پێ بدات. بۆیە زوو زوو بە باوکی دەگوت، "بابە، با یارمەتیت بدەم... بابە، با من ئەو ئیشە یانت بۆ بکەم،" بەلام تاکە ئیش کە ئیدی دەیکرد، ئەو بوو بە یانیان، پێش ئەو ی شاری یارییە کە بکریتەو، بەسینگە خشکی بچیتە ژێر چەرخی و فەلەکە کەو و ئەو پارە وردانە ی کۆ بکاتەو، کە شەو ی پێشوو لە گیرفانی ئەو کەسانە ی سوار یارییە کە بووبوون، کە و تێو نە خوارەو.

باوکی ئیدی، هەفتانە بە لایەنی کەمەو چوار شەو قوماری دەکرد. میژە کە یان پارە و بتل و جگەرە و یاسای لەسەر بوو. یاساکە ی ئیدی زۆر ئاسان بوو، "بێزارمان مەکە." جاریکیان، ئیدی هەولی دا لە تەنیشت باوکیەو بوەستیت و سەیری کارتەکانی بکات، بەلام باوکی پیرە کە ی جگەرە کە ی دانا و وەک فیشە کە شیتە هەلچوو، ئینجا بە پشته دەستی دانە یەکی بە دەمی ئیدیدا کێشا و گوتی، "ئەڕێ دە ئەو نە دە هەناسەت مەکە بەسەر مد!" ئیدی دەستی کرد بە گریان، دایکی نووساندی بە ناوقە دیەو و بەمۆرەو سەیریکی

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

مىژدەكەي كرد. لەو بەدوا، جاريكى تر ئىدى ئەوئەندە لە باوكى نزيك نەبووئە.

شەوانى تر، كاتىك باوكى ئىدى لە ياريەكەدا بۆي نەدەهات و بىلەكانى خالى دەبوونەو، تووڕەبىيەكەي خۆي دەبردە ژوورەكەي جۆ و ئىدى. لەو كاتانەشدا كە داىكى ئىدى دەمىك بوو خەوي لى كەوتبوو، مىژدەكەي ياريە كەم و سادەكانى جۆ و ئىدىيەلەدەگرت و دەيكيشان بە ديوارەكەدا، ئىنجا بەزۆر كۆرەكانى لەسەر جىگەكەي خۆيان دەخستە سەر دەم و بە قايشەكەي دەكەوتە لىدانىيان، هەر بەدەم لىدانىيشيانەو هەوارى دەكرد، كە گوايە مندالەكانى پارەكەي ئەويان لە شتى پەرچووچدا بەفەر داو. هەموو جاريك ئىدى لە خوا دەپارايەو كە داىكى خەبەر بكتاەو، بەلام ئەو جارائەشى كە داىكى ئىدى بەراستى خەبەرى دەبووئە، باوكى لىنى تووڕە دەبوو و دەيگوت، "تۆ هەقت نەبى!" بۆيە داىكىشى، بە هەمان شىوئەي ئىدى، بەبىدەسەلاتى لە پارەوئەكەدا دەوئەستا و رۆبەكەي لە خۆي توند دەكرد. بىيىنى ئەو دىمەنەي داىكى، ئەوئەندەي تر دۆخەكەي لە ئىدى قورس دەكرد.

ئەو دەستانەي دواتر كەوتنە سەر شووشەي سەردەمى لاويى ئىدى رەق و قلىشاو بوون و پەر بوون لە تووڕەيى، لەبەر ئەو ئىدى ئەو قوناغەي ژيانى بە لىدان و تيسرەواندن و پىداكىشان بەرچى كرد. دواي ئەو *رامرئىسكرىز*، دووهم زيان كە بە ئىدى گەيشت، *توندوتىئىرى* بوو. واى لى هات كاتىك باوكى ئىدى بە پارەوئەكەدا، بەرەو ژوورەكەي ئىدى و جۆ دەهات، ئىدى، هەر بە دەنگى تەپەي پىيەكانى باوكىدا دەيزانى

چ جوړه لیدانیک دهخوات.

سهره پای هه موو نه مانه ش، هیشتا ئیدی هه راوکی زور خوش دهو یست، له بهر نه وهی کوپان به گشتی، تهنانهت له و کاتانه شدا که خراپترین مامه له یان له گهل ده کریت، هیشتا هه راوکیان زور خوش دهو یست. له نه مه شه وه فیږی دلسوزی ده بن. کوپ پیښ نه وهی دلسوزی خوی بو خودا، یان کچیک نیشان بدات، دلسوزی و سهرپاستی خوی بو راوکی نیشان ده دات، تهنانهت نه گهر نه و دلسوزی و سهرپاستیه نه زانانه و بیننه ماش بیت.

جارجار، راوکی ئیدی، وهک نه وهی ناگریکی نیوه کوژاوه بگه شینیته وه، ترووسکاییهک شانازی به کوپه که یه وه ده کرد. له یاریگه ی به سیبوله که دا، که له تهنیشت قوتا بخانه که ی سهر شه قامی ژماره ۱۴ بوو، له پشت پرژینه که وه ده وه ستا و ته ماشای کوپه که ی ده کرد. نه گهر ئیدی به یهک لیدان توپه که ی بخستایه ته دهره وهی یاریگه که، راوکی سهریکی ده له قاند، به وه ش ئیدی له خوشیاند خیرا به دهوری هه موو بنکه کاند ده خولایه وه. جارانی تریش، کاتیک ئیدی له کولان شه ری ده کرد و ده هاته وه بو مال ه وه، راوکی سهرنجی برینی سهر په قایی په نجه کانی، یان لیوه ته قیوه که ی ده دا و ده پرسی، "چیت لی کرد؟" ئیدییش ده یگوت، "به دلی تو کوتام." راوکی ئیدی نه مه شی به دل بوو. کاتیک ئیدی له و مندالانه ی دا که شه ریان به جفری برای فروشتبوو، دایکی ئیدی خیرا هه ردوو کوپه که ی بانگ کرده وه ژووره وه. جق شهرمی ده کرد و چوو ه ژووره که ی و خوی ده شارد ه وه،

نەو پىنچ كەسەي لە بەهەشت دەیانىيەت

بەلام باوكى ئىدى، بە ئىدىيى گوت، "گوئى مەدەرى، تۆ بەهيزترى، بۆيە تۆ ئاگات لە براكەت بى و نەهپلى كەس پەنجەي بۆ بەرى."

كاتىك ئىدى گەيشتە قۇناغى بنەپەتى، ھاوینان ھەمان خستەي كارکردنى پۆزانەي باوكى پەپرە دەکرد. پىش ئەوئى خۆر بکەوئىت، لە خەو ھەلدەستا و تا ئەو کاتەي شەو دادەھات کارى دەکرد. سەرەتا يارپىيە سادە و ئاسانەکانى بەپۆتە دەبرد، ئىستوپەکانيانى تايم دەدا بۆ ئەوئى لەسەرخۆ بوەستەو. سالانى دواتر، چوو وەرشەكە. سەرەتا باوكى تاقىي دەکردەو و فیرى دەکرد چۆن پارچەي يارپىيەکان چاک بکاتەو. باوكى سووکانىكى شکاوى دەدايە دەست و دەيگوت، "چاکى بکەرەو!" دەستى بۆ زنجیرىكى لىئىئالوزکاو رادەکىشا و دەيگوت، "چاکى بکەرەو!" چەمەلەغىكى ژەنگاوى و پارچەيەك سمارتەي دەخستە بەردەمى و دەيگوت، "چاکى بکەرەو!" ھەموو جارپىكىش ئىدى، دواي ئەوئى ئىشەكەي دەکرد، شتەكەي دەبردەو بۆ باوكى و دەيگوت، "عەيىي نەما، باوکە."

شەوان، ئەندامانى خىزانەكە بۆ نانى ئىوارە يەکیان دەگرت. دايكى ئىدى، كە قەلەو بووبوو، لەسەر تەباخەكە چىشتى لیدەنا و ئارەقەي دەر دەدا، جۆي براشى، لەژىر خۆيەو ھەر قسەي دەکرد و پىست و قزى بۆنى ئاوى دەريايان لى دەھات. جۆمەلەوانىكى زۆر باشى لى دەر چووبوو، کارى ھاوینانىشى لە مەلەوانگەكەي شارى يارىي بووبى بوو. جۆباسى ھەموو ئەو كەسانەي دەکرد، كە لەوئى دەيىينىن، باسى جلى مەلەکانيان، باسى پارەكەيان... باوكى ئەمەي

به دل نه بوو. جاريكيان ئيندى گوينى لى بوو باوكى باسى
جوئى بؤ دايكى ده كرد و ده گوت، "ئو هه تيويهان ئو وهنده
نهرمه، بؤ ئاو نه بى، بؤ هيچ تر باش نييه."

سهره راي نه مهش، ئيندى هيشتا ئيره ييى به براكه ي ده برد،
كه ئيواران زور پاكوخاوين و به پيستيكي جوانه وه ده گه رايه وه
بؤ ماله وه. نينؤكه كانى ئيندى، وهك ئه وانى باوكى، پر
بوو بوون له گريس، ئيديش له سهر نانى ئيواره، به نينؤكى
په نه گه وره ي ژيره كه يانى پاك ده كرده وه. جاريكيان تيبينى
كرد باوكى سه يري ده كات و بزه ي بؤ ده كات.

باوكى ئيندى نينؤكه پيسه كانى خوى به رز كرده وه و به
كوپه كه ي گوت، "وا دياره ئه مړو ئيشى چاكت كردووه."
واى گوت و په نه گه كانى له قه دى په رداخيك بيره ئالاند.
ئيندى، كه بوو بوو به هه رزه كاريكى كه ته و چوارشانه، ته نيا
سه ريكي بؤ باوكى له قانده. له و كاته وه، ئيندى، به بى نه وه ي
خوى هه ستي پى بكات، وازى له وه هينابوو به وشه يان به
به ركه وتن خوشه ويستي خوى بؤ باوكى ده ر بېرېت، بؤيه
به ته واوى فيري به كار هينانى زمانى جه سته بوو بوو له گه ل
باوكيدا. هه موو شته كان له ناوه وه ده كران و ده گوتران
و ده بووايه خوت تيان بگه يت. به م شيويه، ئيندى زيانى
سييه مى به سه ركه وتوويى پى گه يه ندرا: زيانى ده رنه برينى
خوشه ويستى.

شه ويكيان، واى لى هات باوك و كوپ به ته واوى قسه يان
نه ما. ئه مه دواى سالانى جه نگ بوو. ئيندى له نه خوشخانه ده ر
چووبوو، گه چ و له فافه كان له قاچى كرابوونه وه و هاتبووه وه

ئەو پىنج كەسى لە بەھشت دەيانبىنىت

بۇ شووقەكەيان لە گەرەكى بىچ ود و لەگەل خىزانەكەى
سەرلەنۇي دەستى بە ژيان كردبوو ۋە ۋە. باوكىشى، كە
لە يەككىك لە بارەكانى ئەو نزيكانە خەرىكى خوارنە ۋە
بووبو، ھاتبوو ۋە مالە ۋە و سەيرى كردبوو ئىدى لەسەر
قەنەفەكە خەوى لى كە وتوو. تاريكىي جەنگ ئىدىي گۆرپىو،
بە شىۋەيك، ئىدى زۆر كەم دەچوو ۋە ۋە، بەدەگمەن
قسەى دەكرد، تەننەت لەگەل مارگرېتېش. جارى وا ھەبوو
بە سەعات لە بەردەم پەنجەرەى مەتبەخەكە رادە ۋەستا و
سەيرى ۋە ۋە دەكرد، لەۋىو ۋە بۇ خۇى لە يارىي بابەخولنى
ئەسپەكە رادەما و دەستى بە ئەژنۇ زامدارەكەيدا دەھىنا.
دايكى ھەموو جاريك بەچرپە دەيگوت، كە ئىدى "پىۋىستى بە
كاتى زياترە،" بەلام باوكى، تا دەھات، بەو ھەلسوكەوتانەى
ئىدى بىزارتر دەبوو. باوكى ئىدى لە خەمۇكىي كۆرەكەى
تىنەدەگەيشت. لای ئەو خەمۇكى، لاوازی بوو.

بۇيە ئەو شەۋە ھاۋارى بەسەر ئىدىدا كرد و ئەم وشانە
بەخىرايى لە دەمى ھاتنە ۋە ۋە، "ھەستە برۆ ئىشىك
بدۆزەرە ۋە."

ئىدى كەمىك جوولا. باوكى دووبارە ھاۋارى كەردە ۋە،
"دەلېم ھەستە... برۆ... ئىشىك بدۆزەرە ۋە."

پىارە پىرەكە بەملاۋلادا دەكەوت، بەلام ھەرچۇنىك بىت،
بەرە ۋە ۋە ئىدى ھات و پالىكى پىو نا.

"گوتم ھەستە برۆ ئىشىك بدۆزەرە ۋە، ھەستە برۆ ئىشىك
بدۆزەرە ۋە، ھەستە... برۆ... ئىشىك بدۆزەرە ۋە."

ئىدى، بە ئانىشكەكانى، خۇى بەرز كەردە ۋە.

"ھەستە برۆ ئىشىك بدۆزەرە ۋە، ھەستە... برۆ..."

ننډی به خیرایی هه ستایه سهر پی و نه ژنوی زیرکاندی، به لام هیچ گوئی پی نه دا. ده موچاوی نه وهنده له ده موچاوی باوکی نژیک بووه وه، که به ئاسانی بونی جگهره و هه ناسه پرکحوله که ی باوکی هات به سهریدا، ئینجا هاواری به سهر باوکیدا کرد، "به سه هه هه هه!"

پیاوه پیره که سه یریکی قاچی ننډی کرد و به دهنگیکی نرمتر، که پر بوو له رق، گوتی، "نه وه تا... عه بیی... نییه." باوکی ننډی گورژمی خوارده وه بؤکسینک له ننډی بدات، به لام ننډی ده سته بجی خوی راوه شاند و قولی باوکی له نیوه ی رندا گرت. چاوه کانی پیاوه پیره که زهق بوون. نه مه یه کهم جار بوو ننډی به رگری له خوی بکات، یه کهم جار بوو شتیک بکات، جگه له راوه ستان بؤ لیدان - وهک نه وه ی لیدان شایانی بیت و بوی برابته وه. باوکی سه یریکی مشته نووقاوه که ی خوی کرد، کونه لووته کانی فش بوون و ددانه کانی له سهر یهک جیره یان هات، ئینجا خوی بؤ دواوه راوه شاند و قولی له خوی له ننډی وهر گرت وه. باوکی ننډی، به چاوی پیاوینک که سه یری شه منده فهریک بکات له کاتی به ریکه و تندا، سه یری چاوه کانی کورپه که ی کرد. نیر له وه به دوا، قسه ی له گهل ننډی نه کرده وه.

نه مه دوا جیده ست بوو، که له سهر شووشه ی لاویسی ننډی دهر چووه وه، دوازیان بوو، که به ننډی گه شت: زبانی بیده نکسی، بیده نگیهک، که به دریزایی نه و زیانه ی له گهل باوکی مابوویان دریزه ی کتیشا. کاتیک ننډی مالی جیا کرده وه و چووه شوقه که یه کی تر، باوکی بیده نگ بوو، نه و کاته ی ننډی گوتی ده بم به شوفیری تاکسی، باوکی هر

ئەو پىنج كەسى لە بەھەشت دەيانبىنىت

بىدەنگ بوو، لە زەماۋەندەكەى ئىدىدا، ھەر بىدەنگ بوو، كە ئىدى دەھاتەۋە بۇ سەردانى دايكى، ھەر بىدەنگ بوو. دايكى چەندىن جار بەگريانەۋە لە مىزدەكەى دەپارايەۋە و داۋاى لى دەكرد لەگەل كۆرەكەى ئاشت بىتتەۋە، بەلام ھەموو جارېك باۋكى ئىدى بەحال دەمى ھەلدەھىنايەۋە و لە يەك پستەدا ئەو ۋەلامەى بە ژنەكەى دەدا، كە دەيدا بە ھەركەسىكى تر كە ئەو داۋايەى لى بكدرايە: "ئەو كۆرە دەستى لى بەرز كىرمەۋە!" ئىتر ئەو پستەيە دەبوو بە كۆتايى ھەموو گفتوگۆكە.

ھەموو دايك و باۋكىك، بە شىۋەيەك لە شىۋەكان، زيان لە مندالەكانيان دەدەن. ئەمە ژيانى ئىدى و باۋكى بوو پىكەۋە: *فەرامۇشكردن، تەندوتىرى، بىدەنگى، ئىشتاش لە شۋىنىك لەۋدىۋى مردنەۋە، ئىدى پالى دابوو بە ديۋارىكى ستىلى بىگەردەۋە و لەناۋ بەفردا دانىشتبوو، دىسانىش فەرامۇشكردنى پياۋىك، ۋەك مار گەستبوۋى، پياۋىك، كە ھىشتاش ئىدى خەۋى بە خۆشەۋىستىيەكەيەۋە دەبىنى، پياۋىك، كە بەتەۋاۋى ئىدىي فەرامۇش كىردبوو، تەنانەت لە بەھەشتىش. بەم شىۋەيە ئىدى ھەموو زيانەكانى بەسەركەۋتۋىي پى گەشت.*

دەنگى ژنىك ھات، "خۆت سەغەت مەكە. گوئى لىت نىيە." ئىدى سەرى ھەلېرى. لەناۋ بەفرەكەدا، ژنىكى پىر لە بەردەمىدا ۋەستابوو. ژنەكە دەموچاۋى قوۋپاۋ و روۋمەتەكانى داكەۋتبوون، سوۋراۋىكى پەمەيى كىردبوو و قژە سېپىيەكەشى، كە لەدواۋە بەتۈندى بەستبوۋى، لە ھەندىك

شویندا نه وهنده تهنک بووبووه وه، که پیسته په مپیبه که ی که لاله سهری جوان دیار بوو، چاوه شینه بچوکه کانیشی که وتیوونه نه ویدیو چاویله که یه کی چوارچیوه باریکه وه.

نیدی نهیده زانی نه و ژنه کتیه، جلو به رگه کانی هیی سهرده می نیدی نه بوون. ژنه که عه زیبه کی له به ردا بوو، که له ئاوریشم و قوماشی شیفون دروا بوو، ئیخه که شی، که وهک به روانکه وا بوو، به موورووی سپی به عه زیبه که وه دروا بوو، سهری ئیخه که ش، پیک له خوار ملیه وه، قردیله یه کی سهوزی قه یه ی پتوه کرابوو. به شی خواره وه ی عه زیبه که پشتینیکی له سهر بوو، که نقیمیکی زپگون له سهر ناوه راس ته که ی بوو، له ولاشه وه، چه ندین تهره قه ی پتوه بوو. ژنه که زور به پیکوپیکی وه ستا بوو، چه تریکی ژنانه ی ناسکی به هردوو دهستی گرتبوو. نیدی وای بز چوو، کاتی خوی دهوله مهند بووبیت.

ژنه که، وهک نه وه ی گوئی له نیدی بووبیت، به لایه کی ده می، نیوه زهرده خه نه یه کی کرد و گوتی، "له راستیدا، هه میسه ناوا دهوله مهند نه بووم، منیش وهک تو، له دهورو به ری شار گه وره بووم، له ته مهنی چوارده سالیدا، به ناچاری وازم له خویندن هینا و دهستم کرد به ئیش. خوشکه کانیشم به هه مان شیوه، چیشمان دهست که وت، ده ماندا به خیزانه که مان..."

نیدی نهیده ویست گوئی له چیرۆکیکی تر بیت، له بهر نه وه قسه که ی به ژنه که بری و پرسیری لی کرد، "نیستا پیم بللی بزچی باو کم گوئی لیم نییه؟"

ژنه که زهرده خه نه یه کی کرد، "له بهر نه وه ی، سه لامه تی و ئاسوده یی رووحی باوکت به شیکه له به هشتی هه تاهه تاییی

ئەو پىنج كەسى لە بەھشت دەيانىنىت

من، ئەو ئىستا بەراستى لىرە نىيە، ئەو تۆى، كە بەراستى لىرەى.

"باشە بۇچى سەلامەتى و ئاسوودەيى پرووحى باوكى
من بەشىك بى لە بەھشتى ھەتاهەتايى تۆ؟"
ژەكە بۇ ساتىك بىدەنگ بو، ئىنجا گوتى، "دوام بکەو!"

ئىدى و ژەكە لە چاوترووكانىكدا گەشتە بنارى چىاكە.
ئەو پرووناكىيەى لە چىشتخانەكەو دەھات، ترووسكاىيەكى
كەمى لى مابووەو، ھەك ئەوھى ئەستىزەيەك بووئىت و بەر
بووئىتە ناو چالىكى قوولەو.

ژەكە بەتەمەنەكە گوتى، "جوانە، وا نىيە؟" ئىدى سەيرىكى
چاوەكانى ژەكەى كرد، شتىكى سەيران تىدا بو، دەتگوت
ئىدى لە شوئىنك وئەى ئەم ژەى بىنيو و بىرى ناياتەو.
"تۆ... سىيەم كەسى منى؟"

ژەكە ۋەلامى دايەو، "ئىستا پىت دەلیم."
ئىدى دەستىكى بە قزىدا ھىنا و لە دلى خۇيدا گوتى،
"باشە دەبى ئەم ژەكە بى؟" بە لايەنى كەمەو ئىدى لەگەل
پىاوە شىنەكە و لەگەل كاپتەكەش، ھەندىك شت و شوئىنى
بىر كەوتبووەو، كە لە ژيانىدا لەگەل ئەو دووانە ئەزموونى
كردبوون، بەلام ئەم نەناسياوە بۆ؟ ئەى بۇ لەم كاتەدا؟
ئىدى پۇژىك لە پۇژان ھىواى خواستبوو مردن شادبوونەو
بىت بەو كەسانەى پىش خۆى كۇچيان كردبوو، ئەو بە
قات و قۇندەرەى رەش و كلاويكەو بۇ چەندىن مەراسىمى
بەخاكسپاردن چووبوو، ھەموو جارىكىش لە گۇرستانەكەدا
ھەمان پرسیار لە مېشكىدا دروست بووبوو، "بۇچى ئەو

هممو ئازیزانه م ده پون و من هیشتا هر لیره م؟" دایکی،
براکه ی، پووری و خاله کانی، نولی هاوړی، مارگریټ... له
هممو به خاکسپاردنه کانیشدا، قه شه که گوټیووی، "پوژنیک
دئ هممو مان له ئاسمانه کان به یه ک شاد ده بیینه وه."

ئهی که وایه، ئیستا ئه و ئازیزانه له کوئ بوون؟
ئیدی دوباره به وردی ته ماشای ژنه پیره که ی کرده وه و
له هممو کاتیک زیاتر ههستی به ته نیایی کرد.

به چرپه گوټی، "ده توانم زه وی بیینم؟"
ژنه که هر به سه ربادان به نه خنیر وه لامی دایه وه.

"ئهی ده توانم قسه له گه ل خوا بکه م؟"
"هممو کاتی ده توانی نه وه یان بکه ی."

ئیدی، پیش نه وه ی پرسیاری دواتر بکات، که میک شله ژا.
"ئهی ده توانم بکه پریمه وه؟"

ژنه که چاوه کانی کز کرد، "بکه پریمه وه؟"
ئیدی دوباره ی کرده وه، "به لی، بکه پریمه وه. بکه پریمه وه
بو ژانی خوم، بو ئه و پوژهی ئیدا مردم... هیچ هیه به توانم
بیکه م؟ ده توانم بکه پریمه وه و به لین بده م که سیکی باش بم؟
هه میسه بچم بو کلنسا؟ شتی وا ده کړی؟"

وا دیار بوو ژنه که که یفی به بابته که بیت، بویه گوټی،
"بوچی؟"

ئیدی وشه که ی دوباره کرده وه، "بوچی؟" ئینجا دهستیکی
له به فره که دا، که نه سارد بوو، نه ته پ بوو، پاشان وه لامی
دایه وه، "له بهر نه وه ی ئه م شوینه زور بیتانایه و سه ر له
هیچی دهر ناکه م، ته نانه ت مردنه که ی خو شم بیر نایاته وه.
روداوه که م بیر نییه. تاکه شتیک که بیرمه ئه و دوو دهسته

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەیانىيەت

بچوكانەي ئەو كچەن، كە ويستم رزگارى بكەم، تىدەگەي؟
ويستم پالى پىنوه بنىم و لەسەر رىگەكە لاي بەرم، دەستم
بەر دەستى كەوت، بەس ئىتر لەو كاتەدا..."
ئىدى شانىكى ھەلەكاند.

ژنە بەتەمەنەكە بەزەردەخەنەو گوتى، "مردى؟ كۆچى
دوايىت كرد؟ بەرز بوويەو؟ گەيشتەت بە دروستكەرەكەي
خۆت؟ وا نىيە؟"

ئىدى بەھەناسەھەلگىشانەو وتى، "بەلى، لەو كاتەدا
مردم. ھەر ئەوئەندەشم بىرە، دواي ئەوئەش كە ھاتم، تۆ و
ئەوانى ترم بىنى. باشە ئەي نابى كە مردى، بگەيتە ئارامى
و ئاسوودەيى؟"

ژنە بەتەمەنەكە گوتى، "ئەو كاتە دەگەيتە ئارامى و
ئاسوودەيى، كە ھەر خۆت بىريار بەدەي لەگەل خۆتدا ئارام
و ئاسوودە بىيى."

ئىدى بەسەربادانەو گوتى، "نا، وا نىيە." ئىدى لەو كاتەدا
بىرى لەو كەردەوە باسى ھەموو دلەراوگىكانى سەردەمى
جەنگ و خەوە ناخۆشەكانى و دلخۆشەبوونەكانى بۆ ژنە
بەتەمەنەكە بكات، باسى ئەو كاتانەي بۆ بكات، كە دەچوو
بۆ سەر كەنارەكە و دەبىيىنى چۆن ماسىگرەكان ماسىيەكانيان
بە تۆرە سپىيەكانەو دەھىنايە دەرەو، ئەويش بەشەرمەو
لەوئىدا دەوەستا و خۆي وەكوو ئەو ماسىيە داماوانە
دەھاتە بەرچاو، كە بە داوەكەو بووبوون و ھەرچەندە
ھەلدەبەزىنەو، نەياندەتوانى دەرەزيان ببىت.

بەلام ئىدى ھىچكام لەو شتانەي بۆ ژنەكە باس نەكرد،
لەجياتىي ئەو گوتى، "خانم، نابى پىت ناخۆش بى، من تۆ

هر ناناسم.

ژنه که گوتی، "به لام من تو ده ناسم."

ئیدی ئاهیکی هه لکیشا، "به راست؟ چون؟"

ژنه که وهلامی دایه وه، "ئه گهر په له نه که ی، پیت ده لیم."

هیچی لئ نه بوو ژنه که له سه ری دابنیشیت، بویه زور به ساده یی هر له سه ر هه واکه دانیشیت و زور خانومانانه قاچی خسته سه ر قاچ و پشتی ریک کرده وه. عه زییه دریزه که ی زور به ریکوپینکی به ملاو به ولایدا هاته خواره وه. شه مالیک هات و بونه خوشه که ی بو ئیدی هینا.

"وهک پیشتر گوتم، منیش سه رده مانیک کریکار بووم. له خواره مهنی و خواردنه وه یه کدا، که ناوی برژوری ئه سپی ره ری بوو، شاگرد بووم و خوراکم بو میوانه کان داده نا. شوینه که نزیک بوو له و که نارده ریایه ی توی لئ گه وه ره بووبووی. رهنگه ئه و شوینه ت بیر مابن، ها؟"

ژنه که به ئاراسته ی چیشته خانه که سه ری له قاند و ئیدی هه موو شته کانی بیر که وته وه. ئه وه ئه و شوینه بوو، که ئیدی نانی به یانی لئ ده خوارد، ئه وان خویان شوینه که یان ناو نابوو شوینه چه ره که. چه ندین سال بوو ئه و شوینه رووخیندرابوو.

ئیدی، به که میک پیکه نینه وه، پرسیی، "تو له ئه سپی ره ری شاگرد بووی؟"

ژنه که به شانازییه وه گوتی، "به لئ! قاوهم بو کریکاره کانی بارکردن و داگرتنی باره کانی سه ر که نارده که داده نا و نان و گوشتی به رازم بو ده بردن.

"به ده می خوم نه بی، ئه و سالانه، کچیکی زور جوان

نەو پىنج كەسەي لە بەهشت دەيانىيىت

بووم. چەندىن داواكارم هاتن و ھەموويانم رەت كردهو،
خوشكەكانم سەر زەنشتيان دەكردم و دەيانگوت، 'تۆ خۆت
بە چى دەزانی وا بە ئارەزووی خۆت خەلك رەت دەكەيەو و
ھەلدەبژیری، تا درەنگ نەبوو، پیاویك بدۆزەرەو و تەواو.'
"بەيانىيەکیان، کۆرپىكى زۆر قۆز و كەشخە ھاتە
چىشتخانەكە. قاتىكى خەتخەتى لەبەردا بوو، كلاویكى
كەشخەشى لەسەردا بوو. قژە رەشەكەى زۆر جوان چاك
كرابوو، زەرەدخەنەيەكیش بەردەوام لەژێر سەمىليەو بوو.
كاتىك خۆراكەكەيم بۆ دانا، سەرىكى بۆ لەقاندەم. منیش
ھەولم دا سەیری نەكەم، بەلام كاتىك لەگەل ھاوړىكەى
قسەى دەكرد، گوێم لە پىكەنىنە بەرزەكەى بوو، كە پڕبوو لە
بڕوابەخۆبوون. دوو جار چاوم چوو سەرى و بینیم سەیرم
دەكات. كاتىك تەواو بوون و ھات پارەكەى دا، پنى گۆتم كە
ناوى ئىمىلە و گۆتىشى ئەگەر ئاسایی بى بەلامەو، ھەز
دەكا دووبارە بێتەو بۆ لام. ھەر ئەو كاتە تىگەيشتم، ئیتر
پىوێست ناكە خوشكەكانم جارىكى تر زۆرم لى بكەن تا
بڕیاری شووكردن بەدەم.

"ئىمىل زۆر دەولەمەند بوو، لەبەر ئەو ھەوێندىيەكەمان
زۆر خۆش بوو. بۆ شوینی واى دەبردەم، بە ھەموو تەمەنم
نەمىنبوو، جلى واى بۆ دەكریم، بە خەویش لەبەرم
نەكردبوو، خۆراكى واى بۆ دەكریم، كە بەدرىژاى ژيانە
سادەكەم تەم نەكردبوو. ئىمىل لە ماوێھەكى كەمدا و بە
بازرگانى تەختە و ستیل دەولەمەند بووبوو. بەدلى خۆى
پارەى خەرج دەكرد و سەركىشى دەكرد، ھەركاتىكیش
بیرۆكەيەكى تازەى بۆ دەھات، یەكسەر دەستی دەدايە و تا

کۆتایی لەگەلی دەپۆیشت. وا بزانم هەر ئێوەش بوو کە دلی بە کچیکی هەژاری وەک مندا چوو. زۆر رقی لەو کەسانە بوو، کە بەدەولەمەندی لەدایک بوویون، بۆیە زیاتر کەیفی بەو شتانه دەهات، کە هەرگیز دەولەمەندە نەپۆزێدەرهکان نەیاندهکردن.

"یەکیک لەو شتانهش سەردانکردنی شوینە گەشتیارییەکانی سەر کەناردەریا بوو. ئیمیل زۆر حەزی لە یارییەکان بوو، لە خۆراکە سوپەرەکان، لە قەرەج و دەستگرەوکان، لە ئەوانەی بەگۆترە کیشی خۆتیان پێ دەگوتی، لەو کچانەی بە سەردا خۆیان هەڵدەدایە ئاوەکەو. من و ئیمیل، هەردوو کمان حەزمان لە دەریا بوو. پۆژیکیان، لە کاتیکدا لەسەر لەمەکە دانیشتبووین و شەپۆلەکان بەهینمی تا لای قاچمان دەهاتن، داوای هاوسەرگیری لێ کردم.

"ئێوەم زۆر زۆر پێ خوش بوو، بۆیە هەر لەویدا پازی بووم. لەو کاتەدا دەنگی هەراوهوریای ئێو منداڵانە دەهات، کە لە زەریاکەدا یارییان دەکرد. ئیمیل دووبارە زیادەپۆیسی کرد و هەر لەویدا سویندی خوارد شارێکی یاری بەتەنیا بۆ من دروست بکات، بۆ ئێوەی خوشیی ئێو ساتەمان هەمیشە تازە و زیندوو بمینیتەو."

ژنە بەتەمەنەکە زەردەخەنەیکێ کرد و بەردەوام بوو، "ئیمیل بەلێنەکەیی خۆی بردە سەر. داوای یەک-دوو سال، بۆندیکێ لەگەڵ کۆمپانیایەکی هێلی شەمەندەفەر مۆر کرد. ئێو هێلە شەمەندەفەرە خۆی بەداوای پێگەیکدا دەگەڕا، بۆ ئێوەی ژمارەیی گەشتیارانی کۆتاییی هەفتەی زیاد بکات. ئیتر خوشت دەزانی زۆربەی شارە یارییەکان هەر ئاوا دروست کراون."

نەو پىنج كەسەي لە بەهشت دەيانىيىت

ئىدى سەرى لەقاند، چونكە خوشى - بە پىچەوانەى زۆربەى خەلكىيەو - ئەوەى دەزانى. زۆر كەس وایان دەزانى شارە يارىيەكان لەلایەن جنۆكەو، بەو نوقل و شیرینیانەى لە شیوہى گۆچانى سوروسپیدان، دروست كراون. لە راستیدا، ئەو شارى ياریانە دەرفەتیکى باش بوون بۆ كۆمپانیاکانى هیلى شەمەندەفەر تا قازانچ بکەن، ھەر بۆیە شارە ياریيەكانیان لە كوتاییى هیلە ئاسنینهكەدا دروست دەکرد و بەم شیوہەش لە كوتاییى ھەفتەدا خەلكىكى زۆر ناچار دەبوون سواری شەمەندەفەر ببن و بڕۆن بۆ شارى ياریيەكە. ھەموو جارىك ئىدى بە خەلكى دەگوت، "دەزانى لەكوئ ئیش دەكەم؟... دواویستگەى هیلەكە دەزانى؟... لە ئەوئ!"

ژنە بەتەمەنەكە بەردەوام بوو لە قسەکردن، "ئیمیل سەرنجراکیشترین شوینی بنیات نا، بەو ستیل و تەختەيەى ھەیبوو، شارىكى ياریى زۆر گەورەى دروست کرد. دواتریش پەرى کرد لە ياریى نایاب، پىشپەکیى خوش خوش، گەشتى بەلەم، شەمەندەفەرى بچوو... بابەخولییەكى لە ھەرەنساونە بۆ ھیتا، چەرخوفەلەکیكى لە یەکیك لە پىشانگە نۆودەولەتیيەكانى ئەلمانیا بۆ كرى. لە شارى ياریيەكەدا چەندین تاوھەرى بەرز و منارە و ھەزاران گۆپى دانا، تا ئەوەى شوینەكە بە شەو ئەوھندە پووناك بوو، لەناو زەریاکەو و لەسەر كەشتییەكانەو دەتبینى.

"ئیمیل ھەزاران کریکار و کریکاری شارەوانى و کریکاری بیانى و شارەزای بواری ریکخستنى کەرنەقالى بەکرى گرت. چەندین ئاژەل و نماییشکار و قەرەقوزى بۆ شارى ياریيەكە

هینا. دواشوین که ته‌واو بوو، د‌روازه‌ک‌ه‌ی بوو، که به‌راستی زور گ‌ه‌وره و تایب‌ه‌ت بوو. ه‌م‌وو خ‌ه‌لک پ‌ت‌یان جوان بوو. کاتیک د‌روازه‌ک‌ه‌ ته‌واو بوو، ئ‌یم‌یل چاوی به‌ستم‌ه‌وه و بردمی ب‌ق شوینه‌ک‌ه. د‌واچار چاوی ک‌ر‌دم‌ه‌وه و د‌روازه‌ک‌ه‌م بین‌ی.

ژنه به‌تم‌ه‌نه‌ک‌ه ه‌ه‌نگاو‌یک له ئ‌یدی چ‌وو‌ه د‌واوه و به‌س‌ه‌یری ل‌ینی پ‌وان‌ی، و‌ه‌ک ئ‌ه‌وه‌ی ئ‌یدی نا‌ئ‌وم‌یدی ک‌رد‌ب‌یت، ئ‌ینجا گ‌وت‌ی، "د‌روازه‌ک‌ه؟ ب‌یرت نای‌ه‌ت؟ ق‌ه‌ت ب‌یرت له ناوه‌ک‌ه‌ی نه‌ک‌رد‌و‌ت‌ه‌وه؟ م‌ه‌به‌ستم ناوی ئ‌ه‌و شوینه‌یه، که خ‌و‌ت ک‌ارت ل‌ی ده‌ک‌رد، که باو‌ک‌ت ک‌اری ل‌ی ده‌ک‌رد؟" ژنه‌ک‌ه، پ‌ه‌ن‌ج‌ه‌کان‌ی، که له ده‌س‌ت‌ک‌یش‌ی س‌پ‌یدا بوون، به‌ن‌ه‌رم‌ی خ‌س‌ته س‌ه‌ر س‌ینگ‌ی و له‌س‌ه‌رخ‌و، و‌ه‌ک ئ‌ه‌وه‌ی زور به‌ش‌ی‌وازی‌کی پ‌ه‌س‌م‌ی‌انه خ‌و‌ی ب‌نا‌س‌ین‌یت، که م‌یک‌ چ‌ه‌مای‌ه‌وه و گ‌وت‌ی، "ئ‌ی م‌ن پ‌وو‌ب‌یم!"

ئەمىرۇ يادى لەدايىكبوونى ئىدىيە

ئىدى سىوسى سالە. لەناكاو بەھەناسە بىر كىتوھ خەبەرى دەيتتەو. قىزە پەشە پەكەى سەر ئارەقە گەراو. لە تارىكىيە كەدا، خىراخىرا چاوى دەتروو كىتتە و زۆر لە خۇى دەكات تا ھەموو ئاگايىي خۇى بخاتە سەر قۇلى و دەست و پەنجەكانى، لە راستىدا سەر ھەرىشتىك، كە بۇى سەلمىتتە ئىستائىتەر لە شوقەكەى خۇىدايەتى و لە بەرەكانى جەنگ نەماو، لە مالى خۇيەتى و لەناو كووخەكە دارىنەكە يان ئاگرەكەدا نىيە.

تۇ بلىت ھەرىگىز ئەو خەونە بەرۈكى بەر بدات؟
دەوروبەرى كاتىزمىر چوارە. ئەوئەندەى شەو نەماو
تا بخەويتتەو، بۇيە چاوەرئ دەكات تا ھەناسەدانى ھىور
دەيتتەو، ئىنجا، زۆر بەھىواشى - بۇ ئەوئەى ژنەكەى
خەبەرى نەيتتەو - لەسەر جىنگەكەى دادەبەزىت. فىر بوو
يەكەم جار قاچى راستى دابىت و نەھىلىت قاچى چەپى
گرژ بىت و ئازارى پى بگات. ئىدى ھەموو بەيانىيەك بەم
شىئەيە پۇژ دەكاتتەو، يەك ھەنگاو بەرىكوپىكى و يەك
ھەنگاو بەشەلەشەل.

لە بەردەم مىزى تەوالىتەكەدا سەيرىكى چاوە

خویتییزاوه کانی ده کات و شلپنک ناو به ده موچاویدا ده دات. هه میشه هه مان خه ون ده بینیت و ده بینته وه، له خه ونه که دا له فلیپینه، دواشه و به تی له جهنگ و به ناو پشکوی سووره وه بوودا دیت و ده چیت. کووخه کانی ناو گونده که له بلیسه دا دیار نین، به به رده و امیش زبکه به کی به رز دیت. شتیکی نه بینراو له قاچه کانی ئیدی ده دات، ئیدی به خیرایی ده ست ده بات بیگریت، به لام بوی ناگریت، جاریکی تریش هه ول ده داته وه، به لام هیچ شتیکی به ده سته وه نایات. بلیسه کان چر تر ده بن و وهک مه کینه به کی گه وره ده نه رین، له و کاته دا سمیتی ده ر ده که ویت و هاوار له ئیدی ده کات، "دهی وهره با برؤین! خیرا وهره وه!" ئیدی هه ول ده دات شتینک بلیت، به لام کاتینک ده می ده کاته وه، زبکه به رزه که له قورگی خوی دته ده ره وه. له و ساته دا، شتینک قاچی ده گریت و به ناو قوره که دا رای ده کیشیت.

پاشان ئیدی خه به ری ده بیته وه و ده بینیت ئاره قه ی کردووه ته وه و هه ناسه برکی پی پئ که وتووه. هه میشه خه وه که به م شیوه به یه، خراپترین به شیشی ئه وه نییه که خه وی لی ناکه ویتنه وه، به لکوو ئه و تاریکی به یه، که خه وه که بؤ ئیدی ده هیئت و وهک هه وریکی چر، ته واوی رۆژه که ی تاریک ده کات، به شیوه به یه، که ته نانه ت ساته خوشه کانیشی به ناخوشی ده ور ده درین.

ئیدی له سه رخو خوی ده گۆریت و به پلیکانه کانه دا ده چینه وه خواره وه. تاکسییه که ی له سه ر سووچه که راگر تووه، ئه وی شویتی خویه تی. ئیدی ته می سه ر جامی پیشه وه ی تاکسییه که ی ده سرت. هه رگیز باسی ئه و تاریکیه

نەو پىنج كەسەي لە بەھەشت دەيانىنىت

بۇ مارگرېت ناكات. مارگرېت دەست بە قىزى ئىدىدا دەھىتتە و دەلىت، "چى بوو؟" ئىدى وەلام دەداتەو و دەلىت، "ھىچ نىيە، تۇزى ھىلاكم و تەواو." ئىدى ھەر بەو دەپىرېتتەو. ئاخىر چۈن دەتوانىت باسى ئەو ھەموو خەمە بۇ مارگرېت بىكات، لە كاتىدا ھەموو خەونى مارگرېت دلخۇشى و ئاسوودەيى ئىدىيە؟ لە راستىدا، ئىدى ناتوانىت ئەو بابەتە تەنەت بۇ خۇشى پروون بىكاتەو. ھەموو ئەو دەيزانىت، ئەو يە كە شىتەك ھاتە بەردەمى و پىلى گىرت، تا ئەو ھەي وازى لە زۆر شىت پى ھىنا، وەك خوتىدى ئەندازىارى و بىرۈكەي گەپان و گەشتىردن بە دونىادا. شىتەك پرووى دا و ئىدىيە ناچار كىرد بەدىار ژيانى خۇيەو دابىشىت، دانىشتىك، كە ئىتر ھەستانەو لەدوا نەبوو. ئىوارەي ئەو پۇژە، كاتىك ئىدى لە ئىش دىتەو، تاكسىيەكەي لە سووچەكەدا رادەگىرەو. لەسەر خۇ بە پلىكانە كاندا دىتە سەرەو. ھەر لەسەر پلىكانە كانەو گويى لە گۇرانيەك دەيت، گۇرانيەك، ئاشنا بە گويەكانى:

تۆ وات كىرد خۇشم بويت،

من ئەو ھەم نەدەويست،

من ئەو ھەم نەدەويست...

دەرگاگە دەكاتەو و كىكىك و ەللاگەيەكى سىپى بچووك،

كە بە قىرەلەيەك بەستراو، لەسەر مېزەكە دەينىت.

مارگرېت لە ژوورى خەوتەكەو ھاوارى لى دەكات،

"تۆيت، بەساقە؟"

ئیدی عەللاگە سپیپە کە ھەلدەگریت. ئەو نوقلە تۆفیانیە ی
تیدایە، کە لە شاری یارییە کە دەیانفرۆشن.

مارگریت دەر دەکەویت و بە دەنگە نەرم و ناسکە کە ی
خۆی بە گۆرانییە وە دەلیت، "هەموو سالتن بە خوشییی..."
مارگریت زۆر جوانە، ئەو عەزییە گولگولەشی لە بەردایە،
کە ئیدی حەزی لێیەتی، قەزی جوان داھیتاوە و سووراوی
کردوو. ئیدی ھەست دەکات پێویستە ھەناسە یەکی قوول
ھەلبکیشیت - وەك ئەو ھە ساتیکی ئاوا، شایانی ئەو نەیت.
لە گەل ئەو تاریکییە ناو ناخی دەجەنگیت و پێی دەلیت،
"بەرۆ وازم لێ پێتە و بەیئە ئەو ھەستەم بۆ دروست ببی،
کە دەبی بۆم دروست ببی."

مارگریت گۆرانییە کە تەواو دەکات و ماچیکی لێوکانی
ئیدی دەکات، ئینجا بە چرپە پێی دەلیت، "تو قەلە کان بخۆ،
ئە گینا خۆم ھەموویان دەخۆم؟"

ئیدی خۆی دەباتە پیش ماچی مارگریت بکاتە وە.
کە سێک بە قایمی لە دەرگا دەدات.

"ئیدی، لە مالتی؟... ئیدییی؟"

کاک نەیسانسۆنسی نانەوا، کە لە نھۆمی خوارە وە ی
بالاخانە کە، لە بەشی پشە وە ی دوکانە کە یدا دەژی و تەلەفۆنی
ھەیە. کاتیک ئیدی دەرگا کە دەکاتە وە، کاک نەیسانسۆن
لە ناو دەرگا کە دا، بە خۆی و رۆییکی حەمامە وە، رەق وە ستاوە
و دەموچاوی باش نالیت.

کاک نەیسانسۆن دەلیت، "ئیدی... تەلەفۆنە... وەرە
خوارە وە. وا بزانیام باوکت شتیکی بە سەر ھاتوو."

"من پروویم."

ئىدى تىگەيشت بۇچى ژنهكه نامۇ نه بوو لاي. پۇژىك له پۇژان، له به شى پشته وهى وهر شه كه دا، له نيوان كاغەز و نووسراوى تاييهت به خاوهنداريتيى يه كه م جارى شارى يارييه كه دا، وينه يه كى ئەم ژنهى بينبوو.

ئىدى گوتى، "دەروازە كۆنەكه..."

ژنهكه پەزامەندانە سەرىكى له قاندا. دەروازەى يه كه م جارى شارى يارىى پرووى ئەوهنده گەوره بوو، له بنى دونياوه دەبينرا، له سەر شىوازى بيناسازى پەرسنگه يه كى كۆنى فەرەنسى دروست كرابوو. دەروازەكه چەندىن پاىهى خەتخەتى له ژىردا بوو، كه هەموو پىكه وه گومەزىكيان هەلگرتبوو. له دىوى ناوه وهى گومەزه كه ش - كه هەموو سەردانكەران بە ژىريدا دەهاتن و دەچوون - وينهى دەموچاوى جوانى ژنىك كيشرابوو، وينهى ئەم ژنه، ئەم پرووبيه.

ئىدى گوتى، "بەلام ئەو شوينه دەمىك بوو كاول بووبوو. هينىكى گەوره كه وته وه..."

ئىدى وهستا.

ژنه بەتەمەنه گوتى، "ئاگر! راست دهكهى، ئاگرىكى زۆر گەوره كه وته وه."

ژنهكه چەناگهى نزم كرده وه و له وديو چاويلكه كه يه وه

سەیریکی خوارەوێ کرد، وەك ئەوێ شتیکی لەسەر
كۆشی دانابیت و بیخوینتەو.

"ئێ تەممووز بوو، یادێ پۆژی سەربەخۆیی ئەمەریکا،
لەبەر ئەو، پشووێ فەرمی بوو. ئێمیل زۆر كەیفی بە
پشووێكان دەهات. هەمیشە دەیگوت، 'بۆ ئێشەكەئێ ئێمە زۆر
باشن.' ئەگەر پشووێ یادێ پۆژی سەربەخۆیی ئەمەریكا
بەباشی برۆیشتایە، تەواوی هاوینەكە بەباشی دەپۆیشت،
لەبەر ئەو، ئێمیل برێکی زۆر یاریی ئاگرینی بۆ بۆنەكە
ئامادە كرد. گروپێکی مۆسیقای هینا، كە بەپۆیشتنەو
مۆسیقیان دەژەنی، تەنانەت چەندین كریكاری زیادهشی
تەنیا بۆ ئەو بۆنەیه بەكرێ گرت، كە زۆربەیان ئەندامی
گروپەكانی سێرك و نمایش بوون.

"بەلام شەوی پێش یادهكە، شتیکی ناخۆش پووێ دا.
ئەو پۆژانە، تەنانەت دواي خۆرئاوایوونیش، دویا هەر گەرم
بوو، بۆیه هەندێك لە كریكارەكان لە دەرەوێ دەخەوتن. ئەو
شەو، هەر پێك لەپشت ئەو شوێنەوێ بۆ حەوانەوێ
خۆیان دروست كرابوو، چەند كریكارێك لە بەرمیلێکی
ئاسندا، ئاگرێکیان بۆ گۆشتبڕانەن كردهبوو.

"لەگەڵ هەلکشانی شەودا، كریكارەكان دەستیان كردهبوو
بە خواردنەوێ و گالتهوگەپ. هەندێك یاریی ئاگرینی بچووکیان
هێنابوو و هەلیان كردهبوون. ئەو شەو، بایەكێ بەهێزی
هەبوو. دواتر بایەكە بەخیرایی ئاگرەكەئێ فڕاندبوو. ئێ
خۆشت دەزانێ ئەو سەردەم، هەموو شتیك لە تەختە و قیر
دروست كرابوو..."

ژنەكە سەیریکی با دا.

نهو پینچ کسه‌ی له به‌هشت ده‌یانبینیت

"کاره‌ساته‌که به‌خیزایی قه‌وما. ئاگره‌که زوو که‌وته‌وه و گه‌یشته ریگه سه‌ره‌کییه‌که، له‌ویشه‌وه بۆ میزی له‌فه‌فروشه‌کان و له‌ویشه‌وه بۆ قه‌فه‌سی ئاژه‌له‌کان. کریکاره‌کان هر زوو قووچاندبوویان. تا ئه‌و کاته‌ی که‌سیک گه‌یشته مالمان و خه‌به‌ری کردینه‌وه، شاری یاری پووبی یه‌که‌پارچه ئاگر بوو. له‌په‌نجه‌ره‌ی مالی خۆمانه‌وه، بلیسه پرت‌ه‌قالییه ترسناکه‌کانیمان ده‌بینی. گویمان له‌ده‌نگی نالی نه‌سه‌په‌کان و نامیری ئاگرکوژاندوه‌ی عه‌ره‌بانه‌ی کۆمپانیاکانی ئاگرکوژاندنه‌وه بوو*. خه‌لک هه‌موو له‌ده‌ره‌وه بوون.

"له‌ئیمیل پارامه‌وه نه‌پوا، به‌لام بیسوود بوو. به‌دلنیاپییه‌وه، ده‌پوشت و هه‌ولی ده‌دا ئه‌و سالانه‌ی ته‌مه‌نی بزگار بکات، که‌به‌و شوینه‌وه به‌سه‌ری بردبوون. ئیمیل ده‌ترسا و توو‌په‌ش بوو، کاتیکیش ده‌روازه‌که - که‌ناو و وینه‌ی منی پتوه‌بوو - ئاگری گرت، به‌رچاوی تاریک بوو، به‌شپۆه‌یه‌ک، چیی تر نه‌یده‌زانی له‌کوینییه. له‌کاتیکیشدا که‌سه‌ته‌ئاوی ده‌په‌رژاند، ستوونیک به‌سه‌ریدا که‌وت."

ژنه‌که ده‌ستی گرت به‌ده‌مییه‌وه. "له‌ماوه‌ی تاقه‌یه‌که شه‌ودا، ژیا‌نمان بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ گۆرا. ئیمیلیش ئه‌وه‌نده سه‌رکیش بوو، ته‌نیا دلنیاپییه‌کی که‌می دارایی خستبووه سه‌ر هه‌ندیک شتی شاری یارییه‌که، بۆیه سامانه‌که‌ی له‌ده‌ست دا، ئه‌و دیارییه‌ نایابه‌ی دابووشی به‌من، نه‌ما.

* له‌و سه‌رده‌مه‌دا، نه‌مه‌ریکا بنکه‌ی ئاگرکوژینه‌وه‌ی حکومی نه‌بوو، بۆیه له‌کاتی ئاگرکه‌وته‌وه‌دا، بنکه ئاگرکوژینه‌وه نه‌هلییه‌کان پیش‌برکریان ده‌کرد له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی کامیان زووتر ده‌گاته‌ شوینی ئاگره‌که و ده‌یکوژینیته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی دواتر کۆمپانیاکان په‌یره‌ندییان پتوه‌بکهن، گریه‌ستیان له‌گه‌ل واژو بکهن و کریی دلنیاپیی سالانه‌یان به‌ده‌نی.

بۆیه به‌ناچاری، زه‌وییه قه‌ره‌بروته‌که‌ی به‌نیوه‌قیمه‌ت به‌
بازرگانیکی خه‌لکی په‌نسل‌فانیا فروشت. ئه‌و بازرگانه‌ شاره‌
یاریه‌که‌ی هه‌ر به‌ ناوی منه‌وه هیتشته‌وه، به‌لام دوا ئه‌وه‌ی
هه‌موو شته‌کانی چاک کرده‌وه و دووباره‌ پارکه‌که‌ی کرده‌وه،
چی تر هیی ئیمه‌ نه‌ما‌بوو.

”ئیمیل به‌ته‌واوی له‌ ناخه‌وه و له‌ ده‌ره‌وه پووخابوو.
دوا‌ی سێ سال، ئینجا توانی به‌ پیتی خۆی پرواته‌وه. مالمان
پویشته‌ بۆ شوینیک له‌ ده‌ره‌وه‌ی شار، بۆ شوقه‌یه‌کی
بچوو‌کتر، که‌ ژیانیکی ساده‌مان تیا‌دا ده‌گوزهراند. من به‌دیار
میرده‌ برینداره‌که‌مه‌وه دانیشتبووم و به‌بیده‌نگی بیرم له‌ یه‌ک
تاقه‌ خۆزگه‌ی خۆم ده‌کردوه.“

”خۆزگه‌ی چی؟“

”خۆزگه‌ی ئه‌وه‌ی که‌ هه‌رگیز ئه‌و شاری یارییه‌ی دروست
نه‌کردایه.“

ژنه‌که‌ به‌بیده‌نگی دانیشته، ئیدیش سه‌یری ئاسمانه‌
پیروژه‌بیه‌که‌ی کرد و ویری له‌و هه‌موو جارانه‌ کرده‌وه،
که‌ خۆشی هه‌مان خۆزگه‌ی خواستبوو، خۆزگه‌ی ئه‌وه‌ی
خاوه‌نی شاری یاریی پووبی، پاره‌که‌ی له‌ شتیکی تردا
به‌گه‌ر بخستایه‌.

ئیدی، زیاتر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هیچی تری بۆ گوتن نه‌بوو،
گوتی، ”به‌داخه‌وه‌م بۆ ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر هاوسه‌ره‌که‌تدا هات.“
ژنه‌ به‌ته‌مه‌نه‌که‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد. ”سو‌پاست ده‌که‌م،
به‌لام دوا‌ی ئه‌و ئاگر و بلی‌سانه‌ش، چه‌ندین سالی ترمان
برده‌ سه‌ر. سێ مندالمان گه‌وره‌ کرد. ئیمیل هه‌ر به‌پیتی

نەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەیانىيىت

نەخۆشخانەو بوو. لە پەنجاكانى تەمەنمدا، بەجىي هينشتين و كردمى بە بىتوھژن. ئەم دەموچاوەي ئىستا دەبييني، ئەم چرچولۇچىيانە...

پووبى پوومەتەكانى بەرز كردهو، تا چرچىيەكانى دەورى چاوەكانى دەر بكەون.

... "دانه بەدانه يانم لە دەستى پۆژگار وەر گرتوو.

ئىدى ناوچاوانى گرژ كرد. "من تىئاگەم! من و تۆ قەت يەكترمان بىنيو؟ تۆ دەهاتى بۆ شارى يارىيەكە؟"

پووبى وەلامى دايەو، "نەخىر. دواى ئەو پووداو، نەمويست ببىنمەو. منداڵەكانم و نەوكانم دەچوون، بەس خۆم نا. بەهەشتى من، جىگەيەك بوو دوور لە زەريا، ئەو كافترىايە بوو، كە كارم تيدا دەكرد، ئەو كاتەي پۆژەكانى ژيانم سادە بوون و لەگەل ئىمىلدا دلدارىيمان دەكرد."

ئىدى دەستىكى بە لاجانگەكانيدا هيتا. كە هەناسەي دەدايەو، تەم لە دەمىيەو دەهاتە دەر. پرسىي، "كەواتە من بۆ لىترەم؟ مەبەستم ئەو، يە، ئەو، باست كرد، چىرۆكى ئاگرەكە، هەمووى پىش لەدايكبوونى من پووى داو."

پووبى گوتى، "ئەو شتانەش كە پىش لەدايكبوونت پوو دەدەن، هەر كاريگەرييان لەسەر ژيانت دەبى. نەك هەر ئەو، ئەو كەسانەي لەپىش تۆدا ژيان، هەر كاريگەرييان لەسەرت دەبى.

"ئىمە، پۆژانە، بە هەندىك جىگەدا ديين و دەپوين، كە ئەگەر بە هۆي ئەوانەي پىش خۆمانەو نەبووايە، بە ژيانمان ئەو شوپانەمان نەدەبينى. بۆ نمونە، پىمان وايە شوپىنى ئىشەكەمان - كە زۆربەي كاتەكانمانى لى بەسەر دەبەين

- لەگەڵ دەستبەکاربوونی ئێمەدا دروست بوو، بەلام ئەو
راست نییە.

پووبی سەری هەر دە پەنجەکانی بەیەکدا کێشا. "ئەگەر
ئیمیل نەهاتایەتە ژیانمەو، من شووم نەدەکرد، ئەگەر
شووشم نەکردایە، شاری یارییەکی دروست نەدەکرد، ئەگەر
شاری یارییەکی دروست نەکردایە، تۆ لەوێ نەدەگیرسایتەو
و ئیشت نەدەکرد."

ئێدی سەریکی خوراند. "کەواتە تۆ هاتووی، تا باسی
ئیشم لەگەڵ بکە، وا نییە؟"

پووبی، بەدەنگییەکێ نەرم، وەلامی دایەو، "نا، گیان! من
هاتووم تا پیت بلیم بۆچی باوکت مرد."

تەلەفۆنەکی دایکی ئێدی بوو. ئەو دوایوەپۆیە، باوکی
ئێدی، لە کۆتایی رینگە دارینەکاندا، تاکە زۆر زۆر بەرز
بووبوووە و لە نزیک یاریی سەرورخەکی کەوتبوو.
دایکی ئێدی، بە دەنگی لەرزۆک، گوتی، "ئێدی گیان،
زۆر بەداخەو..."

لەسەر تەلەفۆنەکی، دایکی ئێدی باسی ئەوەی بۆ کۆرەکی
کرد، کە چۆن چەند شەویەک پێش ئەو، باوکی سەرتاپای
گیانی تەپ بوو و بەرەبەیان بە تاکێک پێلاووە هاتوووە
بۆ مالهو، جەکانیشی پڕ بوون لە لم و بۆنی دەریای لێ
هاتوو - ئێدی دلیا بوو بۆنی ویسکییشی لێ هاتوو.
دایکی بۆ ئێدی پوون کردەو، "کە باوکت هاتەو،
دەکوکی. تا دەشەات، خراپتر دەبوو، دەبوایە دەستبەجێ
بانگی دکتۆرمان بکردایە..."

ئەو پىنج كەسنى لە بەھشت دەيانبىنىت

وشەكانى دايكى ئىدى تىكەلوپىكەل دەبوون. گوتى كە
پۇژى دواى ئەو، مىردەكەى بەنەخۇشى و بە نىتاق و
چەكۈشەكەيەو، وەك پۇژانى تر، چوۋە بۇ ئىش، بەلام
شەوەكەى نانى بۇ نەخوراۋە و كاتىكىش چوۋەتە جىگەو،
تا پۇژ بوۋەتەو، سىنگى خىزەى ھاتوۋە و ھەموو گيانى
سەر ئارەقە گەراۋە. پۇژى دواتر خراپتر بوۋە و دواچار ئەم
دوانىۋەرۋىيە، لە پەلوپۇ كەوتوۋە.

”دكتورەكە پىنى گوتم، كە تووشى ھەوكردىنى سىيەكان
بوۋە. خوايە گيان، بۇ ھىچم نەكردا! دەبوۋايە شتىك بگەم...”
ئىدى لە دايكى پرسى، ”جا چى بگەى؟ چىت پىن دەكرا؟“
ئىدى پىنى ناخۇش بوو دايكى خەتاكەى خستبوۋە مىلى
خۇى. لاي ئىدى، ھۇكار، سەرخۇشىيەكەى باۋكى بوو.
ئىدى لە تەلەفۇنەكەو گوينى لى بوو، دايكى دەستى كرد
بە گريان.

باۋكى ئىدى زووزوو دەيگوت كە ئەۋەندەى سالى
لەسەر ئەو كەناردەريايە بەسەر بردبوو، لەجىياتىي ھەوا،
بە ئاۋى دەريا دەژيا، بەلام ئىستا، دواى ئەۋەى لە مالەو
گواستبوۋيانەو بۇ نەخۇشخانە، جەستەى خەرىك بوو وەك
لاشەى ماسىيەكى سەر پۇخى دەريا وشك دەبوو. كىشى
زىيادى كرد. سىيەكانى ھەويان كردبوو. بۇ ماۋەيەك، بارى
تەندروستىي جىگىر بوو، بەلام دواى ئەو، زۇر خراپتر لىنى
دايەو. ھارپىكانى قسەكەيان لە ”سبەينى لە نەخۇشخانە
دەر دەچىت“ ەۋە كرد بە ”ھەفتەيەكى تر دەر دەچىت.“ لەو
ماۋەيەدا كە باۋكى ناساغ بوو، ئىدى خۇى، دواى ئىشى

تاکسی، ئیواران ئیشوکاری شاری یارییه کهشی راده په راند. سکه کانی گریس ده کرد، ئیستوپه کانی تایم ده دایه وه، سهیری مه کینه کانیانی ده کرد، ته نانه له وه رشه که دا پارچه ی شکاوی یارییه کانیشی چاک ده کرده وه.

له راستیدا، ئیدی نهیده هیشت ئیشه که ی باوکی بفه وتیت، خاوه نکاره کانیش به هه ول و ماندوو بوونه که یان ده زانی، بویه نیوه ی ئه و پاره یه یان پی ده دا، که ده یاندا به باوکی. ئیدیش پاره که ی ده دا به دایکی. دایکی ئیدی هه موو پوژیک ده چوو بو نه خوشخانه و زور شه ویش هه ر له وئ ده مایه وه، ئیدی و مارگریتیش شوو که یان پاک ده کرده وه و خوراک و پیتاویستییه کانی ماله که یان ده کړی.

کاتیک ئیدی هه رزه کار بوو، هه رکاتیک گله یی له ده ست شاری یارییه که بکر دایه یان وای نیشان بدایه که پیتزاره لینی، باوکی خیرا به ده نگیکی تیژ ده یگوت، "بو؟ ناشی بلیی به دلت نییه؟" دواتریش که باوکی پیتش نیاری کرد ئیدی، دوا ی ته واکردنی ناماده یی، بچیت له شاری یارییه که ئیش بکات، ئیدی توژیک پیکه نینی به پیتش نیاره که هات، باوکیشی دووباره گوته وه، "بو؟ ناشی بلیی به دلت نییه؟" پیتش ئه وهش که بروات بو شه ر، ئیدی، کاتیک باسی ئه وه ی ده کرد ده یه ویت له جیاتیی ئیشکردن له شاری یارییه که مارگریت بخوازیت و بیت به ئه ندازیار، باوکی پیتی گوته وه، "بو، ناشی بلیی شاری یارییه که ت به دل نییه!"

ئیتشاش، سه ره پای ئه و هه موو خه ونانه، ئیدی که وتبووه شاری یارییه که وه و چوو بووه سه ر ئیشه که ی باوکی. دوا جار، شه ویکیان، به هاندانی دایکی، ئیدی چوو بو نه خوشخانه.

نه و پینچ کسه ی له به هشت ده یانینیت

به هیواشی خوی کرد به ژووردا. باوکی، که چه ندین سال بوو ده می هه لنه هینا بووه قسه یهک له گه ل کورپه که ی بکات، ئیستا ئیتر هیزی نه وه ی نه مابوو نووز ههش بکات. به دوو چاو، که به نه ستم بوی هه لده هاتن، سه یریکی کورپه که ی کرد. ئیدی، دوا ی نه وه ی هه وله کانی بۆ دۆزینه وه ی پرسته یهک بیتاکام بوون، نه و تاکه شته ی کرد، که ده کرا له و شوینه دا له بییری بیت، نه ویش نه وه بوو، هه ردوو دهستی به رز کرده وه و په نجه گریساوییه کانی خوی نیشانی باوکی دا.

هه ندیک له کریکاره کانی شاری یارییه که له وی بوون و خیرا به ئیدییان گوت، "خۆت هیلاک مه که له گه لی، باوکه پیره که ت هه لده ستیه وه. بپوا بکه، تا ئیستا له و به هیز ترمان تیندا نه بووه و ناشین."

دایک و باوک زۆر به ده گمه ن ده سته ردار ی مندالی خویان ده بن، نه وه منداله کانه که ده سته ردار ی دایک و باوکیان ده بن و دوا ی ژیا نی خویان ده که ون و دوور ده که ونه وه، ساته گرنگه کانی ژیا نیان بۆ نمونه، رازی بوونیکی دایکیان له سه ر شتیک، سه ره قاندنیک ی باوکیان - ده گۆر نه وه به ده سته که وتی تاییه تی خویان. دواتریش، هه تا پیستیان دانه که ویت و دلیان لاواز نه بیت، سه ر له شته کان ده ر ناکه ن، نه و کاته ئینجا تیده گه ن، که به رده به ردی چیرۆک و سه رکه وتنه کانیان له ده ریای ژیا نده له سه ر چیرۆک و سه رکه وتنه کانی دایک و باوکیان هه لچنراون.

کاتیک هه والی مردنی باوکی ئیدی هات - که په رستاریک به "به داخه وه، به بی مالئاوایی رویشته" ناشکرای کرد - وهک

نډه وې چووبیت بڼ شیرکړین - نډی ههستی به بهتالترین
 جوړی توورېی کرد، توورېییهک، که له قهقهسهکیدا هر
 دیت و دهچیت. نډییش، وهک کوړی زوربهی کریکارهکان، له
 دلی خویدا مردنیکي پالهوانانهی بڼ باوکی پینشینی کردبوو،
 مردنیک، که جیاواز بیت لهو ژیانه نهگوړ و سادهیهی بهسهری
 بردبوو، بهلام، له راستیدا، هیچ شتیکي پالهوانانه له مردنی
 سرخوشتیکي لههوشخوچوو لهسهر کهناردهریایهکدا نهبوو.
 پوړی دواتر، نډی چوو بڼ مالی باوکی، خوی کرد به
 ژووری خهوتنهکدا و ههموو چهکمهجهکانی کردهوه، وهک
 نډه وې چاوهړئ بیت له یهکیکیاندا پارچهیهک له باوکی
 بدوزیتهوه. دهستی بهناو شتهکاندا گیرا، هندیک پارهی ورده،
 دهرزییهکی بڼینباخ، بتلیکی بچووک براندی، چند لاستیکیکي
 پاره، چند پسرولیهکی کارهبا، چند پاندانیک، چهرخیک
 - که وینهی پرییهکی دهریا لهسهر یهکیک لهلاکانی بوو -
 لهگهل دهستهیهک کونکه. نډی دهسته کونکه نهکهی هه لگرت
 و خستیه گیرفانیهوه و پویشیت.

مهراسیمی بهخاسکپاردنهکه بچووک و کورتخایه بوو.
 تا دواي چند ههفتهیهکیش له کوچی دوايي باوکی، دایکی
 نډی بهسهر دونیاوه نهبوو، به جوړیک، هیشتش هر
 قسهی بڼ میزدهکهی دهکرد، وهک نډه وې تا نډه کاتهش له
 بهردهمیدا بیت. بڼ نمونه، هاواری بهسهردا دهکرد رادیوکه
 کز بکات، یان چیشتی دوو کهسی لیدنه، سهرینی لهسهر
 ههردوو لای سیسهمهکه دادهنا، هرچنده زور دهمیکیش
 بوو، که تنیا یهک لاشیان بهکار دههات.

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

شەويىكىيان، ئىدى بىنىي دايكى لەسەر كەوانتەرەكە قاپەكان
دەخاتە سەر يەك.

ئىدى گوتى، "دایە، با يارمەتیت بدەم."
دايىكى وەلامى دایەو، "نا، نا، قەینا، دوايى باوكت لايان دەبا."
ئىدى دەستىكى خستە سەر شانى دايىكى و گوتى، "دایە
گيان، باوكم پويشت!"
"پويشت؟ بۇ كوي پويشت؟"

پوژى دواتر، ئىدى چوو بۇ لاي لىپرسراوى كۆمپانىيائى
تاكسىيەكە و پىنى راگەياندى، كە واز لە ئىشى تەكسىيەكە
دەهينىت. پاش دوو ھەفتە، خۇي و مارگرىت مالىان گواستەو
بۇ ئەو شوقەيەي ئىدى تيايدا گەورە بووبوو: شوقەيەك لە
گەرەكى بىيچ و، بالاخانەي ٦ بى. پارەوھەكانى بالاخانەكە
بارىك بوون و پەنجەرەي مەتبەخەكەش بەسەر يارىيى
بابەخولنى ئەسپدا دەپروانى. ئەوي ئەو شوینە بوو، كە ئىدى
تيايدا ئىشە نوئيەكەي خۇي قبول كردبوو، ئىشيك، كە ھاوين
دواي ھاوين ئىدى زياتر ئامادە كرابوو بۇي. ئىشەكەش برىتى
بوو لە چاودىر و كارمەندى وەرشە لە شارى يارىيى پووبى.
ئەو شوقەيە شوينىك بوو، كە دەرڤەتى دەدا بە ئىدى ھەم
ئىش بكات، ھەم ئاگاشى لە دايكى بىيىت.

ئىدى ئەمەي خوارەوھى بە ھىچ كەسىك نەگوت، نە بە
ژنەكەي، نە بە دايكى، نە بە ھىچ كەسىكى تر، بەلام ھەمىشە
قسەي بە باوكى دەگوت بۇ مردنەكەي و تووشكردنى ئىدى
بە ژيانىكەو، كە ئىدى ھەمىشە لىنى ھەلھاتبوو، ژيانىك، كە
ئىدى گوينى لى بوو باوكە پىرەكەي لەناو گۆرەكەيەو پىنى
پىدەكەنى و پىنى وا بوو دەبى ئىستا ئىدى بەدلى بىت!

نەمرو يادى لەدايىكبوونى ئىدىيە

سيوھوت سالە. بەرچايىيەكەى خەرىكە سارد دەيتتەوہ.

لە نۆل دەپرسىت، "ئەرى خويى لى نىيە؟"

نۆل، كە دەمى پرە لە سۆسج و ملچەملچ دەيجوويت،
خوى درىژ دەكات و لەسەر مېزىكى تر خويدانىك دەھىتت.
خويدانەكە دەداتە دەست ئىدى و بەورتە دەلېت، "ھا،
بگرە، ھەموو سالىكىش بەخوشى."

ئىدى خويدانەكە زۆر قايىم رادەوہشىتت. "باشە شتىكى
ئەوہندە قورسە، ھەموو مېزىك خويدانى خوى لەسەر بى؟"
نۆل لىي دەپرسىت، "تۆ چىت ھەر لەخۇتەوہ؟ بەرپوبەرى
ئىرەى، چى؟"

ئىدى شانىك ھەلدەتەكىتت. بەيانىيەكى گەرمە و ھەوا
زۆر شىدارە. رۆتىنى ژيانى نۆل و ئىدى ئەمەيە: ھەفتەى
جارىك، بەيانىيانى شەممە، پىنش ئەوہى پاركەكە جەنجال
بىت، پىكەوہ نانى بەيانى دەخۆن. نۆل لە شتن و ئووتووى
شارى يارىيەكە كار دەكات، سەرەتا ئىدى يارمەتىى دا، تا
گرىبەستى شتنى جلوہرگى كارمەندانى شارى يارىى رووبى
بۆ ئەو دەر بچىت.

نۆل، كۆپىيەك لە گۇفارى لايفى بە دەستەوہيە و

ئەو پىنچ كەسەي لە بەھشت دەيانىنىت

لەسەر يەكېڭ لە لاڧەرەكانى، وىتەي كانديدېكى سىياسىي گەنج دانراو. نۆل لە ئىدى دەپرسىت، "رات چىيە لەسەر ئەم كۆرە قۇزە؟ چۆن دەبىي كەسېكى وا خۇي بېاليئوي بۇ سەرۇكايتى، جارى ھەر مندالە."

ئىدى شانىك بەرز دەكاتەو، "لە تەمەنى ئىمەدايە." نۆل يەك برۇي لە ئىدى بەرز دەكاتەو و دەلىت، "نەبابە؟ من وام دەزانى بۇ ئەوئى بىي بە سەرۇك، دەبىي تەمەنت ھەبى."

ئىدى بەچرپە دەلىت، "جا ئىمەش تەمەنمان ھەيە!" نۆل گۇڧارەكە دادەخات و بە دەنگىكى نزم لە ئىدى دەپرسىت، "تەرى بىستت لە برايتۇن چى قەوماو؟" ئىدى سەرىك دەلەقتىت و قومىك لە قاوەكەي دەدات. بىستوويەتى. لە شارى يارىيەكەي برايتۇن، پارچەيەكى يارىيەكەشتىيە فەرمەكە لەناكاو شكاو و دايك و كوپرىك لە بەرزىي شەست پىتو بەر بوونەتەو و مردوون.

نۆل لە ئىدى دەپرسىت، "كەس لەوئ دەناسى؟" ئىدى زمانى دەخاتە نىوان ددانەكانىيەو. ئەو خۇي زووزوو دەبىيىستىت، كە چ شتىك لە فلانە پارك يان شارى يارى رووى داو. ئىدى ھەركاتىك شتىكى وا دەبىيىستىت - وەك زەردەوالەيەك بەلاي گويىدا گىزەي كردىت - شانەكانى گرژ دەكات و مىلى دەھىتتە خوارەو. رۇژ نىيە بىر لەوئە نەكاتەو و نەترسىت لەوئە لە شارى يارىيە رووبىيش، لە ماوئە چاودىرىكرەنى ئەودا، شتىكى وا بقمەيت.

ئىدى وەلام دەداتەو، "ئەم! نا، كەس لە برايتۇن ناناسم."

ئینجا چاوه کانی ده خاته سەر په نجه ره که و ده بینیت
یه ک کۆمەل سەردانکەر له ویتستگه ی شه مه نده فەرکه دیته
ده ره وه. سەردانکەرەکان سەبەته ی چنراو و خاوی و چه تر
و له فه ی پیچراوه یان به ده سته وه یه. هه ندیکیان کورسی
قه دکراویشیان پییه، که تازه ترین شتی ئه و سەرده مه یه و
له ئه له منیۆمیکسی سووک دروست کراوه.

پیره میردیک، که کلاویکی هه سیری له سەردایه و
جگه ره یه کی به ده مه وه یه، به ویتدا رەت ده ییت.
ئیدی ده لیت، "سەیری ئه و پیاوه بکه، دلنایم جگه ره که ی
له سەر ریگه دارینه که فری ده دا."

نۆل ده لیت، "به راست؟ ئی جا چیه؟"
"چۆن چیه؟ ده که ویته درزیکه وه و ناگریک ده که ویته وه.
لیتره شه وه ده توانین بۆنی بکه ین، ئه و مادده کیمیاییه ی
به ته خته کانایندا کردووه، یه کسەر دووکەل ده کات. دویتی
مندالیکم گرت، که هەر چوار سالان ده بوو، سەیر ده که م
خه ریکه قنه جگه ره به ک بخاته ده مه وه."

نۆل ده موچاویک گرژ ده کات، "ئیی؟"
ئیدی لا ده کاته وه، "ئی هه یج. خەلک ده بی وریاتر بن،
هەر ئه وه نده."

نۆل چه تالیک له سۆسجه که ده دات و ده می لی پر
ده کات. "به خوا تۆش خۆشی، ئه وه دایمه له پرۆژی
له دایکبوونه که تدا وا خۆشی؟"

ئیدی وه لام ناداته وه. تاریکیه که ی ناو ناخی له ته نیشتییه وه
دانیشتووه و ئیستا ئیتر ئه وه نده پنی راها تووه، که هەر وه ک
ئه وه ی له پاسیکی قه ره بالغدا بیت و شوین بۆ نه فره ریک

ئەو پىنج كەسى لە بەھشت دەيانبىنىت

بىكەتە، ئاۋا شوپىنى بۇ دەكەتە.

ئىدى بىر لە ئىشى ئەو رۇژە دەكەتە: گۆرپىنى ئاۋىتە
شكاۋەكەى ژوۋرى ئاۋىتە سىجراۋىيەكان، بەستىنى چەمەلەغى
تازە لە سەيارەى پىاكەوتنەكان، داۋاكردىنى سىكۇتىن. ئىدى
بىرى خۇى دەخاتە، كە دەيىت سىكۇتىنى زىاتر داۋا
بىكەن، ئىنجا بىر لە داماۋانەى برايتۇن دەكەتە و لە دلى
خۇيدا دەلىت، تۇ بلىنى لەوئى كى چاۋدىر بوۋىت.

نۆل لىنى دەپرسىت، "ئەمۇ كەى تەۋاۋ دەبى؟"

ئىدى ھەناسەيەك دەداتە. "ئەمۇ ئىشمان زۇرە،
ھاۋىنە و شەمەشە، ئىتر خۇت بزانه."

نۆل برۇيەك بەرز دەكەتە، "دەتۋانىن سەعات شەش
برۇين بۇ سەيرى پىشېر كىكە."

ئىدى بىر لە مارگرىت دەكەتە. ئەو ھەمىشە كە نۆل
باسى يارىى پىشېر كىتى ئەسپەكان دەكات، مارگرىتى بىر
دەكەۋىتە.

نۆل دەست پى دەكەتە، "كەكە تۇش ئەمۇ يادى
لەدايىكبوۋىتە، با تۇزى زوۋتر دەست ھەلبىگرىن."

ئىدى چەتالىك لە ھىلكەكانى بەردەمى - كە لەو
ساردتر بوۋىتەو بەخورىن - ھەلدەچەقېتىت و دەلىت،
"باشە."

وانه‌ی سییه‌م

ژنه به‌ته‌مه‌نه‌که له ئیندی پرسی، "شاری یارییه‌که‌ت ئه‌وه‌نده به‌لاوه ناخۆش بوو؟"

ئیندی وه‌لامی دایه‌وه، "شته‌که به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو، دایکم پتویستی به‌هاوکاری بوو. شته‌کان یه‌ک به‌دوای یه‌کدا روویان دهدا. چه‌ندین سال تیپه‌رین و من هه‌ر له‌وێ مامه‌وه، هه‌موو ته‌مه‌نم له‌وێ به‌سه‌ر برد، هه‌رگیز پاره‌ی باشیشم ده‌ست نه‌که‌وت... خۆت ده‌زانی شته‌که‌ چۆنه، به‌خۆت نازانی له‌گه‌ل ئیشیک پادینی و خه‌لکه‌که‌ی چوارده‌وریشته‌ پشت به‌ تو ده‌به‌ستن، ئیتر بو‌خۆی پوژیک له‌ خه‌و هه‌لده‌ستیت و نازانیت سێشه‌مه‌یه‌ یان پێنجشه‌مه‌، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه، که‌ له‌و ئیشه‌تدا به‌رده‌وام هه‌مان شتی ناخۆش ده‌که‌ی و ده‌که‌یته‌وه و بووی به‌ لیپرسراوی یارییه‌کان وه‌ک..."

"وه‌ک باوکت؟"

ئیندی هه‌یچی نه‌گوت.

ژنه به‌ته‌مه‌نه‌که‌ گوتی، "خراب بوو له‌گه‌لت، ها؟"

ئیندی چاره‌کانی نزم کرده‌وه، "به‌لێ، خراب بوو... ئێ جا چییه‌؟"

"ره‌نگه‌ تو‌ش هه‌ر خراب بووبی له‌گه‌لی؟"

نەو پىنج كەسەي لە بەهشت دەيانىيىت

“مەن واى نايىنم. تۆ دەزانى بۆ دوايىن جار باوكم چۆن
قەسەي لەگەل كردم؟”

“دوايىن جار، كە هەولەي دا لىت بەدا.”

ئىدى نىگايەكى لە ژنەكە گرت.

“ئەي دەزانى دوايىن شت چى بوو كە پىي گوتم، ‘بۆ
ئىشەك بدۆزەرەو’ هەي لەم باوكە جوانەي مەن هەمبەو!”
ژنە بەتەمەنەكە لىوكانى توند خستە سەر يەك. “بەلام
دواي ئەو، ئىتر كەوتىتە سەر ئىش و تۆزى ژيانى خۆت
پىك خستەو.”

ئىدى لە ناووە تۆزىك توورە بوو، گوتى، “سەير بەك،
تۆ ئەو پىاووت نەدەناسى!”

ژنەكە هەستايە سەر پى، “پاست دەكەي، بەلام شتىكىش
هەيە، مەن دەيزانم و تۆ نايزانى، ئىستاش كاتى ئەو هەيە پىتى
بلىم.”

پرووبى بە نووكى چەترەكەي، بازەنەكەي لە بەفرەكەدا
كىشا. كاتىك ئىدى سەيرى بازەنەكەي كرد، هەستى كرد
چاوەكانى لە كەللەسەرى هاتبەنە دەرەو و گەراپىتنەو بۆ
كات و سەردەمىكى تر. وینەكانى ناو بازەنەكە لە بەرچاوى
ئىدىدا پروون بوونەو. كات چەندىن سەل لەو هەو بەر بوو،
شوينەكەش، شوقە كۆنەكەي مالى ئىدى بوو. ئىدى دەيتوانى
لە يەك كاتدا پىش و پاش و سەر و خوارى شوقەكە بىيىن.
ئەو هەي ئىدى بىيىن، ئەمە بوو:

دايكى بەخەمبارى لەسەر مەتبەخەكە دانىشتبوو.
مىكى شى بەرامبەرى بوو. شى زۆر شىواو ديار بوو،

هممو گیانی تهر بوو، خیراخیرا دهستی به ناوچاوان و دهمولوتیدا دهینا. له ناکاو دهستی کرد به گریان. دایکی ئیدی په رداخیک ئاوی بڼ هینا و هر به زمانی ئاماژه پینی گوت، که له جینگه ی خوی چاوه پینی بکات. دوی نهوه دایکی ئیدی چوو بڼ ژووری خهوتنه که و له دوی خوی دهرگاکی پتوه دا، ئینجا ماکسییه که ی بهری و پتلاوه کانی داکند و دهستی برد بلووز و تهنوره یه کی تر له بهر بکات.

ئیدی هممو ژووره کانی دهبینی، به لام گوینی له دایکی و شی نه بوو، تنیا دهنکه دهنگیکی ناروون دهاته گوینی و تهواو. له مه تبه خه که دا، شی په رداخه ناوه که ی نه خواره وه و له جیباتی نه وه، دهستی برد شووشه یه کی له گیرفانی چاکه ته که ی دهر هینا و قومیکی لی دا، ئینجا هیواش هیواش هه ستایه سهر پی و بهره و ژووری خهوتنه که ملی نا. دهرگاکی کرده وه.

دایکی ئیدی، که نیوه پرووت بوو، به سهر سوو پرمانه وه لای کرده وه. شی به ملاولادا ده که وت. دایکی ئیدی خیرا پویکی له خوی ئالاند. شی نزدیکتر بووه وه، به لام دایکی ئیدی، بڼ نه وه ی نه هیلنیت زیاتر بیته پیشه وه، دهستیکی له رڼبه که دهر هینا. شی بڼ ساتنیک له جیتی خوی وه ستا، ئینجا دهستی دريژ کرد و دهستی دایکی ئیدی گرت. شی رنزیکتر بووه و دایکی ئیدی پیش خوی دا بڼ دیواره که و دهستی خسته سهر که مهری. دایکی ئیدی که و ته جووله جوول و هاوارهاوار، به دهستیکی پالیکي به سینگی شیه وه نا و به دهسته که ی تریشی، رڼبه که ی گرتبوو. شی گهره تر و به هیتر بوو، دهموچاوه تووکاوییه که ی خسته سهر پوومه تی دایکی ئیدی و فرمینسکه کانی له ملی سوو.

ئەو پىنج كەسى لە بەھشت دەيانبىنىت

لەو كاتەدا دەرگای سەرەككى شوقەكە كرايەو. باوكى ئىدى بوو ھاتبوو. باران تەواو تەرى كىردى، چەكوشىكى بزمارداكوتانىش بە لاقەديەو. باوكى ئىدى چوو بوو زوورى خەوتەكە و بىنى و شى پەلامارى ژنەكەى داو، بۆيە تا ھىزى تىدا بوو، نەپەيەكى كىرد و چەكوشەكەى بەرز كىردەو. شى دەستى خستە سەر سەرى و بەرەو دەرگاگە راي كىرد، لەناو دەرگاگەدا باوكى ئىدى بەپاللىك لا دا و ھەرچۇنىك بوو بۆى دەر چوو. دايكى ئىدى دەرگىا و لەگەل ھەر ھەناسەيەكدا، سىنگى بستىك بەرز دەبوو. فرمىسكىش لەسەر دەموچاوى رىچكەيان بەستبوو. باوكى ئىدى شانى ژنەكەى گىرت و بەتوندى راي دەو. شاند. رۆبەكەى دايكى كەوتە خوارەو. دايك و باوكى ئىدى ھەردووكيان لە يەك كاتدا دەيانقىزاند. باوكى ئىدى شوقەكەى بەجى ھىشت و ھەر بەرپەو، بە چەكوشەكەى دەستى، چرايەكى وردوخاش كىرد، ئىنجا بەخىزايى بە پلىكانەكاندا پۇيشتە خوارەو و خۆى بەناو شەو باراناويەكەدا كىرد.

ئىدى بەحەپەساويەو ھاواری كىرد، "ئەو چى بووو؟
ئەو شتە چى بووو؟"

ژنە بەتەمەنەكە ورتەى لىو. نەھات. چوو تەنىشت ئەو بازەنەى لەناو بەفرەكەدا بە نووكى چەترەكەى كىشابووى و ئەم جارەيان بازەنەىكى تىرى دروست كىرد. ئىدى ھەولى دا سەر دانەخات و سەرى ناو بازەنەكە نەكات، بەلام بەدەست خۆى نەبوو. بۆيە چاوەكانى دووبارە كەوتەو خوارەو و چوونە سەر دىمەنىكى تر.

ئەم جارەیان ئیدی ئەمە ی بینی:

لە سەری ئەوسەری شاری یاریی ڕوویی - کە پێیان دەگوت بەشی ڕاکوور - ئیدی چاوی چوووە سەر ئەو ڕینگە باریکەیی تا سەر دەریاکە درێژ دەبوووە. بارانێکی بەخوڕ دای کردبوو، ئاسمانیش نیلییەکی تۆخ بوو. بارانەکە ئەوەندە بەهێز بوو، دەتگوت بە سەتڵ دەیکەنە خوارەو. میکی شی بەپاکردن بەرەو ڕینگە باریکەکە دەپۆشت. لەناکاو کەوت. سکی خێراخێرا بەرزونزمی دەکرد. بۆ ساتیک، شی لەویدا ڕوووە ئاسمانە تاریکەکە لەسەر پشت تەخت بوو، ئینجا خۆی خستە سەر لا و لەژێر سیاجە تەختەکەو کەوتە خوارەو بە ناو دەریاکە.

دوای چەند ساتیک، باوکی ئیدییش بەپەشۆکاوی دەر کەوت. چەکۆشەکە هەر بە دەستیوە بوو. دەستی بە سیاجەکەو گرت و بەوردی سەیری ئاوەکەیی کرد. بایەکە بارانەکەیی بەملاولادا دەهینا و دەبرد. جەکانی باوکی ئیدی شەللی باران بووبوون و تەنانت نیتاقە چەرمەکەشی تەواو ئاوی هەلمژیوو. باوکی ئیدی شتیکی لەسەر شەپۆلەکان بینی. وەستا و قاییشەکەیی دەر هینا، ئینجا تاکیک پیناوی داکنە و هەولی دا ئەوەی تریش دابکەنیت بەلام کۆلی دا، پاشان خۆی نزم کردەو و لەژێر سیاجەکەو خۆی هەلدا بە ناو ئاوەکەو و شلپەیی هات.

شی، بەنیوەبووراوہیی، بەردەوام لەسەر ئاوە سەرشیتهکەدا ون دەبوو و دەر دەکەوتەو. کەفیکی زەرد لە دەمیوە دەهاتە دەر. باوکی ئیدی، کە بایەکە هاوارەکانی پەرشوبلاو دەکردەو، بەمەلە بۆی چوو.

باۈكى ئىدى، مىكى شىي گرت. شىي بە دەستىەو
پادەژەنى. ئاسمانەكەش زووزو بە ھەورەتريشقەيەك
چەپلەيەكى لىدەدا و بارانەكە شى و باۈكى ئىدىي زياتر و
زياتر دەشتەو. دواچار، دوو پياۋەكە يەكيان گرت و پىكەو
لە ناوہپاستى شەپۆلە توندەكاندا دەھاتن و دەچوون.
شى خراپ دەكۆكى. باۈكى ئىدى قولى شىي گرت و
خستىە سەر شانى خۇي. بە ھۇي ئەمەشەو ۋىر ئاۋ
كەوت، بەلام يەكسەر سەرى دەر ھىنايەو و ھىزى خستە
سەر ناۋقەدى شى. بەم شىۋەيە خۇي و مىكى شىي بەرەو
كەنارەكە پال نا. باۈكى ئىدى بەرەو پىشەو گوزمى دەدا،
شەپۆلىك بردنىەو دواۋ. ديسان بەرەو پىشەو گوزميان
دايەو. شەپۆلەكان بەرز دەبۈنەو و دەھاتنەو خوارەو،
بەلام باۈكى ئىدى خۇي كرىبوو بەۋىر بالى شىدا و خۇي لى
قايم كرىبوو، جگە لەوہش، خىراخىرا بە قاچەكانى سەۋلى
لىدەدا و چاۋى دەرۋوكاند، تا باشتر بىينىت.

باۈكى ئىدى و مىكى شى سوار شەپۆلىك بوون و
شەپۆلەكە زۆر باش بەرەو كەنارەكە بردنى. شى ھەر
نالەئالى بوو، بەردەوامىش بە دەم ھەناسەي دەدا. باۈكى
ئىدى ئاۋى سوۋرى دەرپاكەي تف دەكردەو. باران ھەر
دەھاتە خوارەو و كەفى سىپى شەپۆلەكانىش دەيدا بە
دەموچاۋى دوو پياۋەكەدا، كە بەردەوام قۇليان پادەوہشان
و ھەر ھاۋارھاۋاريان بوو. لەوہ دەچوۋ ئەمە تا ھەتايە
بخايەنىت، بەلام لەكوتايىدا، شەپۆلىكى بەرز شى و باۈكى
ئىدىي بەرز كرىدەو و ھەلى دانە سەر لەمكە. باۈكى ئىدى
خۇي ھەلگىزايەو و دەستەكانى لە قولى مىكى گىر كرىد،

بڼه وهی شه پوله که له گهل خوی نه بیاته وه ناو دهریا که.
دوای نه وهی شه پوله که کشایه وه، باوکی ئیدی هیزی دایه
بهر خوی و به توندی شی پراکیشا، ئینجا خوشی به دهمدا
کهوت و دهمی پر بوو له لمی تهری که ناره که.

بینینی ئیدی که پرایه وه بڼه و ساته ی تیایدا بوو. ئیدی
هستی به شه که تی ده کرد، وهک نه وهی خوی له ناو
دهریا که دا بوو بیت. سهری ته واو قورس بوو بوو. ئیستا چی
تر نه و شتانه ی نه ده زانی، که به بروای خوی پیشتر له سهر
باوکی زانیوونی.

ئیدی به دهنگی کی نزم گوتی، "نه وه باو کم چی ده کرد؟"
پووبی وه لای دایه وه، "هاوپیکه ی پرگار ده کرد."
ئیدی خیسه یه کی له پووبی کرد، "له م هاوپر باشه!
نه گهر من ده بووم، پرک وازم لی ده هینا بخنکی."
پووبی گوتی، "باوکیش ت بیری له وه کرده وه. له راستیدا،
نه و دوای میکی شی که وتبوو بڼه وهی لی بد، پهنکه
مه به ستیشی بووبی بیکوژئ، به لام دوا جار نه وهی پی نه کرا.
نه و میکی شی باش دهناسی، دهیزانی خاله لاوازه کانی
چین، دهیزانی سهرخوش بووه و هوشی به خویه وه نه بووه.
"چه ندین سال له وه و بهر، کاتیک باوکت به کوای ئیشدا
ده گه را، میکی شی بوو که چوو بڼه لای خاوه نی شاری
یارییه که و داوای لی کرد باوکت وهر بگرئ. کاتیکیش تو
له دایک بووی، هر میکی شی بوو هه موو پاره که ی خوی -
که زوریش نه بوو - دا به دایک و باوکت، بڼه وهی خوراک
و پنداویستیه کانی تو ی پی بکرن. باوکت هاوپر کونه کانی

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

خۆي زۆر لە لا گرنگ و مەبەست بوو...
ئىدى قسەكەي بە ڤووبى بىرى، "بەلام خانم گيان، تۆ
بينىت ئەو خويىپىيە چىي لە دايكم كرد؟"
ژنەكە بەخەمبارىيەو گوتى، "بەلەي، بينىم. كاريكى هەلە
بوو، بەلام شتەكان هەميشە بەو شىوێهە نىن، كە دەر
دەكەون.

"مىكى ديسان لەسەر ئيش بەسەرخوشى خەوى لى
كەوتبوو، خاوەنكارەكانيشى چىي تر ئەو ديان پى قبول
نەكرابوو، بۆيە ئەو دوانىوەرۆيە لە ئيشەكەي دەريان كردبوو.
شى، لەگەل ئەم هەوالە ناخۆشەدا، هەمان ئەو مامەلەيەي
كرد، كە لەگەل هەر هەوالىكى ناخۆشدا دەيكرد، ئەويش ئەو
بوو، پەناي برده بەر خواردنەو. ئەو كاتەش كە گەيشتە
لاي دايكت، ويسكييەكە خراپ لىي دابوو. دەپارايەو يەكيك
يارمەتيى بدات. دەيوست بچيتەو سەر ئيشەكەي. ئەو
شەو باوكت تا شەو درەنگ لە ئيش دەمايەو، بۆيە دايكت
دەيوست خۆي بگۆڤيت و شى بەريت بۆ لاي باوكت.

"مىكى شى سەرسەري دەر دەكەوت، بەلام ناخى پيس
نەبوو. لەو ساتەشدا سەري لى شىوابوو، ئەوێ كە كردى،
هۆكارەكەي تەنيايى و خەمبارى بوو. بەبى بيركردنەو
كارەكەي كرد، باوكيشت بەبى بيركردنەو ئەوێ كە كرد،
كە كردى، بەلام لە كاتىكدا بيركردنەو كەي يەكەم جارى
كوشتنى مىكى شى بوو، بيركردنەو دوهەمى ئەو بوو،
پرزگارى بگا."

ڤووبى هەردوو دەستى خستە سەر نووكى چەترەكەي
و بەردەوام بوو، "باوكت بەو شىوێهە نەخۆش كەوت. بۆ

چهند سه عاتیک به تهری و به شه که تی له سهر نه و لمه مایه وه، به لام دواچار، هرچونیک بی، خوی گه یانده وه ماله وه. خوت ده زانی باوکت چیی تر کورپه که ی جاران نه مابوو، ته مهنی چووبووه په نجاکانه وه.

ئیدی زور به ساردی کوتی، "په نجاوشه ش" رووبی دووباره ی کرده وه، "په نجاوشه ش! جه سته شی لاواز ببوو، ده ریا وای لی کردبوو زور به رگی نه خوشیی نه ده گرت. تووشی نه خوشیی هه وکردنی سییه کان ببوو. دواچاریش، هر به وه مرد." ئیدی پرسیی، "مه به سست نه وه یه، به هوی میکی شییه وه مرد؟"

رووبی وه لای دایه وه، "به هوی دلسوزی و وه فاوه." ئیدی کوتی، "به لام خه لک به هوی دلسوزی و وه فاوه نامرن."

رووبی زه رده خه نه یه کی کرد، "نامرن؟ نه ی ئایین و نیشتمان چی؟ نه ی ئیمه دلسوز نین بق ئه م شتانه؟ به راده یه ک، که هه ندیک جار به هویانه وه ده مرین؟" ئیدی شانیک بی به رز کرده وه.

رووبی به رده وام بوو، "باشتره دلسوزی و وه فاکه مان بق یه کتری بی."

/

دوای نه وه، ئیدی و رووبی بق ماوه یه کی دریز - لانی که م ئیدی وای هه ست ده کرد دریز بیت - له دۆله به فراوییه که دا مانه وه. ئیستا ئیتر ئیدی نه یده زانی شته کان چه ندیان کات پی ده چیت.

ئەو پىنچ كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

ئىندى پرسىي، "ئەي مىكى شى چىي لى ھات؟"
پرووبى ۋەلامى دايەۋە، "دوای چەند سالىكى كەم، بەتەنيا
مرد. تا سەر لىۋارى گۆرەكەشى ھەر سەرخۇش بوو. بۆ
ئەو شتەي بەرامبەر بە دايكت كردى، ئىستا و ئەوساش، لە
خۆى خۇش نەبوو."

ئىندى دەستىكى بە ناۋچاۋانيدا ھىنا، "بەلام باۋكم ھەرگىز
ئەمەي پىن نەگوتىن."

"راستە، ھەرگىز باسى ئەو شەۋەي نەكردەۋە، نە لەگەل
دايكت، نە لەگەل ھىچ كەسىك. خۆى زۆر بە شەرمەزارى
خۆى و دايكت و مىكى شى دەزانى. لە نەخۇشخانە، بەتەۋاۋى
لە دەم كەۋت. باۋكت بىدەنگىي ۋەك پىگەيەكى راكردن لە
ژيانى خۆى بەكار دەھىنا، بەلام ھىشتا بىر كەردنەۋەكانى
ۋازيان لى نەدەھىنا. تۆ دەزانى بىدەنگىي زۆر بەدەگمەن
نەۋايەكى ئارامە بۆ مرۆف.

"شەۋىكىيان، باۋكت ھەناسەكانى خاۋ بوونەۋە و چاۋەكانى
داخران، ئىتر دوای ئەۋە خەبەرى نەبۆۋە. دكتورەكان گوتيان
چۆتە كۆماۋە."

ئىندى ئەو شەۋەي بىر كەۋتەۋە، شەۋىك كە تيايدا
تەلەفونىكى تر بۆ كاك نەيسانسۆن كرا، ئەۋىش ھات و لە
دەرگاي مالى ئىدىي دا.

"دوای ئەۋەي ئەو ھالەتە پروۋى دا، دايكت بەردەۋام لە
ژوورسەرى باۋكت بوو، شەۋ و پۆژ. ھەمىشە، ۋەك ئەۋەي
نزا بكات، بە دەنگىكى نزم دەبۇلاند و دەيگوت، 'دەبوۋايە
شتىك بكم، مەن دەبوۋايە شتىك بكم.'
"دوآجار، شەۋىكىيان، لەسەر قسەي دكتورەكە، دايكت

هاته وه بڼ ماله وه توژنیک بڅه وئ. بڼ سبه ی به یانی زوو، په رستارنیک بینیبووی باوکت به سهر په نجره که دا شوږ بوته وه و له ناوکه د بڼ سه ره وه ی که وتوته نه و دیوه وه. "نیدی چاره کانی کز کرد، "چی؟ به سهر په نجره که دا شوږ بوته وه؟"

ږووبی سهری له قاند و به رده وام بوو، "باوکت نه و شه وه څه به ری بوو بوو وه و له جیگه که ی هاتبوو ده ره وه و به ژووره که دا ږویشتبوو بڼ لای په نجره که، دواتریش هیزی دابوو بهر څوی و په نجره که ی به رز کردبوو وه. ئینجا به و دهنگه نزمه ی تا نه و کاته له قورگیه وه ده هاته دهر، بانگی دایکتی کردبوو، بانگی تو و جبری براتی کردبوو، بانگی میکی شیی کردبوو. له و ساهه دا، دلی بوو بوو به ناو و ږر بوو بوو له په شیمانی و هسکردن به تاوانباری. ږهنگه څوی ههستی کردبی که مردن ته واو لینی نژیک بوته وه. ږهنگه وای زانیبی هه مووتان له و ناوه ن، هه مووتان له سهر شه قامه که، له ژیر په نجره ی ژووره که یدا وه ستاون. به و شیوه یه څوی به سهر تاقی په نجره که دا شوږ کردبوو وه. شه وه که ش زور سارد بوو بوو، نه و شی و بایه ی نه و شه وه بڼ نه و - که له حالنکی ناوا خراپدا بوو - زور زور بوو، بویه هر نه و شه وه، پتیش به ره به یان، گیانی دهر چووبوو. "نه و په رستاران هی دوزیانه وه، خیرا رایان کیشایه وه بڼ سهر جیگه که ی. ده ترسان له ئیشه که یان دهر بکړن، بویه هیچیان له سهر راستی مردنه که ی باوکت نه درکاند، له جیاتیی نه وه، وا بلاویان کرده وه که له خه ودا مردوه و ته واو." نیدی، به چه په ساوی، څوی بڼ دواوه چه مانده وه و بیري

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

لەو دوادىمەنەي ژيانى باوكى كردهو: ھىنايە پىشچاوى، كە
چۆن باوكە بەزەبروزەنگەكەي - كە دەتگوت ئەسپىكى پىرى
ناو مەيدانى جەنگە - ھەولى داو بەچنگەكە بەو پەنجەرەيەدا
ھەلبەگە پى و بىروات... ئەي باشە بۆ كوئ دەچوو؟ نىيازى چى
بوو؟ باشە ناروونبوونى كام لەم دووانە بەئازارتە: ژيانى
كەسىك، يان مردنەكەي؟

ئىدى لە پووبىي پەرسى، "تۆ چۆن ئەم ھەموو شتەنە
دەزانى؟"

پووبى ناھىكى قولى ھەلكىشا، "باوكت پارەي ئەوەي
پەن نەبوو، ژوورىكى نەخۇشخانەكە بەتەنيا بۆ خۇي بەكرى
بگري، پياوھەكەي تەنىشتىشى ھەر بە ھەمان شىوہ."
پووبى بۆ ساتىك وەستا، "مەبەستم مىزدەكەمە، ئىمىلىي
مىردم."

ئىدى، وەك ئەوەي وشەيەكى يەكترىرى تەواو كەردىت،
چاوەكانى زەق كەرد و سەرى بە دوادا خست.
"كەواتە تۆ باوكت بىنيوہ."

"بەلى."

"دايكىشم؟"

"شەوان گويم لە نرکە و نالەي بوو، بەلام ھەرگىز پىكەوہ
قسەمان نەكەرد. دواي مردنى باوكت، سۇراغى خىزانەكەتانم
كەرد. دواي ئەوەي زانىم باوكت لەكوئ كارى كەردوہ، لە
ناخەوہ زۆر ئازارم چەشت، وەك ئەوہ وا بوو كەسىكى
خۆم لەدەست دابى. ھەستم كەرد ئەو شارى يارىيەي بە
ناوى منەوہ ناو نرابوو، بۆ زۆر كەس بووبوو بە بەلا. بۆيە

دووباره خۆزگەم خواستەوه، که هەر دروست نەکرایه. ئەو
خۆزگەیه تا بەهەشتیش لەگەڵم هات، تەنانەت لەو کاتەشدا
که چاوه‌پێی تۆم دەکرد.

ئێدی شێواو دەهاته بەرچاو.

پووبی بە دەست ئامازەیی بۆ ئەو تۆزە پووناکییه کرد،
که لەناو شاخەکاندا دەسووتا، ئینجا گوتی، "چیشخانەکهت
لەبیرە؟ بۆ لەو شوێنەدا بوو؟ لەبەر ئەوەی من دەمویست
بگەپنمەوه بۆ سەردەمیکی پێشووتری تەمەنی خۆم، ئەو
کاتە ئیانم سادە، بەلام ئارام بوو. مەبەستیشم بوو هەموو
ئەوانەیی پۆژیک لە پۆژان بە هۆی ئەو شارێ یارییهوه
ئازاریان چەشتوو - جا بە هۆی هەر پووداویک، ئاگریک،
شەپیک، یان کەوتنەخوارەوهی کورسییه‌که‌وه بووبی -
سەلامەت و ئارام بن. دەمویست ئەوانیش، وەک ئێمیلی
مێردم بن، گەرم و ئاسوودە و خوشگۆزەران بژین، دوور لە
دەریا و لە باوه‌شی شوێنێکی خۆشدا بچوێنەوه."

پووبی هەستایە سەر پێ و ئێدییش، که هێشتا هەر بیرێ
لای مردنەکهی باوکی بوو، بەدوایدا هەستا.

ئێدی لەژێر لێوه‌وه گوتی، "رقم لێی بوو."

پووبی سەری لەقاند.

"بەمنداڵی، زۆر لەگەڵم خراپ بوو، که گەوره‌ش بووم،
خراپتر بوو."

پووبی بەره‌و لای ئێدی هەنگاوی نا و بەنەرمی گوتی،
"ئێدوارد؟"

ئەوه یەكەم جار بوو پووبی، ئێدی بە ناوی تەواوی
خۆیه‌وه بانگ بکات.

نهو پینچ کسه ی له بههشت دهیانینیت

”له منی وهر بگره! هیشتنه وهی تووړه یی له ناخدا،
ژه هر یکی کوشنده یه و ناخت دهخوا. ئمه وا دهزانین ږق
چه کیکه، که دهتوانین بډ هیرشکرده سهر شهو کهسه بهکاری
بهینین، که نازاری داوین، بهلام ږق تیغیکی چه ماوه ی هیه،
دوای شهو ی بهرامبه ره که مان دهبرئ، دیته وه و خوښمان
دهبرئ.

”لنخو شېوونت هه بی، ئندوارد، لنخو شېوونت هه بی. شهو
له شس و وکییه بیر، که یه که م جار هاتیه بههشته وه
هه ست پئ کرد؟“

ئیدی شهو ی بیر بوو، شهو کاته ی بیر که وته وه که
دهیگوت، ”نازاره که م بډ کوئ چوو، چیی لن هات نازاره که م؟“
”شهو هوکاره که ی شهو یه، کاتیک له دایک ده بین، هیچ
که سیکمان تووړه یی له ناخیدا نییه، شهو کاته ش که ده مرین،
ږو و حمان خالی ده بیته وه له تووړه یی، بهلام ئیستا لیره، له
بهه شت، بډ شهو ی بهرده وام بیی، ده بی بزانی بډچی پښتر
شهو هه ستانه بډ دروست بوون، هه روه ها ده بی بزانی
بډچی ئیدی پښت ناکا شهو هه ستانه له ناخدا بهیلتیه وه.
ږو و بی دهستی خسته سهر دهستی ئیدی، ”تو ده بی له
باوکت خو ش بیی.“

ئیدی بیر ی له سالانی دوای مردنی باوکی کرده وه:
بیری له وه کرده وه، که هیچ شتیکی به ئاسانی به دهسته وه
نه هاتبوو، نه یده توانی بډ هیچ کوئییه ک بچیت... به دریزایی شهو
ماوه زوره، ئیدی خو زگه ی به ژیانیک خواستبوو - که نه گهر
مردنی باوکی و تیکوونی باری دهروونی دایکی نه بوونایه

- دهیتوانی به دهستی بهینیت. به درېژایی نه و سالانه، ټنډی وهک شتیکی زور مه زن بیرى له و ژبانه خه یالیه ده کرده وه و له هه مان کاتیشدا باوکی به هژکار ده زانی، که نه یتوانیوو له ژبانیدا تامی نازادی و هیوا و هه بوونی ئیشیکی باش بکات. هه تا مردیش، له و ئیشه پیس و قورسه پرزگاری نه بوو، که باوکی به میراتی بوى به جی هیشتبوو.

ټنډی گوتی، "نه و کاته ی باوکم مرد، به شیک له منیشی له گهل خوی برد. له دواى مردنی باوکه وه، ژبانی منیش چه قی."

پووبی سه ریکی با دا. "هژکاری نه وه ی تو تا مردن له و شاری یاریه مایته وه، باوکت نییه."

ټنډی سه ریکی هه لېری. "ئه ی که واته کتیه؟"

پووبی ده ستیکی به عزییه که یدا هیتا و عینه که ی له سه ر لووتی ریک کرده وه، ئینجا به دهم دوورکه و تنه وه وه له ټنډی، گوتی، "هیشتا دوو که سی تر ماون بیانینی."

ټنډی هه ولی دا بلت، "بوهسته"، به لام بایه کی سارد دهنگه که ی له قورگی فراند و له چاوترووکانیکدا هه موو شتیک رهش بوو.

پووبی ون بوو، به لام ټنډی دووباره له دهره وه ی کافترياکه، له سه ر لووتکه ی شاخه که، له به فره که دا وه ستاېوې. ټنډی بو ماو هیه کی درېژ به تنیا له بیده نگیه که دا مایه وه و جووله ی نه کرد، تا نه و کاته ی تیگه یشته ئیتر ژنه به ته مه نه که ناگه رېته وه بو لای، بویه له سه رخو به ره و دهرگای چیشته خانه که پویشته و رای کیشا. گوینی له دهنگی

ئەو پىنج كەسى لە بەھەشت دەيانىنىت

قابوقاچاخ و ئەو شتانه بوو. بۇنى خۇراكى تازەى بەسەردا
ھات، بۇنى نان و گۆشت و ساسى جۇراوجۇر. پووحى
ھەموو ئەوانەى لە شارى يارىيەكە كۆچيان كىرىپ، لەو
ناوہ بوون و سەريان نابوو بە سەرى يەكەوہ، دەيانخوارد
و دەيانخواردەوہ و گفتوگويان دەکرد.

ئىدى دەيزانى بۇچى چووتە ژوورەوہ، لەبەر ئەوہ، زۇر
پەشۇكابوو. بەلای راستدا لای كىردەوہ، بۇ مىزى سووچەكە،
بۇ لای پووحى باوكى، كە خەرىكى جگەرەكىشان بوو.
تەزوويەك بە سەرتاپاي جەستەيدا ھات. ئىدى بىرى لەو ساتە
كىردەوہ، كە ئەو شەوہ ئەو باوكە تەمەنەى بە پەنجەرەى
نەخۇشخانەكە يەكدا شۆر بوو تەوہ و لە نيوہ شەودا بە تەنيا
گيانى دەر چووہ.

ئىدى بەچرپە بانگى كرد، "باوكە؟"

باوكى گوتى لى نەبوو. ئىدى نىزىكتر بووہوہ و گوتى،
"باوكە، ئىستا دەزانم چى پووى داوہ."

ئىدى ھەستى كرد خەرىكە دەخنىكت. لە تەنىشت مىزەكەوہ
كەوتە سەر ئەژنۇ و ئەوئەندە لە باوكى نىزىك بووہوہ، كە
دەيتوانى لووتە چەماوہكەى، ئاوساويى ژىر چاوہ ھىلاكەكانى،
ئىسقانى دەرپەريوى جومگەكانى دەستى، شانە پانەكانى - كە
پىك ھىي كرىكار بوون - لەگەل مووہكانى سەر دەموچاوى
و سووتووى جگەرەكەى - كە ھىشتا بەر نەبوو بووہوہ -
ھەموويان لە نىزىكەوہ ببىنىت. ئىنجا سەيرى قۇلەكانى خۇى
كرد و ببىنى لەو جەستەيدايە، كە پىئوہى مردبوو، بۇيە
لەو كاتەدا لە باوكى پىرتەر ديار بوو. لە راستيدا، ئىدى، لە
ھەموو پوويەكەوہ، لە باوكى زياتر ژيابوو.

“زۆر لیت پەست بووم، باوکە. رەقم لیت بوو.”
فرمیسک لە چاوەکانی ئیدیدا قەتیس مان و سینگى لەزى،
وێك ئەوەى شتىكى تیدا بىت و بیهویت لە ناخیهوه دەر
بەپەیتە دەرەوه.

“لیت دام و لە خۆت دور خستەوه، نەمدەزانى بۆ،
ئىستاش نازانم بۆ... بۆچى وات لى کردم؟ بۆ؟”

ئىدى ھەناسەىھەكى درىژى بەئازارەوه ھەلکىشا و بەردەوام
بوو، “راستە من ھىچم نەمدەزانى، راستە ئاگام لە ژيانى
تۆ نەبوو، ئاگام لەو شتەنە نەبوو کە بەسەرت ھاتن، تۆم
نەناسى، بەلام تۆ باوکى منى، من ئىستا ئەو شتەنە لەبىر
دەکەم، باش؟ باش باوکە؟ ئاشت دەبیتەوه لەگەلم؟”

دەنگى ئىدى کەوتە لەرزىن، تا ئەوەى بوو بە شیوەن و
بە شیوەیەک بەرز بوووەوه، کە ئىتر لە دەنگى ئىدى نەدەچوو.
ئىدى ھاوارى کرد، “گویت لىمە، باوکە ھەھەھە؟” ئىنجا
ھىواشتر، “گویت لىمە... باوکە؟”

ئىدى خۆى چەماندەوه و لە باوکى نزیکتر بوووەوه.
چاوەکانى کەوتنە سەر دەستە پىسەکانى باوکى و ئىنجا
بەچرپەىھەک ئاشناترین رەستەى نىوانیانى گۆ کرد، “عەیبى
نەما، باوکە!”

ئىدى یەکلەسەریەک بە میژەکیداکىشا و کەوتە سەر
زەویەىھە. کاتیک سەرى بەرز کردەوه، بىنێى پووبى بە
گەنجى و جوانى بەسەر سەریەوه وەستاوه. ھەر لەو ساتەدا
پووبى سەرى داخست و دەرگاھى کردەوه، پاشان بۆ ناو
ئاسمانە پىروژەبىیەکە بەرز بوووەوه.

پنجشهمه، ۱۱ ی بهیانی

ئیدی خزم و کهسی نه بوو، هیچ نووسراوینکشی له دوی
خوی به جی نه هیشته بوو، که واته کی تیچووی مه راسیمی
به خاکسپاردنه که ی له ئه ستو ده گرت؟ تهرمی ئیدی له پزیشکی
دادوهری مایه وه، جلو به رگ و که لوپه له کانیشی به هه مان
شیوه: کراسه که ی، که بو ئیش له بهری ده کرد، گۆره وی و
پتلاوه کانی، کلاره خامه که ی، ئه لقه که ی، سیگاره کانی، ئه و ته له
باریکانه ی بو دروستکردنی ئاژه لی گالتینه به کاری ده هینان،
هه موویان له وی مانه وه و هه ر چاوه پتی ئه وه بوون یه کینک
بیت و وه ریان بگریته وه.

له کۆتاییدا، کاک بولۆک، که خاوه نی شاری یارییه که
بوو، تیچووی مه راسیمی به خاکسپاردنه که ی به و چه کانه دا،
که له داهاتوودا مووچه ی خانه نشینییه که ی ئیدییان پی وه
ده گیرا، به لام ئیتر جاریکی تر نه ده کران به کاش! تابووته که ی
ئیدی تهخته بوو، که نیسه کهش به پیتی نزیکی هه لێژێردرابوو
- نزیکیی له شاری یارییه که وه - له بهر ئه وه ی زۆربه ی
ئه وانه ی له مه راسیمی به خاکسپاردنه که دا ئاماده ده بوون،
کارمندی شاری یارییه که بوون و ده بوو زوو بگه رینه وه
سه ر ئیشه کانیان.

چەند خولەکتیک پینش ئه‌وه‌ی مه‌راسیمه‌که ده‌ست پی بکات، قه‌شه‌که دا‌وای له‌ دۆمینگیز - که قه‌مه‌سه‌له‌یه‌کی شین و پانتۆلیکی ره‌شی تازه‌ی له‌به‌ردا بوو - کرد بچیت بۆ لای بۆ ژووره‌که‌ی خۆی.

قه‌شه‌که له‌ دۆمینگیزی پرسى، "وه‌ک بیستومه‌ له‌گه‌ل خۆلخۆش‌بوو پیکه‌وه ئیشتان کردووه، ده‌توانی هه‌ندیک له‌ سیفاتە باشه‌کانیم پی بلینی؟"

دۆمینگیز زۆر که‌یفی به‌ قه‌شه و شتی وا نه‌ده‌هات. تڤیکی قووت دا و به‌ ده‌موچا‌وێکی جیددی‌ه‌وه په‌نجه‌کانی کرد به‌ناو یه‌کدا، وه‌ک بلینی پتویست بیت بیر له‌ پرسیاره‌که بکاته‌وه، ئینجا به‌ هیمنییه‌که‌وه - که پنی وا بوو هه‌رکه‌سێک له‌و بار و شوینه‌دا بیت، ده‌بیت به‌و هیمنییه‌ قسه‌ بکات - گوتی، "ئیدی ژنه‌که‌ی خۆی زۆر زۆر خۆش ده‌ویست."

دۆمینگیز په‌نجه‌کانی له‌یه‌ک ده‌ر هینانه‌وه و به‌خیرایی ئه‌مه‌ی بۆ رسته‌که‌ی زیاد کرد، "هه‌رچه‌نده من ژنه‌که‌شیم نه‌ناسیوه."

چاره‌م کهس، که ئیدی له بههشت ده‌بینیت

ئیدی چەند جارێک چاره‌کانی ترووکاند و بینی که وتووێته ژوورێکی بازنه‌ییی بچووکەوه. شاخه‌کان و ئاسمانه پیرۆزه‌یییه که نه‌مابوون. سه‌قی ژووره‌که نه‌ه‌نده نزم بوو، ئیدی خه‌ریک بوو سه‌ری به‌ری ده‌که‌وت. ژووره‌که قاوه‌یییه‌کی کال بوو، جگه له کورسییه‌کی ستوولی* ته‌خته و ئاوینه‌یه‌کی هیلکه‌ییش له‌سه‌ر دیواره‌که، هیچی تری تیدا نه‌بوو.

ئیدی چووه به‌ر ئاوینه‌که، به‌لام پوخساری دهر نه‌چوووه، ته‌نیا نه‌مبه‌ری ژووره‌که له ئاوینه‌که‌دا دهر که‌وت و له کاتیکیشدا ئیدی له ئاوینه‌که‌وه سه‌یری ده‌کرد، پزیک دهرگای له‌سه‌ر دروست بوو. ئیدی لای کرده‌وه و کۆکی. ده‌نگی کۆکه‌که رای چله‌کاند، وه‌ک نه‌وه‌ی کۆکه‌ی که‌سیکی تر بووینت. ئیدی دووباره کۆکییه‌وه، به‌لام نه‌م جاره زۆر به‌توندی، به‌شیوه‌یه‌ک، جه‌سته‌ی که‌وته له‌رز، وه‌ک نه‌وه‌ی پنیوست بیت دووباره شته‌کانی ناو سینگى بچنه‌وه جینی خۆیان.

ئیدی له خۆی پرسى، "ئه‌رى باشه من که‌ی تووشى

* کورسیی ستوول: کورسییه‌کی به‌رزى بێشته.

نهم کؤکه یه بووم؟" ئینجا دهستی له پیستی جهستی خوی دا، که به به راورد به و کاته ی له گهل پروویدا بوو، پیرتر و تنکتر و وشکتر بوو بوو. نه و کاته ی ئیدی له گهل کاپتنه که دا بوو، ناوقه دی، وهک لاستیکی کشاو، توند و پته و بوو، به لام ئیستا ناوقه دیشی له ژیر کاریگه ریی پیریدا چینچین چوو بووه سهر یهک.

پیشتر پرووی گوتبووی، که دوو کهسی تر ماون ئیدی بیانینیت. ئی باشه دوا ی بینینی نه و دوو کهسه، چیی تر هه یه پروو بدات؟ بهشی خواره وه ی پشتی ئیدی، سووکه نازاریکی تی گه را، جگه له وهش، ورده ورده قاچه پیکراوه که ی گرژتر ده بوو. دوا جار، ئیدی تیگه یشت که نه و شته ی به سهر دا ده هات، که له گهل هه ر قوناغیکی نویی به هه شندا به سهری ده هات، نه ویش لاواز بوون و له به ریه که له وهشانی جهستی بوو.

ئیدی له یه کیک له ده رگا کان نزیک بووه وه و به پالیک کردیه وه. له نا کاو، خوی له ده ره وه، له حه وشه ی مالیکدا بینیه وه، که هه رگیز پیشتر نه بینیبوو. ئیدی شوینه که ی نه ده ناسیه وه، به لام ده یزانی که تو وه ته نا وه راستی کومه لیک خه لکه وه - که له وه ده چوو بۆ زه ما وه ندیک کۆ بوو بیتنه وه. میوانه کان چیمه نه که یان پر کردبوو، هه مووش قاپی زیویان به ده سته وه بوو. له لایه کی حه وشه که وه ده روا زیه ک ها بوو، که به گولی سوور و قه دی دار چنار دا پو شرا بوو. له لایه که ی تریشه وه، له ته نیشت ئیدی، نه و ده رگایه هه بوو که ئیدی لیره ی ها تبووه نه مدیو. بوو که که، بوو کیکی گهنج و جوان بوو. له نا وه راستی میوانه کا ندا وه ستا بوو، خه ریک بوو ته وقه یه کی

نەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

بچووكى ئاسنى لە قژى، كە رەنگى وەك رەنگى كەرە وا بوو،
دەكردەو. زاواكە زۆر لاواز بوو. قاپووتىكى رەشى بۆنە
و ئاھەنگى لە بەردا بوو، شمشىزىكىشى بە دەستەو بوو.
ئەلقەيەكى ھاوسەرگىرىي بە دەسكى شمشىزەكەو كرابوو.
دوچار، زاوا شمشىزەكەي پووەو بووكى لار كردهو و ئەلقەكە
خل بوووەو و گەيشتە بووكى. لەم كاتەدا ميوانەكان كەوتتە
ھاوارھاوار و خوشىدەربرىن. ئىندى گوينى لە دەنگيان بوو،
بەلام لە زمانەكە تىنەدەگەيشت. لە ئەلمانى و سويدى و شتى
وا دەچوو.

ئىندى دووبارە كۆكيەو. خەلكەكە سەرىكيان بۆ ھەلبىرى.
زەرەدەخەنەيەك لەسەر دەموچاوى ھەموويان بوو. ئەمە
ئىندى ترساند، بۆيە بەپەلە ئاوبرى داپەو و خۆى كردهو
بەو دەرگايدە، كە لىنوەى ھاتبوو، بەو ھىوايەش، بوو لىنوەى
بگەرپتەو بۆ ژوورە بازەنەيىيەكە، بەلام كە لە دەرگاكة چوو
بەودىودا، بىنيى كەوتووەتە ناو ئاھەنگىكى ترەو، بەلام
ئەم جارەيان ئاھەنگەكە لە ژوورەو ساز كرابوو، نەك لە
دەرەو. شويىنەكە ھۆلىكى گەورە بوو، خەلكەكەش لە ئىسپانى
دەچوون. بووكەكە گولى دارپرتەقالى كردبوو بە قژيەو
و بەنۆرە لای ئەم ميوانەو دەچوو بۆ لای ئەو ميوان و
سەماي لەگەل دەكردن، ھەر ميوانىكىش پرياسكەيەك پارەى
وردەى دەدايە دەست بووكى.

ئىندى دووبارە كۆكى - بەدەست خۆى نەبوو - كاتىكىش
ھەندىك لە ميوانەكان سەريان ھەلبىرى و سەريان كرد، ئىندى
دووبارە خۆى بە دەرگاكدە كردهو و چوو ناو ئاھەنگىكى
ترەو، كە واى بۆ دەچوو ئاھەنگى خەلكى ئەفەرىقا بىت. لە

ناههنگه که دا، ناماده بووان شه را بیان ده پرشته سهر زه ویه که و بووک و زاوا دهستی یه کترین ده گرت و به سهر گسکینکی کلکدریژدا بازیان ده دا. ئیدی ئه ویشی به جی هیشت و ئه م جاره چوه ناو بونه یه کی چینیه کانه وه، که تیایدا یاریی ئاگرینی بچووک له بهرده م ناماده بووه که یفخوشه کانداه لکرا بوون. دواى ئه م ناههنگه ش، ئیدی خوی به ده رگایه کی تر دا کرد بۆ ناههنگینکی تر - که به وه دا، بووک و زاوا هه ردوکیان پیکه وه له په رداختیکی دووده سکیدا ده یان خوارده وه، ده شیت فه ره نسی بوو بیت.

ئیدی له دلی خۆیدا گوتی، "بلیی ئه م به زمه چه ندی تر بخایه نی؟" له هیچکام له ناههنگه کانداه هیچ شتینکی وا له وه ده ورو به ره نه ده بینرا، که پیت بلیت ئه و میوانانه چۆن هاتوون بۆ ئه و ناههنگه: نه سه یاره یه کی لئ بوو، نه پاسیک، نه ئه سپ و عه ره بانه یه ک، نه هیچ. له وه نه ده چوو که س نیازی پۆیشتنی هه بیت. میوانه کان به و ناوه دا بلوو بوو بونه وه، ئیدیش وه ک یه کیک له ئه وان ده ر ده که وت. ناماده بووان زه رده خه نه یان بۆ ده کرد، به لام که سیان له گه لی نه ده دوان، هه ر وه ک ئه و ناههنگانه ی له سهر زه وى، ئیدی بۆیان چوو بوو. به به وای ئیدی، ناههنگه کان هه میشه پر بوون له ساتی شه رمه زار که ر، بۆ نمونه، وه ک ئه و ساتی داوا له ژن و میردانی ناماده بوو ده کرا به شداریی سه مای بووک و زاوا که بکه ن و ئه وانیش بکه ونه سه ما، یان یارمه تی زاوا بدن و بووکى به کورسییه که یه وه به رز بکه نه وه. له وه ده چوو له و ساتانه دا قاچه شه له که ی ئیدی بده وشیته وه و سه رنجی هه مووان بۆ لای خوی را بکیشیت، به جۆریک،

ئەو پىنچ كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

ئىدى وای ھەست دەکرد لەوسەرى ھۆلەكەو ھەلەك سەيرى
قاچى ئەو دەكەن.

لەبەر ئەم ھۆكارەش، ئىدى بۆ زۆر بۆنە و ئاھەنگ
نەدەچوو، كە دەشچوو، زۆر جار ھەر لە گەراجەكە دەمايەو
و نەدەچوو ژیورەو. لەوئ، بۆخۆى جگەرەيەكى دەكىشا
و چاوەرپى دەکرد كاتەكە بېروات. ئەو ھى باش بوو، بۆ
ماو ھى چەندىن سال ھىچ ئاھەنگىك نەبوو پىويست بكات
ئىدى بەشدارى تىدا بكات، ئەو نەبىت كە لە كۆتايىيەكانى
تەمەنىدا، كاتىك ھەندىك لە ھاوپىشەكانى گەرە بوون و
ھاوسەرگىرييان كرد، ئىدى دووبارە قاتە پەشەكەى لە
كەنتۆرەكە دەر ھىنايەو - كە ئىستا پەنگەكەى كال بووبوو
- لەگەل كراسە كەشخەكەى - كە ئویش ئىستا ئىخەكەى
لە مىلى توند دەبوو - لەبەرى كردنەو. لەو قۇناغەى ژيانىدا،
ئىسكەكانى قاچى ئىدى، كە كاتى خۆى شكابوون، دەر
پەربىوون و شىئەيان تىك چووبوو. نەخۆشى ھەوكردى
جومگەكانىش، بەتەواوى بېستى لە ئەژنۆى بېبوو، لەبەر
ئەو، زۆر بەخراپى دەشەلى و ئەمەش وای كردبوو لە ھەموو
ئەو چالاكىيانە بېخىرىت، كە لە ئاھەنگەكاندا دەكران، ھەك
سەماكردن و مەراسىمى مۆمەلكردن و ئەو شتەنە. ئىدى،
دواى ئەو ھى گەيشتبوو ئەو تەمەنە، ئىتر ھەك پېرەمىرىكى
تەنيا و دوورەپەرىز بانگەشست دەكرا و تەماشە دەكرا، بۆيە
كەس چاوەرپى ئەو ھى لى نەدەكرد بەشدارى زۆر چالاكى
بكات، تاكە شتىك لىنى چاوەرپى دەكرا، ئەو بوو كاتىك
وینەگرەكە دىتە سەر مېزەكەى ئەوان، زەردەخەنەكە بۆ
كامىزەكە بكات و تەواو.

نیستا و له م شوینه دا له بههشت، ئیدی به خوی و کراسی ئیشه که یوه له م ئاهه نکه وه دهچوو بۆ ئه و ئاههنگ، له م زمانه وه دهچوو بۆ ئه و زمان، له م کیک و له م گورانییه وه دهچوو بۆ ئه و کیک و ئه و گورانی. له و ئاههنگانه دا، لیکچوونی شتهکان سه رنجی ئیدی پانه دهکیشا، چونکه ئیدی پیشتیش هر وا بیرى لى کردبووه وه، که زه ماوه ندهکانى زه وى و بههشت جياوازييه کى نه وتویان له گه ل یه کتردا نه بیت، به لام نه وى سه رى لى دهر نه ده کرد، نه وه بوو که ئایا نه م ئاههنگانه چ په یوه ندييه کيان به نه وه وه هه بوو.

ئیدی یه ک جارى تریش ههنگاوى به ناو ده رگا که دا نا و نه م جاره یان له شوینیکدا - که له گوندیکی ئیتالی دهچوو - خوی له ئاههنگیکی تردا بینیه وه. لاپالی گردهکانى نه و دهو روبه ره، هه موو ره زى گه و ره بوون و چه ندىن خانووش، که به به ردی حه للان دروست کرابوون، به و ناوه دا بلاو بوو بونه وه. زۆربه ی ئاماده بووه پیاوه کان قژیکی رهش و پریان هه بوو، که به ته پى بۆ دواوه هه لیان دابوو وه، ژنه کانیش چاوپهش و ده موچاودرشت بوون. ئیدی پالی دا به دیواریکه وه و سه یرى بووک و زاواکه ی کرد - که به مشاریکی دووده سکی خه ریک بوون مووره داریکیان ده بریه وه. موسیقا و گورانی ئیشی ده کرد، فلووتژن و که مانچه ژن و گیتارژنه کان موسیقیا یان ده ژهنی وا میوانه کانیش به رز ده بوونه وه و شیتانه سه مایان ده کرد. ئیدی چاوهکانى گواسته وه بۆ سه ر کوتاییى جانجالییه که. له وى، یه کیک له که یارمه تیده رهکانى بووکى به عه زییه کى مۆرى کال و کلاویکی پانى حه سیریه وه به ناو میوانه کاند

نەر پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

دەهات و دەچوو. كچەكە سەبەتەيەكى بە دەستەووە بوو، كە
نوقلى هيلكە چۆلەكە بە بادەمى تىدا بوو. لە دوورەووە، كچەكە
بيست سالان دەهاتە بەرچاو.

كچە بە دەم بەخشينەوێ نوقلەكانىيەووە، بە زمانى ئىتالى
و لە شێوێ پرسىاردا دەيگوت، "لە هەموو خۆشى و
ناخۆشییەكاندا؟" لە هەموو خۆشى و ناخۆشییەكاندا؟... لە
هەموو خۆشى و ناخۆشییەكاندا؟..."

ئىدى، بە بيستى دەنگى كچەكە، جەستەي كەوتە لەرزى
و ئارەقەي كردهووە. شتيك لە ناووە پىنى گوت رابكات، بەلام
شتيكي تر قاچەكانى بە زەوييەكەووە نووساند. كچەكە نزيكتەر
بوووەووە و چاوەكانى لە ژىر كلاووەكەيەووە - كە هەمووى بە
گولى وردى دەستكرد داپۆشراو - رۆيشتن و كەوتنە سەر
ئىدى.

كچەكە بە زەردەخەنەيەكەووە سەبەتە نوقلەكەي بەرز
كردهووە و سەرەتا بە ئىتالى و دواتر بە ئىنگليزي پرسىيەووە،
"لە هەموو خۆشى و ناخۆشییەكاندا؟"

قژە رەشەكەي كچەكە هاتە خوارەووە بۆ سەر چاويكى
و دلى ئىدى خەريك بوو ببىت بە ئاو. ساتيكي ويست، تا
ليووەكانى ئىدى لە يەكترى جيا بوونەووە، ساتيكي تريشى
ويست، تا ئەو دەنگەي لە قوولاييى قورگيدا دروست بووبوو
وردهورده سەر كەوتە سەرەووە. پاش ساتيك، دەنگەكە يەكەم
پيتى ناويكى لى دروست بوو، ئەويش ئەو تاقە ناووە بوو،
كە ئىدى هەركاتيەك گۆي بكردايە، ئەم هەستە سەيرەي بۆ

* بە زمانى ئىتالى (Per l'amaro e il dolce) بە زمانى ئىنگليزي دەيىت
(For the sweet and the bitter)

دروست دەکرد. دواجار، ئیندی کەوتە سەر ئەژنۆ و بەچرپە
گوتی، "مارگرییت!"
مارگریت وەلامی دایەو، "لە ھەموو خوشی و
ناخوشییەکاندا."

ئەمىرۆ يادى لەدايىكبوونى ئىدىيە

ئىدى و براكەى لە وەرشەكە دانىشتوون.

جۆ درىلىكى بە دەستەوہیە، بەرزى دەكاتەوہ و بەشانازیەوہ دەلەيت، "ئەمە تازەترىن مۆدىلەتى."
جۆ قاپووتىكى وەرزشى قوماش چوارگۆشە چوارگۆشەى لەبەردايە و جووتىك پىللاوى قەيتاندارى رەش و سپىشى لەپىيە. ئىدى پىتى وایە براكەى زۆر كەشخەيە - كەشخەش واتا فریودەر. جۆ ئىستا لە كۆمپانىيەكى دروستکردنى كەلوپەلى بىناسازى كار دەكات، ئىدى براشى چەندىن سالە ھەر لە ھەمان شوپتە و ھەمان جلى لەبەردايە، ئى ئىتر چى بزانىت؟

جۆ دەلەيت، "سەيرىكى ئەمە بكە. بەم پاترىيە ئىش دەكا."

ئىدى پاترىيەكە لەنىوان پەنجەكانىدا دەگرىت، شتىكى بچووكە و لە نىكل دروست كراوہ. بۆ ئىدى قورسە باوہر بە شتىكى وا بكات.

جۆ درىلەكە دەداتە دەست ئىدى و دەلەيت، "ھەلى بكە."
ئىدى دەست دەنەيت بە دوگمەى ھەلكردنەكەدا.
دەنگىكى گەورە لە درىلەكەوہ دىت.

جۆ ھاوار دەکات، "نایابه، ها!"

ئەو بە یانییه، جۆ بری مووچە نوینیەکی خۆی بە ئیدی گوتبوو، کە سی ئەوەندە ئەو بوو، کە ئیدی دەستی دەکەوت، کەچی هیشتا جۆ پیرۆزبایی لە ئیدی دەکرد بۆ بەرزبوونەوهی پلەکی بۆکتیرسراوی چاودیرانی شاری یاریی پروبی - ئیشە کۆنەکی باوکی. ئەو کاتە جۆ ئەو پیرۆزباییە لە ئیدی کردبوو، ئیدی ویستبووی وەلامی بداتەو و بلیت، "تەگەر پیت وایە ئیشەکەم ئەوەندە باشە، بۆ تۆ نایەتە جیتی من و من ییمە جیتی تۆ؟" بەلام دەمی خۆی گرتبوو. ئیدی هیچکام لەو شتانە نەدەدرکاند، کە لە قوولایی ناخیدا هەستی پێ دەکردن.

"سلاو! کەسی لێیه؟"

مارگریت لەناو دەرگاگەدا وەستاوه و چەند بلیتیکی پرتهقالیی بە دەستەوایه. بلیتەکان لەسەر کاغەزێک، کە لەسەر شینۆی شریتی سینەمادایه، چاپ کراون. چاوهکانی ئیدی، وەک هەمیشە، دەرۆنە سەر دەموچاوی مارگریت، سەر پیستە زەیتوونیەکی و چاوه قاوهییە تۆخەکانی. ئەو ھاوینە، مارگریت وەک بلیتەر ئیشیکی لە شاری یارییه کە دەست کەوتوو و ئەو بەرگەشی لەبەر کردوو، کە کارمەندەکانی ئەو ئ لەبەری دەکەن: کراسیکی سپی، هیلەگیکی سوور، سترێجیکی رەش و بیربیەکی سوور، لەخوار ئیخەکەشیەو، ناوێکی لەسەر پارچەقوماشیکی بچووک نووسراوه. بینینی ئەو پارچەقوماشە و ناوی مارگریت لەسەری، ئیدی توورپە دەکات، بەتایبەت لە بەردەمی برا سەرکەتوو کەیدا.

جۆ بە ئیدی دەلێت، "دریلهکی پیشان بدە." ئینجا

ئەو پىنچ كەسەي لە بەھشت دەيانىيىت

رەۋەو مارگرېت خۇي ۋەر دەگىرېت و دەلېت، "بە پاترى ئىش دەكا."

ئىدى دەست دەخاتەۋە سەر دوگمەي ھەلكردى
درېلەكە. مارگرېت گويى خۇي دەگىرېت و دەلېت، "دەنگى
لە دەنگى پرخەي تۆ بەرزترە."
جۇ بەپىكەننەۋە ھاۋار دەكات، "ھا ھاااااى! چاك دەمارى
گرتى."

ئىدى بەشەرمەزارىيەۋە سەر دادەخات، پاش كەمىك
دەپىنىت ژنەكەي زەرەدەخەنە گرتوۋىەتى.
مارگرېت رەۋ دەكاتە ئىدى و دەلېت، "دەتوانى تا دەرەۋە
يى؟"

ئىدى درېلەكە بەرز دەكاتەۋە، "ئىشم ھەيە."
"ھەر يەك دەقە."

ئىدى بەھىۋاشى ھەلدەستىتە سەر پى و بەدۋاي مارگرېتدا
دەچىتە دەرەۋە. قاچ دەخاتە ئەۋديو دەرگاگە و تىشكەكانى
خۇر دەيدەن بەسەر دەموچاۋىدا.
لەو ساتەدا، گروپىك مندال بەكۇرس دەلېن، "ھەموۋوو
سالىيى بەخۇشپىيى، كاك ئىدىيىيى."

ئىدى ۋەلاميان دەداتەۋە، "دەبى، دەبى، بەخۇشى دەبى."
مارگرېت ھاۋار دەكات، "دەي مندالىنە، مۇمەكان بخەنە
سەر كىنەكە."

مندالەكان بەراكردن دەرۋن بۆ لاي ئەو كىنەكە فانىلايەي
لەو نزيكانە لەسەر مېزىك دانراۋە. مارگرېت خۇي لە ئىدى
نزيك دەكاتەۋە و بەچرپە دەلېت، "بەلېتم بە مندالەكان داۋە،
ھەر سىۋەھشت مۇمەكەيان بە يەك فوو بۆ بكوژىتتەۋە."

ئېدى له لووتیه وه هه ناسه یه ک ده کاته دهره وه و ته ماشای
هاوسه ره که ی ده کات، که خه ریکه پړیکه خستنی مندال له کانه له
دهوری کیکه که. ئېدى هه ر کاتیک مارگریتی له گه لدایه و
مندالیان له دهره وه، زور دلی خوش ده بیت به و په یوه ندیه
نزیکه ی مارگریت به زووی له گه ل مندال کاند د روستی
ده کات، به لام زوریش به و راستیه دلته نگ ده بیت، که
مارگریت خوی ناتوانیت مندالی بیت. پزیشکیک ده یگوت،
گویه هۆکار نه وه بووه، مارگریت زور که سیکی قه له ق و
نیگه ران بووه، یه کیکی تر ده یگوت، زور چاوه پړی کردوه
و ده بوایه له بیستوپینچ سالیدا مندالی دروست بکریه.
شته که به م شیوه یه به رده وام بوو، تا وای لی هات پاره یان
پن نه ما بیخه نه چنگی پزیشکه کانه وه. ئیر نسبه که هه ر
نه وه نده بوو.

نزیکه ی سالیکه، مارگریت بیرۆکه ی نه وه هاتووه ته
میشکیه وه مندالیک بگره خویان. پړۆیک چوو له
کتیخانه یه ک هندیک گوفار و کاغز و شتی وای هیتا.
ئېدی پتی گوت که خوشی و نه ویش له وه به ته مه نترن
مندال بگره خویان، به لام مارگریت وه لامی دایه وه، "له وه
به ته مه نترین چییه؟ مندال که ی نه و شتانه ده زانی!"
ئېدی دانی پندا نا، که خوشی بیرى له هه مان شت
کردبووه وه.

مارگریت، که ئیستا گه یشتووه ته ته نیش کیکه فانیلاکه،
به ده نگیکى به رز ده لیت، "زور باشه، ده ی کاک ئېدى،
مومه کان بکوژتیره وه... بوسته، یه ک ده قه!"
مارگریت ده ستیک له جانتا که یدا ده گپړیت و کامیراه ک

نەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىنيت

دەر دەهەيتت، كە فلاشيكى خەرى پىنوەيە.

”كۆرى باش، با رەسمىكت بگرم بەم كامىرا پۆلارۆيدە*.”

مارگرىت لە چاوى كامىراكەووە چىووەي وىتەكە رىك دەخات: ئىدى لە پشت كىكەكەووە، منداڵەكان بەدەورىدا بەچەرى خەم بوونەتەووە و بەشەوقەووە سەيرى ئەو سىووەشت بلىسە بچووكە دەكەن، كە لە بەردەمياندا سەما دەكەن. يەكەك لە منداڵەكان دەستىك بە كەلەكەي ئىدىدا دەكىشيت و دەلەيت، ”هەموويان بە يەك فوو بكوژيتتەووە، باش؟“

ئىدى سەيرى كىكەكە دەكات، كە پرووى سەرەووەي تىك چووە و كرىمەكەي سەريشى هەمووى جىيەنجەي بچووك بچووكە، ئىنجا وەلام دەداتەووە و دەلەيت، ”هەي خەمت نەبى!“ بەلام چاوى لە چاوى مارگرىت بىرەووە.

* پۆلارۆيد: ماركەيەكە كۆنى كامىزايە.

ئىدى چاۋى بىريە چاۋەكانى مارگرىتى گەنج و جوان و
گوتى، "ئەۋە تۆى!"

مارگرىت سەبەتە نوقلەكەى داگرت و بەخەمبارىيەۋە
زەردەخەنەيەكى كرد. خۆر خەرىك بوو لەپشت قردىلەيەك
هەۋرى سېيىۋە دەتۋايەۋە، بەلام سەماكە، كە سەماى ئىتالى
بوو، تا دەھات، لەپشت ئىدى و مارگرىتەۋە گەرمتەر دەبوو.
ئىدى دووبارە گوتىۋە، "ئەۋە تۆى!"
سەماكەران دەيانكىشا بە تەمبۈرەكاندا و ھاۋارىيان
دەكرد.

مارگرىت دەستى بۇ ئىدى پاكىشا. ئىدى خۇنەۋىستانە،
خىرا دەستى مارگرىتى گرت، ۋەك ئەۋەى دەستى بردىت
شتىك بگرىتەۋە. پەنجەكانى ئىدى و مارگرىت بەيەك
گەشتن. ئىدى ھەرگىز ھەستىكى ۋا گەرموگورى بۇ دروست
نەبوۋبوو. بە شىۋەيەك ھەستى بە دەستى مارگرىت
دەكرد، دەتگوت ئىستا پىستى دەستى، بە پىستى دەستى
مارگرىتەۋە دەنۋوسىت، پىستىك، كە زۆر نەرم و گەرم بوو،
تا رادەيەكىش ختۈكەى ئىدى دەدا.

مارگرىت شى لەتەنىشت ئىدىيەۋە كەۋتە سەر ئەژنۇ.

ئىنجا بەچرپە گوتى، "بەلن، منم، خۆمم!"

ھاۋارىكى تر لە سەماكەرانەۋە بەرز بوۋەۋە.

ئەو پىنج كەسى لە بەھەشت دەيانىنىت

ئىدى لەبەر خۇيەۋە گوتى، "ئەۋە تۇي! تۇي! تۇي! تۇي!"
ئىنجا سەرى خستە سەر شانى مارگرىت و بۇ يەكەمىن جار
لەدۋاي مردنى، دەستى كرد بە گريان.

ئاهەنگەكەي ئىدى و مارگرىت لە شەۋى سەرى سالد
و لە رېستوراننىكى چىنى تارىك بە ناۋى سامى مەزك
ساز كرا. خاۋەنى رېستورانتهكە، كە ناۋى سامى بوو،
پازى بووبو بۇ ئەۋ شەۋە رېستورانتهكەي بەكرى بدا بە
ئىدى، بەۋ ھىۋايەي ئىتر لەۋەدۋا خەلكى تىش بۇنەكانيان
بەينە ئەۋى. ئىدى، ھەمو ئەۋ پارەيەي لە پارەي خزمەتى
سەربازى بۇي مابوۋەۋە، لە ئاهەنگەكەدا خەرج كرد. خوراك
و خواردنەۋەي ئاهەنگەكە، مەشكى برژاۋ و سەۋەۋەۋەي
چىنى و شەرابى پورتوگالى بوو، كابرايەكش ئۆكۆردىۋەنى
دەۋەند. ئەۋ كورسىيەنەي لەۋى بوون، ھەم بۇ دانىشتنى
مىۋانەكان و ھەم بۇ خواردنى نانى ئىۋارەش بەكار دەھاتن،
بۇيە ھەر كە بووك و زاۋا سۈيىدىان خوارد و بەفەرمى
بوون بە ژن و مېرد، شاگردەكان خىرا داۋايان لە مىۋانەكان
كرد ھەستەن بۇ ئەۋەي كورسىيەكان بەرنەۋە خوارەۋە بۇ
پال مېزەكان. ئەۋ كابرايەي ئۆكۆردىۋەنەكەي دەۋەند، لەسەر
كورسىيەكى ستول دانىشتىۋو. سالانىك دۋاي ئاهەنگەكە،
جارجار مارگرىت ھەر بۇ پىكەنەن دەيگوت، تاكە شتىك كە
لە ئاهەنگەكەياندا كەم بوۋە، "يارىي دۈمبەلە" بوۋە.

كاتىك نان خورا و ھەندىك ديارىي بچووك پىشكەش كران،
دۋاپىك بە خۇشىي بووك و زاۋاۋە ھەلدرا، ئۆكۆردىۋەنەكەش
ئۆكۆردىۋەنەكەي خستەۋە ناۋ جانناكەي. ئىدى و مارگرىت لە

دهرگای پېشه وه وه پوښتن. باران نمنه دهباری، بارانیکي
توژیک سارد، به لام بووک و زاواکه به پی پوښتنه وه
بق ماله وه، چونکه ماله که یان هه مووی چند گه په کیک له
پستورانته که وه دور بوو. مارگریت بلووزیکي په مایی
هستووری هر به سره عزیی بوو کینییه که یدا له بهر کردبوو،
نیدیش چاکه تی قاته سپیه که ی و کراسیکي له بهر دا بوو، که
له ملی توند بوو بوو. بووک و زاوا به جوته دهستی په کتریان
گرتبوو و به سره شه قامه که دا، که نه مېر و نه بهری هه مووی
گلپ بوو، ده پوښتن. هه موو نه و شتانه ی له دوریان بوو،
وا دهر ده که وتن تا سه ره وه به قوپچه داخرابن.

خه لک ده لین گوايه خوشه ویستی "ده دوزنه وه،"
وهک نه وه ی خوشه ویستی شتیک بیت و له بن بهر دیکدا
شاردراپته وه، به لام له راستیدا خوشه ویستی زور شیوه ی
جیاواز وهر ده گریت و بق هیچ ژن و پیاونیکش هه مان شت
و له هه مان شیوه دا دهر ناکه ویت. بویه نه وه ی ده دوزریته وه،
خوشه ویستییه کی دیاریکراوه له گهل که سیکي دیاریکراو.
نیدی نه و خوشه ویستییه دیاریکراوه ی له گهل مارگریت
پیکه وه نا، خوشه ویستییه کی پر له سوپاسگوزاریه کی قول،
به لام بیده نگ، خوشه ویستییه ک، که نیدی دهیزانی هیچ شتیک
ناتوانیت جیکه ی بگریته وه. بویه هر راسته وخو دوا ی مردنی
مارگریت، پوژه کانی نیدی توژیان له سره نیش و دلشی
خووی لی که وت.

به لام نیستا دوباره مارگریت گه پابووه وه و وهک پوژی
ناهنگه که یان گهنج و جوان بوو.

نەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

مارگرىت گوتى، "لەگەلم وەرە."

ئىدى ھەولەي دا ھەستىت، بەلام ئەژنۆي لەگەلى نەھات. مارگرىت زۆر بەئاسانى ھەلى ستاند و بەدەم سەيرکردنى جىيرىنە كالبوو ھەكەي سەر ئەژنۆيەو، پىي گوت، "قاچت..." ئىنجا سەرى ھەلبىرى و دەستىكى درىژ كرد بۆ ئەو چەپكە قژەي بەپشت گۆيەكانى ئىدىيەو بوو، پاشان بەزەردەخەنەو گوتى، "ئەو خۇ سەي بوو!"

ئىدى ھەرچەندەي كرد، زمانى نەگەر، بۆيە جگە لە نۆرپىن لە مارگرىت، شتىكى تىرى پى نەكرا. مارگرىت بەتەواوى بەو شىوہە بوو، كە ئىدى لە خەيالى خۇيدا ھەلى گرتبوو، لە راستىدا لەو جوائتر بوو، چونكە دواشيوہى مارگرىت كە ئىدى بىرى مابوو، شىوہى ژنىكى بەتەمەنى دامار بوو. ئىدى بەپىدەنگى لەتەنىشت مارگرىتەو ھەستا، تا ئەو كاتەي چاوہ قاوہىيە توخەكانى مارگرىت بچووك بوونەو ھەلىوہە و لىوہەكانى بەپىنكەننەو ئەم وشانەيان لەسەر خزا، "ئىدى، ھەر وا زوو شىوہەم بىر چووہە؟"

ئىدى تەنىكى قووت دا، "ھىچ كاتىك شىوہەم بىر نەچۆتەو." مارگرىت بەتەرمى دەستىكى لە دەموچاوى ئىدى دا و گەرمىيەكەي بەجەستەيدا بلاو كەردەو، ئىنجا ھەر بە دەست ئامازەي بۆ گوندە ئىتالىيەكە و سەماكەرەكانى ناو ئاھەنگەكە كرد.

مارگرىت بەلخوشىيەو گوتى، "ئەم دەورو بەرە ھەمووى زەماوەندە! من خۆم ئەمەم ھەلبىزارد، بەھەشتىكم لە ئاھەنگى ھاوسەرگىرى دەويست، ئاھەنگ لەپشت ھەموو دەرگاكانەو. ئىدى گيان، ھەمووى ھەر يەك شتن و ناگۆرپىن، بۆ نمونە،

کاتیک زاوا تاراکی سهر پووی بووکی لا دهات، کاتیک بووکه که داوای زاواکه قبول دهکات و دهست دهبات زاوا نه لقه که بکاته په نجهی، یان نه و نه گه رانهی له چاوه کانیا ندا ده خویندرینه وه... هه موو نه مانه، له هه موو دنیا دا وه ک یه کن. بووک و زاواکش هه ردوکیان به راستی پتیا ن وایه که خوشه ویستی به کیان و هاوسه رگری به کیان هه موو ریکورده کان ده شکینی.

مارگریت زهرده خه نه یه کی کرد و له ئیدی پرسی، "تو پیت وایه ئاهه نگه کی ئیمهش نه وانه ی تیدا بووبی؟" ئیدی نه یزانی چو ن وه لام بداته وه، بویه ته نیا پتی کرا بلیت، "نه وه ی ئیمه ئوکوردیونزه نیک ی تیدا بوو."

ئیدی و مارگریت به پی ئاهه نگه کیان به جی هیشت و به رینگه یه کی چه ودا دوور که و تنه وه. دهنگی موسیقا و گورانیه کان که و تنه باکگراوندی قسه کانیا نه وه. ئیدی ویستی هه موو نه و شتانه بۆ مارگریت باس بکات، که بینیبوونی، هه موو نه و شتانه ی روویان دابوو، هه روه ها ده شیویست چه ندین پرسیار له سهر هه موو شته گه وره و بچو که کان له مارگریت بکات. ئیدی له ناخیدا ههستی به له رزیک کرد، دیسان هه مان نه و قه له قی و نیگه رانییه ی بۆ گه رابوو وه، که زووزو بۆی دروست ده بوو. ئیدی نه یده زانی له کولی وه دهست پی بکات.

دواچار گوتی، "توش نه مهت کرد؟ توش پینچ که ست بیینی؟"

مارگریت سه ریکی له قاند.

ئەو پىنج كەسى لە بەھشت دەيانىيىت

ئىدى پرسىيە، "پىنج كەسى جيا؟"

مارگرېت دووبارە سەرى لەقاندە،

"ئەي ھەموو شتىكىيان بۇ پۈۈن كرديتە، ئايا بىيىنى ئەو

كەسانە و قسە كردن لەگەليان گرنگ بوو؟"

مارگرېت زەرەخەنەيەكى كرد و ەلامى دايە، "زۆر

زۆر گرنگ بوو!" ئىنجا دەستىكى لە چەناگەي ئىدى دا و

بەردەوام بوو، "دوای ئەو ەش كە تەواو بووم، چاوەپىي تۆم

كرد."

ئىدى سەپرى چاوەكانى مارگرېتى كرد و لە زەرەخەنەكەي

ورد بوو، ئىنجا پرسىياری ئەو ەي بە مىشكدا ەات، كە تۆ

بلىيى چاوەپىكردنەكەي مارگرېتیش ەك چاوەپىكردنەكەي

ئەو ناخۆش بوو، بىت.

"چەندە دەزانى... دەربارەي من؟ مەبەستم ئەو ەيە، چەندە

دەزانى لەسەرم لەدوای ئەو كاتە ەي كە..."

ھىشتا بە ئاسانى بۆي نەدەگوترا.

"لەو كاتە ەي كە مردم؟"

مارگرېت شەپقە ەسیرەكەي برەدە داو ە و قژە پرەكەي

لەسەر ناوچاوانى لا برد. "ھەموو ئەو شتەنە دەزانم، كە

كاتىك پىكە ە بووین پرويان دا..."

ئىنجا لىو ەكانى توند كرد و بەردەوام بوو، "ئىستا ئەو ەش

دەزانم، كە بۆچى ئەو شتەنە پرويان دا..."

مارگرېت دەستەكانى خستە سەر سىنگى، "دەشزانم كە

تۆ... منت زۆر خۆش دەويست."

ئىنجا دەستەكەي تری ئىدى گرت و ئەویش دووبارە ئەو

ھەستە گەرمەي لە دەستیدا ەست پى كرد.

مارگرېت گوتی، "بهلام نازانم تو به چی مردووی."
 ئیدی بۆ ساتیک بیرى کردهوه، ئینجا گوتی، "له راستیدا
 خوشم باش نازانم. کچیک، کچیکى بچووک، بۆ لای
 یارییه کهوه پۆیشتبوو، مهترسى لهسەر ژيانى بوو..."
 مارگرېت، که زۆر گهنج دیار بوو، چاوهکانى زهق بوون.
 بۆ ئیدی، باسکردنى ئه و پۆژهى تیايدا مردبوو بۆ مارگرېت،
 زۆر له وه قورستر بوو، که بیرى لى کردبووهوه.
 "ئه م یاریانه هه ن، یارییه تازهکان، ههچ له وانهى ئه و سا
 ناچن - ئیستا هه موو ده یانه وئ سوار یارییهک ببن، که
 به خیرایی هه زار میل له سه عاتیکدا بروت. به هه ر حال،
 له و یارییه دا یهک-دوو کورسى بهر ده بنه خواره وه و له
 دوایین ساتدا ده بئیت ئیستوپه هايدرولیکییهکان بیانگر نه وه
 و کورسییهکان به هئواشى بینه وه خواره وه، بهلام شتیک
 کتيله کهى خواردبوو، له بهر ئه وه، کورسییه که بهر بووه وه،
 هئیشتا نازانم چی رووى دا بوو، بهلام بۆیه بهر بووه وه،
 چونکه من داوام لى کرد بیخاته خواره وه - مه بهستم ئه وه یه
 داواى له دۆم کرد، ئه و کوره ی ئیستا له گه لم ئیش ده کات
 - هه له ی ئه و نه بوو - من پیم گوتبوو وا بکا، بهلام داوایى
 ویستم نه هیلیم بهرى بداته وه، بهلام ئه و گوینى لیم نه بوو،
 ئه و کچه مندالهش له ژیر یارییه که دا دانیشتبوو، من هه ولم دا
 بیگه من و پزگارى بکه م. ههستم به دهسته بچووکهکانى کرد،
 بهلام داواى ئه وه، من..."

ئیدی وهستا، مارگرېتیش سهرى لار کرده وه و هانى
 دا تا بهردهوام ببیت. ئیدی هه ناسه یهکى قوولى دا یه وه و
 گوتی، "له و کاته وهى ها توومه ته به ههشت، ئه وهنده قسه م

نهو پینچ کهسی له بههشت دهیانینیت

نهکردوه.

مارگریت سهری لهقاند و زهردهخه‌نه‌یه‌کی نه‌رمی کرد، که کاتیک ئیدی ټه‌و ږوخساره‌ی مارگریتی بینینی، چاوه‌کانی پرې بوون له فرمیسک و خه‌میکی قبول دای گرت. له چاو‌ترووکانیکدا، هیچکام له‌و شتانه لای ئیدی گرنه نه‌مان: نه‌مردنه‌که‌ی و نه‌شاری یارییه‌که و نه‌ټه‌و خه‌لکه‌ی ئیدی به‌سهریاندا هاواری کرد "وهرنه دواوه." ټه‌ی ټوچی باسی ټه‌مه‌ی ده‌کرد؟ خه‌ریکی چی بوو؟ ئایا هر به‌پاستی له‌وئ، له‌گه‌ل مارگریتا بوو؟ وه‌ک خه‌میکی شاراوه، که دووباره سهر دهر ده‌هینیت‌ه‌وه و دل‌ت ته‌نگ ده‌کات، هه‌موو هه‌سته کونه‌کان بوسه‌یان ټو ږووحی ئیدی نایه‌وه و چوارده‌وریان لی گرت. لټوه‌کانی ئیدی ده‌له‌رزین و ئیدی که‌وته ناو گیزاوی هه‌موو ټه‌و شتانه‌ی له‌ده‌ستی دابوون. سه‌یری هاوسه‌ره‌که‌ی ده‌کرد، هاوسه‌ره مردووه‌که‌ی، هاوسه‌ره که‌نجه‌که‌ی، هاوسه‌ره ونه‌که‌ی، تاکه‌ هاوسه‌ره‌که‌ی ناو ژایانی و نه‌شیده‌توانی له‌وه زیاتر سه‌یری بکات.

ئیدی به‌چرپه‌گوتی، "ټای، خوایه، مارگریت. ببووره، زور ببووره. له‌وه زیاترم ټو ناگوتري، له‌وه زیاترم ټو ناگوتري، ټوم ناگوتري!"

ئیدی سهری دانه‌واند و خستیه‌نیوان هه‌ردوو ده‌ستیه‌وه، ئینجا هه‌رچونیک بیت، توانیی ټه‌و پرستیه‌بلیت، که هه‌رکه‌سینک بووايه ده‌یگوت، "مارگریت، زورم بیر ده‌کردی."

ئەمرو يادى لەدايىكبوونى ئىدىيە

ھاوينە و مەيدانى پىشېرىكىكە پىرە لە سەردانكەر. ژنەكان
كللوى حەسىرى پانىيان لەسەردايە و پياوۋەكانىش جگەرە
دەكىشن. ئىدى و نۆل زوو دەست لە ئىش ھەلدەگىرن
و دەرۆن بۇ مەيدانى پىشېرىكىكە، بۇ ئەوۋى گىرە و لەسەر
ئەسپى ژمارە ۳۹ بىكەن، كە ژمارەى سالەكانى تەمەنى
ئىدىيە. لەوئ بەتەنىشت يەكەوۋە، لەسەر كورسىيەكان
- كە پىشتەكەيان بە كۆنكرىتەكەوۋە داکوتراوۋە و شويى
دانىشتنەكەشيان ھەلدراوۋەتەوۋە - دادەنىشن. لە بەرپىياندا و
لەسەر ئەو فەرشەى بە بلىتى فېردراوۋە دروست بووۋە، دوو
پەرداخى كاغەزى پىر لە بىرە دادەنىتن.

ئىدى گىرەوى يەكەمى ئەو پۇژەى بىرەبووۋەوۋە، دواترىش
دووبارە گىرەويان كىرەبووۋەوۋە و ئەويش ھەر بۇ ئىدى بووۋو
- ئەوۋە يەكەم جار بوو ئاوا شانسى ھەيىت. ئىدى بەوۋ
دوو گىرەوۋە، ۲۰۹ دۇلارى دەست كەوتىبوو، بەلام دواتر، دوو
جار لە گىرەوى بچووكتردا دۇراندىبووۋى، بۇيە بىرارى دابو
ئەوۋەى لە پارەكەى مابوۋەوۋە، بىخاتە گىرەوى شەشەمەوۋە،
لەبەر ئەوۋەى - وەك خۇى و نۆل لەسەرى پىك كەوتىبوون
و لەو ساتە خۇشەشدا پىيان لۇژىكى بوو - كاتىك ئىدى

ئەو پىنچ كەسەي لە بەهەشت دەيانىنىت

ھاتىبوو بۆ پىشېر كىكە، ھىچى لە گىرفاندا نەبووبوو، كەواتە
چ كىشەيەكى تىدا بوو، ئەگەر ئىوارەش بە ھەمان شىوہ
بگەرايەتەوہ بۆ مآلەوہ؟

نۆل بە ئىدى دەلىت، "جا تۆ بىرى لى بگەرەوہ!
ئەگەر بىبەيتەوہ، ئەو ھەموو پارەيەت دەست دەكەوئ بۆ
مندالەكە."

زەنگەكە لىدەدا. ئەسپەكان دەر دەپەرن و بەتەنىشت
يەكەوہ، بەسەر رېگە رېكەكەدا غار دەدەن، قژە ئاورىشمىيە
رەنگاوپرەنگەكەيان بەرز دەيتەوہ و بە ھۆى جوولە و
غاردانەكەيانەوہ، رەنگەكان لىل دىتە بەرچاۋ. ئىدى ئەسپى
ژمارە ۸ دەستنىشان كىردوۋە. ئەسپەكە ناۋى جىرسى
فېنچە و ھىي ئەوہيە پىاۋ گرەۋى لەسەر بگات. ئەوہى
نۆل لەسەر مندالەكە گوتى - ئەو مندالەي ئىدى و
مارگرېت بەنيازن بىگرنە خۆيان - ئىدى نىگەران دەكات،
بە شىوہيەك، ئىدى ۋاي لى دىت ھەست بە تاۋانبارى
بگات. كەي رەۋا بوو ئەو پارەيەش ھەر لەو بابەتەدا خەرج
بگەن. جا باشە ئىدى بۆ شتى ۋاي دەكرد؟

قەرەبالغىيەكە ھەلدەستىتە سەر پى. ئەسپەكان بەسەر
بەرەستى يەكەمدا باز دەدەن. جىرسى فېنچ لە رېگەكە
لا دەدات و يەك بازى درىژ و تەۋاۋ دەدات. دەنگى
جۆشوخروشى ئامادەبوۋان لەگەل دەنگى نالى ئەسپەكان
تىكەل دەيىت. نۆل ھاۋارىكى لى بەرز دەيتەوہ. ئىدى
بلىتەكەي توند لە مستىدا دەگووشىت. ئىستا قەلەقىيەكەي
گەيشتوۋەتە ئاستىكى زياتر لەوہى خۆى دەيەويت.
موۋەكانى گرژ دەبن. ئەسپىك، پىش تەۋاۋى ئەسپەكانى

تر دەكە ويت.

ئەو ئەسپەش جىرسى فىنچە!

ئىستا ئىدى ۸۰۰ دۆلارى لە باخەلدايە.

ئىدى دەلېت، "دەبى تەلەفۇن بۇ مالەو بەكم."

نۆل دەلېت، "لە خۆتى تىك مەدە!"

"چىيى؟"

"كە بە يەكىكت گوت، بەختەكت كورت دەھىتى."

"ئەو تۆ تەواوى، رۆلە!"

"بە قسەم بە، بە كەس مەلى."

"تەلەفۇنى بۇ دەكەم و دلى خۆش دەكەم."

"بە شتى وا دلى خۆش نابى."

ئىدى بەشەلەشەل دەروات بۇ لاي كايىنە يەكى تەلەفۇن و
پىنج سەنتىيەكى ئاسنى تى دەكات. مارگرىت وەلام دەداتەو.
ئىدى ھەوالەكەي پى دەلېت. نۆل راست دەكات. ھەوالەكە
دلى مارگرىت خۆش ناك. مارگرىت داوا لە ئىدى دەكات
بچتەو بۇ مالەو. ئىدىيىش پى دەلېت كە ئەوئەندە پى
نەلېت چى بكات و چى نەكات.

مارگرىت بەسەرزەنشكردنەو دەلېت، "ئىمە خەرىكە
دەيىن بە خاوەنى مندال، نابى ھەر ئاوا لىي بخورى."
ئىدى تەلەفۇنەكە دادەخاتەو. پشتى گوئیەكانى گمرم
بوو. دەگەرپتەو بۇ لاي نۆل، كە ئىستا لەسەر سىاجى
شویتى ئامادەبووان دانیشتوو و عەلى بابا دەخوات.

نۆل دەلېت، "من بزائىم، پى خۆش نەبوو."

ئىدى و نۆل دەگەرپتەو بۇ لاي شویتى بلیتېرینەكە و
بلیتى گرەوكردن لەسەر ئەسپىكى تر دەكرن. ئىدى پارەكە

لە گىرفانى دەر دەھىتت. نىوھى ئىدى ئەو پارەيەى ناويت
و نىوھەى تىرى دووئەۋەندەى دەۋىت، ئەۋىش بۇ ئەۋەى
كە گەيشتەۋە مائەۋە، ھەلى بداتە سەر سىسەمەكە و بە
ژنەكەى بلىت، "ھا! چىت دەۋى، بىدە بە ئەۋە."

ئىدى بەناو پەنجەرە بچوۋكە كەدا پارەكەى پال پىۋە
دەنى بۇ ناۋەۋە. نۆل سەيرى دەكات و برۆكانى بەرز
دەكاتەۋە.

ئىدى دەلىت، "باشە، باش! دەزانم."

بەلام ئەۋەى ئىدى نايزانىت، ئەۋەيە كە مارگرىت
ناتوانىت پەيوەندىي پىۋە بكاتەۋە، بۇيە ئىستا برىارى داۋە
بە ئوتومىنلەكەيان يىت بۇ ئەو شوئەى ئىدى لىيە و
بىدۇزىتەۋە. مارگرىت يىتاقەتە لەۋەى لە ئىدى توۋرە بوۋە،
بەتايەتەيش لە رۆژى يادى لەدايىكبوۋنەكەيدا. مارگرىت
دەيەۋىت بچىت بۇ مەيدانى پىشېر كىكە و داۋاى لىۋوردن
لە ئىدى بكات، ھەرۋەھا دەشيەۋىت واى لى بكات واز
لە گرەۋكردن بەيىت. مارگرىت بە ئىۋارەكانى پىشۋودا
دەزانىت، كە نۆل سوور دەيىت لەسەر ئەۋەى لەگەل
ئىدى تا دواخولەكى پىشېر كىكە لە مەيدانەكە بىمىنەۋە -
ئىتر ئەۋە سىروشتى نۆلە. لەبەر ئەۋەى شوئى پىشېر كىكە
تەنبا دە خولەك بە ئوتومىنل لە گۆرەپانىى نامىشەكەۋە
دوۋرە، مارگرىت دەست دەداتە جانتاكەى و ئوتومىنلەلار/
كۆنەكەيان بەرەۋ گۆرەپانىى ئوۋشەن پارىكەۋى دەئاژۋىت.
مارگرىت لە شەقامى لىستەرەۋە پىچ دەكاتەۋە. خۆر ئاۋا
بوۋە و ئاسمان ھەور و تارىكە. زۆربەى ئوتومىنلەكان لە
سايدەكەى ئەۋبەرەۋە دىن. مارگرىت لەۋ پىردى پەرىنەۋەيە

نزيك ده پيټه وه، كه له سهر شه قامي ليستهر دروست كراوه. پيشتر خه لك به و پرده دا خويان ده گه يانده گوره پانه كه، سهره تا له مېهر به پليكانه كاندا سهر ده كه وتن، ئينجا به سهر شاقامه كه دا ده رويشتن و له و به ريش به پليكانه كاندا ده هاتنه وه خواره وه، به لام دواتر ريځه راني پيشېر كينكه پاره يان كو كرده وه و ترافيكيان له ولاتره وه دروست كرد، نه مهش پردي په رينه وه كه ي ته واو ته نيا كرد.

به لام پرده كه له م شه وه دا ته نيا نيه. دوو هه رزه كاري ته مه ن حه فده سالي به سهره وه يه. دوو هه رزه كار كه پيش چنډ كاژميټريك له دوكانتيكي مه يفروشي پتېج پاكه ت جگهره و سي چاره ك ويسكيي ماركه ي نوكد هارپه ريان دزيوه و رايان كرده وه، ئيستاش له سهر پرده كه خويان شار دووه ته وه. دواي نه وه ي هه رسي چاره كه ويسكيه كه يان خوار دووه ته وه و چندين جگهره يان كيشاوه، دوو هه رزه كار كه تاقه تيان له ئيواره ي نه و روزه چووه و خويان به سهر محجهره ژه نكاوييه كه ي پرده كه دا شوپ كرده وه ته وه و شووشه ي به تالي ويسكيه كان به ده ستiane وه راده ژهن.

يه كينكيان ده لټ، "نه گهر نازاي، به ري بده ره وه."

نه وي تريان بوي ده ستينيته وه، "تو يه كه م جار به ري بده ره وه."

هه رزه كاري يه كه م شووشه ويسكيه كه ي بهر ده داته وه و هه ردووكيان زياتر خويان به سهر محاجره كه دا ده نووشتينيته وه، بو نه وه ي سه يري به ربوونه وه و پارچه پارچه بووني شووشه كه بكن. شووشه كه موويه كي ده ميتيت بهر ئوتومبيليك بكه ويت. دواجار، دهيدا به قيره كه دا و ده يت به هه زار

نەو پىنج كەسەي لە بەھەشت دەيانييت

پارچەوہ.

ھەرزەكارى دووہم ھاوار دەكات، "جوانەھەھەھەھە! گویت
لەو ئالەيە بوو!"

"دەي ترسنۆك، تۆش ئەوہى خۆت بەر بەدەرەوہ."

ھەرزەكارى دووہم شووشەي ويسكييەكەي بەرز دەكاتەوہ
و بربار دەدات بەري بداتەوہ بۆ سەر سايدى دەستەپراست.
بەدەم ئەمدىوئەودىوپيئىكردى شووشەكەوہ لە لەپى
دەستىدا، ھەرزەكارەكە بۆ ساتەوہختىك دەگەریت، تىايدا
بە شيئەيەك شووشەكە بەر بداتەوہ، كە بيدا بەنيوان دوو
ئوتومىيلدا، وەك ئەوہى ئيشەكەي ئيشىكى ھونەري يىت و
خۆشى ھونەرمەند يىت.

پەنجەكانى ھەرزەكارەكە لە شووشەكە بەر دەبن و
زەردەخەنەيەك دەكات.

چل پى لە خوارەوہ، مارگرىت لە ئوتومىيلەيدا يە و
ھەرگىز بىرى لاى ئەوہى نىيە سەر ھەلبەریت، ھەرگىز
پىي و نىيە لەسەر ئەو پردى پەرينەوہيەوہ شتىك بكەوئتە
خوارەوہ، بىرى لاى ھىچ شتىك نىيە، جگە لەوہى خۆي
بگەيەنئتە گۆرەپانى پيشپرکىكە و ئىدى بە پارەكەوہ، جا
ھەرچەندىكى تا ئەو كاتە پى مايت، بەيتتەوہ بۆ مالهەوہ.
مارگرىت بىر لەوہ دەكاتەوہ، كە دەيتتەيەكەم جار چ
بەشىك لە شويتى دانىشتنى ھاندەران بۆ ئىدى بگەریت،
لەو ساتەدا شووشە ويسكييە ئۆلد ھارپەرەكە دەيدا بە
جامى پيشەوہى لاداكەي مارگرىتدا و ھەر پارچەشووشەي
بچووكە و بال دەگریت. ئوتومىيلەكە دەيدا بە شۆستەكەدا.
مارگرىت وەك بووكە شووشەيەك بەملا و بەولادا دەدریت،

سەرەتا دەدریت بە دەرگای ئوتومبیلە کە و دواتریش بە داشبول و سووکانە کەدا. بەمە جگەری مارگریت لە ناوێوە زیانی پێ دەگات و قۆلێشی دەشکێت، جگە لەوێش، سەری ئەوێندە بەقاییمی بەر شتێک دەکەوێت، کە دەستبەجێ گویی لە هیچکام لە دەنگەکانی ناو ئەو ئیوارە یە نامینێت، نە قریشکە ی تایی هیچ ئوتومبیلێک، نە دەنگی هیچ ھۆرینێک و نە دەنگی تەپەتەپی پینلاوی هیچ کەسێک لەو کەسانە ی لەو کاتەدا بەسەر پردیکی سەر شەقامی لیستەردا رادەکەن و خۆیان دەکەن بەناو شەوێ تاریکە کەدا.

دهگريت خوښه ويستی، وهک باران، له سهره وه بڼ خواره وه
 بباريت و خوښه ويسته کان شه لال بکات له ناسووده يی، به لام
 هندیک جار دهکه ويته سهر بلیسه گهرم و توو پره کانی ژيان،
 بڼيه دهبيت به هه لم و وشک دهبيت ه وه. له م کاتانه دا، پڼويسته
 له خواره وه ناو بدریت، بڼ ټه وهی ههر زوو پره گه کانی
 ببووژينه وه و به زيندوويی بمينيته وه.

ټه وړووداوهی له سهر شه قامی لیسته ر پړوی دا،
 مارگریتی پړه وانهی نه خوښخانه کرد. مارگریت شهش
 مانگی بڼ دانرا، تا له سهر جیگه بمينيته وه و پشوو بدات.
 دواچار، جگهری، که بريندار بووبوو، چاک بووه وه، به لام
 خه جیبه کانی چاره سهر کردنه کهی خوئی و ټیډی میړدی
 بیتشه کرد له وهی منډاله که بگرنه خویان، له بهر ټه وه، ټه و
 منډاله ی ټیډی و مارگریت چاوه پریان دهکرد، درا به که سیکی
 تر. ټه و سهر زه نشتکردنه بیده نگه ی پړووداوه کهی مارگریت
 به دواي خویدا هینای، به رده وام له نیوان ژن و میړده که دا،
 وهک تارمايیبه که، هاتوچوئی بوو. مارگریت بڼ ماوهیه کی
 دريژ بیده نگه ی هه لېژارد، ټیډیش خوئی له ټیښه که یدا نوقوم
 کرد. سیتبه ری سهر زه نشتکردنه که له گه لیان دههاته سهر
 سفره، له نیوان قاپ و که وچک و چه تاله کاند ا داده نیش و
 ټیډی و مارگریتیش نانیا ن له گه ل ده خوارد. کاتیکیش ژن

و میژدەکه پیکەوێ قسەیان دەکرد، باسی شتی سادە و بچووکیان دەکرد. بەم شیوەیە ئاوی خوشەوێستییهکەی ئێدی و مارگریت لەژێر ڕەگەکانەوێ شاردرابووێ. ئێتر ئێدی گەرەوی لەسەر ئەسپەکان نەکردەوێ، ورده و ردهش سەردانەکانی بۆ لای نۆل کەم بوونەوێ، چونکە ئێتر ئەو دووانە هیچی وایان پیکەوێ نەمابوو لەسەر نانی بەیانی لەگەڵ یەکتەر باسی بکەن.

شاریکی یاری لە کالیفۆرنیا، بۆ یەکەم جار یارییهکی ڕەوڕەوێی مەرگی نوێی خستە کار، کە سکهکەی لە ستیل دروست کرابوو. یارییهکە بە گوشەیی وا تیز پێچی دەکردەوێ، کە ئەستەم بوو بە تەختە دروست بکریت. بەم شیوەیە، یاری ڕەوڕەوێی مەرگ - کە خەریک بوو لەبەر دەچووێ - دووبارە ئاوی هاتەوێ سەر زاران. کاک بۆلۆکیش، کە خاوەنی شاری یاری ڕووبی بوو، دانەیەک لە یارییهکەی داوا کردبوو بۆ شاری یارییهکەی خۆی و ئێدی ڕاسپاردبوو چاویزی بنیاتنان و بەکارخستنییهکی بکات. بۆیە زۆر جار ئێدی بەسەر کرێکارەکاندا دەینەڕاند و پێی دەگوتن چی بکەن و چی نەکەن، هەرچییهکیشیان بکردایە، دواتر خۆی سەیری دەکردەوێ. ئێدی متمانەیی بە هیچ شتیکی ئەوەندە خێرا نەدەکرد. گوشەیی 70 پلە؟ شتی و/نیه! ئێدی دلیا بوو کە سیک ئازاری پێ دەهات، ئەمەش دالغەیی دەبرد و نەیدەهێشت زۆر بیر لە نێوانی خۆی و مارگریت بکاتەوێ. سەکوی ستاردهست و یاری کورسییه فربوێکە و یاری تونیلی خوشەوێستی - کە ئێستا مندالان گالتهیان لێ دەهات - هەموو لا بران. دواي چەند

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

سالىكى كەم، يارىيى بەلەمەكە دروست كرا و بە پىچەوانەي پىشپىيىيەكانى ئىدىيەو، پىشسوازيەكى زۆر باشى لى كرا. ئەوانەي سواری يارىيەكە دەبوون بە بەلەم بەناو ئاوى خور و پىچاوپىچدا دەپۆيشتن و لە كۆتاييدا دەكەوتنە ناو مەلەوانگەيەكى گەرەو. ئىدى تىنەدەگەيشت ئەو خەلكە بۆ ئەوئەندەيان خەز لەو دەبوو سواری ئەو يارىيە بىن و تەپ بىن، لە كاتىكدا زەرياكە سى سەد مەتر لەولای خويانەو دەبوو. بە هەمان شىوێ يارىيەكانى تر، ئىدى بەباشى چاودىزىي ئەم يارىيەشى دەکرد، بە پىي پەتى دەچوو ئەو ئاوەكەو و دلىا دەبووئەو لەوێ بەلەمەكان لە پىي خويان دەر ناچن و ناپەن.

ورەوئەو، ئىدى و مارگرىت ئاشت بوونەو و دەستيان كەردەو بە قسەكەردن لەگەل يەكتر. تەنانت شەويكىان، ئىدى دووبارە مندالەخۆگرتنى هيتايەو ئەو باسان. مارگرىت دەستىكى بە ناوچارانيدا هيتا و گوتى، "ئىستا لەو پىرتىن شتى وا بكەين."

ئىدى گوتى، "جا مندال پىرى چووزانى؟"

سال هاتن و سال پۆيشتن، بەلام ئەو مندالە هەر نەهات، هيتاوش هيتاوش برىنى ئىدى و مارگرىتتىش ساپىژ بووئەو، پەيوەندىيەكەشيان بايى ئەوئەندە گەشەي كەرد، كە ئەو بۆشايىيەي پى كەردەو، كە بۆ يەكىكى تريان دانابوو. بەيانىيان، مارگرىت قاو و تۆستى بۆ ئىدى ئامادە دەكەرد و دواترىش ئىدى مارگرىتى دەبرد بۆ سەر ئىشەكەي - كە كارگوزارى بوو - ئىنجا دەگەرەيەو بۆ شارى يارىيەكە. هەندىك جار، لە دوانىوەرەياندا، مارگرىت زوو دەستى

هەلەدەگرت و دەهات لەگەڵ ئێدی پیاوسەپەکی بەسەر ڕینگە دارینەکەدا دەکرد، یان لەگەڵیدا سواری یاریی بابەخولینی ئەسپ یان یاریی دەمەشۆفل دەبوو، ئیدییش بۆخۆی گۆیی لە گرمەگرمی یارییەکان دەگرت و باسی چۆنیتی کارکردنی کییل و پۆت و شتی وای بۆ مارگریت دەکرد.

ئێوارەیهکی مانگی تەممووز، ئیدی و مارگریت بە کەنارزەریاکەدا، بە پتی پەتی پیاوسەیان دەکرد، لە خوارەوه قاچەکانیان دەچەقینە لمە تەرەکەوه و لە سەریشەوه چلوورەیان دەخوارد. هەردووکیان سەیریکی چواردەوری خۆیان کرد و تییینیان کرد بەتەمەنتترین دوو کەسی سەر کەنارەکە ئەوان.

مارگریت شتیکی دەربارەی ئەو جلۆبەرگە پووتانە گوت، کە کچە گەنجهکان لەسەر کەنارەکە بۆ مەلە لەبەریان کردبوون، گوتیشی کە ئەو خۆی هەرگیز ئامادە نەبوو شتی وا لەبەر بکات. ئیدی وەلامی دایەوه و پتی گوت، کە کچەکانی سەر کەنارەکە بەختیان هەبوو، چونکە ئەگەر مارگریت جلی وەک ئەوهی ئەوانی لەبەر بکردایە، ئەوا یەک پیاو سەیری ئەو کچانەی نەدەکرد. هەرچەندە ئەو کاتە مارگریت چووبوووە ناوەراستی چلەکانی تەمەنیەوه و سمتەکانی پان بووبوون و پزیک هیلێ بچووکیش لەدەوری چاوهکانی دروست بووبوون، بەلام هیشتا سوپاسینکی گرمی ئیدی کرد و سەیریکی لووتە چەماوەکەی و شەویلگە پانەکەی کرد. بەم شیوەیه، دووبارە بارانی خۆشەویستییهکیان لە سەرەوه دای کردەوه و سەرتاپا شەلالی کردنەوه، هەر وەک چۆن دەریاکە ی ژیر پتییان قاچەکانیان خوساندبوو.

ئەو پىنچ كەسەي لە بەهشت دەيانىيىت

ئىدى، تەننەت دواي مردنى داكىشى، شوقەكەيانى
هېشتەو و نەيفرۇشت، لەبەر ئەوەي مارگرېت دەيگوت
ئەو شوقەيە ئەو كاتەي بىر دەهنايەو، كە گەنج بوون،
زۆرىشى پىن خوش بوو كە ھەر لە پەنجەرەكەي مەتبەخى
ئەو شوقەيەو دەيتوانى سەيرى يارىي بابەخولىي ئەسپەكە
بكات. پۇژىكيان، دواي سى سال لەو پۇژەي ئىدى و مارگرېت
لەسەر كەنارەكە بەسەريان بىرد، مارگرېت لە مەتبەخى
شوقەكەياندا خەرىك بوو كىتاكىي مريشكى ئامادە دەكرد،
لەناكاو، بەبى هېچ نىشانەيەكى پىشەوختە، پەنجەكانى دەستى
راستى كرانەو و بەرەو دواو ھەلگەرانەو. مارگرېت
دەستى بۇ نەدەنووقىندرايەو. پارچەمريشكەكە لەسەر لەپى
دەستى خزا و كەوتە ناو سىنگەكەو. دەمارى قۇلى لىي
دەدا، ھەناسەدانى خىرا بوو. مارگرېت بۇ ساتىك لە
دەست و پەنجە كراوەكانى خۇي پاما. پەنجەكانى بەجۆرىك
كراپونەو و بۇ دواو پىچيان كىرەبوو، كە دەتكوت ھىي
كەسىكى ترن و لە بەردەمى مارگرېتدا شووشەيەكى مرەباي
نەبىنراويان ھەلگرتو. دواي ساتىك، مارگرېت ھەموو شتىك
لە بەرچاوى پەش بوو.

مارگرېت ھەر ئەوئەندەي توانى بانگى مېردەكەي بكات
و بلىت، "ئىدىيىي؟" بەلام پىش ئەوئەي ئىدى بگاتە سەرى،
مارگرېت بەبووراوھىي لەسەر زەوييەكە كەوتبوو.

پزىشكەكان گوتيان لوو لە مېشكىدايە. خراپوونى بارى
تەندروستىي مارگرېت، بە ھەمان شىوھى خراپوونى

باری تەندروستی ئەو کەسانە بوو، کە ئەو نەخۆشییەیان هەبوو: سەرەتا هەندیک دەرمانی وەر گرت، کە تا ڕادەیهک کاریگەریی نەخۆشییەکیان کەم کردەوه، دواتر قژی بە تۆپەل هەلەدەوهری، بەیانینیانەکانی لەگەڵ ئامیری تیشکە دەنگناخۆشەکی دا بەسەر دەبرد و ئیوارانیشت لە تەوالیتی نەخۆشخانەکی دا دەڕشایەوه.

لە دواڕۆژەکانی جەنگەکی دا - کە شیرپەنجە تیایدا وەک برۆه ناوی ئاشکرا کرا - پزیشکەکان تەنیا یەک شتیان بە مارگریت گوت، ئەویش "پشوو بدە و ئاسایی وەری بگرە" بوو. کاتیک مارگریت پرسیاری لە پزیشکەکان دەکرد، هەموو بەبەزەییپێداھاتنەوهوه سەریکیان دەلەقاند، وەک ئەوهی سەرلەقاندنەکیان دەرمان بینت و دلۆپەدلۆپ بیدەن بە مارگریت. مارگریت تینگەیشت ئەمە پرۆتۆکۆلیکە و پزیشکەکان جیبەجیبی دەکەن، پرۆتۆکۆلی ئەوهی لەگەڵ مارگریتدا زۆر باش بن، لەبەر ئەوهی نەیان دەتوانی زۆری بۆ بکەن. کاتیک یەکیک لە پزیشکەکان بە مارگریتی گوت، "بە کاروبار و پەیوەندییەکاندا بچۆرەوه و ڕیکیان بخەرەوه،" دەستبەجی مارگریت داواي کرد لە نەخۆشخانە دەری بکەن. لە راستیدا، قسەکی زیاتر لە فرمان دەچوو وەک لە داواکاری!

ئیدی مارگریتی هەلگرت و بە پلیکانەکاندا بردیە سەرەوه، لە سەریشەوه خێرا قاپووتەکی لەبەر داگەند و بۆی هەلواسی. مارگریت چاوی بە شوقەکی دا دەگیرا. سەرەتا ویستی چیشت لێبنیت، بەلام ئیدی دای نیشاندا و چاییەکی بۆ لینا. ئیدی رۆژی پێشتر گۆشتی بەرخی کپیوو، ئەو

نەو پىنج كەسەي لە بەهشت دەيانىيىت

ئىوارەيە خۆي و چەند ھاوړى و ھاوپىشەيەكى بەشلەژاوى
ئەو ناننى ئىوارەيەيان بەسەر برد. زۆربەي ميوانەكان بە
رېستەي وەك "سەير بکەن كى ھاوتەو!" سلاويان لە
مارگرىت و دەموچاوه زەرەهەلگەراوهكەي دەکرد، وەك
ئەوئەي ھاوتەوئەي مارگرىت بۆ مالەو، ئاھەنگى يەكترىيىنەو
بىت نەك ئاھەنگى مالتاوايى.

ھەموو ميوانەكان گوشت و پەتائەي ھاوړيان لەسەر
قاپى سىرامىك خوارد و دواي نانخواردنىش كىكى برونىيان
خوارد. كاتىكىش مارگرىت دووھم پەرداخ شەرابى ھەلدا، ئىدى
دەستى برد شووشە شەرابەكەي ھەلگرت و پەرداخەكەي بۆ
پەر کردەو.

پاش دوو پۆژ، بەرەبەيان مارگرىت بەھاوارەو لەخەو
راپەرى. لە بىدەنگىي ئەو بەيانىيە زووەدا، ئىدى بەپەلە
گەياندىيە نەخۆشخانە. ئىدى و مارگرىت بە رېستەي كورت
لەگەل يەك دەدوان: دەبى پزىشكى ئىشكەر كى بى، دەبى
ئىدى تەلەفون بىركى بگا، ئەم پرسىار و وەلامە كورتانە.
ھەرچەندە مارگرىت لەتەنىشت ئىدىيەو دانىشتبوو، بەلام
ئىدى لە ھەموو شتىكدا ھەستى بە بوونى ھاوسەرەكەي
دەکرد: لە سووكانەكەدا، لەسەر سكلتەري بەنزىنەكە،
لە چاوترووكاندن و قوڭپاككردنەوكانىدا. مەبەست لە
ھەرشىك كە ئىدى لەو كاتەدا دەيکرد، ئەو بوو دەستى لە
دەستى مارگرىت بەر نەبىت.

مارگرىت چلوحەوت سال بوو. لە ئىدىيە پرسى،
"كارتەكەت پىيە؟"

ئىدى بەبىتاقەتییەو گوتى، "كارتى چى؟"

مارگریت هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و چاوه کانی
داخست، کاتیک دهستی به قسه کرده وه، دهنگی لاواژتر
دههاته بهرگوږ، وهک ئه وهی ئه وه ناسه هه لکیشانه زور
له سهری که وتبیت.

مارگریت به دهنگی کی نرمی زیقن گوتی، "کارتی بیمه ی
ته ندر..."

ئیدی خیرا گوتی، "ئا! ئا! پیمه."

له گه راجی نه خوشخانه که وهستان. ئیدی لاداکه ی
کوژانده وه. دونیا زور خاموش بوو، ئه وهنده خاموش، که
ئیدی گویی له هه موو دهنگه کانی ئه و ناوه بوو: دهنگی خشان
جهسته ی له کوشنه که، دهنگی قرته ی دهسکی ده رگای لای
شوفیز، خشه خشی کزه باکه ی ده ره وه، دهنگی هه نگاهه کانی
خوی له سهر قیره که و دهنگی خرینگه ی کلپله کانی.

ئیدی ده رگا که ی بۆ مارگریت کرده وه و یارمه تی دا
داببه زیت. مارگریتیش - وهک مندالیک که خه ریک بیت
رهق بیتته وه - شانه کانی تا ئاستی شه ویلگه ی بهرز
کردبووه وه و قژی هاتبووه سهر دهموچاوی. مارگریت
لوشکه یه کی کرد و سهری بهرز کرده وه تا سهری ئه و
ئاسویه بکات، که لینی دیار بوو. له و ساته دا، دهستی
بۆ بهشی سهری سهره وه ی یارییه کی بهرزی سپی، که
کورسیی سوور وهک توپی پازانده وه ی داری سهری
سال پتیه وه پاده ژهنین، پاکیشا و سهریکی له قاند، "ئه ها!
لیره وه دیاره!"

ئیدی گوتی، "یاربی چه رخواه که که ده لئی؟"

مارگریت پرووی وهر گیرا، "ئا، ماله وه!"

نەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

ئىدى، لەبەر ئەو ەي تا ئەم كاتە لە بەهەشتدا نەخەوتبوو،
واي دەزانی لەگەل ەريەكەك لەو كەسانەي بينىبوونی، چەند
كاتژمىرىك زياترى بەسەر نەبردوو، بەلام بەبى شەو و
پوژ، بەبى خەوتن و خەبەر بونەو، بەبى خۆرەلھاتن و
بەبى بەرزەشەپۆل، بەبى نانخواردن و بەرنامەي پوژانە،
ئىتر چۆن بىزانىيە چەندەي لەگەليان بەسەر بردوو؟
ئىدى لەگەل مارگریتدا تەنيا كاتى دەويست، كاتى زياتر
و زياتر و ەچى تر نا، پىشى بەخشرابوو. شەو و پوژ و
پوژ و شەوى ترى پى بەخشرابوو. ئىدى و مارگریت خويان
دەکرد بەناو دەرگای ئاھەنگە جىاجىاكاندا و ئىديش بەدەم
پویشتنەو ەبەسەي ەموو ئەو شتانەي بۆ مارگریت دەکرد،
كە ئارەزووى بوو باسيان بكات. لە بۆنەيەكى سويدييەكاندا،
ئىدى باسى جىرى براى بۆ مارگریت كرد، كە دە سال پىش
خۆي و مانگىك دواي كرىنى ئىللا تازەكەي لە فلورىدا بە
جەلتەي دل كۆچى دوايى كردبوو. لە بۆنەيەكى روسيەكاندا،
مارگریت دەربارەي شوقە كۆنەكەيان پرسىارى لە ئىدى
كرد و ويستى بزانيٹ ئىدى فروشتبووى يان نا، ئىدى بە
مارگریتی راگەياندا، كە نەيفروشتبوو، مارگریتی شەو ەي
پى خۆش بوو. لە بۆنەيەكى تردا - كە لە دەرەو ە و لە
گوندىكى لوبنانى ساز كرابوو - ئىدى باسى ئەو شتانەي بۆ
مارگریت كرد، كە لە بەهەشتدا بەسەري ەاتبوون، كاتىكيش
قسەي دەکرد، لە يەك كاتدا مارگریت وا دەر دەكەوت ەم
گویشى گرتييت و ەم خۆشى پىشتر ئەو شتانەي زانييت.
ئىدى باسى پياو ە شينەكە و چىرۆكەكەي بۆ مارگریت كرد،

باسی ئه وهی کرد، که بۆچی هه ندیک ده مرن و هه ندیکی تر له زیان به رده وام ده بن، ئینجا باسی کاپتنه که و چیرۆکی قوربانیدانه که ی بۆ کرد. کاتیکیش ئیدی هاته سه ر باسی باوکی، مارگریت هه موو ئه و شه وانیه ی بیر هاته وه، که ئیدی زۆر زۆر له باوکی په ست بوو بوو، ئه وه شی بیر که وته وه، که بیده نگیه که ی باوکی چه نده ئیدی بیزار کردبوو. ئیدی به مارگریتی گوت، که هه موو شتیکی له گه ل باوکی هیناوه ته وه جیی خۆی، به بیستنی ئه وه ش، مارگریت له خۆشیدا برۆکانی به رز بوونه وه و لیوه کانی کشان. له م ساته دا، ئیدی هه سستیکی زۆر خۆش و ئاشنای بۆ دروست بووه وه، هه سستیک، که چه ندین سال بوو بۆی دروست نه بوو بوو، ئه ویش هه سستی دلخۆشکردنی هاوسه ره که ی بوو.

شه ویکیان، ئیدی باسی گۆرانکارییه کانی شاری یاریی پووبی کرد، باسی ئه وه ی کرد، که چۆن یارییه کۆنه کان لا برابوون و یاریی تازه جیی گرتبوونه وه، باسی ئه وه ی کرد، چۆن موسیقای رۆک ئه ند رۆل جیی به و شمشاله چۆل کردبوو، که له هۆلی داخراوی یارییه کاندای لیده درا، هه روه ها باسی ئه وه ی چۆن یاریی په وره وه ی مه رگ هه لگه رانه وه و پێچی قورسی تن که وتبوو، ناوبه ناویش نه فه ره کانی سه ره ونوقوم ده کرد، ئیدی باسی ئه وه ی کرد، چۆن یارییه "ترسناکه کان"، که کاتی خۆی وینه ی گاوانیان تیدا بوو و به بۆیه ی دره وشاوه کرابوون، ئیستا گۆرابوون به سکرینی گه وره و کاتیک ده چوویت بۆ شاری یارییه که، وه ک ئه وه وا بوو به رده وام سه یری ته له قزیۆن بکه یت.

یاریی کورسیی فزیو و یاریی زریان و ئه و جۆره

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

يارىيانە ھىچيان نە مابوون، بۆيە ئىدى ناوھ تازەكانى بە
مارگرىت دەگوت. ئىستا باو باوى ھەندىك ناوى تازەي
وھەك خلىسكىنەي ناو ئاو و يارىي گىژكەر و يارىي نەزكەي
جەنگى و يارىي گىژەلوركە بوو.

ئىدى گوتى، "سەيرە، ھا؟"

مارگرىت بە دەم بىر كۆرگەنە ھەيەكى قوولە ھە گوتى، "دەلنى
باسى ھاوينى ژيانى كەسىكى ترم بۆ دەكەي، نەك ھىي
خۆت!"

دەستبەجى ئىدى تىگەيشت، كە ئەو قەسەيەي مارگرىت
بە تەواوى ئەو شتە بوو، كە ئىدى خۆي بۆ ماوھەي چەندىن
سال بوو ھەستى پى كۆر دبوو.

ئىدى بە مارگرىتى گوت، "دەزانم، دەبووايە ئىتر لە
شۈپتىكى تر ئىش بگەم، بەلام بەداخە ھە، نەمتوانى ئەو
شارى يارىيە بەجى بھىلەم. ئەو ھە باوكەم، ئەو ھە قاچە شەلەكەي
خۆم... دواي جەنگ ھەمىشە ھەستم بە نەگبەتى و دامواي
دەكرد."

ئىدى خەمبارىيەكى بىنى بەسەر دەموچاوى مارگرىتدا
ھات و پۆيشت.

مارگرىت پرسىي، "لە ماوھەي ئەو جەنگەدا چى پووى دا؟"
ئىدى ھەرگىز ھەلامى ئەو پرسىارەي بە تەواوى نەدابوو بە
مارگرىت، خۆي شتەكان پوون بوون. لەو سەردەمەي ئىدىدا،
سەربازەكان ئەو ھەيان دەكرد كە دەبوو بىكەن، ئەو ئىش ئەو ھە
بوو، ھەر كە دەگەيشتە ھە نىشتەمان، ئىتر بە ھىچ شىوھەيەك
باسى بابەتى جەنگيان لاي ھىچ كەسىك نەدەكردە ھە. ئىدى
بىرى لەو پىاوانە كەردە ھە، كە كۆشتبوونى، لەو سەربازانەي

له لایان زیندانی بوو، له خوینتی سهر دهسته کانی خوۍ...
 له وهش، که تو بلنی هرگیز لیخو شپوون بیگریته وه.
 ئیدی کوتی، "خوم ون کرد."
 هاوسه ره که ی کوتی، "نا، وا نییه."
 ئیدی به چرپه کوتی، "با، وایه."
 مارگریټ هیچی تری نه کوت.

جار جاره، له وځی، له بهه شت، ئیدی و مارگریټ به ته نیشته
 یه که وه پال ده که وتن، به لام نه ده خه وتن. مارگریټ باسی
 نه وه ی کرد، که له سهر زه وځی، کاتیک خه وت لی ده که ویت،
 هه ندیک جار خه و به بهه شته که ی خوته وه ده بیینی و
 دوا جاریش نه و خه ونانه یار مه یتت ده دن تا به راستی نه و
 بهه شته بو خوت دروست بکه یت، به لام له بهه شت، هیچ
 هؤکاریک نییه تا نه و جوړه خه ونانه ببینیت.

ئیدی شانی مارگریټی گرت و زور به قوولی بونی قزی
 کرد. دوا ی ماوه یه ک، ئیدی پرسپاری له هاوسه ره که ی
 کرد دهر باره ی نه وه ی ئایا خودا ده زانیت ئیدی هاتو وه بو
 نه وځی، مارگریټیش به زه رده خه نه وه وه لامی دایه وه و کوتی،
 "به دنیا یییه وه ده زانی." هه رچه نه دواتر ئیدی لای مارگریټ
 دانی به وه دا نا، که بو ماوه یه ک له ژیانیدا خوۍ له خودا
 شار دو وه ته وه، دوا ی نه وهش تا کاتی مردنی هه ر پیی و
 بو وه، که خودا نایبینیت و ئاگای لینی نه ماوه.

وانه ی چوارهم

دوای چەندین گفتوگو، دواچار مارگریت ئیدیی بەناو دەرگایەکی تریشدا برد. دووبارە بەجووتە هاتنەوہ ناو ژووَرە بازنەیییە بچووکەکەوہ. مارگریت لەسەر کورسییە ستوولەکە دانیشت و پەنجەکانی هەردوو دەستی خستە سەر یەک، ئینجا ئاوێری دایەوہ بۆ ئاوێنەکە. ئیدی دەرچوونەوہی پوخساری مارگریتی لە ئاوێنەکەدا بینی، بەلام هێی خۆی نەبینی.

مارگریت لە بەردەم ئاوێنەکەدا دەستیکی بە قزیدا هینا و سەیریکی خۆی کرد، پاشان – لە کاتیکدا وا دەر دەکەوت خەیاڵی پۆیشتبێت – گوتی، "بووک لێرە چاوەڕێ دەکات. ئەمە ئەو ساتەیە، کە تیایدا بیر لەو کارە دەکەیتەوہ، کە خەریکە بیکە، بیر لەو کەسە دەکەیتەوہ، کە هەڵیدەبژیری و خۆشت دەوێ. ئیدی گیان! ئەگەر لەو هەلبژاردنەدا راست بکە، ئەو ئەم ساتە دەبێ بە ساتیکی زۆر نایاب بۆت." مارگریت لای کردەوہ، "بۆ چەندین سال ناچار بووی بەبێ خۆشەویستی بژی، وا نییە؟"

ئیدی هێچ نەگوت.

"هەستت دەکرد خۆشەویستیت بەزۆر لی فرێندراوہ، هەستت دەکرد من زۆر زوو جێم هێشتووی."

ئىدى بەھىمنى خۇى نزم كردهو. عەزىيە مۇرە كالە
درىژەكەى مارگرىت لە بەردەمىدا پەخشان بووبوو.
ئىدى گوتى، "ھەر بەراستى زور زوو پۇيشتى."
"لېم پەست بووى؟"
"نەخىر."

مارگرىت چاۋەكانى زەق كرد.
ئىدى خىرا گوتى، "ئى باشە، بەلى."
مارگرىت گوتى، "ھەموو ئەوانە ھۆكارى خۇيان ھەبوو."
ئىدى گوتى، "ھۆكارى چى؟ چ وانەيەك لەو ەدا ھەيە؟ تۆ
بە چلوھەوت سالى مردى، باشتىن كەس و ناسىاوى ئىمە
بووى، بەلام مردى و ژيانىت بە ھەموو شتەكانى ناويەو
لەدەست چوو. منىش ھەموو شتىكم لەدەست چوو، ئەو تاقە
كچەم لەدەست چوو، كە لە ژيانمدا خۇشم ويستبوو."
مارگرىت دەستەكانى ئىدىي گرت، "نەخىر، لەدەست
نەچوو، من لىرە بووم و تۆش بەردەوام لەوينە خۇشت
دەويستم.

"خۇشەويستى لەدەستچوش ھىشتا ھەر خۇشەويستىيە،
بەلام لە فۇرمىكى تردا، جياوازييەكە ھەر ئەمەندەيە و ھىچى
تر. دواى ئەو ەي خۇشەويستەكەت دەروا، ئىدى ناتوانى
زەردەخەنەكەى بىيىنى، يان خۇراكى بۆ بھىنى، يان دەست
بە قۇيدا بھىنى، يان لەسەر سەكۆيەك سەماى لەگەل بکەى،
بەلام كاتىكىش ئەو شتەنە نامىنن، شتىكى نوئى دروست
دەبى، كە ئەويش يادەمەرييە. ئىتر لەو ەدوا يادەو ەرى
دەبىتە ھاوسەرت و دەيلاوينىتەو، باو ەشى دەكەى و سەماى
لەگەل دەكەى.

نەو پىنج كەسى لە بەھشت دەيانييت

“ژيان ھەر دەبى تەواو بىي، بەلام خۇشەويستى نا.”
ئىدى بىرى لە سالەكانى دواى مردنى مارگرىت كرده،
كە وەك ئەو ەوا بوون لەسەر پەرژىنىكە ەو سەبرى شوينىكى
دوور بگەيت. ئىدى دەيزانى لەولاتر، ژيانىكى جياواز ەيە،
بەلام ەمىشە وای دانابوو، كە ئەو ەرگىز نابىت بە بەشىك
لەو ژيانە.

ئىدى بەھىمنى گوتى، “دواى تۆ، كەسى ترم نەويست.”
مارگرىت گوتى، “دەزانم.”
“ئەو كاتەش ەرتۆم خۇش دەويست.”
مارگرىت سەرى لەقاند، “دەزانم، ەستىم پى دەکرد.”
ئىدى پرسىي، “لېزەو؟”

مارگرىت بەزەردەخەنە ەو ەلامى دايە ەو، “بەلى، تەنانەت
لېزەشە ەو. خۇشەويستى لەدەستچوو دەتوانى ئەمەندە بەھىز
بى!”

مارگرىت ەستايە سەر پى، دەرگايەكى كرده ەو و
خۇي پىدا كەرد، ئىدىيش بەچاوترووكانە ەو بەدوايدا رۆيشت.
ەردووكيان چوونە ژوورىكى كەمىك تاريكە ەو. ژوورەكە
لەو كورسىيانەى تىدا بوو، كە دەكرىنە ەو و دادەخرىنە ەو،
ئۆكۆردىۈنژەنىكىش لە سووچىكدا دانىشتبوو.

مارگرىت گوتى، “ئەم ژوورەيانم ەلگرتبوو بۆ ئىستا.”
مارگرىت قۇلەكانى بلاو كرده ەو و ئىدىيش بۆ يەكەمىن
جار لە بەھشت، دەستپىشخەرىي كەرد و بەرەو مارگرىت
ەنگاوى ناو لىنى نىك بوو ەو. ئىدى قاچە شەلەكەى و
ەموو ئەو شتە ناخۇشانەشى كە بە سەما و مۇسقىقا و
زەماۋەندەكانە ەو بەستبوونىە ەو، پشتگوى خست، چونكە

بۆی دەر کهوت، لەسەر زەوی ھۆکاری ھەموو ئەو شتە
تەنیا ییھەکی بوو.

مارگریت گوتی، "بەس لە دووبەلە ی کەمە، ھا!"
ئیدی سووکە پیکە نینیک گرتی و دەستیکی لە ناوقەدی
مارگریت ئالاند، ئینجا گوتی، "دەتوانم شتیکت لێ بپرسم؟"
"بەلێ."

"چۆنە تا ئێستاش بەتەواوی لەو پۆژە دەچی، کە
ھاوسەرگیریم لەگەڵ کردی؟"

"پێم وا بوو تۆ حەز دەکە ی ئاوا بمبینی."
ئیدی بۆ ساتیک بیری کردەو، "ئە ی دەتوانی بیگۆری."
مارگریت کەیفی بە پرسیارە کە ھا، "بیگۆرم؟ بیگۆرم
بۆ چی؟"

"بۆ شیو و روخساری کوتایی تەمەنت."
مارگریت قۆلەکانی کەمیک ھێنایە خوارەو، "ئاخر ئەو
کاتە زۆر جوان نەبووم."

ئیدی سەرینکی با دا، وەک ئەوێ بلی شتی وا راست نییە.
"ئێستا پێم بلی دەتوانی بیگۆری؟"

مارگریت ساتیکی وەر گرت، ئینجا ھا تەو ناو باوێشی
ئیدی. ئۆکۆردیۆنە کە دەستی کرد بە ژەنینی ئاوازیکی
ئاشنا بە گۆییەکانی مارگریت و ئیدی. مارگریت کەوتە
گەمگەم بە گۆیی ئیدیدا و ھەردووکیان بەجووتە و بەھیواشی
کەوتنە سەما، سەمایەکی خا و ئاشنا، کە میترد تەنیا لەگەڵ
ھاوسەری خۆیدا دەیکات. گەمگەکی مارگریت بوو بە
گۆرانی:

نەو پىنج كەسەي لە بەهشت دەيانىيىت

تۆ وات كرد خۇشەم بويت
من ئەوهم نەدەويست
من ئەوهم نەدەويست
تۆ وات كرد خۇشەم بويت
تۆش خۇشت باش دەتزانى
تۆ خۇشت باش دەتزانى...

كاتىك ئىدى سەرى هېنايەو دواو. بىنى مارگرىت
دووبارە بوو تەو بە چلوخەوت سال، هېلەكان لە دەورى
چاوەكانى دەر كەوتوونەتەو، قزى تەنكتر بوو تەو و
پىستى چەناگەشى كەمىك شۆر بوو تەو. مارگرىت پىكەنى
و ئىدىيش بەدوايدا پىكەنىيەو. لای ئىدى، مارگرىت وەك
هەمىشە شۆخوشەنگ بوو. ئىدى چاوەكانى داخست و بۆ
يەكەمىن جار ئەو شتەي دركاند، كە لە يەكەم ساتى بىنى
مارگرىتەو لە بەهشت لە ناخيدا هەلى گرتبوو، "نامەوئ
لەمە زياتر بېرۇم، دەمەوئ لىرە، لای تۆ بىمىنەو." كاتىك
ئىدى چاوەكانى كردهو، هېشتا شتەي وەستانى جەستەي
مارگرىت لەنيوان قۆلەكانيدا مابوو، بەلام مارگرىت خۆي و
هەموو شتەكانى ترىش ون بووبوون.

ههینی، ۱۵: ۳ ی پاشنیوه پۆ

دۆمینگیز دهستی به دوگمهی بهرزکه رهوه که دا نا و ده رگا که داخرایه وه. په نجه رهیه کی بچووک له سه ر پووی بهرزکه رهوه که بوو. ورده ورده بهرز بووه وه و دۆمینگیز له شووشه ی لیلی په نجه ره بچووک که وه هه ر له دالانه که ی ده روانی، تا ئه و کاته ی له بهرچاو ون بوو.

دۆمینگیز گوئی، "زۆر سه یره تا ئیستاش ئه م بهرزکه رهوه یه هه ر ئیش ده کا. وا بزانه ته مه نی هه زار سال ده بی."

پیاوه که ی ته نیشی، که پاریزه ریکی مولکداریتی بوو، سه ریکی له قاند و خو ی وا نیشان دا قسه که ی دۆمینگیزی پی خوش بووه، ئینجا کلاوه که ی دا که ند - شوینه که داخراو بوو، سه ری پیاوه که ئاره قه ی کرد بووه وه - پاشان سه یری ئه و ژمارانه ی کرد، که له سه ر شاشه ی بهرزکه رهوه که زیادیان ده کرد. ئه مه سینه م دانیشتنی پاریزه ره که بوو له گه ل داواکاره کانی ئه و پۆژه ی و یه ک دانه ی تر و ده پۆشته وه بۆ ماله وه.

دۆمینگیز گوئی، "ئیدی مولک و مالی زۆری نه بوو." پاریزه ره که به کلینیکسینک ناوچاوانی سه ری و گوئی، "ئێ، ئێ، باشه. که واته زۆرمان پی ناچی."

ئەو پىنج كەسەي. لە بەهەشت دەيانىيىت

بەرزكەرەو كە وەستا و دەرگا كەي كرايەو. دۆمىنگىز
و پارىزەرەكە خۇيان كرد بە شوقەي 7 بىدا. راپەرەو كە
هېشتا ھەر كاشىيە رەش و سېيە شەترەنجىيەكانى سالانى
شەستەكان بوو، بۆنى چىشتى مالىكىشى لى دەھات - بۆنى
سىر و پەتاتەي سوورەو كراو. لىپرسراوى بىناكە پىشتەر
كلىكى ژوورەكەي دابوونى و چوارشەممەي دواترىشى
بۆ دىارى كردبوون وەك دوامۆلەت بۆ گەراندەو و
چۆلكردى شوقەكە بۆ كەسىكى تر.

دۆمىنگىز، لەگەل كردنەو و دەرگای مەتبەخەكە و
چوونە ژوورەو ویدا، گوتى، "تۆ سەير بكە! لەچاو ئەو وەدا كە
پىرەمىزدىكى ھەشتا سالەي تىدا ژياو، زۆر پاكوخاوينە."
سىنكەكە پاك بوو، كە وائتەرەكە سەراپووەو. دۆمىنگىز لە
دلى خۇيدا بىرى لەو دەرەو، كە مەگەر ھەر خوا خۇي
بزانىت ئىستا مالەكەي خۇي چەندە پيسە.

پارىزەرەكە پرسىارى لە دۆمىنگىز كرد، "ئوسراوكان
لەكوين؟ ئوسراوى بانك يان ئالتوون و خشل و شتى وای
ھەبوو؟"

دۆمىنگىز ئىدىيە بە ئالتوون و خشلەو ھىنايە پىشچاوى خۇي
و زەردەخەنە گرتى. لەو ساتەدا ھەستى كرد زۆر بىرى ئەو
پىرەمىزە كۆچكردووە دەكات و زۆرىش نامۆ بوو لەلای، كە
ئىتر ئەو پىرەمىزە نەدەگەرەو بۆ شارى يارىيەكە، تا بنەپىنى
و فەرمان دەر بكات، يان وەك ھەلۆيەكى دايكە چاو بگىریت و لە
ھەموو شتىك ورد بىتەو. لۆكەرەكەي ئىدى بەتال نەكراپووەو،
كەس دلى نەھاتبوو ئەو ئىشە بكات، بۆيە كەلوپەكانى ئىدى ھەر
لە وەرشەكە بوون، وەك ئەو وى ئىدى سبەينى بگەپتەو.

"نازانم، ئەو شتەى ژوورى خەوتنەكە گەپای؟"
"میزەكە دەلتی؟"

"بەلى... من خۆشم يەك جار ھاتووم بۆ ئىرە. ئىدىيم
ھەر لە پىتى ئىش و ئەوانەوہ ناسیوہ."
دۆمىنگىز خۆى بەسەر مىزى نانخواردنەكەدا چەماندەوہ
و لە پەنجەرەى مەتبەخەكەوہ سەيرىكى دەرەوہى كرد. يارىى
بابەخولیتى ئەسپەكەى بىنى، ئىنجا سەيرىكى كاتژمىرەكەى
دەستى كرد و لە دلى خۆیدا گوتى، "ئاگام لە ئىشەكەم بى،
دەرەنگ نەبى."

پارىزەرەكە يەكەم چەكەجەى ئەو مىزەى كردەوہ، كە لە
ژوورى خەوتنەكەدا دانرابوو. بە دەست، جووتە گۆرەوييەكانى
ئىندى، كە زۆر بەرپىكوپىكى ھەلگىرابوون و ھەرتاكە خرابووە
تاكەكەى ترەوہ، بردە ئەولاوہ، ئىنجا شۆرتە سپىيە فشەكانى،
كە بەجوانى لەسەر يەك قەد كرابوون. قووتوويەكى بچووكى
تەختە لە ژىر شۆرتەكانەوہ بوو. لەوہ دەچوو شتىكى گرنگ
بىت. پاریزەرەكە، بەو ھىوايەى خێرا ئەو شتانە بدۆزیتەوہ
كە بۆيان دەگەپا، دەستبەجى قووتووەكەى كردەوہ، بەلام
ھىچى گرنگى وای تىدا نەبوو، ھىچ نووسراوێكى بانكىى يان
نووسراوێكى دلتاييى داراييى تىدا نەبىنى. ئەو شتانەى لە
قووتووەكەدا بوون، بریتى بوون لە پاپۆنىكى پەش، مینیوى
خوراكەكانى پىستورانىكى چىنى، دەستەيەك كۆنكەنى كۆن،
نامەيەك بە مەداليایەكى سەربازيیەوہ، وینەيەكى كالبووەوہى
گىراو بە كامىزايەكى پۆلەرايد - كە وینەى پياويك بوو لە
ناوہراستى كۆمەلىك مندالدا و كىكىكى يادى لەدايكبوون لە
بەردەمیدا دانرابوو.

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

دۆمىنگىز لە ژوورەكەي ترەو ھاواری كرد، "ئەري دەلیم... بەدوای ئەم شتەدا دەگەري؟"
دۆمىنگىز بە خۆي و يەك باوھش نامەو، كە لە چەكمەجەيەكي مەتبەخەكە دۆزيبوونىو، لە مەتبەخەكەو دەر كەوت. ھەندىك لە نامەكان ھىي بانكىكي ناوخۆي بوون و ھەندىكىشان لە بەرىو بەرەيەتي سەربازە دىرینەكانەو نىردرابوون. پارىزەرەكە چاويكي پتياندا گيڤا و بەبي ئەوھي سەر ھەلبېرېت گوتى، "ئەوھيان بەكەلكي ئيشەكەي ئيمە دى." ئىنجا يەكيك لە نامەكاني بانكەكەي دەر ھىنا و ھەر بە چاوخشاندن برەپارەي سەر حيسابەكەي لەبەر كرد، پاشان، ھەر وەك چۆن زۆر جار لەو جۆرە سەردانانەدا پرووي دەدا، پارىزەرەكە لەژىر لىنوھو پىروزيابيي لە خۆي كرد لەسەر ئەوھي چەندىن پشك و گرىبەندى ھەبوو، لەگەل بەرنامەيەكي خانەنشىنبووني توندوتوليش. بىگومان، ئەمانەش لە ئايىندەدا نەياندەھىشت ئەو پارىزە وەك ئەم پىرەمىردە داماوھي لى بيت، كە جگە لە مەتبەخىكي پاكوخاوين، ھىچي تري نەبوو پيشانى خەلكي بدات.

پینجهم کەس، کە ئیدی لە بەهەشت دەیبینیت

تا چاو بری دەکرد، ڕهنگی سپی بوو، ته‌نیا ڕهنگی سپی و ه‌یچی تر، نه‌ زه‌وی ه‌ه‌بوو، نه‌ ئاسمان، نه‌ ئاسۆیه‌کیش له‌نیوان نه‌و دووانه‌دا. ئه‌وه‌ی ه‌ه‌بوو، ته‌نیا ڕه‌نگیکی سپی بیت‌گه‌رد و بیت‌ه‌نگ بوو، بیت‌ه‌نگ وه‌ک به‌فری باریوی به‌ر تیشکی خۆری گزنگیک.

ئیدی ته‌نیا ڕه‌نگی سپی ده‌بینی، تا‌که‌ شتیکیش که‌ گویی ل‌یی بوو ه‌ه‌ناسه‌ قورسه‌کانی خۆی بوون، که‌ له‌و بیت‌ه‌نگیه‌ قووله‌دا ده‌نگیان ده‌دایه‌وه‌. بۆیه‌ ئیدی که‌ ه‌ه‌ناسه‌یه‌کی ه‌ه‌لم‌ژی، گویی له‌ ه‌ه‌ناسه‌ه‌لم‌زینکی ت‌ریش بوو، که‌ ه‌ه‌ناسه‌ی دایه‌وه‌، گویی له‌ ه‌ه‌ناسه‌دانه‌وه‌یه‌کی ت‌ریش بوو. ئیدی چاوه‌کانی توند نووقاند. کاتیک بیت‌ه‌نگیه‌ک ه‌ه‌یه‌ و توش ده‌زانیت ه‌یچ شتیک نییه‌ بیشکینیت، بیت‌ه‌نگیه‌که‌ ترسناک‌تر ده‌ب‌یت. ئیدیش ده‌یزانی ه‌یچ شتیک نییه‌ ئه‌و بیت‌ه‌نگیه‌ بشک‌ینیت، که‌ ت‌یی که‌وت‌بوو. مارگریت ڕویش‌ت‌بوو، ئیدیش زۆر تامه‌زرۆی بوو، تامه‌زرۆی به‌سه‌ربردنی یه‌ک خوله‌کی تر، نیوخوله‌کی تر، پ‌ینج چ‌رکه‌ی تر له‌گه‌لی، به‌لام ئ‌یستا ئ‌یتر ه‌یچ ڕ‌ینگه‌یه‌ک نه‌بوو ئیدی ده‌ستی پ‌ینی ب‌گاته‌وه‌، یان بانگی ب‌کات و ده‌ستی بۆ ڕ‌ابوه‌شینیت، یان ته‌نانه‌ت سه‌یری وینه‌دانه‌وه‌که‌شی

نەو پىنج كەسەي لە بەهشت دەيانىنىت

بكات لە ئاوينەيەكدا. ئىدى واى ھەست دەکرد لەسەر ريزە
پليكانەيەكەو ھەوتىت و بەتەقلە تا خوارو ھەوتەستايىتەو.
بوو ھى چۆل ھۆل بوو بوو، ھىچ ويستىكى نەما بوو. لەو
بۆشايىيە سېيەدا، ھەك ئەو ھى بوو یت بە قولاپەو ھەموو
تەپايىي گيانى چۆر ايىتەو، بەبى ژيان ھەلواسرابوو. پەنگە بۆ
ماو ھى پۆژىك، يان مانگىك، خۆ پەنگىشە بۆ ماو ھى سەدەيەك
بوو یت، بۆخۆي لەوئ بەو شۆو ھەلواسرابىت.

دوچار، دەنگىكى نزم، بەلام ترسناك، راپچەكاند و
بەزەھمەت پىلوو ھەكەنى پى ھەلپى. تا ئىستا ئىدى چوار لە
گىرفانەكانى بەھەشت گەرابوو، چوار كەسى بىنيوو، راستە
ھەريەك لەو چوار كەسە بە شۆو ھەكە سەير ھاتبوونە سەر
پى، بەلام ھەستى كرد ئەمەيان ھەر زۆر سەير و جىاوازە.
ئىدى بۆ جارى دوو ھەستى بە لەرزەي دەنگەكە
كردەو. ئەم جارەيان دەنگەكە بەرزتر بوو. ئىدى، كە
بەدرىژايىي ژيانى ھەمىشە ھەستى بەرگىي تايىدا ئامادە
بوو، مستەكانى خەپ كرد. ھەر لەو ساتەدا ھەستى كرد
گۆچاننىك لەناو لەپى دەستى راستىدايە. قۆلەكانى ھەموو
پەلەي قاو ھىي كالىيان لەسەر دروست بوو بوو، نىنۆكەكانى
بچووك و زەردباو بوون، قاچەكانىشى تلوقى سوورىيان
كردبوو - رىك ھەك ئەو تلوقانەي لە ماو ھى ھەفتەكانى
كۆتايىي ژيانىدا لەسەر زەوى بۆى دروست بوو بوون. ئىدى
چارى لەسەر ئەو پىربوونە خىرايەي خۆي لا برد. بەپىي
پىو ھەكانى سەر زەوى، ئىستا جەستەي جەستەيەك بوو، كە
نزىك بوو یتەو لە كۆتايى.

دەنگەكە دووبارە ھاتەو، ئەم جارەيان دەنگىكى بەرزى

تیکه له به زریکه و بیده نگیوونی پچر پچر. ئیدی له دیوه زمه کانی شه وانیدا، له سهر زهوی گوئی له م دهنگه بوو بوو، هم موو جارنیکش له گهل بینینی ئه و خه ونه دا ده له زری و گونده که و ناگره که و سمیتی ده هاته وه به رچاو، کاتیکش هه ولی ده دا قسه بکات، هاوار و قیزه قیزه که له قورگی خزیه وه ده هاته ده ره وه.

ئیدی ددانه کانی خسته سهریه ک و جیری کردنه وه، وهک ئه وهی دهنگه که به وه بوه ستیت، به لام دهنگه که، وهک کاترمیریک زهنگ لیتدات و کهس نه چیت به لایه وه، هر به رده وام بوو، تا ئه و کاته ی ئیدی هاواریکی به ناو رهنگه سپیه خنکینه ره که دا کرد و کوتی، "چییه هه؟ چیت ده وئ؟" دهنگه که که و ته باکگراوندی دهنگیکی تره وه، که دهنگی هاژه یه کی بلآو و خوړ بوو - له دهنگی رووبار ده چوو. پاشان رهنگه سپیه که کرایه وه و تیشکه کانی خوړیک که و ته سهر ئاو یکی دره و شاوه. له ژیر پییه کانی ئیدی دا، زهوی دروست بوو، گوچانه که شی بهر شتیکی ره ق که و ت. ئیدی بینیی له سهر ته پۆلکه یه که و شه مالیک له ده موچاوی ده دات، ته میکیش خه ریه پیستی جهسته ی شیدار و به ره ونه ق ده کات. ئیدی سهیریکی خواره وهی کرد و له رووباره که دا سه رچاوهی هاوار و قیزه کانی بینیی. ئیدی، به بینیی ئه و دیمه نه ی ناو رووباره که، وهک پیاویک که داریکی به یسبۆلی به دهسته وه گرتووه و دواچار تیده گات دز نه هاتوته سهریان، هیور بووه وه. دهنگه که، قیزه که، هاواره که، دهنگی مندالان بوو، مندالیک و دووان نا، به لکوو هه زاران مندال، که به یه که وه خه ریکی یاری بوون و له رووباره که دا شله شلپیان نابوو وه

ئەو پىنج كەسى لە بەھشت دەيانبىنىت

و بە پىنگەننىكى پر لە پاكتىيەو دەيانزىر كاند.

ئىدى لە دلى خۇيدا گوتى، "تو بلىنى ئەمە ئەو شتە بى،
كە ئەو ھەموو شەو خەونم پىوھ بىنيوھ؟ ئى باشە بو؟"
ئىدى سەيرى جەستە بچووكەكانى ناو پووبارەكەى كرد،
كە ھەندىك بازيان دەدا، ھەندىك بەناو ئاۋەكەدا دەپويشتن،
ھەندىك سەتلىان بە دەستەو بوو، ھەندىكى تىرش لە
دەرەوھى پووبارەكە و لەناو سەوزەگياكەدا تلىان دەدا.
ئىدى ھەستى كرد دىمەنەكان ھىمنىيەكى تايبەتلىان تىدايە.
يەك مندال ئازارى مندالىكى تىرى نەدەدا - كە ئەمە زور
جار لەناو مندالاندا پوو دەدات. ئىدى تىبىنى شتىكى تىرى
كرد: مندالەكان تاكە يەك كەسى پىگەيشتوويان لەناودا
نەبوو، تەنانەت ھەرزەكارىكىشيان لەگەل نەبوو، ھەموويان
مندالى بچكۆلە و گەنمەنگ بوون و وا دەر دەكەوت خۇيان
چاودىرى خۇيان بكن.

چاۋەكانى ئىدى كەوتتە سەر تاشەبەردىكى سىپى گەورە.
كچىكى گەنجى بەژنرىك لە مندالەكانى تر جيا بووبوۋەوھ
و لەسەر تاشەبەردەكە وەستابوو و سەيرى لای ئىدىيەوھى
دەكرد. كچەكە ھەردوو دەستى بەرز كردهوھ و بە ئاماژەيەك
ئىدىيى بو لای خۇى بانگ كرد. ئىدى دوودل وەستا، كچەكە
زەردەخەنەيەكى كرد و دووبارە دەستى بو ئىدى بەرز
كردەوھ، ئىنجا سەرىكى لەقاند، وەك ئەوھى بلىت "ئا، ئا، تو
دەلىم!"

ئىدى وردەورده نووكى گۇچانەكەى لە زەوييەكە
ھەلچەقاند، بو ئەوھى بەسەلامەتى بە سەرەولىژيەكەدا
بىتە خوارەوھ. ئىدى خزا و ئەژنۇ برىندارەكەى چەمايەوھ،

پنیه کانی خزان، به لام پینش ئه وهی به ته واوی بکه ویتنه سهر
زه وییه که، ههستی کرد بایه کی زۆر به هیز له پشتی دا. بایه که
به پیشدا پالی نا و خستیه وه سهر پینی خوی. به و شیوه یه
ئیدی دووباره ههستایه وه سهر پی و بینیی گه یشتووه ته
به رده می کچه بچووک که، وه ستانه که ی به شیوه یه ک بوو،
ده تگوت زۆر ده می که له وئ وه ستاوه.

ئەمىرۆ يادى لەدايكبوونى ئىدىيە

تەمەنى پەنجاويەك سالە. پۇژ، پۇژى شەممەيە. ئەمە يەكەم يادى لەدايكبوونىيەتى بەبى مارگرېت. قاوئەكى بى كافاين دەكاتە پەرداخىكى كاغەزەو و دوو پارچەسەموون بە كەرەو دەخوات. لەدواى ئەو سالەوئى ھاوسەرەكەى تووشى ئەو پرووداوە بوو، ئىدى ھەمىشە بەبى ئاھەنگىتېران كىشەى لە ھەموو يادەكانى لەدايكبوونى خۇى دەکرد و دەيگوت، "چ پىويست دەكا ئەو پۇژە بىرى خۇم بخەمەو؟" بەلام مارگرېت ھەمىشە سوور بوو لەسەر يادکردنەوئى يادى لەدايكبوونى مېردەكەى، ھەر خۇشى كىكەكەى دروست دەکرد و ھاوپى و دۇستانى بانگەيشت دەکرد، پاكەتېك نوقلى تۇغىشى دەكېرى و بە قىردىلەيەك دەيەست. ھەموو جارېكىش بە ئىدىيە دەگوت، "ناكېر ھەر وا بەئاسانى واز لە پۇژى لەدايكبوونەكەت يىتى."

ئىستا كە مارگرېت نەماو، ئىدى ھەول دەدات پۇژى لەدايكبوونەكەى لەبىر خۇى بەرىتەو. لەسەر ئىش - وەك ئەوئى بەسەر شاخىكدا سەر بکەوئىت - بەتەنيا خۇى بە پىنچىكى يارىسى رەوېرەوئى مەرگەكەو ھەلدەواسىت، شەويش، لە شوقەكە سەبىرى تەلەقزىۇن دەكات. زووش دەخەوئىت، نە

کینک هه یه، نه میوان، نه هیج. ئەگەر مرؤف ههستی کرد
که سیکێ ئاساییه، ئەوا به ئاساییش مامەلە دەکات، ئیتەر بهم
شیوەیه رۆژەکانی ئێدی یه که یه که خۆیان دەدەن به دەستەوه.

تەمەنی شەست سالة. رۆژ، رۆژی چوارشەممیه. زوو
دەچیت بۆ وەرشەکه. عەللاگه یه کی قاوه یی، که نانی
نیوه رۆی تێدا یه، دەکاتەوه و لەتیک له سۆسجی ناو له فەکه
لێ دەکاتەوه و دەیکات به قولایکەوه، ئینجا له کونی سەر
رینگه دارینه که وه قولایه که شۆر دەکاتە خواره وه بۆ ناو
ئاوه که. پاش ماوه یه که، دەبینیت له ته سۆسجه که سەرئاو
دەکهویت، دواتریش دەریاکه قووتی دەدات و دیار نامیتیت.

تەمەنی شەستوهشت سالة. رۆژ، رۆژی شەممیه.
حه به کانی له سەر که وائته ره که بلأو ده کاته وه. ته له فۆنه که
لێده دات. جگری برایه تی له فلۆریدا وه. جۆ هیوا ی تەمەنیکێ
دریژ بۆ ئیدی ده خوازیت، ئینجا باسی کوپه زا که ی خۆی بۆ
دەکات، پاشانیش باسی فیللا تازه که ی. به دیژایی پیوه ندیه
ته له فۆنییه که، ئیدی په نجا جارێک ده لیت، "ته ها! ئی، ئی!"

تەمەنی ههفتاو پینج سالة. رۆژ، رۆژی دووشەممیه.
چاویلکه که ی له چاو ده کات و سه یری راپۆرتەکانی وەرشەکه
دەکات. تیبینی ده کات یه کینک له کارمەنده کان، شه وی پیتشو
نه هاتووه بۆ ئیش، به وه هۆیه شه وه ئیستۆپی یاریی کرمی
پینچاو پینچ تاقی نه کرا وه ته وه. ئیدی ئاهیک هه لده کیشیت و
یه کینک له ئاگادار کردنه وه کانی سەر دیواره که، که له سه ری

نەو پىنج كەسەي لە بەھەشت دەيانىيىت

نووسراوه "لە ئىستاناد ئەم يارىيە لە ئىزىر چاكرىزى دەدايە،"
ھەلەدە گرىت و دەيات لە بەردەم دەركاى چوونە ژوورەوھى
يارىيە كەدا داى دەنيت. دواترىش، ھەر خۆى ئىستۆپى
يارىيە كە تاقي دەكاتەوھ و دلىا دەيىت كە سەلامەتە.

تەمەنى ھەشتاودوو سالە. پۇژ، پۇژى سىشەمەيە.
تاكسىيەك دەگاتە بەردەم دەروازەى شارى يارىيە كە. ئىدى
خۆى دەخزىتتە پىشەوھ و گۇچانەكەى بەدواى خۇيدا
پادەكىشىت.

شۆفىرەكە دەلىت، "زۆر جار نەفەرەكان حەز دەكەن
بچنە دواوھ دابىشەن."

ئىدى لىي دەپرسىت، "پىت ناخۆشە ھاتوومەتە پىشەوھ؟"
شۆفىرەكە شانك بەرز دەكاتەوھ، "نا، نا، زۆر ئاسايىيە."
ئىدى لە جامەكەوھ سەيرى پىشەوھ دەكات و بە شۆفىرەكە
نالىت كە بۆيە دىتە پىشەوھ، چونكە بەم شۆيەيە ھەست
دەكات خۆى ئوتومبىلەكە لىدەخوپىت. دوو سالە مۆلەتى
شۆفىرىيەكەيان لى سەندووەتەوھ و لەو كاتەوھ دەستى بە
سووكانەوھ نەگرتووەتەوھ.

تاكسىيەكە دەيات بۇ گۇرستانىك. ئىدى لەوئ سەردانى
گۇرپى دايكى و گۇرپى براكەى دەكات، دواترىش بۇ چەند
ساتىك لەسەر گۇرپى باوكى دەوھستىت، بەلام ھەمىشە،
سەردانكرىنى گۇرپى ھاوسەرەكەى دەخاتە كۆتايىيەوھ. ئىدى،
لەسەر گۇرپى مارگرىت، بەسەر گۇچانەكەيدا دەنووشىتتەوھ،
ئىنجا سەيرىكى كىلەكە دەكات و دونىايەك شتى بىر
دەكەوئتەوھ، لەسەروو ھەمووشىانەوھ، نوقولى تۇفى. ئىدى

بیر له وه ده کاته وه، که نه گهر ئیستا نوقولی توفی بخوات،
ددانه کانی هه لده وه رن، به لام نه گهر له گه ل مارگریت بیت،
به بی دوودلی ده که ویتته خواردنیان.

—

دواوانه

کچه بچووکه که له خه لکی ولاتانی ئاسیا دهچوو، ته مه نیشی
هر شه ش-حه وت سالیگ ده بوو. پیستیکی جوان و
که نمره نگی هه بوو، رهنگی قژیشی، وهک رهنگی هه لوژه ره شه
وا بوو. لووتی بچووک و تهخت بوو، لیوه کانیشی پر بوون
و به سهر ددانه شاشه کانیدا بلارو بوو بوونه وه. چاره کانی
کچه که زور جوان بوون و ده تگوت قه ترانی ره شن، یهک
بریه ی سپیشیان که وتبووه سهر. کچه که زهرده خنه ی کرد
و به خوشیه وه که وته هه له که سه ما. دواچار، ئیدی هه نگا ویک
لیتی نزدیک بووه وه و کچه ش خوی پی ناساند.
کچه که دهسته کانی خسته سهر سینگی و ناوی خوی
گوت، "تالا".

ئیدی ناوه که ی دووباره گوته وه، "تالا، تالا!"
کچه که زهرده خنه یه کی تری کرد، وهک ئه وه ی یارییهک
دهستی پی کرد بیت. کراسکینگی که تانی نه خشداری له بهردا
بوو، که به شلی به سهر شان و ملیدا بلارو بوو بووه وه و به
ناوی دووباره که ش ته پر بوو بوو. کچه که دهستی خسته سهر
کراسه که ی و گوتی، "بارز".
"بارز"

ئینجا دەستی لەو قوماشە سوورە چنراوە دا، کە لە
سینگ و قاچەکانی ئالاندبوو، "سایا."
"سایا."

پاشان دەستی بۆ قاپقاپەکانی پیتی ڕاکێشا، "باکیا،" دواتر
بۆ گۆیچکە ماسییەکانی بەر قاچی، "کاپیز،" دواچاریش بۆ
پارچەحەسیریکی لە داربامبوو چنراو - کە لە بەردەمیدا
راخرابوو، "بانینگ." کچەکە ئاماژەی بۆ ئیدی کرد لەسەر
حەسیرەکە دابنیشیت. خوشی هات و چوارمشقی لەسەری
دانیشت.

وا دەر دەکەوت هیچکام لە مندالەکانی تر ئیدییان نەبینییت،
بۆیە بۆخۆیان لەناو ئاوەکە شلپەشلپیان دەکرد و تلیان دەدا
و بەردی ژێر پووبارەکیان دەر دەهێنا. ئیدی سەیری کرد
کوپیەک، بەردیک بە پشت و قۆلەکانی کوپیکی تردا دەهینیت.
کچەکە گوتی، "ئەووە پیتی دەگوتری شتن، هەر وەکوو
ئەووەی ئیناسەکانمان پێشتر پەڕەوییان کردووە."
ئیدی گوتی، "ئیناس؟"

کچەکە لە دەموچاوی ئیدی ورد بوووە، ئینجا گوتی،
"دایکمان."

ئیدی لە ژیانیدا دەنگی هەزاران مندالی بیستبوو، بەلام بە
پێچەوانەی مندالانی ترەو، کە کاتێک لەگەڵ کەسیکی گەورەدا
قسە دەکەن، دەترسن و دەشلەژین، ئەم مندالیان هیچ ترس
و دلەپاوکییەک لە دەنگیدا نەدەخویندراوە. ئیدی بیری لەو
کردووە، کە تۆ بلیی ئەم کچە و ئەم مندالانە خۆیان ئەم
قەراغ پووبارەیان وەک بەهەشت بۆ خۆیان هەلبژاردبێت،
یان بلیی لەسەر بنەمای یادگارییە تەمەنکورتەکانیان ئەو

نہو پینچ کسہی لہ بہہشت دہیانینیت

دیمہ نہ جوان و نارامہ یان بؤ ہلہژیردرابیت.

کچہ کہ ناماڑہی بؤ گیرفانی کراسہ کہی ئیدی کرد. ئیدی
سہیری گیرفانہ کہی کرد و بینیی ئو تہلہ بچووکانہی تیدان،
کہ ئیدی بؤ دروستکردنی ناڑہلی بچووک بؤ مندالان بہکاری
دہیتان.

ئیدی کوتی، "ئہمانہ دہلئی؟"

ئینجا تہلہ بچووکہکانی دہر ہینا و لہگہل یہک تیکہلی
کردن، بہ ہمان شیوہی ئو کاتہی لہ شاری یاریبہ کہ
تیکہلی دہکردن و دہیکردن بہناو یہکدا. کچہ کہ خوی بہرز
کردہوہ و ہاتہ سہر ئہژنؤ بؤ ئوہی پرؤسہ کہ بہتہواوی
بینیت. دہستہکانی ئیدی دہلہرزین، بہلام ہرچونیک بیت،
لہگہل دواتیکہ ہلکیشکردنی تہلہکاندا کوتی، "چاوت لینہ؟
ئوہ بوو بہ... سہہہگ."

کچہ کہ تہلہکانی - کہ ئیستا سہگیکیان لی دروست
بووبوو - لہ ئیدی وہر گرت و پیکہنی، پیکہنینیک، کہ ئیدی
ہہزاران جار بینیبوو.

ئیدی پرسیی، "بہدلته؟"

کچہ کہ، کہ جوان قسہی نہدہزانی، وہلامی دایہوہ، "تؤ
من دہسووتینی."

ئیدی ہستی کرد شہویلگہی رہق بوو.

"گوت چی؟"

"تؤ من دہسووتینی، تؤ من دہکہی ناگر."

دہنگی کچہ کہ لہسہر یہک تون دہرؤیشت، وہک دہنگی
مندالیک، کہ وانہی پینشو بؤ مامؤستا کہی بلتہوہ.

"ئیناکەم گوتی من لەناو نیپاکەدا چاوەرێ بکەم. ئیناکەم دەلی من خۆم بشارمەوہ."

ئیدی دەنگی نزم کردەوہ و بە ڕستەییەکی زۆر خاو و ڕوون بە کچەیی گوت، "خۆت لە چی بشاریتەوہ، کچە بچکۆلە؟"

کچەکە دەستی لە سەگە لەتەلدروستکراوەکەوہ دا و بە ناوەکەدا هینای و بردی، ئینجا وەلامی دایەوہ، "سەندالۆنگ." "سەندالۆنگ چییە؟"

کچەکە سەری بەرز کردەوہ و گوتی، "سەرباز." وشەکە وەک چەقۆ لە زمانی ئیدی هەلچەقی. دەستبەجێش چەندین وینە و دیمەن بەھوروژم خۆیان کرد بەناو میتشکی ئیدیدا: دیمەنی سەربازەکان، دیمەنی تەقینەوہکان، مۆرتۆن، سمیتی، کاپتەنەکە، ئاگرپڕژینەکان... ئیدی بەچرپە گوتی، "تالا..."

تالا بەدەم پێکەنین بە ناوەکەیی خۆیەوہ، ناوەکەیی دووبارە کردەوہ، "تالا."

"تۆ بۆچی لەم شوینەدای لە بەهەشت؟" کچەکە ئاژەلەکەیی دەستی داگرتە خوارەوہ. "تۆ من دەسووتینی. تۆ من دەکەیی ئاگر."

ئیدی هەستی کرد چاوەکانی خەریکە دەر بپەڕن. خوین بە ھوروژم دەهات بۆ سەری و ھەناسەکانی خێرا بوون، ئینجا گوتی، "تۆ لە فلیپین بووی... تارمایییەکە... ناو کووخە دارینەکە..."

"ناو نیپاکە. ئینا دەلی لەوێ سەلامەت دەبم. لەوێ چاوەرێی بکەم، سەلامەت دەبم. دواوی دەنگیکێ زۆر گەورە."

نەو پىنج كەسەى لە بەهەشت دەیانىيىت

ئاگرىكى گەورە، ئىتر تو من دەسووتىنى.
كەچكە شانە بچووكەكانى ھەلتەكاند و بەردەوام بوو،
"نپيا سەلامەت نەبوو."

دەستەكانى ئىدى دەلەرزىن. ئىدى تفيكى قووت دا و
سەيرى چاوه پەشەكانى كەچكەى كرد، ئىنجا ھەولەى
دا زەردەخەنەيەك بىكات - ھەك ئەوھى زەردەخەنەكەى
چارەسەرىك بىت و پىويست بىت بىدات بە كەچ بچووكەكە.
كەچكە زەردەخەنەى بۆ كەردەوھ، بەلام ئەوھ ئىدى لەتەت
كرد. ئىدى دەموچاوى شىوا و خستىە ناو دەستەكانىەوھ،
ھەر لەو ساتەشدا شان و سىيەكانى شل بوون. دواجار، ئەو
تارمايىيەى تەواوى ژيانى ئىدى تارىك كەردبوو، خۆى دەر
خست و لە تارمايىيەوھ بوو بە راستەقىنە، بوو بە گوشت و
خوين، بوو بەم مندالە، ئەم مندالە جوانەى ئىدى بە دەستەكانى
خۆى كوشتبووى، بە دەستەكانى خۆى سووتاندبووى. بۆيە
ئىدى پىنى وا بوو شايانى دانەبەدانەى ئەو خەونە ترسناكانە
بوو، كە بىنيوونى. ئىدى شتىكى بىنيبوو، تارمايىيەكى لەنىوان
بلىسەكاندا بىنيبوو! مردنىك لەسەر دەستە ئاگراوييەكانى ئەو
رووى دابوو. لافاويك فرمىيەك بەنىوان پەنجەكانى ئىدىدا
ھاتە خوارەوھ و پووحى خەرىك بوو دەبووھ و پىرانە.

ئىدى دەستى كرد بە شىوھن و نالەوھارايكى لى بەرز
بووھوھ، كە خۆشى پىشتەر ھەرگىز گوىى لى نەبوو بوو،
نالەوھارايك، كە لە قولايىيى بوونىەوھ دەھاتە دەرەوھ و
پووبارەكەى دەھەژاند و ھەوا شىدارەكەى بەھەشتى پەرش
دەكەردەوھ. جەستەى ئىدى گرژ بوو، سەرىشى شىتەنە
بەملاولادا دەكەوت، تا ئەو كاتەى نالەوھارەكەى گۆرا بۆ

دهنگیکي نزا ئاسا و چهند وشه یهک، وهک دانپېندانیکي قورس، له قورگه وشکه که یه وه هاتنه دهر، "من... تۆم کوشت، من... تۆم... کوشت."

پاشان ئیدی "بمېخشه" یه کی به چرپه بۆ وشه کانی پېشوی زیاد کرد و دووباره گوتیه وه، "بم... به خشه هه... ئه ی هاوار خواجه گيااان، چیم کردوه من، چ کاره ساتیکم ناو ته وه؟" ئیدی هر ده گریا و ده گریا، هه تا ئه وه ی گریان هه ته واو وشکی کرده وه و خستیه له رزه له رز، پاشان بۆخوی به بېندهنگی ده له رزی و به ملاولادا ده شنايه وه. ئیدی له سهر حه سیریک، له به رده می کچه بچوکه قژره شه که دا که وتبووه سهر ئه ژنۆ، کچه که ش بۆخوی له قه راغی ئه و ږووباره خوړه دا یاری به و ئاژه له ده کرد، که به ته لی باریک بۆی دروست کرابوو.

پاش ماو یهک، ئیدی- دوا ی ئه وه ی ئازاره که ی دامرکا بووه وه - هه ستي کرد ده ستيک هاتووه ته سهر شانی. سهری به رز کرده وه و بیني تالایه و به ردیکیشی به ده سته وه گرتووه.

تالا کوتی، "تۆ من بشۆ." ئینجا هه نگاوی نا بۆ ناو ئاوه که و پستی کرده ئیدی. پاشان، کراسه که تانه که ی به ری هه لکرد و له پشته وه هینایه وه بۆ سهر سهری.

ئیدی به بیني پستی کچه بچوکه که، هه موو گیانی گرژ بوو. پستی تالا زور خراپ سووتابوو، سینگ و ناوشانه کانی ره ش بوو بوون و تلفیان کردبوو. کاتیکیش لای کرده وه، هه ندیک شوینېرینی قورس له سهر ده موچاوه جوان

نەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

و مندالانەكەي دەر كەوتن و لىوہەكانى شۆر بووبوونەوہ. تەنيا يەك چاوى كرابووەوہ، بە ھۆى ئەوہشەوہ كە پىستى سەرى سووتابوو، قژى بووبوو بە پەلەپەلە، سەريشى بە برين و سووتاويى لينج داپۆشراوو.

تالا بەردەكەي ناو دەستى بەرز كەردەوہ و دووبارە گوتى، "تۆ من بشۆ."

ئىدى ھەرچۇنيك بىت چووە ناو رۆوبارەكە و بەردەكەي لە كچەكە وەر گرت. پەنجەكانى دەلەرزىن. بۆلەيكەي لىوہ ھات، كە بەئەستەم دەبيسترا، "نازانم چۆن بتشۆم، من قەت مندالم نەبووە..."

كچەكە قۆلى - كە بووبوو بە خەلووز - بەرز كەردەوہ. ئىدى قۆلى گرت و بەھيواشى بەردەكەي پىندا ھىنا، تا ئەوہى برينەكان يەك بەدواي يەكدا پروان. ئىدى بەردەكەي توندتر بە قۆلى كچەكەدا ھىنا و برينەكانى بەردايەوہ. ھەر بەردەوام بوو لەسەر ئەم كارە، تا ئەو كاتەي گۆشت و پىستى تەندروست و پاك لەسەر جەستەي تالا دەر كەوتنەوہ. ئىدى بەردەكەي ھەلگىرايەوہ و بە پشتمەل و شانەكان و پشستى تالايەدا ھىنا، كە ئىسەكەكانى دەر پەريبوون، دواجارىش كەيشتە رۆومەتەكانى و ناوچاوانى و پشست گوتتەكانى.

كچەكە بەپشتدا بۆ لاي ئىدى خۆى چەماندەوہ و سەرى خستە سەر بەشى پىشەوہى شانى ئىدى، ئىنجا، وەك ئەوہى بىھويت سەرخەويك بشكىتت، چاوى نووقاند. ئىدى بەھيمنى بەردەكەي بە پىلووى چاوەكانى تالادا دەھىنا، ئىنجا سەيرى لىوہ شۆرەوہبووەكانى و بەشە سووتاو و رۆوتەكانى پىستى سەرى كرد، تا لەناكاو قژە رەشەكەي لەو شوپنە رۆوتاوہ و

سافانه وه سهری دهر هینایه وه و دووباره نه و دهموچاوه شی
بؤ دروست بووه وه، که ئیدی له سهره تادا بینبووی.

کاتیک کچه که چاوی کرده وه، چاوه کانی وه ک قولله ی
سهر که شتی و قه لاکان پرووناکیان لینه په خش ده بوو، ئینجا
گوتی، "من پینجم."

ئیدی بهرده که ی دهستی داگرت، هه لده له رزی و
هه ناسه کانی کورت و قورس بوون، "پینج... ئی، ئی، پینج
سالان؟..."

کچه هر به سهربادان گوتی، "نا" ئینجا پینج په نجه ی
یه کیک له دهسته کانی کردنه وه و خستنه سهر سینگ ئیدی،
وهک نه وه ی پنی بلیت، "پینجه م که سی تو."

شه مالیکي گهرم هات. فرمیسیک به سهر پرومه تی ئیدیدا
هاته خوار. تالا به چاو، دواي فرمیسیکه که کهوت، هر وهک
چون مندا ل له ناو په له گیایه کدا به چاو دواي خالخالو که
ده که ون. کچه که که و ته وه قسه، "بؤچی دلته نگ؟"

ئیدی به دهنگیکي نزم گوتی، "مه به ست نه وه یه بؤچی
دلته نگم؟ ته نانه ت لیره ش، له به هه شت؟"

کچه که به ده ست ئامازه یه کی بؤ خواره وه کرد، "نا، بؤچی
له وی دلته نگ!"

ئیدی دایه پر مه ی گریان، پر مه ی گریانیکي به تال، وهک
نه وه ی سینگ به تال بوو بیه وه. ئیدی خوی دابو به ده ست
هه مو له مپهره کانه وه و ئیستا ئیدی گفتوگو که، گفتوگوی
نینوان مندا لیک و که سیکي پینگیشتو نه بوو. ئیدی وه لامي
کچه که ی دایه وه و نه وه ی پی گوت، که به هه رکه سیکي
تری گوتبوو: به مارگریت، به پروبی، به کاپته که، به پیاوه

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

شىنەكە، لە ھەموو كەسەي كىش زياتر، بە خۆي.
"بۆيە دلتەنگ بووم، چونكە ھىچ سوودىكم لە ژيانى
خۆم نەيىنى. چى بووم؟ ھىچ نەبووم، ھىچم بەدەست نەھىنا،
سەرلەشەتو بووم، وام ھەست دەكرد ھەر لە سەرەتاو
ھىي ئەو نەبووم بچمە ئەوئ."

تالا سەگە بەتەلدروستكراو كەي لە ئاوەكەدا نوقم كرد.

"دەبووایە بچیتە ئەوئ."

"كوئ؟ شارى يارىي پرووبى؟"

كچەكە سەرىكى لەقاند.

"بۆ ئەوئ يارىيە شكاوەكان چاك بكەمەو؟ من بۆ ئەو
دروست كرابووم؟"

ئىدى ھەناسەيەكى قوولى ھەلكىشا و بەردەوام بوو، "ئى
باشە بۆ؟ بۆ؟"

كچەكە سەرى لار كردهو، وەك ئەوئ وەلامى
پرسىارەكەي ئىدى زۆر پوون بىت.

كچەكە گوتى، "مندا لان. تۆ دەيانپارىزى، تۆ بۆ من باش
دەكەي."

كچەكە، سەگە بەتەلدروستكراو كەي بەسەر كراسەكەي
ئىدىدا ھىنا و برد، ئىنجا گوتى، "تۆ پىويستە لەو شوئىنە بى،"
پاشان بە سووكە پىنكە نىنكەو دەستى لەو پارچە قوماشە
بچووكە دا، كە كرابو بە كراسەكەي ئىدىيەو و ئەم دوو
وشەيەي گوت، "ئىدى / چاودىر."

ئىدى زياتر چوو ھەموو ناو ئاوى خوڤى پرووبارەكەو. بەردى
ناو ھەموو چىرۆكەكانى ژيانى لەدەورى بوون، لەژىر ئاوەكەدا

بوون و پالیان بهیه که وه دابوو. ئیدی ههستی دهکرد خه ریکه جهسته ی دهتویته وه و ده بیت به ههوا، ئینجا ئه وه شی بیر که وته وه، که کاتی زۆری نه ماوه و دوی بینینی ئه و پینچ که سه، هه موو شتیک ده که ویته سه ر شانی خوی.

ئیدی به چرپه گوتی، "تالا؟"

تالا سه ری هه لبری.

"ئه و کچه بچوکه ی له شاری یارییه که بوو؟ تو هیچی له سه ر ده زانی؟"

تالا له په نجه کانی خوی ورد بووه وه و به سه ره قاندنیک به بکسی وه لامی دایه وه.

"ئه ی پرگارم کرد؟ توانیم رای بکیشم و نه هیلم کورسییه که به ری بکهوی؟"

تالا سه ری با دا، "رات نه کیشا."

ئیدی له رزی و سه ری داخست. ئه وه ی ده یویست، بیستی، ئه وه کۆتاییی چیرۆکه که بوو.

تالا گوتی، "پالت پیوه نا."

ئیدی سه ری به رز کرده وه، "پال؟"

"پال به قاچه کانییه وه نا. راکیشان نه بوو. تو پال نا. شتی گه وره که وته خواره وه. تو ئه وت سه لامه ت کرد."

ئیدی چاوه کانی به نکوولیکردنه وه له قسه کانی کچه که نووقاند و گوتی، "به لام من ههستم به دهسته کانی کرد. ئه وه ته نیا شته، که بیرمه. ناکرئ پالم پیوه نابئ، ههستم به دهسته کانی کرد."

تالا زه رده خه نه یه کی کرد و دهسته کانی پر کرد له ئاوی رووباره که، ئینجا په نجه بچووک و ته ره کانی خسته ناو

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

دەستە گەرەكانى ئىدىيەو. ئىدى دەستەجى ھەستى كرد
پىشتەر دەستى بەر ئەو پەنجانە كەوتوو.
تالا گوتى، "دەستەكانى نا، دەستەكانم! من تۆ ھىنا بۆ
بەھەشت، تۆ سەلامەت دەبى."

لەگەل ئەو دواپستەيدا، ئاستى ئاوى پووبارەكە
تا كەمەرى ئىدى بەرز بوووە و وردەورده تا سىنگ و
شانەكانىشى سەر كەوت. پىش ئەو ھەناسەيەكى تر
ھەلبكىشىت، دەنگەدەنگى مندالەكان لەسەر سەريەو كپ بوو،
ئىنجا شەپۆلىكى بەھىز، بەلام بىدەنگ، تەواو نوقمى كرد.
ھىشتا دەستى ئىدى ھەر لە دەستى تالادا بوو، بەلام ھەستى
كرد جەستەي لە پرووحى دامالرا، گۆشتەكەي لە ئىسكەكانى
بوووەو و لەگەل ئەو ھەشدا، ھەموو ئەو ئازار و بىتاقەتییانەي
لە ناخیدا پەنگيان خواردبوووە، ھەموو جىسووتاوييەكانى،
ھەموو برىنەكانى، ھەموو يادەوھەرييە تالەكانى ھاتنە دەرەو
لێي.

ئىدى ئىستا ھىچ نەبوو، ھەر وەك گەلایەك وا بوو بەسەر
ئاوھەكەو، تالاش بەنەرمى بەناو تىشك و سىبەرەكاندا دەيھىنا
و دەيبرد، بەناو پەنگى شىن و سەوز و كايى و پەش و
لیمۆيدا پىاسەي پى دەکرد. ئىدى ئىستا دركى بەو ھەو ھەو
كە پەنگەكان ھەموو ھەستەكانى ناو ژيانى بوون. تالا بەناو
شەپۆلەكانى زەريايەكى خۆلەمیشى بەرىندا ئىدى بەرەو
سەرەو ھىنا و ئىدى لەناو پووناكییەكى زۆر قەشەنگەو
و بەسەر دیمەنىكى چاوەرواننەكراو و جواندا سەرى دەر
ھىنايەو.

دیمه نه که شارنکی یاریی گه وړه ی سهر زه ریایه کی
خوله میښی بهرین بوو، هه زاران کهس تیایدا بلاو بوو بونه وه،
ژن و پیاو، دایکان و باوکان و مندالان - منداله کان زور زور
بوون - مندالانی ئیستا و رابردوو، ئه وانه ی هیشتا له دایک
نه بوو بوون، هه موو به تهنیشت یه که وه، ده ستله ناو ده ست،
هه ری که به جلوه برگی که وه، یه کینک به کلاوه وه، یه کینک به
شورته وه، سهر ږیگه دارینه که و کورسیی ناو یارییه کانی
سه کوی چاوه ږیکردنی به رده م یارییه کانیاں پر کردبوو،
هه ندیک چووبوونه قه لاندو شکانی ئه وانی تر و هه ندیکیش
چووبوونه باوه شی یه کتره وه. ئه و مندالانه یان پینستر له و
شوینه بوو بوون، یان له ئایینده دا ده هاتن بوی، هوکاری
سهره کیی ئه مه ش ئه و کاره ساده و پوتینیانه بوون، که
ئیدی له ژیانیدا له و شاری یارییه دا کردبوونی و ږی له
روودانی چه ندین رووداوی دلته زین گرتبوو، چه ندین یاریی
چاک کردبووه وه و به سه لامه تی هیشتیوونیه وه، هه موو
روژیکیش چه ندین پیچی نه بینراوی به ژیانی ئه و مندالانه
کردبووه وه و پاراستبوونی.

هه رچه نده ئاماده بوونی شاره یارییه که، لینه کانیاں
نه ده جوولاند، به لام ئیدی گوئی له دهنگیان بوو، دهنگه کان
ئه وه نده زور بوون، که ئیدی هه رگیز دهنگه دهنگی وا زوری
گوئی له نه بوو بوو، به لام له ساتیکدا خاموشی و ئارامیه ک
بالی به سهر دا کیشا، که هه رگیز پینستر تامی نه کردبوو. ئیستا
ئیتړ دهستی له دهستی تالا بهر بوو بوو، پاشانیش بهر ز
بووه وه، بهر زتر له که ناره که، ئینجا بهر زتر له ږیگه دارینه که
و خیمه و گومه زه کانیش، تا ئه وه ی بهر وه لووتکه ی بهر ز و

نهو پینچ کهسی له بههشت دهیانینیت

سپی چهرخوفه له که که رویش و گه یشته سهری سهره وه.
لهوئ، یه کیک له کابینه کانی چهرخوفه له که که له سه رخو
پاده ژهنی و ژنیک تیدا بوو، ژنیک به عزییه کی زهرده وه:
هاوسه ره که ی خوی، مارگریت، که لهوئ به باوه شی کراوه وه
چاوه پنی ئیدی ده کرد. ئیدی خیرا خوی گه یانده مارگریت،
دهستی گرت و دووباره زهرده خه نه که ی بینیه وه. هر لهو
ساته شدا هموو دهنگه کان له تاقه یه ک دهنگ و یه ک وشه ی
خودا دا توانه وه:

“ماله وهههه!”

کوٹایی

سنى پوژ دواى پووداوه كه، شارى يارى پووبى كرايه وه. چيروكى مردنى ئىدى بۆ ماوهى ههفته يه كه له سه ر پووپه پى پوژنامه كان مايه وه، به لام دواتر، چيروكى مردنى تر شونينيان گرته وه.

ئهو يارييهى ناوى يارىي كه وتنه خوا ره وهى سه ر به ست بوو، بۆ ئهو وه رزه داخرا، به لام سالى دواتر، به ناويكى تازه و به ناوى سه ركئيشيه كه ره كه وه كرايه وه. هه رزه كاران وه كه به لگهى ئازايه تى سه يريان ده كرد. يارييه كه زۆر سه ردانكه رى بۆ لای خۆى پاكئيشا و خاوه نه كانى شاره يارييه كه ش زۆر دلخۆش بوون به وه.

شوقه كهى ئىدى - ئهو شوقه يهى تيايدا گه وره بووبوو - درا به كرى به كه سيكى تر، ئهو كه سه ش شووشه يه كى نه خشارى رهنگاوپهنگى گرته پهنجه رهى مه ته به خه كه و ديمه نى يارىي بابه خوليتى ئه سه په كهى ليل كرد. دۆمينگيز، كه رازى بووبوو ئيشه كهى ئىدى وه ر بگريت، هه موو ئهو شتومه كه كه مانهى كۆ كرده وه، كه له دواى ئىدى به جى مابوون، پاشان خستنيه سندوقيكه وه و له وه رشه كه هه لى گرتن، سندوقه كه شى خسته ته نيشت يادگار ييه كانى ترى

شارى يارىي ڤووبى، كە يەككىيان وئەي يەكەمىن دەروازەي
شارى يارىيەكە بوو.

نىكى، ئەو كۆرە گەنجەي سوپچەكەي بەر بووبووە و
كىلەكەي خوارد، سوپچىكى تىرى دروست كرده وە وەي
چار مانگ، ئوتومبىلەكەي فرۆشت. نىكى زوو زوو دەهاتە وە
بۆ شارى يارىي ڤووبى و لای ھاوپىكانى خۆي بە وە وە با
دەدا، كە شارى يارىيەكە بە ناوى داپىرەگەرەي ئە وە وە ناو
نراو.

وەرز ھاتن و وەرز تىپەرین. كاتىكىش قوتابخانە بىرپە وە
و ڤۆڤ ڤرێڤ بوو، دىسان جەنجالى كە وە وە ناو ئەو شارە
ياریيەي سەر كەنارى زەريا خۆلەمىشپىيەكە - ھەرچەندە
ئىستا ئىدى شارىكى يارىي ئە وەندە گەرەش نەبوو، بەلام
ھەر باش بوو. ھاوین ھات، جۆشوخروش لە دەمارەكان
گەرپە وە، كەنارەكە پەر بوو وە لە نەغمەي شەپۆلەكان،
سەردانكەرانى شارى يارىيەكە دووبارە پىزيان بەستە وە
بۆ يارىي بابەخولىي ئەسپەكە و چەرخوفەلەكەكە و دووبارە
چوونە وە پىزە وە بۆ كرىنى پەشمەك و ئەزبەرىد.

خەلك لە شارى يارىي ڤووبى پىزيان بەستبوو - ھەر
وەك چۆن لە شوپىنىكى تر پىنج كەس بە پىنج يادگارپى
دىارىكراو وە پىزيان بەستبوو، ھەمووشيان پىكە وە
چاوەرپىيان دەكرد كچىكى بچووك - كە ناوى ئەيمىيان ئانى
بوو - گەرە ببىت، خۆشەويستى بكات، پىر ببىت، بمرىت و
دوچار وەلامى پرسىارەكانى بدرىتە وە، پاشان تىبگات بۆچى
ژيا و بۆ چ شتىك ژيا! لە و پىزە پىنجكەسىيەشدا كە چاوەرپى
ئەو كچەكە بچووكە بوون، پىاوپىكى سەر و پىش سىپى، بە

لووتیکي چه ماوه و کلاویکی که تانه وه، له شوینیک به ناوی
 سه کفری ستارده ست چاوه پئی بوو، تا کاتی خوی بیت و
 نهینیه ک له نهینیه کانی به هشت بق که بگپته وه،
 نهینیی ئه وهی ژیانی هریه که مان کار ده کاته سه ژیانی
 ئه وهی دواي خوی و ژیانی ئه ویش کار ده کاته سه ژیانی
 ئه وهی دواتر، نهینیی ئه وهی که دنیا لئوانلیوه له چیروک،
 به لام له بنه رندا هه موو چیروک که کان یه کیکن.

دەمەوئەت زۆر سوپاسى جانىنى ھاسەرم بىكەم، كە چەندىن
جار ئەم كىتەم بە دەنگى بەرز بۆ خوتىدەوۋە و ئەوئىش
بەئارامگىيەوۋە گوئى لى گرتەم، ھەرۋەھا سوپاسى زۆرم بۆ
ھاۋرپىيانەم، پۇدا و ئىرا و كارا و پىتەر، كە بۆ يەكەمىن جار
پىكەوۋە چوۋىن بۆ سوارى چەرخوفەلەك، دواجارىش، سوپاس
بۆ مامى خۆشەۋىستەم، ئىدىي راستەقىنە، كە زۆر پىش ئەوۋە
من چىرۆكەكانى خۆم بگىرەمەوۋە، ئەو چىرۆكەكانى خۆى بۆ
گىرەمەوۋە.

ئىدى سەربازىكى دىرىنى تەنپايە. لە يادى لەدايكبوونى
 ھەشتاوسى سالەيدا، كاتىك ھەول دەدات كچىكى بچووك لە
 مردن پزگار بكات، لە شارى يارىي پووبى بە كارەساتىكى
 تراژىدى دەمرىت. لەگەل ھەلكىشانى دواھەناسەيدا، ئىدى
 ھەست بە دوو دەستى بچووك دەكات لە دەستەكانىدا و
 دواى ئەو ھەموو شتىك خامۆش دەبىت. دواتر لە بەھەشت
 بەئاگا دىتەو ۋ تىدەگات كە بەھەشت تەنپا خوشى و دىمەنى
 جوان نىيە، بەلكو شوپىنكە تىايدا لەلایەن پىنچ كەسەو
 ۋەلامى پرسىارەكانت دەدرىتەو ۋ ژيانى دونيات بۆ پوون
 دەكرىتەو. دەكرىت ئەو پىنچ كەسە دۆست و كەسى نزيكت
 بن، دەشكرىت نەناسىاو بن، بەلام ھەريەكەيان بە ھۆكارىكى
 گرنگ ھاتوۋەتە ژيانتەو ۋ كارىگەرىي گەورەى ھەبوو
 لەسەرى.

۶۰۰۰ دىنار